

Scholars' Edition.

శ్రీ రస్తు
శ్రీ నాథకవిప్రణీతము
శృంగారనైషధము

ఉత్పల వేంకటనరసింహాచార్యపరిష్కృతము

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుఅండ్సన్సు వారిచే

బ్రకటితము

1951

All Rights Reserved.

Printed by
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'YAVILLA' PRESS
Madras.—1951.

ప్రీతిక

శ్రీనాథుడు

ఆంధ్రవాజ్ఞయమునఁ దిక్కునతరువాత, నింతపండితుఁడు మఱొకఁడు లేఁడు. తిక్కునవలెనే యీతఁడును గురువీతమలంకరించిన మహామూర్తి. సోమయాజివలెనే యీకవిసార్వభౌముఁడును రాజభోగములన్నిటిని ననుభవించినపుణ్యశాలి. ఇతఁడు తనసమకాలముననేగాక మొన్న మొన్నటివఱకును గూడ, నీ భాషపయి దనప్రభావము నెఱపిన శక్తిమంతుఁడు; విపులకావ్యేతిహాసములనుండి యాంధ్రరసికులదృష్టిని బ్రబంధములవైపు మరలించిన రసికావతంసుఁడు.

శ్రీనాథునిగూర్చి యెఱిగినంతపూర్ణముగ మనఃితరకవులఁ గూర్చి తెలియదు. శ్రీనాథుఁడు చిన్నతనముననే సమస్తవేదవేదాంగపాండిత్యమును సంపాదించెను; సాంఖ్యాది సిద్ధాంతములను, శైవవైష్ణవాగమములను, పాతంజల్యాది యోగసూత్రములను, న్యాయవైశేషికాదిషష్ఠనములను గబళించెను. ఈసమస్తవిద్యాపరిశ్రమ మాతనిగ్రంథములయందుఁ గాననచ్చును. సంస్కృతకవిప్రపంచమునఁ గాళిదాసభారవి మురారిశ్రీహర్షు లతనికి గురుస్థానము. ఆంధ్రకవులందుఁ గవిత్త్రయమువారియెడను భీమకవియెడను నీతనిది కేవలము శిష్యభావము. (చూ. వచియింతు వేములవాడభీమనభంగీత్యాది.) పాల్కురికి సోమనయెడనై తమిఱునికి గౌరవములేకపోలేదు. వీలన నితఁడతని ద్విపదకావ్యమైన పండితారాధ్యచరిత్రమును బద్యకావ్యముగ సంతరించి మామిడిప్రెగ్గడయ్యకుఁ గృతి నొసంగెను. సోమనాథునికావ్యమును గేవలము చదివి పది

వర్తనమొనర్చుటయేగాక తఱచుగా నందలిద్విపదలనే తనమద్యముల నెక్కించె నని పిడుపర్తిసోమన వచించియున్నవాఁడు.

కాశీఖండమున వేమభూపాలుఁడు తన్నుద్దేశించి చెప్పినట్లు లీతఁడురచించిన “ఈజ్జోణిక నినుఁ బోలుసత్కవులు లేరీ నాటికాలంబునన్.” అనుపద్యార్థమేని నిజము. అట్టికవి యానాఁడు లేఁడు. శ్రీనాథుఁడు కొండవీటిరాజులలోఁ బెద కొమటియాస్థానకవి. అంతేగాదు. తత్ సంస్థానవిద్యాశాఖాధికారిగనహిత ముండెను. వేమారెడ్డియాస్థానమున దిగ్దంతి వంటి సంస్కృతకవి వామనభట్టబాణుఁడను వాఁడొకఁడుండెను. ఇతఁడు విద్యారణ్యులవారిశిష్యుఁడు. వామనభట్టబాణుఁడు సంస్కృతమున వ్రాసిన గ్రంథములలో నలాభ్యుదయ మొకటి. అది నలునిచరిత్రలోఁ బూర్వభాగము. ఈరచనయే శ్రీనాథుని హర్షనైషధాంధీకరణమునకుఁ జేరకమయియుండును. మైత్రికి భంగమురానివిద్యాస్పర్ధచే శ్రీనాథుఁడాకృతిఁ దలపెట్టియుండును. ఇది శ్రీ. శ॥ 1415 ప్రాంతమున రచియింపబడియుండునని యాహ.

“చిన్నారిపొన్నారి చిటుతకూడఁటినాఁడు రచియించితిమరు త్తరాట్పురిత్ర” ఇత్యాదిపద్యములవల్ల శ్రీనాథుఁడు బహు గ్రంథకర్తయని స్పష్టమగుచున్నది; కాని వాన సుపలభ్యమాసములు నైషధము (1415), హరవిలాసము (1425), భీమఖండము (1430), కాశీఖండము (1441), శివరాత్రిమాహాత్మ్యము, శ్రీడాభిరామము (వీధినాటకము), పల్నాటివీరచరిత్రము ననుగ్రంథములే.

శృంగారనైషధము

సంస్కృతవాఙ్మయమాంధ్రపరివర్తనముఁ బొందినచరిత్రములో మూడవస్థాభేదములు గలవు. మొదటిది కవిత్వయము వారు ప్రారంభించిన పురాణేతిహాసపరివర్తనపద్ధతి. నామమాత్రమున నివి పరివర్తనములు, గాని మూలకథ నాథారముగాఁ గొని వారు గావించిన స్వతంత్రరచనలు మూలముతోపాటు సమానకార్యములుగ నొప్పినవి. కొన్నిఘట్టములందు వారు మూలమునకు పన్నెచ్చిన్నెలు దిద్దిరి. కావ్యకళాదృష్టిచే మూలమును దాటుమాటు చేసిరి. ఈస్వతంత్రపద్ధతి మొదటిది. ఈచరిత్రలోని రెండవయవస్థకు నైషధము తార్కాణము. ఇందు మూలమునుసరణము తప్పలేదు. ముక్కకు ముక్కగాఁ దెలింగింపను లేదు. అనఁగా మూలవిధేయతయు స్వతంత్రతయు ననురెండుగుణములును గలిసినసంధి. ఈస్రక్తియకు నైషధమే మొదలు. మూడవపద్ధతి సంస్కృతనాటకములకు నేటికెల్లఁగు నేత. ఇందు భాషాంతరీకర్తలు కేవలము మూలమునకు దాసులయిరి.

నైషధము సంస్కృతమున నెంతమహాకావ్యమైనను దత్కర్తయగు శ్రీహర్షుఁడు కాళిదాసాదులతోఁ బోల్పఁదగిన కవికాండఁడు. అతఁడు మహాపండితుఁడు, శబ్దాగ్రణ్యునాచాతురి గలవాఁడు. కాళిదాసభవభూతులకు లభించిన యుదాత్తకవితాతత్త్వ మితనికి లేదు. శ్రీహర్షనైషధమును లోకము కొనియాడుట యింకలి పాండితీవిలసనమునకును గల్పనాచాతురికిని. ఈగ్రంథమున ననౌచిత్యదోషము దొరలనతావులును గలవు. స్త్రీవిషయమున నెక్కినన్దనలనైనను జేయుటకు వెను

దీయని శ్రీనాథుడు సైత మిందలి యనౌచిత్యములఁ జూచి కంటగించుకొనెను. బుద్ధిపూర్వకముగ వానిని బరిహరించితి నని తానే చెప్పుకొనెను. చూడుడు హర్షుని నలగుణవర్ణనము:—

శ్లో. సావీశ్వరే శృణ్వతి తద్వజ్రాఘాత్ ప్రహస్య చేతో హరతోఽర్థశంభుః,
అఘోదవర్ణాంగుళిదృఢకర్ణా కదానకండునకై తతేన.

శ్లో. అలంసజ్ఞ ధర్మవిధే విధాతా రుణద్ధి మానస్యమిషేణి వాణీః,
తత్కంతమాల్గ్య రసస్య తృప్తాం న పేద తాం వేదజడః సవక్త్రాం.

శ్లో. శ్రియస్తదాలింగనభూర్నభూతా ప్రకక్షతః కాపి పరిప్రతాయాః,
సమస్తభూతాత్తతయా నభూతం తద్భర్తరీహ్యకలుషాణునాపి.

పై శ్లోకములలో రంభాద్యప్సరోభామినులేగాక స్త్రీమూర్తులభార్యలుసైతము నలునిగుణములను విని చాచులము పోహించిరని యాతఁడు సూచించినాడు. జగన్మాతలకీదోషము సంటఁగట్టుట మిక్కిలియనుచిత మని దానిని బరిహరించి రంభాద్యయమునుమాత్రము తా నిట్టులు తెలిగించెను.

శ్లో. అస్తల్కిలశ్రోతసుధాం విధాయ రంభాచిరంభామతులాం నలస్య,
తత్రానురక్త తమనాప్య భేజే తన్నామగంధాన్నలకూబరం సా.

చం. వినుకలి.....చానక.

హంస దమయంతియొద్ద నలుని వర్ణించునపుడు

శ్లో. కుష్మకైలా.....కీర్తి

అనుశ్లోకములోని “స్తరకేళికాలే” యనుసంబంధచ్ఛేదప్రయోగమును శ్రీనాథుడు పరిహరించుట లెస్స. ఆతని తెనుగిది.

గీ. కనకకైలంబు దీగి.....కైకాభ వేళలండు.

ఇచ్చట “వైశాఖవేళ” యన్న దెంతసందర్భశుద్ధిగలదో రసికు లరయుదురుగదా?

ఔచిత్యసంపాదనముకై చేసినమార్పుల నటుండనిచ్చి మొత్తముమీఁద భాషాంతరీకరణవద్దతిఁ జూచినచో శ్రీనాథుఁ డన్నట్లు నిజముగా నిది “భావం బుపలక్షించియు, రసంబు పోషించియు, నలంకారంబు భూషించియు, నౌచిత్యంబౌపాదించియు, ననౌచిత్యంబు పరిహరించియు మాత్ర కానుసారంబునఁ” జెప్పఁ బడినదేయని స్పష్టమగును. ఇట “భావం బుపలక్షించి” యనఁగా మూలకారునియభిప్రాయము గుఱుతించి యనియర్థము చెప్పవలసియుండును. కొన్ని చోట్ల నాతనియాశయములు స్పష్టముగా లేనప్పుడు అంధ్రకవి వానిని చక్కగా నుపలక్షించి స్పష్టపఱచినాఁడు.

శ్లో. విధిం నభూన్మప్తిమపుచ్చమేవ తద్దానయ్యగ్గో నలకేళియోగ్యాం,

త్వన్నామవర్ణా ఇవ కర్ణవీతా మయాన్య సంక్రీడతి చక్రచక్రే.

చ. అడిగిరిసొక్కనాఁడు కమలాననుజేరికి వాహనంబునై

నడుచుచు నుర్విలో నివధనాధునకెవ్వరెయ్యొక్క భార్య య

య్యెడు నని చక్రఘోషమున విండుక యిండుకగాని యంత యే

ర్పుడ విసరైతి నీ వనుచుఁ బల్కినచందము దోచె మాలినీ.

ఎంత మూలము ననుసరించినను మూలమునకు నితఁడు వన్నె పెట్టుట మానలేదు.

శ్రీ. నలినసంభవు సాహిజము వారువంతులు కులము సాములు మాకుఁగువలయాత్మీ చదలేటిబంగారు జలరుహంబులతూండ్లు భోజనంబులు మాకుఁబువ్వఁబోడి సత్కలాశముదాఁక సకలలోకంబులు నాటవట్టులు మాకు నట్టవదన [గి మధురాక్షరములైనమామాటలువినంగ సమృతాంధనులె యొగ్యులనుపమాం

గీ. భారతీదేవి ముంజేలిపలుకుఁజీలుక, నమదగజమూస సల్పవచ్చారి మాకు
 వేదకాస్త్రపురాణాది విషయలెల్లఁ, దరుణి నీమూస ఘంటావళమ్ము మాకు.
 అను సుప్రసిద్ధపద్యము మూలాధ్యమునకుఁ బ్రత్యాదేశము
 చేయుచున్నది.

కేవలము మూలానుసార మని తెలుపుటకుఁ గొన్ని
 చోటుల మూలమునందలిపదములనే పద్యమున నెక్కించవలె
 నని యితఁడుచేసినప్రయత్నము స్వతంత్రతాలక్షణముగాఁ
 దోచుటలేదు. అది మూలాభిమానమునకు లక్షణము. ఆ
 సంస్కృతపదముల నవలంబించుటలోఁ దత్ప్రయోగము ఆంధ్ర
 భాషావిరుద్ధమనియైన నాతఁడు దలఁచలేదు.

శ్లో. సరసీః పరిశీలితుం మయా గమికర్తృకృతనైకనీవృతా
 అతిశిత్వమనాయ సా దృశోః సదసత్సంశయగోచరోదరీ.

పైశ్లోకమునందలి “గమికర్తృకృతనైకనీవృతా, సదసత్సం
 శయగోచరోదరీ” అనెడు రెం డపూర్వశబ్దకల్పనముగల ఒక్క
 భావమునే రెండుపద్యములలోఁ జెప్పినాడు.

మ. కమలేందీవరషండమండితలసత్కాసారసేవారతిఁ
 గమికర్తృకృతనైకనీవృతుండనై కంటిన్ విదర్భంబునన్
 రమణిం బిష్టవపాణిం బద్ధనయనన్, రాకేంశుమిబాననన్
 నమసేనస్తని నస్తినాస్తీవిచిత్రాహేతుకాతోదరిన్.

మ. మృదురీతిం బ్రతివాసరంబు గమికర్తృభూతకాశానదీ
 నదకాంతారపురీశిలోచ్చయండనై నైకాద్భుతక్రిజిత
 త్రిదివంబైన విదర్భదేశమున నారీరత్నముఁ గాంచితిన్
 సదసత్సంశయగోచరోదరి శరత్సంపూర్ణచంద్రాననన్.

మూలములోని

శ్లో. అస్తివామ్యభరమస్తి కౌతుకం సాస్తి ఘర్షణమస్తి వేషభు,
అస్తి భీతిరతమస్తి వాంఛితం ప్రాపదస్తి శుభమస్తి పీడనమ్.

అనుశ్లోకమునందలి “అస్తివామ్యభరా”ది సమాసములు.
వ్యాకరణసాధ్యములును, వైయాకరణమనోరంజకములును,
అంతేగాని పూర్వకవిప్రయోగార్హములు కావు. అయ్యును
బండితుడయిన శ్రీహర్షుడు బ్రయోగించుటచేఁ దానును
బ్రయోగింపకుండుట పరిహాసహేతువగునేమో యనిజంకి
శ్రీనాగండిసు వానిని యథాస్థితముగా నిట్లు వాడుకొనెను.

గీ. అస్తివామ్యభరమస్తికౌతుకం, మస్తిఘర్షణలి మస్తికంప
మస్తిభీతి యస్తిహర్ష మస్తివ్యభం, బస్తవాంఛమస్తిశుభమ రతము.

ఈయెత్తుగీతి పైనున్న నాలుగుసీసపాదములును శ్రీనా
థునికల్పనమే. ఈరీతి యాసీసమునకెంతేని వన్నె పెట్టుచున్నది.
సీసపద్యపు ఆనాలుగుపాదము లివి.

పతిపాణిపట్టవచ్చుతనీబంధనవ్యగ్రబాలాహస్తవనరుహంబు
ధవకృతాధరబింబదశనక్షతవ్యథాభుగ్నలీలావతీభ్రాలతంబు
ధరణీనాయకభుజాపరిరంభమండలీగాఢపీడితపహునకుచుంబు
వరనఖాంకుర మృదువ్యాపారపులకిత నీరజాక్షీరికబోరుయుగళి

గీ. అస్తివామ్యభార.....

మూలశబ్దానుసరణము పరమావధిని బొందిన దనుటకుఁ
బయి సుదాహరించిన శ్లోకములతోఁ బాటు దీనినిగూడఁ
బేర్కొనఁదగును.

శ్లో. అక్రాంతశ్చరిపాతపూతరసనావిర్భూతభూరిశ్రవా,
బిప్తాబ్రహ్మముఖౌఘవిఘ్నితనవస్వర్గక్రియాకేళినా...

అనుటకు

కా. వేదాభ్యాసవిశేషపూతరసనావిర్భూతభూరిశ్రవా
సావబ్రహ్మముఖౌఘవిఘ్నితనవస్వర్గక్రియాకేళినే.
నన్నది తెలుగునేతయట.

ఇక నీ గ్రంథముఁ గూర్చి యొకటిరెండుమాటలు. ఇవి
లోకులనుకొనునట్లు హర్షనైషధమునకు డుముఘలు పోర్చిన
యాంధ్రగ్రంథముకాదు. శ్రీనాథనిశ్లోకములలో మూలశ్లో
కము లిమిడినట్లుగాఁ గనబడునుగాని మూలశ్లోకములలో
నాతఁడిమిడినట్లు లగవడదు. చమత్కారార్థము గనికట్టి కృతా
దులగు నొండురెండుశ్లోకముల తెనుఁగునేతఁడు జూచిమోక్షన
యీలోకనిండలో నేమాత్రమును సత్యము లేదని నిర్కల్పి
ప్రాధసాహిత్యముగల సంస్కృతనైషధము నటుంచి శ్రీనాథుని
కృతినే చదివితమేని మూలాపేక్షలేకయే స్వమును విశేష
మగును. ఇదియే దానిమూలసమప్రాధాన్యమును విశేషము
నేయును.

ఈకావ్యమునఁ గవితాశిల్పము చక్కగాఁ బ్రసక్తి
మైనపట్టు నలదౌత్యఘట్టము. హంసదూత్యము దానితనవాలిని.
అందు మొదటిదానిలో నాయికానాయకులకు జరిగిన ప్రాధ
సంభాషణాక్రమము, కవికిగల లోకజ్ఞతకును నొచితఁగిరిపాలన
కును సాక్ష్యముగా నున్నది. హంసదూత్యము పింగళిసూరన
శుచిముఖిదూత్యమునకు నొరవడిగా నున్నది.

శ్రీ నాథుని శైలి

నన్నయః సుకల్పించి నాచనసోముడు కొంతవఱకుఁ గొనఁ
సాఁగించిన శయ్యాసౌభాగ్యము శ్రీనాథునివలనఁ బరిణాతిఁ
జెందినది. ప్రబంధకవులకును, బురాణోపాసకర్తలకునుగల
ప్రధానమైనవాసి యీశయ్యయందే గలదు. తిక్కనాదు
లర్థము నారాధించిరి గాని శయ్యను గాదు. ప్రబంధకవులు
శయ్యాసంపాదనాఢ్యమై శబ్దము నారాధించిరి. అర్థమును
గౌణము చేసిరి. వారికి నీత్రోవచూపినవాడు శ్రీనాథుడు
కాని, శ్రీనాథునివిషయమున మాత్రము క్వాచిత్కముగాఁ
దక్క నర్థమును శబ్దమునుగూడఁ బ్రధానములే. ఇతనిశయ్య
లో జిగిబిగులు రెండును గలవు. ఇతనివాక్కు మిక్కిలి భావ
భరితము కావుననే యితనిశైలి యుద్బంధముగా నుండును.

శ్రీనాథునిజీవితచరిత్ర వ్రాయుటనఁగా బదునేనవశతాబ్ది
యాంధ్రదేశచరిత్రవ్రాయుట యని శ్రీచిలుకూరి వీరభద్ర
రావుగారొకచో వచించియున్నారు. ఆకాలమున నుచ్చస్థితిలో
నున్న యాంధ్రకన్యాటకరాజ్యములతో నతనికిఁగలసంబంధము,
నానామంశ్రులతో నతనికిఁగలమైత్రీ నానాదిశల నాతఁడొనర్చిన
సంచారము—ఇత్యాదు లతని నాంధ్రలోకైకకవిగాఁ జేసినవి.

ఇక మిగిలినదొక్కటి. చంద్రునకు నూలుపోగన్నట్టుల
శ్రీనాథమహాకవిచక్రవర్తిగూర్చి రెండువాక్యములు వ్రాయ
నాకవకాశమిప్పించిన శ్రీవావిల్ల వేంకటేశ్వరశాస్త్రిల వారి
మిక్కిలి కృతజ్ఞులు.

టీచర్స్ కాలేజి, నైదాపేట, మద్రాసు } ఇ. డి. గ. శ్రీ. న. ఆచార్యు.

పుష, ఆషాఢ శు ౧.

విషయసూచిక

ప్రథమాశ్వాసము

విషయము.	పుట.
ఇష్టదేవతాప్రార్థనాదికము	1
ఆదికవిస్తుతి	2
కృతిపతిప్రశంస	3
వ్యంగ్యతములు	10

కథాప్రారంభము

నలమహారాజవర్ణనము	11
దమయంతి నలునియం దనురక్తయగుట	17
నలుండు దమయంతియం దనురక్తుడగుట	19
నలునియుద్వాసపనవిహారము	22
నలుండు హంసయుం బట్టుకొనుట	26
ఆశ్వాసాంతము	28

ద్వితీయాశ్వాసము

హంస నలునిచే విడువఁబడి కృతజ్ఞతఁ జూపుట	30
హంస నలునికడ దమయంతి నభివర్ణించుట	32
హంస దమయంతికడకు దూతయై చనుట	38
తుండిననగరవర్ణనము	39
రాజహంసదూత్యము	42
దమయంతి నలునిఁ దక్క నన్యని పరిఁపాప ననుట	49
హంస దమయంతి వీడ్కొని నలునకు దూత్యసిద్ధిం దెల్పుట	55
హంస నలుని వీడ్కొని నత్యలాకంబున కేఁగుట	57
దమయంతివిరహవర్ణనము	57

విషయము.

పుట.

చంద్రదూషణము	60
మన్మథదూషణము	63
సఖిలు దమయంతికి శిశిరోపచారములు నేయుట	64
దమయంతీస్వయంవరప్రకటనము	65
అశ్వాసాంతము	65

తృతీయాశ్వాసము

సారదపర్వకు లింద్రునికడ కేతెంచుట	...	67
సారదుఁ డింద్రునకు దమయంతీస్వయంవరము చెల్పుట	...	70
ఇంద్రాదులు దమయంతీస్వయంవరమునకుం దరలుట	...	73
ఇంద్రాదులు నలుం గాంచుట	...	75
ఇంద్రాదులు దమయంతికడకు నలుని దూతఁగాఁ బంపుట	...	76
నలుండు రాయబారి యై దమయంతికడ కేఁగుట	...	82
దమయంతికడ కింద్రాదులదూతికలు పచ్చుట	...	91
నలుండు దమయంతీసౌందర్యమును ప్రించుట	...	97
అశ్వాసాంతము	...	109

చతుర్థాశ్వాసము

నలునిరాయబారము	...	111
నలుండు దమయంతికిఁ దననామాదుల నెఱిఁగించుట	...	132
దూత్యము నెఱవేఱుమికి నలుండు చింతిల్లుట	...	133
దమయంతిమాఱుగాఁ జెలియ నలునితో ముచ్చటించుట...	...	135
నలదమయంతులు చింతిల్లుట	...	135
నలదమయంతులకడకు హంస పచ్చుట	...	136
హంస సాంక్ష్యనవాక్యములఁ బలుకుట	...	136
నలునిమనశ్శుద్ధి	...	137

విషయము.	పుట.
నలువినవనక్కుడ్డికి దేవతలు సుతొప్పించుట	138
స్వయంవరాగతవర్ణనము	138
భీమరాజు సరస్వతీదేవిని ప్రార్థించుట	143
సరస్వతీ సాక్షాత్కారము	144
అశ్వాసాంతము	144

పంచమ శ్వాసము

దమయంతి స్వయంవరాస్థానమున కేళించుట	147
రాజులు దమయంతిసౌందర్యమున కచ్చెరువందుట	148
సరస్వతి దమయంతికి వరణీయుల పర్జించుట	150
దేవతలు	150
వాసుకి	151
పుష్కరద్వీపాధిపతి	153
కాకద్వీపాధిపతి	154
క్రౌంచద్వీపాధిపతి	156
కుశద్వీపాధిపతి.	158
కాల్పలద్వీపాధిపతి	159
వృక్షద్వీపాధిపతి	160
జంబూద్వీపరాజులు	161
ఉజ్జయినిపతి	162
గౌడరాజు	164
చుభరాధిపతి	165
కాశీరాజు	166
అయోధ్యాధిపతి	167
పాండ్యరాజు	169

విషయము.

పుట.

కాళింగుడు	172
నేపాలరాజు	173
కామరూపాధిపతి	175
ఉత్కలదేశరాజు	176
కేకటుడు	177
పంచనళి	179
దమయంతి నలునిఁ దెలిసికొనుట	184
అశ్వాసాంతము	187

షష్ఠాశ్వాసము

నలమహారాజవరణము	188
ఇంద్రులు నలదమయంతులకు వరము లిచ్చుట	190
నరస్వతి నలునకుఁ జింతామణిమంత్రం బువదేశించుట	191
నలుఁడు విడిచి కేఁగుట	194
దమయంతీకళ్యాణనేపథ్యము	196
నలునికళ్యాణనేపథ్యము	199
నలుఁడు కళ్యాణమంటవంబున కేతెంచుట	201
నలదమయంతీవరిణయము	208
బువ్వపుటంతి	212
అశ్వాసాంతము	220

సప్తమాశ్వాసము

నలుఁడు దమయంతీసహితుడై నిజరాజధాని కేఁగుట	221
నలదమయంతులపురప్రవేశము	225
ఇంద్రులు స్వర్గమునకు మరలుట...	226
ఇంద్రులకు మన్నఁగుఁ దెదురుపడుట	229

విషయము.

పుట.

శ్రోధుఁ డెదురుపడుట	230
అశ్రోధుఁ డెదురుపడుట	232
మోహుఁ డెదురుపడుట	233
కలి యెదురుపడుట	234
నిష్పజేశంబునఁ గలిపురుషుని దుర్వర్తనము	250
నలదమయంతీ ప్రహస్రనేకము	256
విహరసౌధవర్ణనము	257
నలదమయంతులవిహారము	259
ఆశ్వాసాంతము	270

అష్టమా శ్వాసము

ప్రాభాతవై తాళికగీతములు	271
నలుఁడు ప్రాతఃకాలకృత్యంబులం దీర్పుట	277
నలదమయంతులగోష్ఠి	280
మాధ్యాహ్నికము	289
శివపూజ	292
హరిపూజ	294
హరిస్తుతి	295
భగవద్దశావతారవర్ణనము	296
సంగీతాధిగోష్ఠి	302
సాయంసంధ్యావర్ణనము.	302
నక్షత్రవర్ణనము	304
అంధకారవర్ణనము	305
చంద్రవర్ణనము	306
ప్రబంధోపసంహారము	314
ఆశ్వాసాంతము	315

శ్రీ రస్తు శృంగార నైషధము

ప్రథమాశ్వాసము

— ఇష్టచేపణాప్రార్థనాదికము —

రామాకుచమండలీమృగమద

శ్రీగంధసంవాసిత

స్ఫారోదారభుజాంతరుండు ధరణీ

సంశ్లేషసంభావనా

పారీణుండు కృతార్థుఁ జేయుఁ గరుణా

పాథోధి వద్దాతుఁ డిం

పాశ్చ మామిడిపెద్దమంత్రినుతు సిం

గామాత్యచూడామణిన్.

1

మ. *తనకత్తోణిధరంబు కాన్తుకముగాఁ గద్రూతనూజుండు శిం
జనిగా మాధవుఁ డమ్ముగాఁ బురము లక్షిణైకదోళ్ళక్తి గ
ల్చినబో దీర్వరుఁ డిచ్చుఁ గాత జయలక్ష్మీసుస్థిరైశ్వర్యశో
భసముల్ పెద్దయసింగమంత్రికి జగత్ప్రఖ్యాతసత్కీర్తికిన్.
ఉ. *హరికగర్భచేతఁ గమలాససుచే జతురాస్యకంఠశృం
గాకుకవీధినాకృతవిగాహదతుశ్శృతిచేత దేవతా

* ఈ పద్యములని తిమ్మనాది పాఠములు.

శృంగార—1

కోటికిరీటసంఘటితకోమలపాదసరోజుచే జగ [తుల్.

న్నాటకసూత్రచేతఁ గృతినాథుఁడు గాంచుఁ జిరాయునున్న
శా. జే జే యంచు భజితు నిష్టఫలసంసిద్ధుల్ మదిం గోరి ని
ర్వాఙ్విజ్రప్రాధక్యపావలంబునిఁ గటప్రస్యందిదానాంబునిం
బూజాతత్పురదేవదానవకదంబున్ బాలకేళీకళా

రాజత్కెతుకరంజితోరగపతిప్రాలంబు హేరంబునిన్. 4

సీ. సింహాసనము చారుసితపుండరీకంబు

చెలికత్తై జిలువారుపలుకుఁజిలుక

శృంగారకుసుమంబు చిన్ని చుక్కలరాజు

పసిడికిన్నె రవీణ పలుకుఁదోడు

నలువనెమ్మైముదమ్ములు కేళిగృహములు

తళుకుటద్దంబు సత్కవులమనసు

వేదాదివిద్యలు విహరణస్థలములు

చక్కనిరాయంచ యెక్కిరింత

తే. యెప్పుడు నేదేవి కాదేవి యిందుకుంద

చంద్రచందనమందారసారవర్ణ

శారదాదేవి మామకస్వాంతవీధి

నిండువేడుక విహరించుచుండుఁ గాత. 5

ప. అని యిష్టదేవతాప్రార్థనంబు చేసి. 6

— అధికవిక్రమి —

సీ. వ్యాసవాల్మీకిసంయమివాక్సుథాంభోధి

లోలోర్తిపంక్తుల నోలలాడి

భట్టబాణమయూరభారతీసందర్భ

సౌభాగ్యగరిమంబు సంగ్రహించి

భాససౌమిల్లికప్రతిభాసమున్నేష
 హేలావిశేషంబు నిచ్చగించి
 మాఘభారవివచోమకరందనిష్కండ
 మాధుర్యమునకు సన్నదము నొంది

తే. కాళిదాసు మరంబులోఁ గాంచి మ్రొక్కి
 రాజశేఖరుఁ గవిరాజుఁ బ్రస్తుతించి
 ధీరమతి నన్నపాఠ్యునిఁ దిక్కయజ్ఞ
 శంభుదాసునిఁ గర మర్థి సన్నుతించి.

7

ప. నవరసభావానుబంధబంధురంబుగా నొక్క ప్రబంధంబు
 నిర్మింపం దలంచి కౌతూహలాధీనమానసుండ నై తస్యహా
 స్రబంధప్రాకరంభంబునకుం దగినపుష్కల్యోక్తపురాతనమహా
 రాజచరిత్రం బెమ్మది యొకొ యని వితర్కించుచున్నసమ
 యంబున.

8

— కృతిపరిపూర్ణంబు —

సీ. తనకృపాణము సముద్ధతివైరిశుద్ధాంత
 తాటంకముల కెక్కుఁ దలంచుచుండఁ
 దనబాహుశీతంబు ధరణిభృత్కమతాపి
 సామజంబులను విశ్రాంతి యొసంగఁ
 దనకీర్తినిర్దేశి ఘనతరబ్రహ్మాండ
 భవనభరాముల గొండ్లిఁ బరిధవిల్లఁ
 దనదానమహిమ సంతానచింతారత్న
 జీమూతసురభుల సిగ్గుపఱుపఁ

తే. బరంగుశ్రీవేమముండలేశ్వరునిమంత్రి
 యహితదుర్తంత్రినదనముద్రావతార

శాసనుడు రాయవేశ్యాభుజంగవిరుద
మంత్రి పెద్దయసింగనామాత్యవరుడు.

9

శా. పంచాంగస్థిరమంత్రరక్షణకళాప్రాధుండు బాలామనః
పాంచాలుండు విరించివంశజలధిప్రాతేయభానుండు దో
శ్చంచచ్చాపకృపాణలబ్ధవిజయైశ్వర్యుండు దిక్కామిసీ
కాంచీమాక్షికీర్తి పెద్దవిభుసింగం డొక్కనాడిస్తులన్.

వ. మృదుమధురచిత్రవిస్తరకవితావిలాసవాగీశ్వరు లగుకవీశ్వ
రులును, పతంజలికణాదాక్షచరణమక్షిలాదిశాస్త్రసిద్ధాంతక
మలవనహంసు లగు విద్వాంసులును, భరతమతంగ దత్తల
కోహ లాంజనేయప్రణీత సంగీతవిద్వారహస్యవిజ్ఞానవైభా
నికస్వాంతు లగుకళావంతులును, శక్తిత్రయచతురుషాయ
షాడ్గుణ్యప్రయోగయోగ్యవిచార లగుగాయబాహులును,
నిఖిలపురాణేతిహాససంహితాతత్పర్య పర్యాలోచనాధురం
ధరధిషణాసముత్సాహం బగు పౌరాణికసమూహంబును,
బరివేష్టించం గొలుపుండి, సకల విద్యాపారీణుండు సరస
సాహిత్యగోష్ఠీవినోదప్రసంగంబున.

11

*శా. భారద్వాజవిత్రగోత్రుని శుభాపస్తంబసత్సత్తు వి
ద్యారాజీవభవుండు మారయకుఁ బుణ్యాచారభీమాంబకు
న్దారామైనతనూజ న న్ననఘు శ్రీనాథాఖ్యుని బిల్చి స
త్కారం బొప్పగ గారవించి పలికె గంభీరవాక్పౌండిమన్.

శా. బ్రహ్మాదత్తవరప్రసాదుడ వురుప్రజ్ఞావిశేషోదయా
జిహ్వాస్వాంతుడ వీశ్వరార్చనకళాశీలుండ వభ్యర్థిత
బ్రహ్మాండాదిమహాపురాణచయతాత్పర్యార్థనిర్ధారిత
బ్రహ్మజ్ఞానకళానిధానమపు నీభాగ్యంబు సామాన్యమే! 13

క. జగము నుతింపగఁ జెప్పితి

సైగడయ్యకు నాయసుంగుఁ బెద్దనకుఁ గృతుల్
నిగమాధ్యసారసంగ్రహ
మగునాయారాధ్యచరిత మాదిగఁ బెక్కుల్.

14

వ. కావున నాకు నొక్కప్రబంధంబు పుణ్యశ్లోకపురాతనరాజర్షి
చరితానుబంధబంధురంబుగా రచియింపు మందును.

15

సీ. కవిరాజరాజిశేఖరహీరముకుటంబు

శ్రీహీరకలకాన్తిశిరకరుడు
మామల్ల దేవీకుమారరత్నంబు చిం
తామణిమం త్ర చింతనఫలంబు
కవికులాన్యప్రాధ్వగమనాధ్వనీనుండు
కాశ్చీరస్మవసభాకమలహేళి
ఖండనగ్రంథసంగ్రంథకర్మశబుద్ధి
మట్కర్తృధరైకచక్రవర్తి

తే. భట్టహాస్యండు ప్రాశవాకృషవమున
నెద్ది రచియించె బుధలోకహితముపాంతు
నట్టివై షధసత్కావ్య మాండ్రభాష
ననఘ యొసరింపు నాపేర సంకీర్తముగ.

16

చ. పనిపడి నారికేళఫలపాకమునం జవి యైనభట్టహా

ర్షునికవితానుగుంభములు సోమరిపోతులుకొంద అయ్య లా
నని కొనియాడ నేర రది యట్టిద; లేజవరాలు చెక్కుగీ
టిన వస వల్పుబాలకుండు డెందమునంగలంగంగ నేర్పునే

వ. అని పలికి సబహుమానంబుగాఁ గర్పూరతాంబూలంబొసంగి
జాంబూనదాంబరాభరణంబులు గట్ట నిచ్చి వీడ్కొలిపిన; నేను

నన్నహాప్రథానుని గృతినాయకుంజేసి నైషధకావ్యంబు
చెప్పం దోడంగితిఁ దత్ప్రారంభంబునకు మంగళాచారం
బుగాఁ దదీయవంశావతారం బభివర్ణించెను. 18

— శృతివశంశావతారవర్ణనము —

శా. తోరం బై నతపోవిశేషమున సద్యోజాతనక్తంబున
స్థాఠివల్లభుచేత దీక్షఁ గొనియె న్నష్టలం దొక్కఁడై
తారావీధి నలంకరించె, గనియెం ద్రయ్యధ్వజసంఘాతమున్,
భారద్వాజమహామునీంద్రుఁ దగదే భక్తిం బ్రశంసింపఁగన్.

ఉ. ఆమునినాథునన్వయమునం దుదయించె బయటయోనిధిన్
యామవతీకళ త్రుఁ డుదయం బయినట్లుగఁ గల్పవృక్షచిం .
తామణికామ ధేనుసమదాననిరూఢుఁడు విద్విష త్తమ
స్తోమదివాకరుండు పెదతూర్కనమంత్రి కులార్గగణ్యుడై.
వ. తత్సంతానక్రమంబున. 21

మ. కుటిలారాతివరూఢినీధవశిరగకుట్టాకథాటీమహా
పటహాధ్వనవిపాట్యమానదశదిగ్భాగుండు త్రైలోక్యసం
పుటపేటీపరిపూర్ణకీర్తిమయకర్పూరప్రకాండుండు శ్రీ
చిటిపెద్దప్రభుఁ డొప్పె విక్రమపురీసింహాసనాధ్యక్షియై. 22

క. ఆచిటిపెద్దప్రభునకు
వాచస్పతిసదృశనీతివైభవలక్ష్మీ
వైచిత్రి కధికవిమలశి
వాచారఘనుండు మామిడన్న జనించెన్. 23

ఉ. స్వామిహితంబునన్, సమదశాత్రవభంజనశక్తి, బంధుర
తామహనీయసంఘద, వసంతసమాగమపుల్లమల్లికా
స్తోమతుషారపాండురయశోగరిమంబున, ధర్మశీలతన్,
మామిడిమంత్రి బోలమణిమంత్రులులేరు వసుంధరాధ్యక్షిన్.

తే. అతనియర్థాంగలక్ష్మీ యక్కాంబ గనియె
నాత్మజుల వేదమూర్తుల నభినిభుల
వెలయ శ్రీపెద్దనామాత్య వీరభద్ర
మారనప్రభు నామన మంత్రివరుల.

25

సీ. అనవద్యహృద్యవిద్యాబుద్ధిసంసిద్ధి
బినరుహాసనుసుద్ధి పెద్దవిభుడు
భద్రనిర్మితవాఙ్మద్రాసముద్వృత్తి
గద్రూభవుడు వీరభద్రమంత్రి
మేరుభూధరసారధీరతాగుణహరి
వైరిశైలబలారి మారశౌరి
స్వామిభక్తిహితైకభావవైభవభూమి
భామినీరతిరాజు నామరాజు

తే. మామిడిశ్వరసాగరామరకుజంబు
లక్కమాంబికాశుక్తిరత్నాంకురములు
వంశపావను లగ్ధిగివాంఛితార్థ
దానశౌండులు సామ్రాజ్యధర్మవరులు.

26

*మ. అనతారాతివసుంధరారమణసప్తాంగపహారక్రియా
ఘనసంరంభవిజృంభమాణపటుదోళఖిల్లదూద్వితీయాఙ్గసుం
డనవేమాధిపురాజ్యభారభరణవ్యాపారదత్తుండు పె
ద్దనమస్త్రీశుండు మామిడిన్న సుతుఁ డేతన్నాశ్రుఁడే చెప్పఁగాన్.

ఉ. హేమధరాధరేంద్రమున కెక్కటిపెద్ద ధృతిక భుజంగమ
స్వామికి మేలుచేయి పటువాగ్విభవంబున బుద్ధిహవదం
దామగచూలికి స్పరి ప్రధానులు దక్కినవారు సాటియే
మామిడివీరభద్రున కమాత్యశిఖామణి కివ్వసుంధరన్? 28

ఉ. సత్యవచోనిరూఢుడు నిశాకరశేఖరభక్తిభావనా
సాత్యవతేయుఁ డుద్భటభుజాబలవిక్రమకేళి విక్రమా
దిత్యుడు కార్యఖిద్దసముదీప్తుడు మామిడిమంత్రిమారనా
మాత్యుడు వాని బోల వశమా ధరణీధవమంత్రికోటికిన్?

శా. స్వామిద్రోహరగండలాంఛనునకుఁ సంగ్రామగాండీవికిఁ
వేమత్తపతికార్యభారకలనావిఖ్యాతధీశక్తికిఁ
నామామాత్యున కన్యరాజనిటలాంతర్నృప్తభాగ్యాక్షర
స్తోమాపాకరణప్రవీణునకు మంత్రుల్సాటియే యెవ్వరున్?

ఉ. తమ్ములు దన్ను మువ్వరును దైవముఁగాగురుఁగామహానిధా
నమ్ముఁగ దాతఁగాఁ దమమనంబుల భావన సేసి కౌల్వ భా
గ్యమ్ముల కెల్ల నెల్ల యయి కాంచె బ్రసిద్ధి నృపప్రధానర
త్నమ్మగుమంత్రి పెద్దన యుదాత్తమతిక రఘురాముడైనడిన్.

సీ. గౌతమగోత్రవిఖ్యాతుఁ డాపస్తంబ
పరమసంయమిసూత్ర పావనుండు
గారాఘఁబొత్తుండు గంధవారణు డగు
శ్రీకేతనామాత్యశేఖరునకు
వేషణిహనుమంతబిరుదాంకు లగు రాచ
వారికి నెయ్యంపువరసుతుండు
చౌహత్తమల్లుండు దోహత్తనారాయ
ణుండు ఖండియరాయచండబిరుద

తే. మంత్రియల్లాడరాజును మహితపుణ్య
యన్నమాంబయుఁ దనకు నత్యంతగరిమఁ
దల్లియును దండ్రియును గాఁగఁ దనరునట్టి
తల్లమాంబికాదేవి నుద్వాహమయ్యె.

మ. వనితారత్నము తల్లిమాంబికకు శ్రీవత్సాంకతుల్యుండు పె
ద్దనకుం బుట్టిరి నందసుల్ విమలవిద్యాభారతీవల్లభుల్
విసతాసూనుసమానవిక్రమనిధుల్ వీరుండు వేమాహ్వయుం
డునుశ్రీప్రెగ్గడదండనాథతలకుండుకొసింగనామాత్యుడున్.

వ. అం దగ్రజుండు.

34

సీ. కాలకంఠ కఠోరకంఠహంకారంబు

చెవులు సోఁచనినాటిచిత్తభవుడు

కుపితరాఘవఘనశూరనారాచంబు

తనువు నాటనినాటివనధిరాజు

కుద్ధకుంభోద్భవభ్రూలతాకౌటిల్య

విక్రృతిఁ గ్రుంగనినాటివింధ్యశిఖరి

వీరభద్రోదారఘోరపీఠావేశ

విహతిఁ గంచనినాటితుహినకరుండు

తే. చక్కఁడనముస గాంధీర్యసారముసను

బ్రకటధైర్యకళాకలఁజములయందు

దండనాయకమాడానతంస మైన

మంత్రిమామిడి వేషనామాత్యుఁ డెలమి.

35

మ. తగుఁ డైవారమొనర్ప విక్రమకళాధారేయతాశాలి శ్రీ

ప్రెగ్గడన్నభ్యుదీనీశుఁ డంబునధిగంభీరుండు శుంభద్విష

న్నగరద్వాపకపాటపాటసవిధానప్రాథబాహ్యకళా

యుగశుం డాహుననన్యసాచి ధరలోనొక్కండు పేరుక్తునన్.

సీ. గగనకల్లోతనీకల్లోలమంతికా

హల్లీనకములతో నపఘళించి

చరమసంధ్యాకాలసంపుల్లమల్లికా
 స్తబకపంక్తులతోడ సరస మాడి
 శరదాగమారంభసంపూర్ణపూర్ణిమా
 విమలచంద్రికలతో వియ్యమంది
 బిసరుహాసనవధూపృథువయోధరభార
 హారవల్లరులతో ననంగి పెనంగి

తే. వెలయు నెవ్వనియభిరామవిమలకీర్తి
 యతఁడు త్రిభువనరాయవేశ్యాభుజంగ
 కదనగాండీవిజగనొబ్బగండబిరుద
 శాశ్వతం డొప్పు సింగన సచివవరుఁడు.

37

మ. అరుదార నివిధాగ్రహారములతో నాందోళికాచ్ఛత్రచా
 మరకల్యాణకళాచికాదిబహుసమ్మానార్హచిహ్నంబు లా
 దర మొప్పారగ వేమభూవరునిచేతం గాంచెసామ్రాజ్యసం
 భరణప్రాథుఁ డమాత్యసింగఁడు నయప్రాగల్భ్యగర్వో
 న్నతిన్.

38

వ. ఈదృగ్విధగుణాలంకారుఁ డైనయమ్మహాప్రధానశేఖరునకు.

— పవ్యంతిముఖ —

క. శ్రీమంతున కావర్జిత
 సామంతున కహితేహృదయజలజాతపనీ
 హేమంతునకును సలలిత
 భామాకంతునకు సచివభాస్వంతునకున్.

40

క. కుకురు కురు చోళ కేరళ
 శక మరు కర్ణాట లాట సౌవీర నృప

ప్రకరసభాభగణమహా

సుకవిజనానీకవినుతశుభచరితునకున్.

41

క. చెంచిమలచూరకారున, కంచితకరుణాతరంగితాపాంగునకున్
జంచలనయనాకలకిల, కించితలీలావిలాసకేళీరతికిన్.

42

క. హాటకగిరిధీరున కరి, తాటంకవతీకపోలతలకరిమకరి
పాటచ్చరకరినధను, జ్ఞాటంకారునకు మస్తథాకారునకున్.

క. శ్రీమహితు పెద్దసుతునకు, వేమక్షితిపాలరాజ్యవిభవకళార
తామణికి సింగసచిన, గ్రామణికిం బాండ్యరాజగజకేసరికిన్.

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నాయునర్పంబూనిన యిమ్ముహా
ప్రబంధంబునకుం గథానాయకుండు.

45

కథాప్రారంభము

— నలవహారాజశర్వనము —

సీ. తపనీయదండై కథపశాపపత్రితో

ద్దండతేజగిక్తిమండలుండు

నిర్మలనిజకథానిమిషకల్లోలిసీ

తూళితాఖిలజగత్కల్తామండం

వితతనవద్యయద్వీపనానాజయ

శ్రీసధూజీసమూహిష్టభుజుండు

నిఖిలవిద్యావహిన్ప్రసంగస్థలా

ఽఽయతనాయ మనజిహ్వోల్లుండు

తే. ప్రస్తుతింపంగఁ దగు సముష్కటకతోర

చటులగుణటంగ్రియాఘనస్తనితఘోష

చాపసీరదభవశరాసారశమితే
బలవదహితతేజోదవానలుడు నలుడు. 46

చ. అలయకధీతిబోధములు నాచరణంబు ప్రచారణంబు గాఁ
గలుగునుపాధిభేదముల గాఢమతి న్నిగమాదు లైనవి
ద్యలు పదునాలుగింటికి నతం డొనరించె జతుర్దశత్వముం;
దెలియఁగ లేము కారణము దీనికి నెవ్వైయు జర్చ చేసినన్.

తే. అతనివిద్య జహ్నునటి శ్రుతివిధమున
సంగగుణమున నష్టాదశాత్త యగుచు
విస్తరిల్లె నవద్యయద్యైషపుథగ
శేషభూజయలక్ష్మీజగీషఁబోలె. 48

తే. తాఁ ద్రినేత్రునియపరావతార మగుటఁ
దెలుపుచిక్పాలకాంశావతీర్ణు డతఁడు
కామసంచారహరణప్రగల్భ మైన
శాస్త్ర మనుపేరియధికలోచనము కలిమి. 49

చ. కెరలి మహాసివేమసహకృత్వరితద్భటకోటిచాతురీ
తురి సమరాంగణంబుల జతుర్వరిదావరణంబులక యశోం
బరముల నేయుచుండు బహుభంగుల బున్నమనాఁటినిండు
చం,దురునునుసోగ వెన్నెలలతోఁ దులఁ దూఁగెడుతన్ద్రుణం
బులన్. 50

తే. తద్దిశాజయయాత్రోత్థధరణిధూళి
దోగప్రతాపవైశ్వానరధూమ రేఖ
పాలమున్నీటిలోఁ బడి పంక మయ్యె
నమృతదీధితిమై జెంది యంక మయ్యె. 51

చ. అరయిక గల్గి భూమివలయం బఖిలంబును నీతిబాధలం
జోరయక యుండ నాన్మపతిపుంగవుఁ డేలుచు సుండ నొండు
చో, నిరవయి యుండ కుండుటఁజుమియతివర్షము లాశ్ర
యించె ద, త్వరనరనాథయాధననితాజనతానయనోత్ప
లంబులన్. 52

ఉ. కొం డని వేడ్కతోఁ బసిండికొండ ధనాన్యుల కెల్లఁ బంచి
యీ, కుండుట దానధారకుఁ బయోనిధు లెల్ల వ్యయింప
లేమి యీ, రెం డప కీర్తులం దల ధరించినవాడు ప్రదాన
శీలుఁ డాతం డిరువాయ గా ముడికి దార్చినవెండుక
లన్తిపంబునన్. 53

చ. నియమవిచిత్రభంగి మహనీయుఁడు భూమివిభుండు మిత్రజే
తయును నమిత్తజేతయుఁ బ్రతాపగుణంబున నీతిఁ జూరదృ
ష్టియును విచారదృష్టియు, నశే! పరిపంథిమహీశులట్ల త
దృఢయమున భేత్తితాగుణము వాసెనొ కాక విరుద్ధ
ధర్మముల్. 54

మ. ధర నేకాంఘ్రికనిష్ఠికాంగుళమ యాధారంబుగా నిల్చి ని
ర్భకలీలం గృతవేళ నెట్టన యధర్మంబుం దపస్విత్వముం
జోరసెం దక్కినవార లెవ్వరు తపంబుల్ నేయ! రమ్మేది నీ
శ్వేరుసామ్రాజ్యమునందు ధర్మము చతుష్పాదంబునం గ్రాలఁ
గన్. 55.

క. ఆరణ్య విజయలక్ష్మికి
సీతాజన మాచరించు నిర్దగ్ధగం
ధానాచారాజనగరి
దానావైశ్వానరప్రదక్షిణశిఖిలన్. 56:

చ. ఇతఁడు దరిద్రుఁడౌ ననుచు నేర్పడ నర్థిలరానిపట్టికన్
 శతధృతి వ్రాసినట్టి లిపిజాల మనన్ధము గాని యట్లుగా
 వితరణఘేలనావిభవవిభ్రమనిర్జితకల్పభూయహం
 డతఁడు దరిద్రతాగుణమునందు దరిద్రునిజేయు నాతనిన్.

*తే. అతనికిఁ ద్రి ప్రతాపంబు లవని గలుగ
 నేల యివి? యంచు మదిలోన నెపుడు దలంచు
 నపుడ పరివేషమిషమున నబ్జసూర్య
 మండలముల విధాతృండు గుండలించు. 58

చ. అన్నలుండు నళినబాంధవుండునుబోలెఁ బ్రతివిసంబును
 నభ్యుదయంబు నొందుచు, గ్రమంబున శైశవంబు సతిక్ర
 మించి యశావనారంభంబున నరిదుర్లలుంతనావసరంబులం
 బోలె లోహశ్లఘ్నదీర్ఘపీనతయును గోపురద్వారకవాహద్యు
 తిరగప్రసారితయును బాహవక్షంబులచేత బండిగ్రాహంబు
 గ్రహించి రోమకోటికపటంబున హాటకగర్భుండు పాటించి
 లిఖించిన సుగుణగణనారేఖి లవయవంబులం బొలుపార
 సంపూర్ణపూర్ణిమాచంద్రబింబంబు విడంబింపం జాలునెఱ్ఱె
 గంబునకుం గళంకాలంకారశంక సంకురింపఁజేయంజాలు
 కోమలశ్శ్రురాజి విరాజిల్లం గండు మెఱసి రెండవకుసుమ
 కోదండుండునుబోలె విలాసినిమండలికిం గన్నులపండు
 వై వెండియు. 59

తే. దాస్య మొనరించు విధుఁ డేతదాస్యమునకుఁ
 బల్లవము లేతదంఘ్రిసంపల్లవములు
 జలరుహములకుఁ దచ్చయచ్చాయదాయ
 నాగనతఁడొప్పె నవయశావనాగమమున.

వ. అయ్యవసరంబున.

61

తే. వానిఁ గలలోనఁ గానని వనజముఖయు
వాని మాఝునఁ జేర్కొని మానవతియు
వానిఁ గా నాత్మ భావించి వరునిఁ గవయ
నప్పళింపనిసతియు లేదయ్యె నచట.

62

ద. దరహాసితావధీరితసుభాకరబింబము నేత్రనిర్జితాం
బుసహము నైనయానిషధభూచరునుల్లసితాననంబుతో
సరి మఱి యొంట్లు గల్గిమికి సుశయ మేటికిఁ దద్వయ్యావిజి
త్వరకమనీయవస్తురహితం బగుచచ్చిచ రాచరంబునన్? 63

క. తలమెండ్రుక లెగఁగట్టెడు

కొలఁచిన నాన్మపసుమారకుండు కడిమిమెయిన్
నలుదెసలకరులగండ
స్థలఫలకములన్ లిఖించె జయశాసనముల్.

64

తే. తరుణపాథోపహాథోవిధానములను

ధరణినాథకిరీటాగ్రధానములను
నూర్ధ్వమయ్యెడునిది యంచునొకొ విధాత
తత్పదం బూర్ధ్వరేఖాంకితంబు నేనె.

65

తే. అప్పుడు లీలావినిర్జితానంగుడైన

యతనిఁ గనియును వినియుఁ జింతానురక్తి
స్వస్థమర్త్యపాతాళవిష్టపములందు
విబుధనరభోగికాంతలు వివశలైరి.

66

ఉ. తెప్పలు వాల్చు కప్పుడమితేనిమనోహరమూర్తి నిచ్చలుం
దప్పక చూచి చూచి విబుధప్రమదల్ ప్రమదంబు లాత్మలం

జిప్పిలుచుండ నెద్ది పరిశీలన సేసిరో యట్టియట్టెసెం
విప్పుడు వారు చూపుదు రపేతనిమేషములైనచూపులన్.

తే. తద్దణాకర్ణనంబునఁ దదనిరీక్ష
ణమున ధన్యత్వమును సధన్యతయుఁ బొంది
యభిమతానభిమత మైనయక్షయగముఁ
దాల్చుఁ జక్షుశ్శృంగస్త్రీకవంబకంబు. (63)

చ. † మొలచినకూర్చిఁగన్నఁగవమోడ్చినయప్పు డజన్మభావనా
బలముననాన్మపాలకునిఁబాయక చూతురు మన్మథులై
యలికులనీలవేణులకు నమైయి నవ్విభుఁ జూచువేళలన్
గలుగవు వో నిమేషపరికల్పనఁ బుట్టెడుసంతరాదుములన్.

సీ. కోరి లీలాగేహకుడ్యభాగంబుల
వ్రాయుదు రమృహీశ్వరునిమూర్తి
వ్రాసి కన్యాత్వగౌరవము వీసరవోవ
దర్శింతు రనురాగతరళదృష్టి
దర్శించి యతని కేఁ దగుదునొ తగనొ యం
చించుకించుక సంశయింతు రాత్త
సంశయించి కరాంబుజములఁ గ్రొన్పించుట
ద్దము లెత్తిచూతురు తమ్ముఁ దారు

తే. రాజకన్యలు జగతి నాక్రమమునందుఁ
గందు వారలనిట్టూర్పు గాడ్పువేడి
ముకురములు చారుమోహనమూర్తి యనఁగఁ
బరఁగుదమయంతిచేతిదర్పణముదక్కన్.

వ. ఇవ్విధంబునననన్యరూపలావణ్యరేఖావిలాసభాసమానయగు
భీమనందన యానరేంద్ర బృందారకునియందు డెందంబు
నిలుపుటయును. 71

తే. అప్పు డనలావచుష్ఠత నారఁ గూరి
బాణపురమును బోనియాబై మిమనముఁ
బుప్పబాణాససుఁడు భోగభోజి మైన
వరవయోవిశేషంబు వార్షముగఁ దఱిసె. 72

— ౭౭ దమయంతి నలునియందు దమరక్త యగుట ౭౭ —

వ. దమయంతియు శ్రవణప్రీతివాసనావశంబునం బ్రతిదిన
ప్రసర్థమానంబగు మనోసురాగంబు నిరూఢంబై యుండ.

మ. జనకుం గోల్వంగ వచ్చినప్పుడు తదాస్థానంబులోఁబాతకుల్
విసుతస్రాధి వసుంధరాధిపతులకా వేర్వేట కీర్తించుచో
వనితారత్నము వీరసేనుతనయకా వర్ణింపఁగా నున్నత
స్తవభారంబుకెలంకుల న్నిసుచుఁజంచల్లీల రోమాంచముల్.

తే. మహిమ హిమవేశలందు నన్తూనవతికి
మాసరము లయ్యెఁ దలఁడంగ వాసరములు
పాడవు గలిగి తపర్తుసంపూర్తియందు
సంచితాయామవతు లయ్యె యామవతులు. 75

సీ. సఖులుఁ బాఁ బుష్పాస్తు సామ్రాజ్యపదవికి
నభిషేక మొనరించు నచసినాథు
నలనామధేయ మైనతృణంబు వినబడ్డ
నధిపతిపే ర్విన్నయట్ల యలరు
శృంగార—2

నిషధదేశపువిప్రనికరంబుఁ బూజించి
యలయక ప్రియుసున్ది యడుగఁ దలంచు
నభ్యాసవశమునఁ బ్రాణేశ్వరునిమీఁది
యించుగీతములు వాయించు వీణ

తే. నేర్పు గలచిత్రకరులచే నిలయభిత్తి
భువనమోహనాకారతఁ బొలుపు మిగుల
మగని మగువను వ్రాయించి మదిఁ దలంచు
నిషధరాజును దన్నుఁగా నీరజాక్షి.

76

ఉ. పువ్విలుకానితోడ సరిపోలేడుచక్కనివాఁడు భూమిలో
నెవ్వఁడు చెప్పుడా? యనుచు నిష్టవయస్యలఁ గూర్చి
యాత్తలో, నువ్విభులూరుచుం బలుకు; నొప్పులగుప్ప!
నలుండు గాక యెం, దెవ్వఁ? డనంగ మెచ్చుఁ దరళేక్షణ
నెయ్యము వియ్య మెట్టిదో.

77

వ. మఱియు మనోరథపరంపరాసంపరణప్రసూనదామంబున నమ్మ
హీవతిం బతిఁగా వరియించియుం ద్రిభాగశేషంబు లగు
విభావరీసమయంబు నిమిలితంబైన నేత్రయుగ్గంబును
బాహ్యేంద్రియమానము ప్రాభిముద్రితం బైనయంతశకర
ణంబును మొఱంగి నిద్రాసమాసీతుం డైనయారాజమనో
జాతుతో నెంతయుం దడవు మంతనం బుండియు నిరంతర
స్మరణసరణిధారావాహికావగాహంబున నెడనెడం బొడ
చూపు నప్పుడమితేనిం గనుంగొని లజ్జాసాధ్యసభ్రమంబులు
మనంబులో ముప్పిరిగొనం బ్రమోదించియు నవ్వైదర్భి
నిర్భర మదనశరశలాకాశంకుసంకలిత వేదనాదూయమాన
మానసయై విజృంభితమనోభవభుజావప్తంభంబులగుహిమా

రంభంబులును గాలాగరుకళంకితకామినీకంతమూలంబులగు
శిశిరకాలంబులును గలకంత కామినీకంతకోమలకుహూ
కారకోలాహలకరంబితకకుబంతంబు లగువసంతంబులును,
సాయంతనసమయ సంఘల్లమల్లికామోదమేదురసమీరణౌ
ఘంబు లగునిదాఘంబులును విరహిజనహృదయభయంకర
స్తనితసందోహంబు లగుజలధరా నేహంబులును సకలజన
మనోవికాసమయంబు లగుశారదసమయంబులును గడపు
చుండె నవ్వేళ జలధి వేలావలయవలయితవసుంధరాభువన
మండలాఖండలుండగునలుండును విమలనిజకీర్తిమాక్తిక
మాలికాసంతానంబులకు నంతర్ఘటనాగుణంబులుబోలె
బొలుచునక్కంతాలలామంబుగుణంబులు జనపరంపరవలన
వినియె నాసమయంబున.

78

— నలుండు దమయంతియం దనురక్తః డగుట ౭౭ —

శా. ఆవామాక్షిమనోహరాకృతియమోఘాస్త్రంబుగాభూవరుఁ
* లానన్యాధికు సచ్చలంబుమెయిగెల్వం బూని యిందిదిర
జ్యోనస్థీకిణకర్కశం బయినహస్తం బుద్ధతిం జూఁపి వేమున్.
పూవుందూపులజోదు పుచ్చుకొనియెం బుండ్రేక్షుకోదండ

క. శ్రవణావతంస మయ్యెను
ధవళాయతనేత్రగుణము ధరణీపతికిఁ
శ్రవణావతంస మయ్యెను
బువ్వవింకిగుణంబు నపుడ పుష్పాస్త్రనకున్.

80

ఉ. ఆసనుధాధినాథుని మహాధృతిశాలి జయించు తెంపునఁ
భావజుఁ డప్పు దున్నదనబాణము తియ్యనివింటఁగూర్చుచోఁ

గేవలసాహసంబు మదిఁ గీల్కొనఁ జేసియు నుంచెఁ దాఁ న్ని
లో, కీవిజయార్జితంబు లగుకీర్తిభరంబుల సంశయముబుధిన్.

తే. అతనుఁ డట జోదు! పూమొగ్గయట శరంబు!

చించినది యట తద్దైర్యకంచుకంబు!

నలుని దమయంతితోఁ గూర్పుఁ దలఁచియున్న

ధాతమదియె త్తికోల్తుదిఁ దాఁకున్నె!

82

*ఉ. ఎయ్యది కారణంబుగ మహిపతియంచితదైర్యకంచుకం

బయ్యతనుండు సించె నలరమ్ములచే నది కారణంబుగాఁ

దొయ్యలి రాజసందనునితోడన కూర్పుఁ దలంచుచున్నయా

దయ్యము నెత్తికోలు తుదిఁ దాఁకుటఁ గానఁగ నయ్య

నయ్యెడన్.

83

ఉ. ఏన విరి ని్వరించి నొకయేటునఁ దామరపాన్పునైఁ బడం

ద్రోసినజోదు మన్నఁకుండు దుర్వహనూత్నవియోగవేదనా

యాసిత మైనరాజుహృదయాబ్జము గాఁడఁగ నేసె నెంత

యుం, గాసిలి లేటితెక్క గఱి గట్టినపుష్పశిలిముఖంబులన్.

తే. లలన లజ్జాసరిద్ధర్వలంఘనమున

రాజహృదయంబుఁ జొచ్చినక్రమముఁ జూడఁ

దరుణిమారంభపరికల్పితంబు లైన

వలుఁదకుచకుంభములప్రభావమునఁ జూపె.

84

సీ. జాగరోద్భూతదృగ్గ్రాంబు మాణిక్య

కర్ణకుండలదీప్తిఁ గప్పిపుచ్చు

రాజకార్యపరంపరాభేదమిషమున

నిట్టూర్పుగాడ్పుల నిహ్నువింశు

ఘనసారబహుళచందనవిలేపనమున

నాపాండుభావంబు నపలపించు

దోరంతరస్య స్తతారహారంబుల

నంతఃపరీతాప మవనయించు

తే. మానసీయశశాంకకోమలము లైన
యామినీసమయములుఁ బర్యంకములును
సాక్షులుగ నొంచువలవంత జనవిభుండు
కన్నెకూర్చి ప్రకాశంబు గాకయుండ.

86

ప. ఇవ్విధంబున ననువరం బైన శంబరవైరివిక్రమంబు క్రమ
క్రమంబునం బరిస్ఫుటం బగుచుండ వియోగవేదనాచిహ్నం
బులు నిహ్నావింపం గొలంది గాక చీకాకుపడి యాకారరేఖా
నినిర్భర్తృనితమత్యైలాంశనుండగు రాజకుమారుం డొక్క
నాఁ డామామవీతావిహారంబునం గాలక్షేపంబు నేయు
వాఁడై ప్రభంజనాధ్యయజవంబును జంచలఖురాంచలక్షో
బిత ఓడిణిమండలంబును నిగాళగదేవమణి దీప్తిచ్ఛటాపటల
శంకావహకృతాఙ్గికాధవళకేసరకేశరశ్చ సంచయంబును వల్లు
నల్లాసుషక్తవదనతావిడంబిత వక్రస్థభుజగ వైనతేయంబును
జలాచలప్రథతాసుమియమాన నిజవేగదర్పప్రశంసా
స్రవచనోహన్యాసంబును నై సింధుజంబును శీతమహాస్పహా
దవంబును సగుట రెండవ యుచ్చైశ్శృంపంబునుం బోలిన
యావహాహ్యంబు నారోపించి.

87

తే. ప్రమదసింహుడతరనేత్రపద్మలగుచుఁ
జౌరజనులు విలోకింపఁ బ్రకటలీల

సముచితానల్పపరివారసహితుఁ డగుచు
నవనినాథసుతుండు వాహ్యులీ వెడలె.

88

వ. తత్ప్రదేశంబున.

89

ఉ. నేను మెలర్పఁగా గొడుగునీడ వహించువసుంధరాఽచ్చీ
సీమనె యెక్కి యాడెను విచిత్రగతిం దురగోత్తమంబు నా
భూమివిభుండు దద్భ్రములు వో యెడత్రైవ్యకయభ్యసించు
వా, త్యామయచక్రచంక్రమవిహారములకొనుడిగొప్ప
లీడ్చుచున్.

90

వ. ఇవ్విధంబునఁ గొంతతడ వతిజవనచతురతురగస్తస్తస్త్రిడాడో
లాయమానమణికుండల మరీచిమండలీసీరాజితగండ్ఫల్యుండై
వాహ్యులీవిహారంబు సలిపి వలయునమాత్యులం బరివారం
బును నచోట్టన యుండ నియమించి యొక్కరండుసుం
బాదచారియై ఘనచ్ఛాయంబునుం బ్రవాళరాగచ్ఛురితం
బును నగువిలాసకాననంబు పయోనిధానంబు నంబుజాక్షుం
డునుం బోలెఁ బ్రవేశించి.

91.

— ౯౯ నలుని యుద్ధానవనవిహారము ౯౯ —

తే. పత్రములమీఁద మూఁగినప్రమరకులము
హరవిసర్జనజనితదుర్మళముఁ బోలె
గమియ విచ్చినగేదంగికన్నెపువ్వు
గోతుకము పల్లవింపంగఁ గాంచె విభుఁడు.

92

వ. విరహిజనహృదయచ్ఛేదనక్రియాక్రకచంబులు వియోగి
మర్తవిదారణవ్యాపారకర్ణినారాచంబులు పాంథజనహృషీక
సూచకశలాకలు నగుకనకకేతకీజాలంబులఁ జేరం జనుదెంచి.

ప్రథమాశ్వాసము

చ. చిలుపనికమ్మఁ దేనియలు చిప్పిలి హస్తము లస్తకంబునన్
నిలువక నేరువాటునెడ నీయతిసాంద్రపరాగము ల్లదా
యలరులవింటిజోదునకు నప్పటి కప్పటి కప్పళించుకోఁ
గలిగెడు నంచు వే కనలు గైకొని దూతె విభుండు కేతకిన్.

మ. దమయంతీ స్తనకుంభవిభ్రమముఁ బొందం గోరుటన్ ధూమ
పాసముఁ గావించు చథోముఖంబు లగునానాకుంభముల్
వోలె ధూపములన్ దోహద మాచరింపఁగఁ గడుం బక్వం
బులైయున్నదాడిమముల్ సూచి నృపాలకుండు మదిఁ
బాటించెన్ మహాత్ముకృష్ణమున్. 95

తే. మస్తథుం దేయుకింశుకమార్గణములు
చన్నుఁగవ నాటుటయుఁ బాంథసతియుఁ బోలెఁ
బాటుదెంచి కీరంబులు పండ్లు గఱవ
వణకుదాడిమిఁ జూచె భూవరుండు వేడ్క. 96

ప. మఱియు మందానిలపరిస్పందంబునం గందళితంబు లైనమక
రందబిందునిష్యందంబులు చిందించుగురివెందపూబందిరు
లును వలరాచరాచవారికి వనదేవత లొనర్చునీరాజనప్రదీ
పాంకురంబులుం బోనికోమలకోరకంబులం గరంబు సొంపారు
నంపెంగలును మదనచాపవిముక్తంబులై మొదలం గ్రోలిన
భవశరీరభస్మాంగరాగంబు పరాగవ్యాజంబున వెడలం
గ్రాయుచున్న సురపొన్నలును రోలంబసికురుంబంబులకుఁ
బాసగోష్ఠీస్థానంబు లగువికస్వరస్థలకమలినీ కదంబంబులును
గలకంతకంతవఁగకారంబులం బాంథులకు భయంబు సంపా
దింపఁ జాలు క్రొవ్వువిమోకచాలును ధూమకేతుమండలం
బులుంబోలె పిరహిజనులగుండియ లవియించుచుఁ జంచరిక

పరంపరాశిఖరంబులై సొంపారుచాం పేయంబులును పలయా
కారంబునం బరిభ్రమించుభ్రమరంబులసంగతిం గేసరరేణు
విస్ఫులింగంబులెగయ బాణోత్తేజనప్రకారంబు నంగీకరించు
చుననంగునకుం బ్రథానశాణంబు లగునారంగంబులును
మృదులపవమానసంపాతకంపమానకిసలయకంటక ప్రక్షేతంబు
లై మదనముద్రాభిముద్రితంబు లగువారాంగనాజనంబుల
వట్టువపాలిండ్లకుం జుట్టంబులై తోరంబు లగుమృగముల
బండ్లును నిఖిలయువద్వయ్యాచిత్తనిమజ్జనోచితంబు లగుసజ్జ
కపుర బూమొగ్గలును బ్రవాళగర్భగహ్వరంబులందఱు నహి
యించుచు నించువిలుకానితూణీరంబులకుం బోల్పఁ బట్టెన
కలిగొట్టుపొదలును నొండొండ చంద్రఖగడంబులు పెడలం
గ్రక్కు రాహుమడలంబులుంబోలె గుటిలసితగుట్టలంబులు
వ్రేలం గాఢాంధకారంబునం గాఱుకొను ముసిద్రుమంబు
లును గనుంగొనుచు బోషితరాజకీరంబులు కైవారంబులు
నేయఁ బ్రోదికోయిలలు మంగళగానం బొనర్పఁ గొలంకుల
కెలంకులను బావులక్రేవలను నికుంజక్రోడంబులసీడలను
విశ్రమించుచు బ్రసవమృదుగంధపశ్యతోహరంబులగు
గంధవాహంబుల రాకలు విహరశ్రాంతి నపసయింప వికట
ఘటియం త్రసలిలథారాసారణీమార్గంబులఁ డెక్కింబునకుం
జక్కనిగండుమీను వెదకుమీనకేతుండునుంబోలె నుద్యా
నం బెల్లఁ గ్రుమ్మరి యగ్రభాగంబున.

97

సీ. శేషపుచ్చచ్చాయఁ జెలువారుబిసములు,
తన్మగ్నసురదంతిదంతములుగ

నిం డారవిరిసినపుండరీకశ్రేణి
 యామినీరమణరేఖాళి గాఁగఁ
 బ్రతిబింబితోపాంతబహులపాదపములు
 గర్భస్థశైలసంఘములు గాఁగ
 నేకదేశంబున నిందీవరంబులు
 కాలకూటమయూఖఖండములుగ

తే. బాలశైవాలవల్లరీజాలకంబు
 బాడబానలభవధూమపంక్తి గాఁగ
 వారిరాశిగుఱబోలె గంభీరమైన
 ఘనతటాకంబుఁ గాంచె నజ్జనవిధుండు.

98

వ. కాంచి యొక్కింతతడవు మనంబునం గొనియాడుచుం దిమి
 తిమింగిలధువీరులీర మత్స్యకచ్ఛపమకరనికరసంచారతరళ
 తరంగమాలికాఙ్గోలాధిరోహ వీలావ్యాలోలకలహంససంస
 చాలాఙ్గోలాహలముఖిరోహిణిభాగం బైన యమ్మహాతటా
 కంబుతీరప్రదేశంబున.

99

సీ. విలులితజంబాలపులినభాగమున ను
 ధ్దండపద్మాతపత్రంబునీడఁ
 గమలకాండకరోచకంటకాంకురపంక్తి
 నొయ్యనఁ గంధరంబొససికొనుచు
 నొంటికాలనె నిల్చి యూర్తిమాపుతములం
 జగురుతెక్కలతేకు లెగయుచుండ
 పింఛెఘ్న పక్షుతద్వితయంబు పెడజాఱఁ
 జంచు లొకించు కామంచితముగ

తే. వరుణరాజున కిడినచామరమువోలె
బొడవు మిగిలినపొందన్తిపువ్వుబోలె
నిబిడనిద్రాభిముద్రితనేత్ర మైన
రాజహంసంబు గాంచె నారాజసుతుడు.

100

*క. కాంచనపక్షం బగురా
యంచం గనుగొని నృపాలు డనురాగముతో
వంచించి పట్టుకొనియెడ
నంచు దలచె దైవభుటన కనుకూలముగాన్.

101

— నలుడు హంసముం బట్టుకొనుట లి —

తే. వామనుం డైనకైటభవైరివిధము
నభినయించు క్రమంబున నధిపసుతుడు
నడికి నడికి యల్లల్లన నడిచి పట్టె
బాణిపద్మద్వయంబున బసిడియంచ.

102

వ. ఇట్లు నిషధరాజుచేతం బట్టువడి బిట్టు మేల్కొంచి యక్కాం
చనహంసంబు కంచుగీసినలెఱంగున నెలుంగించుచు నెగయ
నుంకించుచు జంచుపుటంబునం బాణిపల్లవంబులు గఱ
చుచు జరణంబులు గింజుకొనుచు నఖంబుల నొత్తుచు నెలు
దిక్కులుం జూచుచు నెద్దియుం జేయునది లేక చీకాకుడు
చుండ నప్పాటన సంభ్రమసముత్పతృతగుళుంపై కమల
పండంబు గలగుండువడియె గూలంబులం గూలాయంబుల
నుండి పుండరీకవనలక్ష్మీచరణనూపుర క్రేంకారంబుల నను
కరించుచు గారండవబక క్రౌంచరథాంగకోయష్టికాదులు
విహాయంబున కెగసి కూయం దొడంగె నప్పుడు.

103

తే. జాతరూపచ్చదచ్చటాజాతరూప
 లక్ష్మీ యిం తోప్పునే మరాశమున కనుచు
 నద్భుతం బొది తనుఁ జూచునధిపసుతున
 కిట్లనే మనుజభాషల హేమఖగము.

104

క. తెక్కలకొనలం గలిగిన
 యిక్కొంచన మాసపడియెదే నృప! నీకే
 యక్కట దీనం దీరెడు
 నక్కట! నీహారలేశ మభికిబోలెన్?

105

చ. ఎటుఁగనె నీవు ప్రాంతమున నింతట నంతట నున్నియింత యే
 మటుదునె నిన్ను విశ్వజనమాన్యుడ వంచును విశ్వసించియి
 త్తటి సుఖనిద్ర బొందితి వృథామతి నెట్టన యాత్మ నమ్మినం,
 జెటుఁగదలంతురే ఘనులు చిత్తమునక బగవారి నేనియున్?

ఉ. హింసయ నీకు వేడ్క యగునేని కృపాశ్రయ మైనయీ
 సరో, హంసముఁ జంప నేల? కఱవా తరువాత వసుంధరాధి
 పో, త్తంస! విజృంభమాణ భుజదర్ప నిరంకుశసాహసక్రియా
 మాంసలచి త్తవృత్తులయి మత్తిలి యుండునరాతిభూపతుల్.

వ. ఫలకుసుమమూలమాత్రంబున శరీరయాత్ర నడపుచు మును
 లుంబోలె సలిలంబులలోనం దపంబు నేయుచున్న వారము
 మామీఁద దండనీతిం బ్రయోగింప నీకుం దగునె? యది
 యుసుం గాక.

108

నీ. తల్లి మచేకపుత్రక పెద్ద కన్నులు
 గాన దిప్పుడెం మూఁడుకాళ్ల ముసలి
 యిల్లాలు గడు సాధ్యి యేమియు నెటుఁగదా
 పరమపాతి నత్యభవ్యచరిత

వెనుకముందర లేరు నెన రైనచుట్టాలు

లేవడి యెంతేని జీవనంబు

గానక కన్నసంతానంబు శిశువులు

జీవనస్థితి కేన తావలంబు

తే. కృష్ణ దలంప గదయ్య యోన్మపపరేణ్య!

యభయ మీవయ్య! యోతుహి నాంశువంశ!

కావగదవయ్య! యథార్థకల్పశాఖ!

నిగ్రహింపకుమయ్య! యోనిషధరాజు.

109

వ. అక్కటకటా! దైవంబ! నీకంటికిం బేలగింజయుం బెద్ద
యయ్యెనే? జననీ! ముదిసి ముప్పుకాలంబున సుతశోకపాగరం
బెబ్బంగి నీదంగలదానవు? ప్రాణేశ్వరీ! యేవంబున
మద్విరహవేదనాదవానలంబునం దరికొనియెదన్? సఖు
లార! యేప్రకారంబునం బుటపాక ప్రతీకాశం బైననరుణ
రసంబున బుర్రురం బొక్కెదరు? బిడ్డలార! యేలాగున నతి
క్షుత్తిపాసాకులంబు లై కులాయకూలంబులం గులగులం
గూసెద? రని విలాపంబు నేయుచు దృగ్దోళకంబుల పేడి
కన్నీరు వెడల గోలుగోలుననేచ్చినం గృహభుండై యాధూ
పాలుండు హస్తపల్లవంబులు వదలి రాజహంసం! పామ్మ
సుఖం బుండు మని విడిచి పుచ్చె నసంతరంబ.

110

—ॐ ఆశ్వాసాంకము ॐ—

శా. భారద్వాజపవిత్రగోత్ర! విమలాపస్తంబసత్సూత్ర! వి

ద్యారాజార్థకిరీట! రాజహితకార్యారంభనిగ్ధారణా

ధారంధరశ్రీశాయుగంధర! సమిద్ధాండీవి! శ్రీఖండక

ర్పూర్ణోదవిపాండునిర్మలయశఃపూర్ణక్షమామండలా! 111

క. కేళాదిరాయ ! యభినవ
 లీలామకరాంక ! చంద్రలేఖాంకుర చూ
 డాలంకారపదాంబురు
 హలింగనసుఖతనిర్త లాంతఃకరణా!

112.

మాలిని.—

జరతకమతరాజ స్తబ్ధరోమప్రధాన
 ద్వీరసనపతిభూభృద్దగజగ్రామభూమ
 స్థిరతరదృతసంపదేహబాహుగ్రపీఠీ
 పరిచయసుఖలక్ష్మీపక్ష్మలక్షోణిచక్రా!

113

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
 పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం బైన శృంగార
 నైషధకావ్యంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు
శృంగారనైషధము

ద్వితీయాశ్వాసము

రాజరాజవేమ

త్వారమణకృపాకటాక్షసంవర్ధితల

క్షీరక్షితబుధలోక ! యు

దారగుణాధార ! సింగనామాత్యమణీ.

1

ప. అవధరింపుము.

2

హంస నలునిచే విశువంబడి కృకజ్జరక జాళుట

తే. అట్లు పురుషోత్తముం డైనయతనివలన

ముక్తి గాంచినయాద్విజముఖ్యుం డెలమి

డెందమునకుచు వాక్కున కందరాని

యధికతర మైనయానంద మనుభవించె.

3

క. చుట్టంబులుఁ జెలులుం దన

చుట్టుఁ దిరిగి యుండ ముదము సొం పెనలారక

నెట్టివడి చచ్చి క్రమ్యఁ

బుట్టినచందమున హంసము దటాకములోన్.

4

సీ. టిక్కించికొనియున్న తెక్క మొత్తముతోడి
యొడలు జూడించి నెవ్వడి విదిర్చు
జేదోయియొత్తున జేసి నెత్తురు లైన
యనయవంబులు నోర సచర చేయు
గుటిల చంఘాపుటకోటికుట్టనముల
దనుకీటములనిరోధంబు మాన్పు
దొడరుజుంజురు మేనిదుర్వికారంబున
బులుగుజుట్టాల బిట్టలియజేయు

తే. నూర్చిపంక్తుల సుయ్యాల లూఁగి యాడు
దివుటఁ దియ్యనితమ్మిపూఁదేనె గ్రోలు
బ్రమదమున నాఁచుదీగెజొంపములదూలు
నరుగుఁ గేళికులాయశుద్ధాంతములకు.

5

వ. ఇవ్విధంబునం గొంతడవు గ్రీడించి యానీడోద్భవంబు
భవార్చనాదొగ్యంబును రుద్రాక్షమధువ్రతపరివృతంబును
బహుశైవలక్ష్మితాసమన్వితంబును నగుటఁ బద్మంబునుంబోసి
నిషధరాజహస్తంబునకుఁ గ్రమ్మట నరుగుదెంచె నమ్మహా
భుజుండును భుజంబు సాచి యమ్మానసాకంబు మన్నించి
యిమిడ్చికొనియుండె నప్పడు.

6

తే. ఇష్టసూనస మయినయాహేమఖగము
నలునిమానస మానందజలధియందుఁ
గర్జశక్కులికలశంబుఁ గొంగిలించి
యూదఁ జేయుచు మృదుభాష నిట్టు లనియె.

7

వ. దేవా! యనధరింపుము ధర్మశాస్త్రమర్తపారగులైన పెద్దలు
'దుర్బలకులజిహ్వాంసువులైన ధుషంబులను నీడప్రనుసీడా

కరంబు లైననీడజంబులను ననవద్యల్పాపాసాస్యశృంఘంబు
 లగుమృగంబులను మృగయావినోదంబుల సభియించి
 మహీధవుండు కిల్చిపంబునఁ బొందం'డని చెప్పుచు నిట్లున్న
 బట్టువడిననన్న విడిచిపెట్టి స్త్రాణంబు రక్షించి నాచుకాకికిం
 బ్రియంబుసేయుదు నన నేర్తునే? నైనను నీకు నొక్క
 స్త్రీయంబు చేసెద నయాచితోపపన్నం బయినహింసంబు గరిహ
 రింపం బనిలేదు నిఖిలభువననాయకుండ నైననీకు నము
 బోంట్లు సేయునుపకారం బవేక్షణీయంబు గాకుండుట
 యెఱుంగుదు నైనను గృతజ్ఞతాగుణలేశంబు క్లేశకటచు
 చున్నయది సన్నంబు దొడ్డయనువిశేషంబు నుచారంక
 హస్తకల్పజనాంతరం బయినదైనంబు ప్రశస్తి విమర్శించి
 నాచేయు ప్రయోజనం బంగీకరింపుము.

8

— హంస నలునికడ దమయంతి నభివర్ణించుట —

సీ. ప్రత్యర్థిసార్థసార్థకనామధేయుండు
 భూమిశ్వరుం డొప్పు భీముఁ డనఁగ
 నారాజు త్రిదివంబు సమరేంద్రుఁడునుబోలెః
 దేజంబున విదర్భదేశ మేలు
 దమనాహ్వయుం డైనతపసిద్వరమునఁ
 గాంచె నాతఁడు కన్యకాలరామ
 సర్వలోకాంగనాసౌభాగ్యగరిమంబు
 దమియించుకతమున దానినామ

తే. మత్తభారతి దమయంతి యంచు నొడివె
 దద్గుణంబులు వర్ణింప ధరణినాథ!

యబ్జసూతికి నైన శిశ్యంబు గాదు
పలుకుఁబూఁబోడి కైనను నలవి గాదు.

తే. విదుషి యాయంతిదలఁదాల్చు వెండ్రుకలకు
నహహ! యెబ్బంగిసాటిసేయంగవచ్చు
బళువుచేతఁ బురస్కృతిఁ బడయలేక
చాపలంబున వర్తించుచామరములు?

10

క. ఖురకండుాయనమిషమున
హరిణంబులు సాంత్యనంబు నాపాదించుకొ
దరుణివిలోననములచే
బరిభూతము లైనతమచపలదృష్టులకున్.

11

క. లలనకసుదోయిముంగిట
నలనడ నలినంబు మలిన మయ్యెను హరిణం
బులు పూరి మేయఁ దొంగఁగెను
గలితద్యుతి ఖంజ మయ్యె ఖంజనకులమున్.

12

తే. రాజబింబంబునందు సారము హరించి
చేయఁ బోలు విధాత యాచెలువమోము
నడిమిరంధ్రంబునందుఁ గానంగ వచ్చు
ఖనిఖనీలిమ యది నిరర్చనము గాచె!

13

క. ప్రవిలేపనపాండరమును
నవలాంచనగోమయాంచనము పగురాకా
ధవళాంశమండలము విధి
నినాభిసేయును లాశాంగినెమ్మొగమునకున్.

14

సీ. *జగము లొక్కువచ్చి సాధింప నెత్తిన
నతిమత్త ధులవిండ్లు రమణిబొములు
శృంగార—తి

కాంతినిర్ధర మ్మీనుకామయశానముల
కుంభస్థనము లింతికుచయుగంబు
నడు మింత యని కేలఁ దొడివడినఘాత
యంగుళిరేఖ లబ్జాస్యనభులు
యువమనోమృగరాజిఁ దవిలింపఁ దీర్చిన
మదనవాగుర లిందువదనకుసులు

తే. బాల్యతాపణ్యసీమావిభాగమునకు
నజుడు వ్రాసినరేఖ తస్వంగియాప
భానువరమునఁ బడసినపగజముల
యపరజన్తంబు పూజోణియడుగు లధి!

15

క. జలదుగ్ధస్థమృణాలా
వలిజిత్కమనీయబాహువల్లరి యగునా
జలజానన నీకుం దగుఁ
బలుకులు వేయేల యధికబలశౌర్యనిధి!

16

శ. హాటకకలశంబులకును
బాటి యగువధూటిమెఱుంగుఁ బాలిండ్లు నిరా
ఘాటస్ఫురణప్రభ యను
నేటికిఁ జక్కవలకవ యయి విరాజిల్లెన్.

17

తే. వలుదయును వట్టుపయుఁ గాఁగ నలినభవుఁడు
భీమభూపాలపుత్రికిఁ బిఱుఁ దొనర్చె
నర్కరథశిల్పశిక్షుఁ బుష్పాస్తుతేరు
నేచక్రంబు నేయ నూహించి యొక్కొ.

18

మ. వనజాతేక్షణయూరుయుగ్మముసలావణ్యంబునం గేలికా
ననసంక్రందనపట్టన ప్రకటజన్మస్థానలకా రంభలకా

ధనశాస్త్ర్యతపశఫలస్త్రుల సత్యంతాభిరామాంగులక్
మునుజాధీశ! యధాకరించు బొగడకు మాబోంట్లకు
శక్యమే?

19

సు. మృదురీలిం ప్రతివాసరంబు గమికర్తి భూతనానానదీ
సదకాంతావపురీతిలోచ్చయండనై నై కాద్యుతశ్రీజిత
త్రిదివం బైనవిసర్పదేశమున నారీరత్నము గాంచితిక్
సదసత్సంశయగోచరోదరి శరత్సంపూర్ణచంద్రాననన్.

20

సు. కమలేందినరదండమంజితలసత్కాసారసేవారతిక్
గమికర్తకృతనైకనీపృతుండ నై కంఠిక్ విదర్భంబునక్
సమశిం బల్లవపాణి: బర్హనయనక్ రాకేందుబింబాననక్
సమపీన ప్తని సప్తనాస్తీవిచిత్రాహేతుశారోదరిన్.

21

చ. కాంచి నిలుభపురపురంగ్రీరామబీయకం బీరమణీగత్నంబు
ముందరం నిస్సారంబు పొత్తునియును విధాతచిత్తంబున
నీకృతకాగెనికి దగిన యుక్తముండగురకుండెవ్వండు గలిగి
గనున్న వాడొకో మనియును జింతించుచు గొంతవడవు
నివ్వెఱుపడి మానుచుండిరి ససంతరంబు యనునూపలావణ్య
రేఖాసంహస్పం బైనపన్న పయసురాశొమరు ననలొకింతు
నని లోకాలోకవర్ణంతంబుగా నీలోకంబు విశ్వంబునుం
బరిభ్రమించి యుర్విశ్వరకుమారకుల నెల్లం బూర్వహతుంబు
గొవించుచు నచ్చి నచ్చి యిచ్చోట నిన్నుం గనుంగొని
సిద్ధింతుకరించితి సాదృశ్యనిబంధసంబై పొడమినసంస్కార
జోధంబు: జిరకాలావలోకిత యగునబ్బల యిప్పుడు
నామనంబునం బొడగాననచ్చుచున్నయది.

22

క. దమయంతీకిలకించిత

మమ్మతాంశుకులావతంస యలరించు నిమిత్త
విమలతరతారహారము
రమణీరమణీయకుచభరంబును జోలెను.

23

తే. సారభములేనియట్టిపుష్పంబువోలె

గండుగోయిల వెలి ఘైసకానవోలె
వధిప! దమయంతితోడిసఖ్యంబు లేని
నీదుసౌందర్యవిభవంబు నిష్ఫలంబు.

24

ప. కావున నిఖిలవైమానికనికాయకామ్యమనుభవించుచున్నాను
వతికి నిన్నుం గూర్చు నాకు నేర్పు గల చిక్కొత్త సత్కారం
బున నిన్నుం దక్క దక్కొరుం బరిగ్రహించును. నన్నుగా
భవద్గణంబులు ప్రశంసించెద నన్నుం బనిగొమ్మ, నన్ను
కార్యంబున నార్యులు నిజప్రయోజనంబు నొనరింపఁజేయు
గాని మాటలం బ్రకటింప రని పరిస్థుటంబుగా బుద్ధి. 25

తే. ఆద్యిజాధిపువలన సంప్రాప్త మైన

వాక్సుథాథారం గ్రోలి భూవల్లభుడు
లలితలీల దదుద్ధారలవమువోలె
మొలకనవ్వు వహించె గెఱ్ఱైవిమోచ.

26

ప. ఇవిధంబున మందస్థితసుందరవదనారవిందుండై కరార
విందంబునం బతంగపుంగవునంగంబు నివృత్తుచు మృదుభాష
ణంబుల ని ట్లనియె.

27

సీ. అండజాధీశ నీయాకారరేఖితో

దులఁ దూఁగ లేవు వస్తువులు జగతి

నీడోద్భవశ్రేష్ఠ! నీదుసౌశీల్యంబు
 పలుకుల కందంగఁ గొలఁది గాదు
 పతగపుంగవ! నీసుభాషితంబులయట్లు
 యవయవంబులు సువర్ణాత్మకములు
 పక్షిపంశవతంస! పక్షపాతము నీకు
 గతియంద కాదు సద్విత్తతియందు
 †తే. సధికతాపరీతాన్తుఁ డైననాకు
 నెల్లు వచ్చిత నలిగొద్దునట్లు నీవు
 పూర్వజన్తమహాతపస్సురణఁజేసి
 నీదుసన్నిధి సమకూరె నిధియుఁబోలె.

28

మ. త్రిజగన్తోహమహాషధీలతిక ధాత్రిపాలకన్యావరో
 ధజనోత్తీంసమణిప్రరోహ మగునాతన్వంగి వేమాటునుం
 బ్రజల్లెక్ విసుతింపవిందు మొదలంబక్షీంద్ర యూహింప
 నక్కజ! మీ విప్పుడు సంస్తుతింప నది సాక్షాత్కారముం
 బొందెడుస.

29

†తే.సహృదయుండును హృదయంబు సమ్మతింప
 నరయువారికి నఖిలంబు నకలుషంబు
 దెంతనైనను సూక్ష్మ మీక్షింపఁజాల
 హస నాలంక్రయమాత్ర మక్షియంగము.

30

ఉ. తస్యనితేనెపోలె సుపితీలికంబుగూంబు లుత్సవం
 బుత్సవ శ్రుతిస్వయంబునకు నాదిమకాలమునందు నిష్పాదా
 త్తస్యైవ సీత సద్మదముతో విసుతింపఁగ మన్మథాగ్నికిం

† 'సహృదయుంబును మహాదుడు' పాఠాంతరము.

థాయ్యయుబోలె నయ్యె నది పైర్యము నున్నది నానా
శ్వరా! 31

కా. కాలాంతగివురకామసికుచతటికస్తూరకాసే :
శ్రీలుంటాకము చందనాచలతటశ్రీఖండనంబెట్టి
వ్యాలస్ఫారఫణాకఠోరవిషనిశ్వాసాగ్ని సాదించుము
జేలా నావయి దక్షిణానిలము చట్టి! నేయదాదానానానా?

క. నెలనెల దప్పక యుండగ
నెల భాస్కరుం జొచ్చు శ్లో నియమమునాచు
గలహంస వేడివెన్నెల
సాలయక నాయంగకములు సూరించును నామి. 32

ఉ. మోహము దాహముకా మదికి మూఁడున్నచు నున్న మోహా
దెట్లు సం, దేహము మిసకేతనునివిచ్యతరములు పున్నవై
గ్గలో?, యూహ యెసర్పగాఁ బడుగులొ? కులిశంబాలా?
యట్లు! భారతీ, వాహకులూవతంస! విషవల్లినముపునముల
ప్రసూనముల్. 33

— హంస దమయంతికడకు దూకయై చతుర అక్ష—

వ. కావ్రనం దీరంబు లేనివిరహభారం బనుపాదాపాదానియున
మునుంగంబాటు చున్న నాకుం బెప్పగా నెరివి నెమ్మి
గల్పించినాడు, మిముబొంట్లగు పెద్దగజులును కర్కా
ప్రవణంబులు గదా! పొవ్వు, కార్కము సాధింపుము,
పునస్సమాగమంబయ్యెడు, నీవు వచ్చునంతకు నీచోటను
యుండుదుంజుమీ! చూతము గదా నీగజులపేగ! బని
పల్కి యన్నీడజంబు వీడుకొల్పి క్రిందనెడలొ నొక్క
నికుంజక్రోడంబునీడ నన్న రేగెద్రండు చంద్రకాంతలొనెడ

బున విశ్రమించి రాయంచరలుకులు మనంబునం దలపోయు
చుండె గలహంసంబును నలుని వీడ్కొని భూమండలమండ
నాయితలైన కుండిననగరంబున కభిముఖులై ప్రార్థనాస్థి
సూచకంబులగుననుకూలగంధవాహాదినానావిధశుభనిమిత్తం
బులనుసంధించుచు నికషసామాజ్యవృద్ధిని భరింపనసభస్థులం
బునం దనవసిండితెక్క లొగపెట్టుచుండుంబున సంగంబుగా
రూపకారితవత్తత్తథారావిహారంబుగ గోడినడి దిగ్గునప్పు
డలచిగుననున్న పతంగంబులు నడవడ నడంకుచు నొంటి
కంటఁ గనుంగొన నొక్కొక్కమాటు విధూతనక్షతయును
నొక్కొక్కసారి యూర్ధ్వాయనదర్శిభావంబును నొక్క
క్కమాటు విలతీకృతనిశ్చలచ్ఛసగుచ్ఛంబును నగుచువనం
బులు గడచి శైలంబులు దాటి నదులు లంఘించి చని చని
ముందుట.

35

— కుండిననగరార్థనమా —

ఉ. అండజరాజు గాంచె లవణాంబుధివేస్థితమేదినీవధూ
కుండలమండనం బయినకుండినముక్ నిజకీర్తికల్పితా
ఖండలవట్టణ ప్రథితఖండనముక్ గ్రథకై శిశేంద్రదో
ర్గండబలాభిగుప్తము సుదగ్రహిరణ్మయవప్రదీప్తమున్. 36
వ. అప్పట్టణంబున కరిగి వప్రదీప్రాకారంబు లగుప్రాకారంబుల
వలనను, నారసాతలగంభీర సలిసంఘారంబు లగుపరిభా
కూసారంబులవలనను, బ్రస్తుటస్ఫుటికోకలవిగ్రహంబు లగు
గృహంబులవలనను, శశిభ్రష్టిమంభ్రష్టిసమాత్మేభంబు లగు
సౌధంబులవలనను, నిర్మలనీలమణిచ్ఛాయాశబ్దితాకాల
కాలన లగుచున్నారితనమునను, గిరినిలనిలవాహనమున

లికుచఘనస్పృణపంకకమయితాంభగిపూరంబు లగుకాసారం
 బులవలనను, ఘనఘనాఘనఘటాకతోరఘస్థరధ్యానగోధూమ
 ఘరట్టంబు లగుహట్టంబులవలనను, ఆనిలచలచ్చేణాంచల
 దండతాడనా విహితహేలి హయాలీ కాలనక్రియాచక్షా
 మారువిశ్రాంతు లగుప్రాసాదవైజయంతులవలనను, నవ
 వికచవివిధకుసుమవాసనాపేటిక లగు లీలోద్యానహాటికల
 వలనను, బటీరకర్పూరకస్తూరికాకుంకుమసంధుమనహిమూం
 బుప్రముఖనిఖిలపరిమళ వస్తువిస్తారపారభోగ్యారసముత్పణం
 బులగు నాచణంబులవలనను, హావభావవిలాసవిభ్రమితభాజ
 నంబు లగు వనితాజనంబులవలనను, జవవిజితమమత్కురం
 గంబు లగుతురంగంబులవలనను, అసమపచురవిజయకార
 ణంబులగువారణంబులవలనను, నభిరాము ధైర్యమృగల
 హంసంబునకుఁ గౌతుకం బాపాదించె వెండియు. 37

తే. పరిఖ గుడివోలె దనచట్టు దిరిగి యుండఁ
 బరుల కేరికి గ్రహణగోచరము గాక
 విషధరాధీశభాషితవిషమభాష్య
 ఘక్కికయుఁ బోలె నొప్పె నప్పట్టణంబు. 38

క. నెలపొడుపుల సురనదిని
 ర్నలతరతదగారకుట్టిమ స్రవదిందూ
 పలతుందిలాప యగుచుం
 దెలి వొందు బతివ్రతౌచితీసంపత్తిన్. 39

తే. క్రుంగఁబాటుసహస్రాంశుఁ గూడ లేక
 వెనుకఁ జిక్కినజరదంశువితతివోలె

బొలుచునపరాహ్లావేళ నప్పురమునందు
భాసురాలేవకాశీరహస్యావీధి.

40

శా. వేదాభ్యాసవిశేషపూతరసనావిరూఢతధూరిస్తవా.
పాదబ్రహ్మముఖాఘవిఘ్నితనవస్వర్గక్రియాకేళిచే
నాదిక గాధితమాజుచే సగము సేయం బడ్డమిన్నేలు ప్రా
పాదస్వచ్ఛదుకూలకై తవమునం జాలంగ నొప్పుం బురిన్. 41

తే. ఆమరు హాటకమయకవాటములతోడ
గురుతరం బైనయవ్వీటికోటగవను
కులిశ థారము దప్పి తెక్కలును దాను
బయటఁ గొలు వున్న పసిడికొండయునుబోలె.

42

మహాప్రగర—

దమయంతీకేళిథా త్రీధరశిఖరహరిద్రత్నభాదర్భసందో
హ మజాండాఘాతభగ్నస్యదభవమదతావాప్తలజ్జావనస్త్రి
త్వముమై నుత్తానగాదు న్యసురభివదనాంతస్థమై లిల నత్య
ర్థము గోగ్రాసప్రదానప్రతసుకృతము తోరంబుగా వీటి
కిచ్చున్.

43

వ. ఇట్టి విచిత్రశోభావైభవంబులకుం బట్టైన యప్పట్టణంబు
గలయం గసుంగొని పతంగపుంగవుండు కన్యాంతకపుర
ప్రదేశంబున సొక్కశృంగారవనంబులోన సఖిమధ్యంబునఁ
దారకామధ్యంబున శీతాంశురేఖయుంబోలె నున్నయా
రాజపుత్రినివీక్షించియభ్రమండలంబుననుండి విభ్రమభ్రమా
రయవికల్గ స్వస్థమయిష్ణుపాళిచ్చాయాపటలంబు దిక్కులఁ
చిక్కటిల్ల మెటుంగు మెఱసినచందంబునం గొటివి ద్రిప్పిన

పోల్కి దమయంతీనదనచంద్రబింబంబు నేటింకొని పని పూని
వచ్చుపరివేషచక్రంబుచాడును నలయాకారంబున నవత
రించుచు నాకుంచితపక్షమూలంబును నదేనదేధాతతధూత
పక్షంబునుం గా నాక్షణంబు వ్రాలిన. 44

— రాజహంస దూశ్యము —

- ఉ. *దుందుభివాద్యనిస్వసముతోఁ దులదూగెడపక్షినాన మం
దంద యతర్కితోపనత్తపై వినబడ్డ పిహలిలీలలు
జెంది పరాకునక మెలగు చిత్తము లుద్ధరించి గలంగలగా
నిందునిభాస్య లప్పడు సమీక్షణ చేసిరి రాజహంసమున.
- వ. అమ్మత్తకాశిసులు దమచిత్తంబులు విష్ణుక్షేత్ర భేద్యుడయగ్ర
హణంబులై యాహంసంబునందఁ బరగ్రహణంబునందనుం
బోలె వర్తించుచుండం జూచుచుండిరి. నిస్సృరాజానాస్తి తన
నెమ్మనంబునఁ బుట్టిన కౌతూహలంబున నమ్మతాళంబు బట్టం
దలంచి యొయ్యనొయ్యన కదియ నేలేంచిన సజ్జలపాచం
బును నబ్బలతలం వెఱింగి యెగసియుం నప్పుఁ గ్రుంగియు
దాటుకొనియుఁ దనమీదనప్రాలు కేలదోయియెడుపు
దప్పించుకొనియెం గాంచనపత్తరథగ్రహణలీలావ్యవసా
యంబు నిష్ఫలంబైన రాచూలిం జూచి చెలులు గలకలం
జేసఱచి నగిరి హస్తతలతాళకోలాహలంబును బులుగు
బెదరించితిరి, దీన మీకు నేమి లాభం బయ్యె నని సగజనం
బులం గనలి పలుకుచు మార్తాండు ననుపల్లించు ఛాయా
దేవియుంబోలె నిత్యోయజాక్షి మానసాకంబు పెగుకొని
చనియె నన్నారీనివహంబును మేలంపుమాటలక్కరడి హంస
గమన హంసాభిముఖమైనయాత్రఁ బెట్టలు నిషేధింతురు

సుమీ యనుచు మందగతి బిటుదన యేతెంచె. నీడోడ్డు
వంబును సచ్చేడియనుదగమనవిలాసంబు పరిహాసంబునకై
యనుకరింపవదియునుబోలె ముందటం జరియించుచుం
జేయొక యాడలు ముడిగించుకొని యీటంబైన యొక్క
లతాగేహంబు దూతె సట్లు దూకిన వెలరువాటి చేయు
నది లేక నిశేధజనితరోషనిరుద్ధాశేషనిజవయస్యయు నాత్మ
చ్ఛాయాద్వితీయయుఁ బ్రస్వేదాంభకణవిభూషితాంగియు
నిశ్వాసవేగకంటిత స్తవభాయునై యూరకుండె నప్పు
డయ్యండజులఁ గుహపద్యభాషణంబుల. 46

. శా. కాంతా! నైశవచారంబున లతాకాంతారవీధిం బరి
శ్రాంతిం బొందెద బేల? బేలవే? ననుక శక్యంబె పట్టుగ? నీ
వెంటే దవ్వుగ నేగుచెంచితి గదె! యెలన్తు! నీబోటు లం
తంతం బిక్కిరి చిక్క చురుచుచె నీ వాత్సేవముల్ పల్కు
గన్? 47

ఉ. ఆళియుఁబోయి నిప్పులు ననాటి యహూర్దమునం జరించుని
న్నొలనికాంగి! కా పుడుచు నున్నది మందసమీరణంబునం
గ్రాలుప్రవాళమంజుల గచ్చకరంబులవిభ్రమంబుగా
బొలవసాలపుష్పససాయిసప్రియకంఠహంకృతిన్. 48

సీ. నలినకుంభప్రవాహము పువసంబులు

సులముసాములు మాకుఁ గురలయూతీ!

* చువవో? బొగ్గల జలంబులులెఱుంగున్

భోజనములు మాకుఁ బువ్రస్వబోలు!

సప్యలోకములుగ నకలలోకంబులు

నానందము మాకు నబ్జమున!

మధురాక్షరము లైనమామాటలు వినంగ
సమృతాంధసులు యోగ్యులనుచమాంగి!

తే. భారతీదేవిముంజేతిపలుకుఁజిలుక
సమదగజయాన! సబ్రహ్మచారి మాకు
వేదశాస్త్రపురాణాదివిద్య లెల్లఁ
దరుణి! నీయాన ఘంటాపథంబు మాకు.

49

ప. ఒక్కనాఁడు విధాత వినోదార్థంబు వాఙ్మయినిమిల మనలి
వచ్చునప్పుడు మాకులస్వాము లైనయతనిచేతభక్తభక్తంబులు
శ్రమంబునకొ డీలుపడి యున్నం బూచి యేను విమాన
దండంబు కంతంబున ధరియించి విరించిచేతం బాచితోమి.
కంబు వడసిలి. నేను దివ్యతిర్యగ్జాతిని. మముబోధిల్లు చాళా
దికంబులం గట్టుపడుదురె గుణపాశంబులం గాక? ధూలో
కంబున రాజబృందారకులు కొందఱు గలరు, బాచితోమి
జెలికారంబు వాటించి యుండుదు, విశేషించినను సేవధ
దేశాధీశ్వరుం డగునలుం డనురాజుమీఁద బగులం బతు
పాతంబు గలిగి యుండు.

50

తే. కనకశైలంబు డిగ్గి యాకాశసింధు
సలిలములఁ దోంగి మిగులంగఁ జల్లనై న
చారుహాటకమయగరుచ్చామరముల
వీతు నతనికి వైశాఖవేళలందు.

51

ప. రణకందూభరదుస్సహం బయినయా రాజస్యదేవేంద్ర ద
క్షిణబౌహగ్రమునకొ జనించినమహాక్షిర్దిప్రవాహంబు గా
రణసంక్రాంతగుణానుషంగముననో ప్రసీతదిజ్జితవా
రణగండస్థలకుంభకూలములతో రాయుం దివారాత్రములో?

తే. అతనిబాహుశక్తము బభినుతంప
నలవియే పద్మజనకైన నబ్జవదన?
శాతతద్బాణధారాభుజంగభుక్తి
వైరిరాజప్రజీయానుమారుతంబు.

53.

చ. వినుకలిఁ గూర్చిఁ జిక్కి పృథివీభువనంబునకుం డిగంగ నే
యసువును లేక రంభ యనునచ్చరలేమ నలుక వరింప బూ
నినతనకోర్కి నొక్కమెయి నిండఁగఁ జేయుటకై భజించె
దాఁ, గొనకొని వేల్పులందు సలకూబరుఁ దచ్చుభనామవాస
నన్.

54.

వ. ఆరాజుకడం జనవు గలిగి వర్తింతు మఱియును.

55

మ. స్మరవాణ్మయనకూచిమారకృతశాస్త్రగ్రంథసంపర్భముల్
పరిశీలించినవాడ దంపతుల కుత్పాదింతు సారస్యముల్
మురిపెం బొప్పంగ మందమందగమనంబుల్ నేర్పుదు న్నేదినీ
శ్వరశుద్ధాంతనితంబినీజనులకుఁ సంపూర్ణచంద్రాననా !

56

వ. భామినీజనంబులకు భావభవనవ్యాజ్ఞావి శ్వాసముద్రానితేప
భూమినై యుండుదు నన్నుఁ దివ్యజ్ఞాతిమాత్రంబుగాఁ
దలంపవలదు, విరించినదనకమలవినిర్గతవివిధాస్త్రవాసనా
పూర్ణకణ్ఠండ్ల నైనయేను సామాన్యండ్లనే! నన్నుం బని
గొమ్ము, ఈశరీరంబు పరోపకారార్థము గదా! పద్మాసనుని
శిల్పప్రయంబు లక్ష్మీనారాయణులయెడలను గౌరీవృష
భంకులపట్టుననుంబోలే మీయెడల బరస్పరయోగ్యసమా
గమంబునకు బాల్పడుంగాక! వేలాతిక్రాంతకాంతగుణాబ్ధి
వేణిగగునీప్ర సలునిపాణిగ్లురంబు పరిగ్రహింప నశ్వరాలపు,
కోమలంబగు మల్లికాముకుళదామంబు గర్భశం బగుకుశ

సూత్రంబునం గట్టఁ బాత్రంబుగాని లైఱంగున నిషధరాజు
దక్కవేటొక్కండు నిన్ను వరియింపం బొమ్మగఁ గాఁడు.
మఱియు నొక్కవిశేషంబు. 57

చ. అడిగితి నొక్కనాఁడు గమలాసనుతేరీకి హరిచంద్రుని నడు
చుచు 'సుర్విలో నిషధనాథుని కెచ్చలై యెక్కి భాష్య
య, యెచ్చడు?' నని చక్రఘోషమున సంచరియించుకొని
యంత యెచ్చడ వినిన గాని నీ పనుడం బట్కినచందము
దోచె మానినీ! 58

ఉ. నిర్ణయ మాన్యపాలునకు సీకును సంగతి గుట్టి నేరకలలో
దూర్ణము సేయఁగాఁ గలఁడు తోయజసూతి, తనస్యథా,
వృథా, దుర్ణయవృత్తికి మనసు దూర్చిన నేరిదగ్గనాపహ
దాల్గవ ముత్తరించుటకు నాతని కెయ్యది దెప్ప వచ్చుమా?

వ. అనిన విని ముహూర్తమాత్రంబు చింతించి యాయిగతి
శకుంతవల్లభున కిట్లనియె. 60

తే. బాల్యమునఁజేసి యేను జాపలముఁ బూని
నిన్ను నాయాసపెట్టితి నిగ్రహమునఁ
దప్పుఁజేసితి లోఁగొమ్ము దయ దలిర్ప
బ్రహ్మవాహనకులముఖ్య! పక్షిరాజ!

61

సీ. దర్శనీయంబు సీతనువిలాసం బెప్పు
నీమనం బత్యంతనిర్మలంబు
మధురాక్షరములు సీమహితభాషణములు
కీర్తనీయంబు సీవర్తనంబు

ప్రాణీ యుక్తంబు నీప్రతిభావిశేషంబు
కమనీయతరము నీకల్పితనము

స్థాఘనీయంబు నీసాహృద్ధగరిమంబు
స్థాఘనీయంబు నీస్రాభవంబు

ఆ. మత్స్యమూర్తి ఘోరమధుకైటభారాతి
భాతి నీవు భువనపావనుడవు
నిండు నెలయుఁ బోలే నేత్రోత్సవంబు వై
యున్న వాడ విట్టియొప్పు గలదె?

62

వ. నామనోరథంబు కంతపథంబున వర్తించుచున్న యది, ప్రబల
లజ్జాభియోగంబును దుర్లభజనానురాగంబును సమస్తాథా
స్యంబు సద్ధిష్ఠించి యున్న యవి, యందనిమ్రాకులపండ్లు
గోయం పలంచెద, రంజు బాణిగ్రహణంబున వశీకరింపం
గోరెద, బాల్యణాపలంబున బేలనై యున్నదాన నని సాభి
ప్రాయంబుగాఁ బలికె నప్పుడం.

63

లే. రమణి మంచాక్షమంచాక్షరంబు గాఁగఁ
బరిమితోక్తుల నిబ్బంగిఁ బలుగుటయును
సంశయంబు హంసవతంసితంబు

హృదయమున నొయ్యిఁ బొటించి యిట్టు లనియె.

64

ప. ఓరాజవచన! రాజపాణిగ్రహణంబు దృష్టాంతీకరించి పలికిన
నీసుభాషితంబులకు నర్థం బెయ్యది? యంతిమవర్ణంబునకు
వేదవర్ణంబునుబోలె నయ్యర్థంబు నావీసులు ప్రవేశింప
నర్హంబు గాదె? తిర్యగ్జాత నైయుండియు మాయేలిక
నాచీకభవునియాన, యేసు జన్మించినయది యాదిగా నెన్నం
డును మృషాభాషణులు పలుక, సత్యంబు పలుకుదుం,

బలికిన ప్రయోజనంబు సాధింతు, లోకాలోకవర్జ్యంతం వైన
 తాత్రీమండలంబునందు నీ వెయ్యది యపేక్షించితి వప్పుడా
 ర్థంబు గొని వచ్చి నీకు సమర్పింపంజాలుదుఁ, గంచరాప్పకారు
 లైనరాకుమారు లెల్లరు నాకు వశనర్తు లైయుండుదురు,
 విశేషించి యన్నిషధభూవల్లభుండు నన్నుం బ్రాణంబుగా
 మన్నించి యుండు. 65

సీ. అతఁడు పాణిగ్రహణార్హుండు విను నీకు
 నతనిఁ గూర్పుఁగ నేర్తు నతివ! యేసు
 పిన్న పాడుపు నీవు పితృపరాధీనవు
 కార్యనిర్ణయశక్తి గలదె నీకు?
 నావల నిషధరా జఖిలలోకేశ్వరుం
 డీవలఁ బరమేష్ఠిహితుఁడ నేను
 సందేహాడోలాధిశాయి యైనప్రసంగ
 మిప్పట్టునందు నే నెట్లొనర్తు?

శీ. మొదల సంఘటియించినఁ బొంది కార్య
 మవల విఘటించె నేని గౌరవము దప్పి
 ప్రాణమై నన్ను రమ్మ పొమ్మనునృపాలు
 వెదురఁ దల వంచికొనియుండ నెట్లు నేర్తు? 66

ఉ. ఇప్పటినితలంపులేఁ గట్టిద యా నిటమిఁద నెప్పుడే
 చొప్పున నుండునో నిజము సుద్ది యెఱుంగము గాని

శీ. 'మొదల సంఘటియించినపొందు పిదప, కార్క, మఘటింపజేసియు
 ఘనతదస్పి' అనియు, 'మొదల సంఘటియించినఁ బొంది పిదపనున్న, కార్క
 మఘటించె నేనియు ఘనతదస్పి' అనియుఁ బాఠాంతరములు.

యుగ్మలీ!, చెప్పెడి దేమి! బాలికలచిత్తము లంబుతరంగ
లోలముల, తప్పునొ కాకునో కుమమథమ్యనియేటులు
దై వికంబుగనో! 67

వ. శంకాకళంకితం బయినయివ్వీచయంబునందుఁ బ్రమాణ
కుంభ నై యేమ వర్తింప సంగీకరించు గాని వేటొక్క
కార్యంబునకు పన్ను నియోగింపుము, దుర్బటం బయిన నది
సుంఘటించెద, పని పలికిన నాపత్ర్రిపుంగవునకు ఖాత్రీపుడ
మాతపుత్ర్రి యిట్లనియె. 68

— చతుయంతి నలువది దక్క నవ్యతి పరియింప నవట —

తే. నిషధధూపాలు నొల్ల కే వృషతి నొరుని
నభిలషించితినేని హంసాగ్రగణ్య !
యామవతి చంద్రునొల్లక యన్యు వొకని
నభిలషింపంగ నొంకార మాచరించు. 69

తే. అబ్బినీమానపాసురాగాభివృద్ధి
యర్కపంపర్కమునఁ దక్క నగునె యొంట!
నలుని దక్కంగ నొరుని నేదలఁతు నెట్లు!
విడువు సందేహమోహంబు విహగరాజ ! 70

*తే. అనలసంబంధవాంఛ న్నా కగున యేని
ననలసంబంధవాంఛ నా కగును జావె !
చాలు సందేహవక్రభాషణము లింకఁ
దరళ! చక్రాంగ ! పాథశివతంగశక్ర ! 71

ఉ. దివ్యఖగేంద్ర ! సప్తపు మది న్నను నీయెడ నాకు విప్రలం
భవ్యవహారము న్నిలువఁబట్టగ నేమి ఫలం? బశక్యశం
శృంగార—4

కవ్యభిచార హేతు వనః గల్గినమాటయ వేదహాక్యములో
 భవ్యవిచార! కా వనిన భావన సేయుము యెన్ని వేదములో?
 తే. తండ్రి నిషధాధిపతి కీక తక్కి యిరున
 కీ దలంచిన నే విహగేంద్ర! వినుము
 దేహ మనలంబునకు నాహుతిగ నొనర్చి
 యతని బొందంగఁగందు జన్మాంతరమున. 73

కా. తద్దాసీత్యపదంబు నైకొని కృతార్థత్వంబునం బొందుదుం
 దద్దివ్యాంప్రసరజవందనవిధిం దాత్పర్యముం తెందుదుం
 దద్దాక్షిణ్య మపేక్ష సేయుదు మదిం దత్సేవకుం జొత్తు నే
 దద్దోరంతరపీఠిఁ జేరుతుఁ గుచద్వంద్వంబు నీసత్కృపన్. 74

తే. అతనిఁ గోరుదు నే సంతరంగసీమ
 సంత చింతామణికిఁ జింత యాచరింపఁ
 పద్మములు దైన యతఁడు నాపాలి కనఘ!
 పెన్నిధానంబు మాటలు పెక్కులే! 75

తే. వింటిఁ దద్గణనికరంబు వీను లలరఁ
 గంటి నాతని మోహసంక్రాంతి దిశలఁ
 బోలఁ దలచితి నీరంధ్రబుద్ధిధారఁ
 జాల వలచితి నతని కే సత్య మిదియ. 76

సీ. అతనిఁగూర్చి నాప్రాణంబు రక్షింపు
 మింతయు నీచేతి దేమి చెప్ప!
 నాశ్రితసురక్షణాభ్యుత్థితం బైన
 పరమపుణ్యంబు చేపట్టు మిపుడు
 మిథ్యావిశంక యేమిటికి! బాటింపుమీ
 యవలంబనంబు, సేయకు విలంబ

మనురాగజలధివేలాంతర్వినిర్మగ్నఁ
దెప్పవై ననుఁ జేర్పు తీరమునకు

తే. ధర్మపరులు వరాచికాదానమాత్ర
లాభమునకైన మెత్తు రుల్లములలోనఁ
బ్రాణనాథప్రదానతత్పరుడ వైన
నిన్ను నేమని మెత్తునో? నిర్మలాత్మ!

77

చ. మనమున లోకపాలు రెనమండ్రును మెచ్చుదృఢీకరింతుఁడ
క్కినసురకోటి, రాసుతులఁ గీడ్పడఁ జూచుటఁ జెప్పనేటికి?
గొనకొని యానృపాలునకుఁ గూర్పుటకై శపథంబు చేసెద
న్ననవిలుకానిపాదనలినంబులపై రతిచన్నుదోయిపై.

78

క. కార్య మి దకాలయాపన
స్థైర్యసహము గాదు చను ముదంచితగతి నో
యార్య! ధవన్నయధౌరం
ధర్మము చూతము గదా! యుదాత్తస్ఫురణన్.

79

తే. అతఁడు శుద్ధాంతగతుఁ డైనయపుడు నీవు
నాప్రసంగంబునేత విన్ననువు గాదు
భామినీముఖదాక్షిణ్యబలిమికలిమి
నితరకాంత నిషేధించు నెవ్వఁ డైన.

80

ఉ. నాగతి విన్నవించుట యనర్హము సుష్టు నిజావరోధసం
భోగనిశాంతతృప్తుఁ డగుభూపతికి సలింబు దప్పి వోఁ
చ్చాగినవారి కిం పగునె తస్సును దియ్యఁదనంబు వాసనా
యోగముఁ గల్గెనేని విహగోత్తమ! నిర్మలవారిపూరముల్.

•తే. అధికరోషకమాయితస్వాంతః కైవ
నరపతికి విన్నవింపకు నాయవస్థః
బైత్యదోషోదయంబునఁ బరుస నైన
జిహ్వాకకుఁ బంచదారయుఁ జేదుగాదె!

82

ఆ. కదిసి నాతెఱంగు కార్యాంతరానక్త
చిత్తుఁ డైనపతికిఁ జెప్పవలవ
దనవజోధనిద్ర యవమానముద్రకుఁ
బ్రథమకారణంబు పక్షిరాజ!

83

వ. కావున నవసరం బెఱింగి యాత్యంతికాసిద్ధి విలంబిసిద్ధుల
యందు నీకు నెయ్యది శుభంబై తోచు నదియ చూచుకొ
నునది యని యప్పైదలి మదనోన్మాదంబునం జేసి లజ్జాభరం
బుజ్జగించి కులకన్యాజనంబులకు నుచితంబులు గాని యతి
ప్రార్థవచనంబులం బలికిన.

84

ఉ. ఆపర మేష్టివాహనకులాగ్రణి భీమతనూజ మన్మథా
జ్ఞాపరతంత్రతకా నలవశంపదమానసఁ గా నెఱింగి చం
చూపుటమానముద్రఁ దఱిఁ జూచి వినిద్రవివేకశాలి యు
ద్యాపన చేసె గన్నుఁ గొనలందుఁ దొలంకఁగ మందహాస
ముల్.

85

నీ. విను మింటి! యాయర్థమును ఘటంపగఁ జేయఁ
బుష్పనారాచుండు పూటకాపు
సమరూపలావణ్యసౌందర్య మగుమిథు
నంబు గూర్పక పోడు నలినభవుండు
నినుఁ జేరి నిషధనాథునియింద్రియములకు
నిజదేవభూయంబు నివ్వటిల్లు

గన్నులు చల్లఁగాఁ గనుఁగొందు నేను మి
ష్టిరువుర దేవి దేవరనుఁబోలె

తే. వీవు మారాజువైఁ గూర్చి నిలుపు గలిగి
చిత్త మఱి నేయకున్నట్లు చెప్పి లిపుడు
వినుము నీవును నతని నెప్పునమునందుఁ
గలుగు నీమీఁదిప్రేమంబు నలినవదన!

86

తే. వెలది! సంకల్పసోపానవితతియందు
నతఁడు సూడంగ సంచరిం తహరహంబు
భరణిపుడు దీర్ఘనిశ్శ్వాసభరము నించు
నద్భుతము గాదె మీఁచంద మరసిచూడ?

87

తే. హంపతూలికాతల్పంబునందు మేనుఁ
జేర్చిపప్పుడు నేత్రరాజీవయుగముఁ
జేరి చుంచించి మోహింపఁ జేయ నతని
నలిప నిద్రయు నీవు నే మాదురొక్కో?

88

ప. బాల! యాలేఖ్యమయభవస్తూర్తి సౌందర్యసందర్శనలాలసుం
డును సశ్రుధారాధౌతద్వీర్ణలోచనుండును నిశ్శ్వాసపరం
పరాసంపాతపరిష్కానసాటలాధరుండునుఁ బ్రవాళశయ్యా
శరణక మ్రశరీరుండును మదనదాహజ్వారారంభకంపితస్వాం
తుండునునయి, విప్రలంభవేదనావికారంబున నకాండహాసం
బును నకారణభయంబును ననవసరసముత్థాన సంభ్రమంబును
నలక్ష్మ్యప్రేక్షణంబును నప్రతివచనవాగారంభణంబునుం
గలిగి యోర్తిధారాప్రవాహంబున మూర్ఛాంధకారపంకం
బున మునుంగు చున్నవాఁడు. భవత్యాపకం బైనదోషంబు
నకు వెఱవఁడు. దాస్యంబున కైన లజ్జింపఁడు.

89

*చ. మదనుడు రెండుచేతులను మార్పడ నేయగఁ దూపు
లైదునుం, బది యయి వేటువేటఁ బరిపాటి నవస్థలు సంపు
టింపఁగాఁ, దుదిదశ రాజునందు వెడ దోచుచు నున్నది
యేను వచ్చుచో, నది చిగురాకుఁబోటి యట నంబరపుష్ప
వికాస మయ్యెడిన్. 90

వ. మదనశరవేదనాదూయమానమానసుం డైన యతండు
పుత్తైర సీసమ్ముఖంబునకు వచ్చితి. నీచిత్తంబులోనిభావంబు
నెఱింగితి. 91

*తే. తరుణి! వైదర్భి! నీ వెట్టి ధన్యవాక్కు
భావహావవిలాసవిభ్రమనిరూఢిఁ
గొముదీలక్ష్మి యప్పాలకడలివోలె
నదురఁ జేసితి నిషధరాజంతవాని. 92

వ. చంద్రుడునుఁ జంద్రికయుఁబోలెఁ బువ్వునుం దావియుం
బోలె రసంబును భావంబునుఁబోలె నవినాభావసంబంధంబున
నతండు నీవును ననోన్యన్యప్రేమానుబంధంబున ధన్యత్వంబు
నొందుండు. బాణిద్వయంబుచేతం బల్లవితంబును మందస్మి
తంబుచేతం గోరకితంబును శరీరసౌకుమార్యంబుచేతం బుష్పి
తంబును గుచభరంబుచేత ఫలితంబును నైనభవన్మూర్తికల్ప
పాదపంబునకు నృపతినందనుండు నందనోద్యానం బయ్యెడుం
గాక మఱియును. 93

*తే. మహితబంధాధ్యరతికేళిమల్లయుద్ధ
సమయములయందు దివి మరుత్సముదయంబు
గొనుమవర్తంబు మీమీఁదఁ గురియుఁగాక
వనజదళనేత్రీ! శృంగారవనములోన. 94

చ. నెలఁతుక ! యాన్యపాలునకు నీకుఁ బరస్పరసంగమంబునం
గలయంగ డాసి మానసయుగంబు వికాసము నొందుఁగాక
పూ, విలుతునిదేహయష్టిఁ బ్రభవింపఁగఁ జేయ సమర్థ
మైన నిర్మలపరమాణుయుగ్మకముమాడ్కిని దైవమనోను
కూలతన్. 95

శా. గ్రీవాలంకృతిపట్టసూత్రలలితాశ్రీకారరేఖాంకితఁ
దేవీ ! యన్త్రణవంశసంభవగుణాన్విత న్నినుం గాయజం
డావిర్భూతరతిం ధనుర్లతిఁ గా నంగీకరించుం బలే !
పూవింట న్నిషధాధినాథు గెలువం బూనంగ రాకుండుటన్.

తే. తరుణి ! నతనాభిమండలోదంచనాభి
రామరోమావలీజ్యావిరాజమాన
నీదుతను వుండవిలు సేసి నెఱుకు లేయు
రతివరుఁడు హరిగుళికల రాజహంసు. 97

— హంస దళయంతి వీడ్చొని నలునక దూత్యసిద్ధిం దెప్పట —

వ. అని పలికి వీరె సఖులు వచ్చుచున్నవారు, మంత్రరహస్యం
బులు బయలుపడ కుండవలయు, నన్ను వీడుకొల్పు, పోయి
వచ్చెద నని తదనుమతి వడసి గగనమార్గంబున నిషధాధిప
రాజధానికి నభిముఖుండై చనియె నప్పుడు. 98

మ. మరువాలారుశరంబులం దొరఁగుకమ్మందేనెఱోఁ గూడి య
య్యరవిందాక్షిఁ బక్షిపుంగవగవీహయ్యంగవీనంబు ని
ర్భరహస్తంబు నొనర్చె మున్ను రుచిసౌరభ్యంబునంబిచ్చటఁ
మురియుం ద్రోయుచు నూన్పె నెమ్మనమునకా మూర్ఖు
సముచ్చాయమున్.. 99

*శ్లో. ప్రాణబాంధవుఁ డైనయప్పక్షిరాజు
నశ్రమాన్దంబునం దొయ్య ననుచరింప,
పశుధారాప్రవాహంబయవధి గాఁగ
డైనన్య మందుచు మరలె వైదర్శిచూడ్కి. 100

ప. ఇవిధంబునఁ బక్షివిక్షేపభేదసూచితనిజకార్యప్రయోజన
పద్ధావుం డై యమృతానుభావుఁడు దనరాక కెదురుసూచు
చుం దటాక ప్రాంతకేరీవనాంతరంబున నశోకానోకమా
చ్చాయాశీతలశీలాతలంబున నుపవిష్టుం డైననిషధరాజుం
గనుంగొని తనపోయినచ్చిన వృత్తాంతం టంతయు నెఱిం
గించిన ముదితప్యాంతుం డై. 101

మ. పరపత్వంబు నిగూఢకార్యఘటనాచాతుర్యసంపత్తియుం
బురుషార్థైకపరాయణత్వమును నభ్యుత్థానలీలాధరం
భరతాప్రార్థియునుం గృతజ్ఞతయు వాత్సల్యంబు పద్ధావ
ముఁ, సరసిజానపవాహనాన్వయవతంసా! హంస! నీకందముల్.

క. పరవతి యగుడమయంతిని
ధరణీధవకన్య నల్పతారుణ్యసఖి
పరివార మెఱుంగ కుండఁగఁ
బరిచిత నిమిషమునఁ జేయఁ బరులకు వసమే ? 103

జ. అని గారవించి. 104

*శ్లో. ఏమేమీ! యని నిన్నమాటయ వినుక విక్షించునెన్నాము
సాం, ద్రామోదంబునఁ బక్షిముల్ నిపురు హస్తాంభోజ
యుగ్మంబునక, భామారత్న ముయాపసంపదఁ దగక భావించు

నానందమృద్ధీమత్తుం డయి చొక్కుఁ జిత్తమునఁ బృక్ష్ణ
నాయకుం డెంతయున్. 105

— హంస నలుని వీడ్చొని నక్కలాకాబున కేగుట —

. ఇవిధంబున నానందరసమగున్నదై యన్నరేంద్రుం గనుం
గొని విహంగపుంగవుండు కార్యంబు సంఘటితం బయ్యె,
నింక నాకుం బంకజాసనునకుం బరిచర్య సేయు జోవలయు
నని వలికి యతనిచేత సముచిత ప్రకారంబు వీడుకోట వడసి
యమ్మానసాకంబు బ్రహ్మలోకంబునకుం జనియె నప్పుడు. 106

తే. నిషధభూవల్లిభుగ దాత్మ నిండియున్న
కౌతుకంబు ప్రకాశంబు గాకయిండ
వనము వెలువడి పరివారజనులు గొలువ
వచ్చు గ్రమ్మట నాత్మనివాసమునకు. 107

5. వచ్చి విదర్భరాజకన్యావియోగవిహ్వలం డగుచుఁగాలంబు
గడపు చుండె నంత నక్కడ. 108

— వాయువీరి విరహవర్ణనము —

ప. పలవసుధాకళత్రునిగుణంబె గుణంబుగ సారసారథా
కలితతదీయకీర్తికలికామయ మైనశరాసనంబునకా
విలసిలసామనస్యపదవీరుచిరం బగుతద్విలాసముకా [డిన్.
ములికిగఁ జేసి మన్తభుండు ముద్దియ సేయు దోడంగ నెవ్వ

తే. అతనుకావజ్వరంబు మై నమరి యుండఁ
జపలలోచన ప్రయకథాసరసిఁ దేలి
నాయపథ్యంబునన కదా యర్థతకంత
కలదుఁబోటికి సంతాప మతిశయిల్లె.

తే. కమలనేత్రత కవస్థానవిముఖ మైన
చంచలత్వంబు మది బ్రకాశించుచుండె
బాల యాలీల యభ్యసంపంగ బోలు
రమణదూతపతంగశక్రంబుతోడ. 111

ఉ. బాలిక చెక్కుటద్దములపజ్జలఁ గోమలమందహాసరే
ఖాలవ మంకురింపదు వికాసము చాలదు నెమ్మనంబునకా
వాలిక మించుఁ గన్గొనలవాకిట నల్లన సంచరింపనుం
బాలక చాల గుంటువడఁ జారునిరీక్షణఖంజరీటముల్. 112

సీ. అతివ సమ్ముఖవస్తు వగువస్తువునుగాన
దాత్త యంతర్ముఖం పొటఁజేసి
చెలువ క్రొమ్మించులేజెక్కుటద్దం బోయ్యఁ
బాణిపల్లవశయ్యఁ బవ్వలించె
గోమలినిట్టూర్పుకొప్పేడి నెత్తావి
మొకరితేంటును మూలముట్ట వెఱచె
దరుణిలోచనబాష్పధారాలవంబులు
ముత్యాలసరులతో ముద్దుగురిసె

తే. జాను శరకాండపాండినుచ్చాయ నొందె
బోటిమది కింపు గాదయ్యె నాటపాట
మృగవిలోచన కంతంత మేను డస్సె
నంతకంతకు సంతాప మతిశయిలై. 113

చ. ఉడితమనోసురాగదహనోష్ణభరంబున నాలతాంగికి
హృదయమునందు బొబ్బిలి వహించినచందనకర్ణమంబు బు
ద్బుదముల నీనెఁ గల్పితవిధూషణజాలమృతాశివల్లరీ
వదనములం దమందగతి వారక పిచ్చిలఁ బోచ్చె ఘనముల్.

మ. దశ లంతంతకు నెక్కఁగా విరహసంతాపాతిరేకంబునక
శశిబింబాననకుం దమస్వనకుఁ గార్వ్యం బొందె దేహం బహ
ర్నిశముక సాంద్రనిరంతరస్త్పృతిసమున్నేపంబునం గాంతకుం.
దశదిగ్భిత్తులయందుఁ గానబడియెం దద్రూపచిత్రావళుల్.

తే. చెలులు శిశిరోపచారముల్ నేఁగుపొంటె

బ్రోవులిడ్డమృణాళకర్పూరవితతి

గాంచి వైదర్భి మదిలోనఁ గళవళించె

జాలకాయాతచంద్రికాజాల మనుచు.

116.

క. బిసవన్నగభూషణయును

బ్రసవజోభూతిమతియు బాండిమలక్ష్మి

వసతియు నై చూపెను సతి

యసమాయుధునకుఁ బినాకియాటోపంబున్.

117.

తే. మన్తఘానలతాపంబు మాన్ప వేడి

దెందమునఁ జేర్పఁబూనిన కెందలిరులు

వెలది నిట్టూర్పుఁగాడ్పులవెచ్చదాలి

చెరసి యరత్రోపయంద మర్తరము లయ్యె.

118.

సీ. చిగురుదామరపాకు జివ్వంగుఁ జనుదోయి

మొదలు క్రొవ్వేడిని ముణుంగఁబాటె

దరుణరంభాగర్భదళలాళవృంతంబు

పై గాలివెక్కిన పలుకఁబాటె

లలితముక్తావరగుళికాశలాశంబు

ఘ్రాణానిలంబునఁ గందఁబాటె

గర్జపూరకలావకల్పారదళరాది

యశ్రుఘానలనుకయంగుఁ బాటె

తే. దర్ప మొలయ నాలీధపాదమున నిల్చి
మండలీకృతచాపుఁ డై మన్తభుండు
గవలి సవ్యాపసవ్యమార్గములఁ దొడిగి
పువ్వుఁదూపులు పుంఖానుపుంఖ మేయ.

119

ప. ఇన్విధంబునం బ్రతివచ్చుండ్రు రేఖయుంబోలె గళామా
త్రాసకేష యై విషమశరశరాశీవిషవిషవేదనాదూయమాన
మాపన యగుచు శిశిరశైవాలపలాశగుచ్చంబులను సరస
బిసకిపలయచ్చేదంబులను దుషారసలిలధారాసేకంబులను
గర్భరవరాగపాలినముద్ధూళనంబులను జందనచర్పామ
చర్మికామౌళనంబులను చంద్రకాంతశిలాతల్పంబులను గదలీ
దళతాళవృంతసంతానంబులను వాసరంబులు గదపుచు
నొక్కఁడు విభావరీసమయంబునఁ గేలిసాధమణిచంద్ర
కాలాప్రదేశంబున సఖిజనులు పరివేష్టించి యుండ నిండు
చందురుం జూచి వైదర్భి యుపాలంభగర్భంబుగా నిట్లునియె.

— చంద్రదూషణము —

*ఉ. హలహలదవ్యయంబు గలకాంబుధిఁ బుట్టె వినీలపాండుర
జ్వాలలతోడి నందొకవిషం బొకవేలుపు మ్రుంగె నెందఱో
వేలుపు లోలిమై ననుభవించిన రెండవయ్యావిషంబు ని
ర్మూలము గాకయున్నయది ముద్దియ! పాంథులపాప మెట్టిదో?

సీ. విరహిణీవధమహాదురితపంకకళంక

కలుషితాత్మకుఁ డైనఖలుఁడు వీఁడె

కాలకూటకశోరకల్పాంతపన్నాకే

దోబుట్టు వైనఘాతుకుఁడు వీఁడె

చండదీధితకరశ్శాలమండలములోఁ
 బ్రోది బొందినమహాగ్రంథు వీడె
 బాడబంబును చాను బాధోధికుక్షలో
 పరిపాత్తు మన్నదుర్జ్జాతి వీడె
 తే. సైంహికేయనిశాతదంష్ట్రావిటంగ
 విషరసప్రతిపాకభావితుఁడు వీడె
 గగన మసురుద్రభూమి నేకతమ తిరుగు
 నదరు లుమిసెడికొఱవిదయ్యంబు వీడె.

122.

సీ. జననకాలమునాఁడు జలరాశికుక్షిలోఁ
 చరిగొండ పారివోవఁ నాఁకెనేని
 గ్రహణవేళలయందు రాహు వాహరించి
 తృప్తిమై గట్టునఁ ద్రేచేనేని
 విషమనేత్రుఁడు చేతివిష మారగించుచోఁ
 బ్రతిపాకముగఁ జేసి త్రావెనేని
 నవరసక్షముపేరియపమృత్యు దేవత
 యొకమాటుగా నామ ముడిపెనేని

తే. కుంభ సంభవుఁ డభివోఁ గూడఁ గ్రోలి
 తజ్జలముతోడ వెడలింపఁ దలఁపఁడేని
 విరహిజను లింత పడుదురే వీనిచేత?
 నక్కటా! దైవ మటుసేయదయ్యెఁ గాక.

123.

తే. ప్రాసఘరాఁ! వెన్నెల బయలి కిప్పుడు
 మించుటద్దంబుఁ గోలయుఁ గొంచు రండు
 చోగుఁ డలచంద్రుఁ డద్దంబు పొచ్చినపుడ
 వంచనము లేక ప్రేయుఁడీ పొంగియుండి.

124.

తే. మనము గారానఁ బోషించి కనకపంజ
రమున నిడ్డకేళీచకోరస్రజంబు
వీనివెన్నెలఁ దెగఁ గ్రోలుటగాని విడువుఁ
డొక్కగుక్కన గుంభజాఁ డుదధిబోలె. 125

తే. శ్రవణపూరతమాలపల్లవచయంబు
మేపుదము వీనిలో నున్నమృగశిశువున
కది ప్రవర్ధన మొందెనే ముదిరోలార
మండలం బెల్లఁ దానఘౌ యుండఁ గాని. 126

క. రావలగ్రహవదనగుహః
గేహంతర్ధ్వంతపటలకేళీరసకా
తూహలనవభద్రోద్యతం
బీహరిణాంకుండు వీని కేటికి వెఱవన్ ? 127

వ. అని మఱియును. 128

మ. అవతంసంబవు పార్వతీపతికి దుగ్ధాంభోధికిం గూర్చిప
ట్టివి బృందారక ధేనుకల్పతరువాటికాస్తుభక్రీనుథా
నవదిగ్వారణసోదరుండవు జగజ్జ్వాస్యుండ వీ విట్టివీ
కవునే ధర్తువు శోచ్యపాంథ జనసంహారంబు తారాధిపా ?

క. చేయకుము చంద్ర ! సుమన
స్సాయకుని గూల విరహజనవీడనమున్
వ్రేయకు మందంద పయ
స్త్రీయధివంశమున కపయశోడిండిమమున్. 130

వ. అని బహుప్రకారంబుల. 131

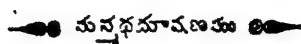
తే. ఇవిధంబునఁ గ్రథకై శిశేంద్రతనయ
మదనవేదనదోదూయమాన యగుచు

బహువిధంబుల విధు దూటి పలుకుచుండె
దొడంగి మధురంబుగా విధుంతుదుని బొగడె.

132

చ. అనంతరంబ.

133

తే. అంతరిక్షంబునం దతివ్యవహితం డగు

నిదు నిందింప గారణం జేమి నాకు?

నెప్పునంబున యందు సన్ని హితం దైన

కంతు బాపాత్తు నిందితుగాక యనుచు.

134

చ. ననవిలుకాండ మన్నథ! యనాథ వధూవధపాతకంబు నిక

గొని మునిగించె: గ్రూరహరణోపకటాక్షశిఖిస్వరూప మై

మనమున నీవు నిర్దయత మానవు చూడంగ నేముహూర్తవే

ళను జినియించితో యకట! లచ్చికి నప్పుడుకై టభారికిన్. 135

తే. కామ! పరమేష్ఠి నీమనగక్రార్య మెటింగి

పుష్పములు నీకు నాయుధములుగఁ జేసి

నవియు బహుళంబుగాఁ జేయ కైదె చేసి

నిత కైనను బ్రతుకునె యిజ్జగంబు?

136

జ. రాక సుధాశుభముండలమురాకకు మాటుమొగంబు నేయు

చో, డీకొని వచ్చుదాడధరదిక్పవమాన మదక్షిణం బవుం

గాక వియోగికిం గుసుమకార్షకశృంగము వంగఁ జేయు నీ

యీకరపంకజాతము రతీశ్వర! దక్షిణ మైననాటికిన్. 137

సీ. భువనమోహనసముద్భవ మైనయఘమున

వశరీరభూతంబ వైతి మదన!

విరహమాలిన్యదుర్విధుఁ గాని నోడవు

కలిదోషమవె నీవు కాయజాండ

ప్రాలలరతిచేవిభాగ్యసంపదఁ గదా
 ప్రసవసాయక! చచ్చి బ్రతికి తీవు
 చాలదా! యేలేదు సకలప్రపంచంబు
 సుచత్య మొందియుఁ బంచభాణ!

తే. తన్వివూఁజాలి నీయాగ్రహ మైతింగి
 లోక మవ్యాకులతఁ జొందుఁగాక యనుచుఁ
 దక్కుఁగలకైదువులు మాని దర్పకుండు
 విరులు నీకాయుధములు గావించినాఁడు. 138

వ. అని పలికియు వైదర్భి లీలోద్యానంబునందు పరసరసాల
 కోమలకిసలయాస్వాదనకషాయకంతకలకంత కామినీకుహూ
 కారకోలాహలపంచమంబు వీలెంచిన నప్పల్లవాధరియుల్లంబు
 జల్లన నొల్లంబోయి మూర్ఛిల్లిన. 139

— సఖులు దమయంతికి శిశికోపచారములు నీయుట —

*ఉ. గొజ్జఁగిపీరు సల్లె నొకకోమలి ద్రిప్పె లతాంగి యోర్తుతా
 మజ్జకతాలవృంత మొకమానిని చందనకర్ణమంబునకా
 మజ్జన మాచరించె గుఱమండలి నొక్కవధూటి యెంతయుం
 బుజ్జన మొప్పుఁ బాదములఁ బుప్పొడియైతై విదర్భకన్యకున్.

నీ. పద్మిని! కన్నీరు పన్నీటఁ దుడుపుము
 రంభాదళంబు సారంగి! వీవు
 కల్పవల్లి! యొనర్పు కర్పూరతిలకంబు
 చక్రవాకి! యలందు చందనంబు
 వలిపెంపుఁజెంగావి పలువఁ గప్ప చకోరి!
 వినకాండహారంబు వెట్టు హరిణి!

కలకంఠి! చేర్పు చెంగలువయెత్తు దలాక

కలిక! పైఁ జలికించు కమ్మదేవె

తే. జాలకై వాలమంజరీజాలకంబు

లిందుమలి! యొత్తు మఱి చేతులందు గదియ

నప్పరింపు మందారిక! యడుగులందు

జల్లగాఁ బుండరీకకింజల్కధూరి.

141

— దమయంతీస్వయంవరప్రకటనము —

వ. అని పలుకుచు సుప్రమించుపభజనంబులకలకలం జాలించి
ంబుది యేమి కోలాహలంబని భీమభూపాలుండు దేవీదహి
తుండై యడుగఁ దద్వయస్యాజనంబులు దా రెఱింగినరెఱిం
గెల్లను విన్నవింప నన్నరనాథుండు ముద్దుగూఁతుమనోభి
లాషంబునకు ననుకూలంబుగా జగంబునం దెల్ల స్వయం
వరంబు జాఱింపం బుంచివ.

142

తే. సప్తపాగరపరివృత త్కౌతలమునఁ

జాటఁబడియెను వాదిత్ర సయంతముగ

ధరణీనాథకుమారహృద్ధైర్యవతి

భోజకన్యాస్వయంవరాభ్యుదయమహామ.

143

— అశ్వాసాంతము —

మ. నవరత్నోజులసివ్యలింగవరదానప్రీతదాతాయణి

ధవ! కర్పూరవసంతరాయ! యనవద్యద్వాదశీవాసరో

త్సవరుక్తాంగద! వేమభూపతిమహాపామ్రాజ్యరత్నమణి!

యవనాధీశసఖానిరంకుశవచోవ్యాపారపారంగతా! 144

శృంగార—క

క. ఆచక్రవాళశైల

త్వాచక్రమహామహీశకటకాస్థానీ

వాచాటచాటుకవితా

గోచరకీర్తిప్రతాప! కులమణిదీపా!

145

పృథ్వీప్రతాపము.—

చతుర్ముఖవిలాసినీ శయవిలాసపంకేరుహ

స్రుతామృతమధూళికాసురభిసారసారస్వతా!

విలీర్ణమహిమార్ణవా! విభవయోగసంక్రందనా!

ప్రతాపగుణధూషణా! పరిణతార్థసంభాషణా!

146

గద్య. ఇది శ్రీమత్కమలనాథపాత్ర మారయామాత్యపుత్ర
సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం బయిన శృంగారనైషధ
కావ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు
శృంగారనైషధము

తృతీయాశ్వాసము

హస్తసుకవికవితా

వ్యాహరకథానుధారసాస్వాదనుఖ

శ్రీహర్షోదయ నిత్యస

మాహితమహితాంతరంగ ! మామిడిసింగా! 1

— నారదప్రభు రింద్రునికడ కేళింపుట —

ప. ఆకర్ణింపు మాసమయంబున నిఖిలభువనవృత్తాంతవేదియు
నరేపభాషాకుశలుండును సర్వవిజ్ఞాననిధియును సమస్తశాస్త్ర
ప్రవీణుండును సకలపురాణేతిహాససంహితారహస్యవిజ్ఞాన
విశారదుండును నగు నారదుండు బాలసఖుండైనపర్వతుం
డునుం దానును. 2

ఉ. పంబినవేడ్కతో భిదురపాణి సురాసురమాలిమాలికా
చుంబితపాదపీఠ బలసూదనుఁ జూడఁగఁ గోరి నాశలో
కంబునకుఁ జనంగ సమకట్టెఁ బితామహుఁరూర్తిపట్టిహ
స్తాంబురుఁడొంగులీనఖశిఖాంకురకోటి విపంచి మీటుచున్.

చ. భువనగురుత్వవైభవము పూనిన నేనియుఁ బూనెగాని పాం
దవు చరియింప నారదున కశ్రువదంబునఁ బర్వతుండు దాఁ
దిపురుట యెట్లు మింటఁ జనుచేరఁగ? యుక్తమ యవ్విధం
బునుం, బ్రవితతఫక్షపాతగతిభంగి మదిం దలఁపంగ వచ్చినన్.

తే. గగనవీధి విమాన మెక్కకయ చనిరి
యోగవిద్యాబలంబు చేయూత గాఁగఁ;
దపము గల్లంగ సాధనాంతరములేల
సకలకార్యంబులందును సంయములకు?

5

సీ. అంతరాంతరముల నాకాశచరకోటి
మోడ్పుఁజేతులు మస్తముల ఘటింపఁ
దనకాంతిచంద్రికాధవళ యయ్యును జేర్తి
నాదిత్యదీప్తుల నతకరింపఁ
జడలేటు వీచిహస్తముల నిర్మలవారి
నంఘ్రిల కర్ణ్యసాద్యంబు లొసఁగ
నావహసంపహద్యనిలఘట్టనముల
శతతంత్రిమూర్ఛనాస్వరము లీన

తే. గహనసంసారఘోరసాగరము దాటి
పరమయోగీశ్వరుండు మోక్షపదమువొలె
బహుళతర మైనయాకాశపథము దాటి
నాకభువనంబు పొత్తెంచె నారదుండు.

6

వ. ఇట్లు నారదపర్వతులు నాకలోకంబునకుం జని పర్వగీర్వా
ణులు గొల్వం జేరొలగం బున్న మహర్వాధీశ్వరునిన్నిధికి
నేతెంచి యాశీర్వాదంబు చేసిరి. యతండును ముముఖోల్లా
సంబున సముచితాననవిన్యాసంబు మొదలయినయుచచారంబు.

లావరించి యిష్టగోష్ఠీనినోదంబునః గొంతప్రాద్దు నడపి
ప్రసంగవశంబున. 7

తే. అనఘ! జగములఁ గల్గువృత్తాంత మెల్లఁ
దెలియఁగా నీకుఁ గరతలామలక మగుచు
గారణం జేమి నడిమిలోకముననుండి
నరపతులు రారు మునువోలె నాకమునకు? 8

క. రా రిపు డిచ్చోటికి నసి
థారామూర్తమున ధరణిధవు లెవ్వారుకా;
నారద! నృపవంశంబున
వీరకరీరంబు లుద్భవించె ధరణిన్? 9

ఉ. ఏలాకొ మాగృహంబునకు నిప్పుడు రారు ముసీంద్ర!
భద్రశృం, డాలసమాను లై ననరనాథతనూజులు మోము
దవ్వులకా, వారికపోటుగంట్లు చెలువంబు గవింపఁగఁ జేరు
రంబులం, గ్రాలుగ లీలమై దివిజకాంతలు వైచినపుష్ప
మాలికల్. 10

చ. అతినిశితాసిఠార సమరాంగణభూములఁ ద్రెల్లి శోణిత
స్మృతిఁ గడుఁ జొల్కనై యెగసి సూర్యపథంబున నేఁగు దెంచు
చో, గతిఁ గయికొండ్రు లాఘవము గాంతురు మాఘవ
నంబునందు దా, రతిఘనమర్చనాప్రభవ మైనగురుత్వము
పార్థివోత్తమల్. 11

క. అభిముఖులై యేలాకొ నా
సభ కిప్పుడు రారు నృపతిసత్తము లనఘా!
యభిశాప మొనర్పరుగా
త్రిభువనసంస్తుత్య! నాదు దెస నరనాథుల్? 12

- చ. కొలకొలమంచు నుండు సితకోకనదప్రభవప్రసూత! నా
కొలు విది తొంటినాఁ డతిథికోటులనువడి నిప్పు డెంతయుం
బలపల నయ్యె బండుగులు పల్కఱుఁ గైకొని రాకయున్ని
నా, కలిమి నిజోదరైకభృతికార్యకదర్యతఁ జిన్న వోయెడున్.
- చ. వదలక పూర్వపుణ్యవిభవవ్యయహేతువు లౌట సుపదల్
మదిఁ దలఁపంగ నాపదలు మాన్యసుహృజ్జనబంధుకోటికిఁ
హదనున మేలు సేత చతురాననసంభవ! శాస్త్రపద్ధతిం
దదుచిత మైనశాంతికవిధానము నిక్క మెఱుంగవచ్చినన్.
- ప. కావున నఘమృణముక్కులంబోలు నీవాక్కుల మత్స్యంశ
యాఘం బపనయింపు మని సహస్రాక్షుండు నిజచక్షుస్సహ
స్రంబు తనముఖంబున నిల్పి యూరకున్న నారదుండు పాశ
శాసనువినయపరిపాశంబునకు మనంబునం బరితోషంబు
నొందుచు నిట్లనియె.

15

తే. అతిథిబాంధవసంభావనాభిలాష

గర్భ మగునీదువాక్యసందర్భమునకు
సంతసం బయ్యె సురరాజ! సాదు సాదు!
సార్వకాలంబు నీవ యిజ్జగము లేలు.

16

- చ. వాకభవనంబునకు రాజలోకంబు భూలోకంబుననుండి
రాకుండుటకుం గారణంబు వినుము.

17

— నారదుఁ డింద్రునకు దమయంతీస్వయంవరము చెప్పట —

- మ. ఒకరత్నంబు విదర్భదేశమునయం దుద్భూతమై సార్థివ
ప్రకరంబుఁ భ్రమియించు చున్నయది సౌభాగ్యప్రభానిత్యల
క్షీకి సుకేతనివాసమై మదననిస్త్రింశంబు నా భీమక [ల్స్.
న్యక నాఁగా దమయంతి నాఁ గలుగుపర్యాయాభిధానంబు

తే. ప్రతిముహూర్తంబుమదనసౌభాగ్యరేఖ
యశావనముతోడఁబెరుగునాయలరుఁబోడి
ధరణియం మోక్కరాజనందనునిమోద
నిలిపె నట బయల్ వోకుండ నెమ్మనంబు. 19

వ. పురాకృతసంభవం బైనభాగ్యంబునకుఁదానకంబైనయమ్మాన
వేంద్రుం డెవ్వండొకోయని యడుగం దలంచె దేని. 20

తే. అడుగఁ బూనినమాట యేయెడకు నెక్కి
నంతనుండియు మగిడింపు మనురరాజ!
ప్రశ్నమున కున్లమనపరిశ్రాంతి వలదు
తెలిసి యుత్తర మీ నాకు వలనులేమి. 21

వ. నీవు యోగీశ్వరుండవు, నీహృదయంబు పరమాణుదర్శన
సమర్థంబు; మనంబులు నణుపరిమాణంబులు; గావున నక్కాం
తారత్వంబు మనం బెఱుంగవే? యని యడిగెదేని. 22

చ. అలయక యోగిబుద్ధి పరమాణువుఁ గాంచినఁగాంచుఁగాక కే
వలము దదంతరస్థ మగువస్త్రువు గానఁగ నెట్లు నేర్పు? న
న్నలినదళాయతేక్షణమనగిపరమాణువునందు ప్రీదరీ
నిలయహరీకృతుం డతఁడు నేర, గవచ్చునె వానిఁగానఁగాన్? 23

వ. అన్నీలవేడి కుసుమబాణబాణపరంపరాశరవ్యం బైనతన
హృదయంబు విరహపరితాపపాండురంబు లైన యవయవం
బులం బ్రకాశించుటం గనుంగొని గురుజనంబు తద్భావ పరి
జ్ఞానార్థంబు పంచాశతోక్తివిస్తీర్ణం బైనభూమండలంబున
స్వయంవరమహోత్సవంబు చాటింపం బంచిన. 24

ఉ. అంగదఁ దత్స్వయంవరమహామహవై భవహూతికేలికి
గ్రంగన ఘంటపైఁ గొడుపు వ్రాలుట యెన్నఁదో నాట

నుండియుక, సుగరముం గరంబుగ మనంబున భావన నేయ
రైరి యా, మంగళకార్యనిష్ఠు లయి మధ్యమలోకమున
స్థాపింతుర.

25

తే. అఖిలమోహిని యైనయయ్యలరుజోచి
కైశవము వీడుకొన్నది సందుగాగ
ననుదినంబును రాజనందనులమీఁద
జేటలాడుచు నున్నాఁడు విషమశరూడు.

26

ప. అది కారణంబుగా రాజలోకం బీలోకంబునకు రాదు,
భూముడలంబున భండనంబు లేకుండుటంచేసి నావిలోచ
నంబు లుపసరించి యున్నయవి, యే నిప్పుడు వీనికి సుఖ
పారణంబుగా రణక్రీడాదంబరంబు రాక్షసులతో నీకు
సుఖమింతుకొకో యనునాన నిచ్చోటికిఁ జను దెంచితి నని
పలికిన.

27

ఉ. అమృతంబునకుఁ దల్ల నగి యంబురుహాపవనసూరి కిట్టనుక
సత్తుద మొప్పు లేదు రణచర్ప దివంబున నాదు నెయ్యపుం
దమ్మండు కైటభాలకుండు దక్షతః శ్రేగ్గడయై పమస్తభా
రమూళరింపగా ద్రిదశరాజ్యము నెమ్మదిఁజేయుచుండుదున్.

తే. పాక్షిమాత్రంబుగాఁ గరస్థలమునందు
జేపుడు వజ్రయుధంబు వహింతుఁగాని
యశనియాజ్ఞయ చాలు సంయమివరేణ్య !
త్రిదశలోకాధిరాజ్యంబుఁ దిరము నేయ.

29

ప. అని పలికినం గలహాభోజనుండు నిట్టూర్పు నిగిడించి యి
ట్లనియె.

30

శా. పారాశంబున సున్న యప్పుడు గడుం బ్రాహ్మింతు భూలోక
ము, కేతోవీధి ధరిత్రి సున్నపుడు కాంక్షింతు మరా
వాసము, దైతేయాంతక! యొక్కచోట నిలువందాత్పర్య
మిబ్బంగి నా, కేతోయంబున లేకపోయెను సమిద్వీక్షాభి
లాషంబునన్. 31

చ. నిమ్నం గనుంగొంటి, వారాక కిదియ లాభంబు నన్ను వీడు
కొల్పుము, మధ్యమలోకంబునకుం గ్రమ్ముఁ బోయెద,
దమయంతీష్వయంవరోత్సవావపరంబున మాత్సర్యంబుపట్టి
జెట్టిచిరుదు లగురావపుట్టువులు దమలోసం బ్రతిఘటించి
నిల్చి శస్త్రాస్త్రంబులం గదిసి మొత్తులాడిరేని జిత్తంబునం
గుత్తుకబంటిగా సమరపరంభంబు భుజియింతుంగదా! యని
మికి సముచిత ప్రకారంబున నముచిసూదనుచేత నను
జ్ఞాతుండై పర్వతుండునుం దానును నరిగె దదనంతరంబ. 32

— ఇంద్రాక్షులు దమయంతీష్వయంవరమునకుం పరంబు —

తే. దేవమునిమాట లమ్మతంపుఁదేట లగుచు
నధికతర మైనయాహ్లాద మాచరింప
వేడ్కపడె నెవ్వనంబులో విబుధరాజు
భోజకన్యాస్వయంవరంబునకుం జోవ. 33

మ. పవిత్రగంబునఁ దాన మొందినకచీ స్రాదేశుకంఠగోలికిం
జివుడుండ్లదువుజోడు వైద్య ముపదేశించె రహస్యంబుగా
నవవీహారపయోమిళ స్తలయజ్ఞస్నానార్చనపర్యంతమై
యినతాళించువిదర్భరాజతనయాహృద్య స్తనద్వంద్వమున్.

చ. అప్పుడు.

సీ. రంభవిస్రంభసురంభంబు దిగనాడె

మానరోషము పూనె మంజుభూష

దభుకొత్తై మదిఁ దిలోత్తమకు నుత్తలపాటు

ప్రస్థోచ ప్రష్ఠానభావమొందె

నూర్వశిసౌభాగ్యగర్వంబు వారివోయె

హరిణి సంతాపాన్ని కరణి యయ్యె

నంతః బానుపుమీఁద వైచె మేను ఘృతాచి

మేనకసమ్మాన మాన మయ్యె

తే. నచ్చరలు దక్కుఁగలవార లలసి సోలసి

ప్రాణముక్తియ యుక్తిగా ననుమతించి

రాత్తవల్లభుఁ డింద్రుండ యవనినాథ

తనయ వరియింప ధరకుఁ బోదలఁచు టెఱిగి.

36

వ. ఇట్లు జంభారి విశ్వంభరాభువనంబునకుం బోవ సమకట్టి

కట్టాయితం బయ్యె నతనితోడం గూడం బావకపరేతరాజు

పాశపాణులు పైనంబులైరి. యప్పుడప్పురందరాది బృందా

రక చతుష్టయంబు మున్నాప్రోడలగు వేల్పుఁజేడియలచేత

దమయంతికిం గానుకలుగా నిగూఢప్రకారంబున మంచార

కుసుమదామంబులు మొదలుగా దేవలోకంబునం గలవస్తు

వులు పంపిరి, యనంతరంబ.

37

శా. ఆదిక్పాలురు దివ్యకాంచనవిమానారూఢులై సమ్మదా

పాధివ్యోమతరంగిణీలహరికాపర్యంతవాతంబు ప్ర

స్వేదాంభగిష్టపతంబులం గముషగా శీఘ్రంబయ్యెఁజెంచి రా

ష్టోదం బొప్పవసుంధరాస్థలి కమర్త్యవ్రాతములఁగొల్వంగన్.

వ. ఇట్లు గగనంబు డిగ్గి యమరులు సజలజలధర భావనగంభీరంబై
దూరంబుననుండి వీతెంచునొక్కమ్రోత యాలకించి యిది
యేమి సూచించునో యని యద్దిక్కు: గనుంగొనునప్పుడు.
నిస్వన శ్రుతిసహోపయాతం బైనరథంబునందు. 39.

— ఇంద్రులు నలుం గాంచుట —

ఉ. కాంచిరి నిర్జరేశ్వరు లఖండితరూపవిలాససంపదక
పంచితపంచబాణుఁ డగువాని సమంచితసారధీరతం
గాంచనభూధరంబునకు గాదిలి నెచ్చెలి యైనవాని ని
ర్వంచితదానశక్తి సురరత్నముఁ బోలెడువాని నైషధున్. 40.

వ. కాంచి వరుణం డతనితరుణత్వంబునకు నిబిడం బగుజడ.
భూయంబును లులాయధ్వజం డతనిరూపధేయంబునకుం
ధూమలత్వంబును నైశ్వానరుం డతనియైశ్వర్యంబునకుం బరి
తాపంబును సుత్రాముం డతనికామనీయంబునకుం జూపోప
మియును నిక్కంబుగా వహించి. 41

మ. శ్రుతపూర్వం బగువిశ్వమోహనకళాశోభావిశేషంబు సు.
మతి నూహింపఁగఁ జాయవాఱుటయుఁ జేమం బాత్మలోఁ
గీలుకో, నితఁడే నైషధుఁ డంచు నొండొరులతో నేకాంత.
మొయ్యెయ్య నా, శతమన్యుప్రముఖామరుల్ మును
కుచున్ జర్పించి రుత్కంఠతోన్. 42

వ. ఇట్లు విమర్శించుచుండ. 43

తే. విమలతరదివ్యగగనయానములమీఁద
ధరణిఁ గొలుపున్నయాదిగీశ్వరులఁ జూచి
యద్భుతాక్రాంతచిత్తుఁ డై యధిపతుఁడు
చేరఁ జనుదెంచె నంతంతఁ డేరు డిగ్గి. 44

వ. ఇవ్వినభంబున రథంబు డిగ్గి మూర్తం బైనరామణీయకగుణా
 ద్వయవాచంబునుం బోనియష్టేదిసీరమణుండు సుత్రామాది
 విబుధరాజచయంబునకు సభివాదనం బాచరించి ప్రాంబలియై
 పార్శ్వంబున నిలిచి యుండె, నయ్యమృతాశు లతనిం జూచి
 దమయంతీనిరాశంబులైన యాశయంబులతోఁ బరస్పర
 ముఖావలోకనంబులు చేసి, రప్పడు వంచనాకపటనాటక
 సూత్రభారుం డైనశునాసీరుం డాన్యపశుమారున కిట్లనియె.

— ఇంత్రాదులు దమయంతికడకు నబని దూకఁగాఁ బంపుట —

సీ. అన్న ! యెవ్వరివాఁడవయ్య ? సేమమె నీకు ?

నైషధుం డనుబుద్ధి నాకుఁ బొడమె

గారాఘణైలికాఁడు వీరసేనుఁడు మాకు

నాతనిరేఖ నియందుఁ దోఁచె

నేమికార్యము గోరి యెటు పోవుచున్నాఁడ ?

వెళ్ళడు నీచారిత్ర మేము విందు

మెఱుగుదో నీవు మ మ్మిందట లెన్నగా ?

నెఱుగ కుండిన నేమి ? యెఱిఁగికొనుము

తే. దండపాణి యితం డనలుం డతండు

వరుణుఁ డితఁ డేను నిర్జరవల్లభుండఁ

బిండితార్థంబు విను మేల వెక్కుమాట ?

లభ్యులై వచ్చితిమి మము నాదరింపు.

46

చ. ముహూర్తమూర్తంబున మార్గతేదం బవనయించి కార్య

నివేదనం జూనర్చెద మని పలికి యభిధాకుశలుం డైనయవ్వ

బుధనాయకుం డూరకుండిన.

47

తే. అర్థి యనువేడు చెవిసోడినంతమాత్ర
జాదుకోఁ బులకించె నజ్ఞనవిభుండు
ప్రాప్తమేణ్యపయోధరప్రభవ మైన
గాలి ననిచిననీపవృక్షంబువోలె. 48

వ. ఇట్లు సుతసిల్లి భూవల్లభుండు తర్గతంబున. 49

క. త్రిదశాలకును దుర్లభమై
మదధీనం బయిన యెట్టిమంచినదాన్తం
బది యెట్టిదొక్కొ! వేగమ
యొదవునాకో యడిగినపుడ యుచితంబునకున్. 50

తే. అడిగినప్పుడ యిత్తు నే బ్రాణమైన
సర్థిమాత్రంబునకు వేడ్క యతిశయిల్ల
నట్టియే నింద్రునంతవాఁ డాసపడిన
నకట! యేమిచ్చి పరిలోప మందువాడ! 51

క. ప్రాణంబుకంటె భీమ
క్షోణీపతనూజమీఁదఁ గూర్చి గలదు గీ
ర్వాణాదీశ్వరుఁ డయ్యలి
వేణీ మదిఁ గోరె నేని వేగమ యిత్తున్. 52

తే. ఎద్దియొకొ వీరియభిలాష మెఱుంగుభంగి?
నడుగకయ మున్న యివి భాగ్యంబుగాదె?
వాంఛ నెఱింగియు నర్థార్థివచనదైనన్య
మాత్ర సహియింపఁజాలువాఁ డధమదాత. 53

చ. గటకతనంబు మాన్చి చటుకాకువిడంబముఁ గూర్చిలజ్జ సు
కటపడఁజేసి యర్థిఁ గడుఁ గాఠియ పెట్టినపాతకంబు న

క్కట తలఁగంగఁ జాలునొకొ కాలవిలంబము నాచరించి పి
మ్మటఁదదభీప్సితార్థము సమర్పణ సేయుప్రదాతయె మైయిన్?
చ. కమలము పంకసంకరవిగర్జిత మర్జము గాదు నిల్వఁగాఁ
గమలకు నంచు నెంతయును గౌతుక మింపెసలార నర్థిదోఁ
కమలము నిర్మలంబు నతిగాఢవివేకులు తద్విహారస
ద్దముగ నొనర్తు రప్రతిమదానకళాకలనాధురీణతన్. 55

ఉ. దానకళాకలాపసముదంచితసారవివేకసుపదక
మానితయాచమానజనమానసవృత్త్యభిపూర్తిబుద్ధియె
వ్యానికిలే దొకింతయును వాఁడొకరుండు భరంబుధాత్రికిం
గానలు గావు శైలములుగావు పయోధులుగావుభారముల్.

తే. *తలఁచ నధమర్ణఁ డొకఁడు ప్రదానపాత్ర
మిచట నొక్కటి గొని మీఁద నిచ్చు. గోటి,
సుకృతసంపదఁ బారలొకికకునీద
మాసపడువారి కిదియ బేహార మరయ. 57

చ. అని ముహూర్తమాత్రంబు చింతించి యానిషధరాజా
ప్రసన్నముఖుండై యాబర్హిర్ముఖుల కిట్లనియె. 58

తే. జన్యజనకంబులకు భేదశంక లేదు
దేహ మన్నజ మిందు సందేహ మెద్ది?
మీర లమృతాశు లమృతంబు విష్ణుఁ జూడఁ
దృష్టిసంపదనొందె మద్వీక్షణములు. 59

తే. ఏను చేసినపుణ్యాంబు లెట్టివాక్కొ?
ఫలిత మయ్యెను మత్పూర్వపరమతము

* 'తలఁచ నధమర్ణఁ డొక్క ప్రధానపాత్ర, మిచట నొక్కటి గొని' అని
లా. ప్ర.

లింతకల్యాణకర మానె యీదినంబు !

కాతుకం బార దర్శింపఁ గంటి మిమ్ము.

60

చ. నలుపు దలిర్ప సర్వసహన స్రవజన్తము లైనకర్తముల్
ఫలితము లయ్యెఁ గావలయు భాగ్యముపెంపున భూతభా
త్రికిఁ!, లలితము లైనపాదకమలంబుల నర్చన మాచరింపఁ
గాఁ, దలఁతురె వేల్పులార ! ప్రమదంబున మీ రటు గాక
తక్కినన్?

61

వ. నాయందు మీ రపేక్షించిన ప్రయోజనం బొనరిండు,
ప్రాణంబైనను ప్రాణాధికంబైనను నది యెట్టిపదార్థంబైన
నిచ్చెద నని నిర్విశంకంబుగాఁ బలికినయ్యీశ్వరునకు సీర్వాణ
పల్లభం డి ట్లనియె.

62

ఉ. ఓమహికాంతువంశకలశోదధికాస్తుభరత్న! భూపతి, గ్రామణి
యస్తదీయ మగుకాంక్షితముఁ విను భీమపుత్రిపైఁ, గామన
నేసి వచ్చితిమి గమ్ము సహాయము మాకు నిక్కపుం,
ప్రేమయు భక్తియుం గృపయుఁ బెంపుగఁ జేయుము
దూతకృత్యమున్.

63

వ. భూమండలంబున రాజనందను లెందఱు లేరు? వారివలనం
బ్రయోజనం జేమి? దక్కినగ్రహంబులు గ్రహరాజుం బోల
వేర్పునె? యగాధగుణాంభోధి వగునీవు సహాయంబుగా
మాకు సాధింపరానికార్యంబుం గలదే? యని పలికిన.

64

తే. బలనిఘాదను కపటంపుభాషణములు
విని నృపాలుండు పలికెఁ దద్విధమ కాఁగఁ
గుటిలబుద్ధుల గెలువంగఁగుటిలమతియ
యర్హమగుఁగాని నీతి గా దార్జవంబు.

65

వ. అఖిలభూతాంతర్వర్తనంబుల నెఱింగెడుమీకు నెఱుంగం
 బడనియర్థంబునుం గలదె! యట్టిమీ రివ్విధంబు నానతిచ్చిన
 నేమి యనంగలదు! ఏ నయ్యంగనం గోరి వరియింపం జోవు
 చున్నాడ, నమృచ్చకంటికిం గుంఠెనతనం బెట్లు నేయనేర్తు?
 విరహవేదనావోదూయమానమానసుండ నైనయేను మీ
 రహస్యం బెట్లు రక్షింపనోపుదు? మహారథపరంపరాశుభా
 రసంబునఁ జరవశుండనైననాకు భావగోచనం బెట్లు సిద్ధించు?
 వివిధరక్షాధిక్యతపాలితంబులైన రాజశుద్ధాంతభవనకక్ష్యం
 తరంబు లేప్రకారంబునం బ్రవేశింతుఁ! బెద్దకాలంబున
 నుండియు నాయందు వినుకలి వర్ధయుం గలిగియున్నయమ్ము
 ద్దియతో మీప్రసంగం బెల్బంగిఁ జేయుదుఁ! గావున హాస్య
 కారణంబగునిక్కార్థంబునకు నన్ను భారకుం జేయకుం డని
 పలికిన.

66

క. మేలపుమైవడి నగవున

వేలుపులం వోడివారి వీక్షించి మహీ

పాటునితో నిట్లనియెను

జాలోమీవల్లభుండు ప్రస్ఫుటఫణిలిం.

67

సీ. ఈమాట లాడకు మిందువంశవతంష!

యాడి తప్పంగవచ్చు నయ్య నీకు?

క్షణభంగురం బైనసంసారమునకుఁ గా

భర్తంబుఁ గీర్తియుఁ దగునె విడువ?

నన్వయంబున కాది యగుచందురుడువోలె

నకట కళంకి వేలయ్యె దీవు?

చిరకాలమున నుపార్జింపబడ్డప్రసిద్ధి
నేగిఁ బొందఁ గ నుపేక్షింపవలదు

తే. పరుస నైనచింతామణిఁ బసర మైన
కామధేనువు మ్రానైనకల్పకంబు
నడిగి వైఫల్యమును బొంద రర్థజనులు
మిన్నకయ పోదుమే యేము మిమ్ము నడిగి? 68

చ. అనదృశదానవైభవమహాగుణధన్యుని నిన్ను దేవతా
విసరము యాచకత్వమున వేడఁగ వచ్చుట కారణంబుగాఁ
బ్రసవవికాసమాత్రమునఁ బాండురభావము నొందుఁగాక
యాకసము యశోవిహీన మగుఁ గల్పమహీరుహపంచ
కంబుచేన్. 69

ఉ. 'అక్షరముల్ పఠించుసమయంబునఁ బాఠము నేయఁ డయ్యె
నో? వీక్షితవస్త్వమధ్యమున విస్తృతిఁ బొందెనొ' యంచు నశ్శు
లు, త్రేప్రిక్ష యొనర్తు రీక్రియ నభీష్టఫలప్రతిపాదనక్రియా
దక్షుని నిన్నుఁగూర్చిసయధర్మవికారమున న్న కారమున్.

శా. ఈయన్థంబు ఘటింపవన్న ! నృప! నీకెంతేనిమే లయ్యెడున్
మాయాశీర్వచనంబులుం ద్రిజగతీమధ్యంబున న్ని యశ
శ్చాయామండల మిండుకుండకుముదస్వచ్ఛంబు సంధించునొ
ధాన్యుక్తికి నీతపీతరోహితహరిద్వర్ణోపసంహారమున్. 71

చ. వసుమతి వేయుపాదములవానికిఁ బుట్టినచాయపట్టికిన్
విసవిసగాదు కాలాకటి నిత్యము తండ్రి సుతుండు వోలఁగాఁ
బొసఁగడె దీని కుత్తరము వో యిది నీ ప్రకటప్రతాపముం
గసమున దాటఁబోయియతిఖింజతనొందెనహస్రపాదుడున్.

వ. అని యప్పుడు.

73

తే. అధిప! మా కిది పురుషార్థ మనియె పహిన్న .
ప్రాప్తనము చేకొను మటంచుఁ బలికె జముఁడు
రాజ! యన్యోపకారసంప్రభవ మైన
యశముఁ గైకొనవయ్య నీ వనియెఁ బాశి.

74

— నలుండు రాయబారియై దమయంతికడ కేగుట —

ప. ఇత్తైఱంగునం జాటుగర్భంబు లైనవేల్పులవాక్యసందర్భంబు
లాకర్ణించి వైదర్భికాముకుం డయ్యును నయ్యాదిగర్భేశ్వ
రుండు తద్దూత్యభారంబు భరించె. రాజపుంగవునంగీకారం
బెఱింగి దేవత లతని కంతఃపురప్రవేశంబున కుచితంబుగాఁ
దిరస్కరిణీవిద్య యుపదేశించి పొమ్ము కార్యసిద్ధి యయ్యెడు
నని వీడుకొల్పిన.

75

ఉ. ఆపరమోపకారనిధి యప్పుడు వేల్పులరాయబార ము
న్తోపు వహించి యాదివిజముఖ్యుల వీడ్కొని చిత్తవృత్తికే
జూపునకుఁ శతాంగరయశుద్ధికి లక్ష్యముఁజేసె భూతథా
త్రీపతి రాజధాని జగతీరమణిమణిహారవల్లరిన్.

76

తే. విరహభారంబుతోన యుర్విధవుండు
ప్రబల మగుదేవ శార్యభారము భరించె
నౌర్వశిఖితోన జలరాశియంబుపూర
మశార్వశేయుండు భరియింపఁ డయ్యె నెల్లు?

77

*మ. బలభిద్వహిన్న పరేతరాజవరుణుల్ పర్యుత్సుకత్వంబు సం
ధిలఁ గూర్చుండిరి యొండొరుం గదిసి యర్థిం దత్ప్రదేశంబున
న్నలనాళీకమృణాళనాళలలికానవ్యప్రణాళీమిశ
ల్లలనాలాపక థాసుథాసుభవలీలాలోల చేతస్కులై.

78

తే. అన్తుహారధురధము డాయంగ నరిగె
సత్వరమున విదర్భ రాజన్యువీడు
సారమగుభాగ్యవంతుమనోరథంబు
కార్యచింతిసిద్ధిహోలె నస్థలితలీల.

79

మ. నచుయంతీసుకుమారపాదకమలద్వంద్వార్పణాధన్యకు
స్థిమహాస్థాని బగుపట్టణం బపుడు గంటిక మంటి నం చెంత
యుం, ప్రమదం బందె చిగీశకార్యఘటనాభారంబు చింతించి దీ
ప్లుము సుష్టంబునుగానొనర్చెధరణీకాంతుండునిశ్వాసమున్.

వ. శిష్టు కుండిననగనంబు దేరం జరుదెంచి యప్పురుషప్రకాం
డంబు చలయుచమాత్యులం దగినవారల నొక్కరమ్యప్రదే
శంబున సైన్యంబు విడియ నియమించి బృందారకసందేశ
కార్యంబు నిర్వృత్తింపం దలంచి ససారథికంబగురథంబు
నచ్చోట నిలిపి యొక్కరుండును బాదచారంబున నప్పురంబు
ప్రవేశించె నప్పుడు.

81

శా. మాడంబూడంగ చేవతానరమునంజోద్యంబుగా భూమిభృ
చ్చాడాత్మ మృశ్యుడయ్యె నతఁ డచ్చో నద్భుతం
బదన, వ్యాడం బొరజనంబు లెల్ల నితఁ డెవ్వఁడొక్కో
నేత్రోత్పనం, బై డాయం జరుదెంచె నంతటను మాయం
బయ్యె నం చెంతయున్.

82

వ. ఇట్లుంత్విత్తుండై రాజమార్గంబున నిర్గళవేగంబునం జని
యా రాజకుంజరుండు మదకుంజరఘటాసుందరం బగు రాజ
మందిరంబు డాసి.

83

సీ. పంచనమై డాగి నల్లించు ఆది యేమి
ప్రభవం బని సిగ్గుపాటు నొందు

నాయుధహస్తలై యాయితం బై యున్న
 రక్షివర్గములతీవ్రతకు నవ్వు
 నది యెవ్వ రని ప్రతీహారు లెవ్వరి నన్నఁ
 దన్నఁగాఁ దలఁచి చిత్తమున నొడుగు
 నెదురుఁగాఁ జను దెంచునిందీవరాక్షుల

కొయ్యనఁ దెరువిచ్చి యోసరిల్లుఁ
 తే. దలఁచి తలఁచి యలీకవై దర్శిం గాంచుఁ
 గాంచి వేల్పులప్రియవాచికంబునొడువు
 నొడివి తనమాట కచ్చెరువడుజనంబు
 క్రందుసందడిఁ దెలివొందు రాజసుతుఁడు.

84

వ. ఇవ్విధంబున నేనుంగు మొగసాల గడచి కత్యంతరంబులు
 ప్రవేశించి యంతగిపురంబు సొత్తొంచె నవ్వడు.

85

చ. ప్రిదిలిననీవిఁ గేల సవరించుతలోదరి నోర్తుఁ గాంచి లోఁ
 గదిరిన పాపభీతిఁ బడి గన్నులు మోడ్చి నొకళ్లో కళ్లకై
 యెదురుగ వచ్చివచ్చి యొకయిద్దఱు ముద్దయి లొత్తిరవ్విభుఁ
 మదగజరాజకుంభముల మచ్చరికించు కుచద్వయంబులన్.

వ. మణియు శుద్ధాంతభవనాంతరంబులఁ జరియించువాఁడు
 హృదయోత్కంఠాతిరేకంబున.

87

సి. సమనుభూతానాదిసర్గపరంపరా

ప్రకృమాకలితసంసర్గముననో!
 లలితకేళీచిత్రఫలకాభివిలిఖిత
 ప్రతిమావిలోకనాభ్యాసముననో!
 యాస్వాదనీయవిహంగపుంగవగవీ
 హైయంగవీనపానాభిరతినో!

భువనైకమోహనాద్భుతశంబరారాతి
శాంబరీలీలావిడంబముననా!

తే. వివిధసంకల్పకల్పనావేశముననా!

కన్నైక్రొక్కాటు మెఱుంగుదీగెయునుబోలె
బొలిచియప్పుడయడఁగుపూజోణిమూర్తి
నక్కుమాదుండు నలుదిక్కులందుఁ గాంచు.

88

ఉ. సోరణగండ్లమార్గమునఁ జొచ్చినసన్ననిగాలి యొక్కయం
భోరుహపత్రనేత్ర నునుబొంకపుఁ జన్నులమీదిసన్నపుం
జీరచెఱుంగు వాయుగిలఁ విశ్వధరాతలేశ్వరుం [న్.
డోర యొనర్చె బాపభయ మొంది నిజాననచంద్రబింబము

*తే. ఇరులు గెలిచినయంతగిపురేందుముఖుల

కురులు మరుఁ డనువేటకాఁ డురులునేసి
మరులు గొలుపంగ లేడయ్యె మనుజవిభుని
సరులు లేనిదృష్టంజనశాబకముల.

90

ఉ. కష్టపుఁబ్రత్యవాయ మిదిగల్గుచు నున్నది మీలనక్రియా
స్పష్టవిలోకనంబుల, సపాంగపుఁజూపనురాగవిక్రియా
పుష్టికరంబబాహ్యగృహభూమిఁబ్రచారమునేయుచోటనా
దృష్టిఁమాగ్ధ మొండుగలదే? యని చింతవహించెరాజెదన్.

తే. రాజశుద్ధాంతభామినీరత్నరాజి

దీము గావించి నలరా జధీశు నేనె
నతనితాల్కి నది పూజ యయ్యె నట్ల
యతనితూపులు పుష్పంబులొనొ కావా?.

92

ఉ. చీటికిమాటి కేకపథసీమ మెలంగఁగఁ బాటి గామి శృం
గాటకవీధి కేఁగెఁ బతికాంతలసందడికల్గి యైన న

ప్పాట వసించి యుండుట యుపాయమె చూడంగ నాల్గు
త్రోవలం, బాటలగంధు లొక్కతఱిఁబైకొనివచ్చినఁ జిక్కు
జిక్కుడో? 93

చ. ఉరవడి నేగుచోట నొకయుగ్మలి యొల్లెఁజెఱంగు మేదిసి
శ్వరునిభూవిభూషణము వజ్రములం దవులంగఁబొటినకా
విరిసెను నీవిబంధ మదివిస్తయ మందఁగఁ దోడి భామినుల్
పరిహసనం బొనర్పఁ బతి పాపభయంబునఁ గంపమొందఁగన్.

చ. ఇరువురు నీలనీరజనిభేక్షణ లించినవేడ్కతోఁ బర
స్పర మెఱిరించి కాంచనపుబంతులఁ దచ్చనవాటు లాడఁగా
ధరిణిపుఁ డడ్డమై చనుడుఁ దద్భుజదండముఁ దాకే మిట్టి బి
ట్టురవడిఁ జెంది గ్రమ్మఱిన నుబ్బురపోయిరి భామినీజనుల్.

సీ. చెలువారుక్రొమ్మించునిలుపుటద్దములలోఁ
బ్రతిబింబములు గానఁ బడుటకతన
సికతామయం బైనసీమాంతరంబునఁ
బాదపద్మంబులేర్పడినకతన
నలవోకయుముబోలె నాకస్తికం బైన
యంగాంగసంస్పర్శ మైనకతన
దిక్పాలు రొసఁగినదివ్యపుష్పంబుల
బహులంబు లగుసౌరభములకతన

తే. విరహవిభ్రాంతి నొక్కొక్కవేళలందుఁ
గళవళపువితభాషలకతన నప్పు
డెవ్వఁడో యొక్కమాయావి యేగుదెంచె
నంతిపురమున కని లోఁగి రబ్బముఖులు,

వ. ఇన్విధంబునం బరస్త్రీపరాజ్ఞుఖుండును జగన్తోహనాకారుం
డును నగు నారాజకుమారుండు శుద్ధాంతకాంతామధ్యం
బున నిర్వికారుండై చరించుచు నుపకారికాభవనంబులు
గడచి యెడనెడం జంద్రకాంతవేదికావిటంకంబుల విశ్ర
మించుచుఁ బ్రబోధమోహశబలితం బగుచి త్తంబుతో విరహ
వేదనాభరంబునం దూఁగాడుచుం బాదచారంబున నతి
దూరం బరిగి యశ్రంకషంబును బ్రతోళీరత్న వేదికామథ్యా
సీనసిద్ధగంధర్వాంగనాప్రవర్తితసంగీతకంబును దారహార
గుంభనవ్యాపారపారంగత శంభలీనికాయంబును బంచశర
లేఖలేఖనవియాతదూతికానీతకేతకీగర్భపలాశంబును కమల
కల్పారబిసకిసలయ ప్రధాననానాశిశిరోపచార ద్రవ్యసమాన
సత్వరసంచారికాజనా సారసంకులంబును నగు దమయంతి
ప్రాసాదంబు దాయం జనియె నచ్చట. 97

ఉ. లేమ యొకర్త వేడుక నళీకనళీకరణంబు జాతిగా
బూమియ దాను బన్నుకొని పోకలఁ బోవుచు నుండఁగా
మృషా, భీమభవీభవంతి యయి బింబఫలాధరియోర్తుపార్థివ
గ్రామణి చూడదానిమెడగ్రక్కునవై చెమఘాకదామమున్.

తే. వ్రాసె నొక్కలతాంగి క్రొవ్వాడిగోర
వర్ణములు దోడుతో మషీవర్ణములుగఁ
బసిడిగేదంగి తేకునఁ బ్రస్ఫుటముగ
మదనలేఖంబు నర్తమర్తంబు మెఱయ.

99

తే. చంద్రరజమున నొకపూర్ణచంద్రవదన
చంద్రమండలతిలకంబు సఖికి దీర్చె

- జంద్రశాలాశిలాప్రదేశంబునందు
నావహిల్లంగ నపుడు చంద్రానవస్థ. 100
- తే. మహితలావణ్యవార్ధిలో మదనుఁ డెక్కు
కప్పురపుజోగుఁగంటిమి కంటి మనుచు
నర్తగర్భంబుగా నొక్కనలినవదన
పొగడె సఖిచంటిమీఁదియొప్పులనఖింబు. 101
- ఉ. భావము పల్లవింప నొకపంకజలోచన వ్రాసెనొక్కల
జ్జావతి మించుగుబ్బవలిచన్నులపై మకరికలాపమున్
వావిరిఁ గమ్మనీరు మృగనాభిరసంబున మేళవించి యే
కావళి నాకసింధువున కన్వయలీల ఘటించునట్లుగాన్. 102
- క. సారెయదె పొడువు మని యొక
సారె యొకతె యక్షకేళి సమయంబున ని
చ్చారతి నొకతెకుఁ జెప్పిన
సారె కనకపంజరమున సాధ్వస మందెన్. 103
- *ఉ. వీఁడె నలుండు విశ్వపృథివీవలయైకవిభుండు వచ్చుచు
న్నాఁ డని భీమభూమిపతినందన యూరడిలంగఁ బల్కుఁ
బోఁడులమాట నేర్చికొని ప్రోది శుకాంగనయట్ల పక్కినన్
తేఁడిది నన్ను నేక్రియనెఱింగెనొకోయనియుండెనాత్మలోన్.
- తే. అంబుజానన కొల్వుకూటంబునందుఁ
గనకకలహంసశాబకాకార మైన
విడియపుంటెట్టెఁ జూచి యుర్విధవుండు
దలఁచెఁ దనకూర్చి దూతఁ జిత్తంబులోన్. 105
- వ. ఇట్లు కన్యాంతగపురంబుఁ బ్రవేశించి దమయంతీ సభాభవన
ద్వారంబు సేరం జనుదెంచి యొక్కపసిండియరఁగుమీఁదఁ

గూర్చుండె, నప్పు డబ్బెలికారత్నంబు జననీ ప్రయత్నం
బునం దత్సమీపంబున కరుగుటయును స్వయంవరకల్యాణ
నుహోత్సవంబు సంపాదించంబడుటయు శోభనారంభసంభ్ర
మంబులవలన నెఱింగినవాఁడు గావున నయ్యంభోరుహాక్షి
సమాగమనం బపేక్షించుచుండె నప్పుడు. 106

తే. అనుఁగుదల్లికి వందనం బాచరించి
వరుస నిలువేల్పులకు మ్రొక్కి వలను మిగుల
బ్రాహ్మణులచేత దీవెనల్ వడసి పుణ్య
భామ లిచ్చు హేమాక్షతప్రతతిఁ దాల్చి. 107

ఉ. తల్లి మనగిప్రసాదసహితంబుగ నిచ్చినపుష్పదామమున్
బల్లవబొటలం బయిన పాణిసరోజమునన్ ధరించి యా
యల్లకతీవ్రసంజ్వరభరాలసకోమలగాత్రవల్లియై
యల్లన నేఁగుదెంచుకమలాననఁ జూచె విభుండు దవ్వలన్.

వ. ఇట్లు వీక్షించి నిషధాధ్యక్షుండు సాక్షాత్కరించినమదన
సామ్రాజ్యలక్ష్మీయుం బోని యాధవళాక్షిసమక్షంబు చేరం
జనియె నప్పుడు. 109

ఉ. ఎంతయు డాయ నేఁగియు మహీశుఁ డెఱుంగఁగ నేరఁ
డయ్యె వి, భ్రాంతివిదర్భరాఢ్యహితృపంక్తులలోనమృగాక్షి
నప్పు డ, య్యంతి యెఱుంగదయ్యె దిగధీశచతుష్టయదత్త
శాంబరీ, ధ్వాంతనిగూఢుఁ డైనపసుధాధవునిన్ నికట
స్థలంబునన్. 110

తే. అతివ విభ్రాంతివీక్షితుం డైననృపతి
కంఠమున వైచె జేతిచెంగలువదండ

యది నిజంబుగ నికటస్థుఁ డయినవిభుని
యటుత సులగ్న మయ్యె నత్యద్భుతముగ. 111

తే. వాసనాదృష్ట యగు కాంతవైచినట్టి
బొందు నిజమయ్యె నన చోద్య మందె రాజు
తాను వైచినకల్వారదామకంబు
మాయ మగుటయుఁ దరుణి విస్తయము నొందె. 112

తే. ఒక్కచో నుండియును బాసి యున్నభంగి
భ్రాంతి ననోద్యమ మిఱిగించి పతియు సతియుఁ
జేరి మిథ్యాపరస్పరాన్వేషకలన
సత్యపరిరంభభేలనాసక్తు లైరి. 113

శా. అంభోజానన భూమిపాలకునిచే నాశ్లేష్ట యయ్యున్నదిక్
సంభావింప నతం డదృశ్యుఁ డగుటకన్త్యోపగూహంబుగా
స్తంభావిష్కృతి వైరనేనియునువైదర్భిక గ్రహింపంగఁభ్రా
రంభంబుం దగఁజేయనించుకయునేరండయ్యెనీక్షించియున్.

చ. మొదల శరీరసంగమసముద్గతసత్యమతిప్రకాశతక్
బిదప నలీకసంవిదుపబృంహితబాధతఁ బొంది యిద్దఱుం
బదపడి యంతరంగములఁ బ్రత్యయ మొందర యించుకేని
యున్, గదిసి యొకల్లోకల్ల నిఱిక్కొగిటఁ జేర్చియునుం
బ్రముగ్ధతన్. 115

ఉ. ఆరతిబోటికి విభున కప్పు మనంబునవిప్రలంభశృం
గార మొకల్లోకల్లయిఱిక్కొగిటఁ బుట్టిననిండువేడ్కచే
*బోరన నారఁగూరి మదిఁ బొంగెఘృతంబతిమాత్రబోసినన్
గూరికి కూర్చి యాక్షణముగొబ్బునమండినదీపమోయనన్.

వ. ఇవ్విధంబున సుయోగవియోగంబులవలన బోధమోహంబులు వహించుచు నవ్వరారోహ హృదయనిర్విశేషం బగు. సఖిజనంబు మెత్తమెత్తనఁ దోడ్కొని పోవ నిజసభాభవనంబునకు నెట్టకేలకుం జనియె. ధరాధీశ్వరుండును ధారావాహికజ్ఞానప్రవాహంబునఁ దేలియాడుచు నంత నంతఁ గాంతారత్నంబుఁ గదియ నేతెంచె, నట్లుకొలుపుకూటంబుఁ జొచ్చి యబ్బొటి హాటకపీఠం బలంకరించి సఖిపరివారపరివృతయై యక్కన్య తారకాగణపరివృత యగుచంద్రరేఖ యుంబోలఁ బొలుపాచె నాసమయంబున. 117

ఉ. భావముఁజూడఁగోరి యొకపార్శ్వమునకదమయంతిఁజేరిథాత్రీవరుఁ డుండె శాంబరి ధరించియ భీమసుతావినోదసంభాషనకై సఖిజనులు పన్నినయాత్మమనోజ్ఞాఫుం స్వరూపావళిలో నిజాకృతి బయల్పడకుండఁగ రత్న వేదికన్. 118

— దమయంతికడ కింద్రాసులదూతికలు వచ్చుట —

న. ఇవ్విధంబున నబ్బాల పేరోలగం బున్న సమయంబునఁ బ్రతీహరిణి యేతెంచి యింద్రాగ్నియమవరుణులు పుత్తెంచిన దూతికలు మందిరద్వారంబున నున్నవా రని విన్నవంబుచేసి తదనుమతి వడసి ప్రవేశింపఁ జేయుటయు, నాసం దేశహరిణులు మందమందగమనంబున నాత్రైలోక్యసుందరిం జేరం. జను దెంచి సముచితసత్కారంబులు వడసి సఖినిర్దిష్టంబులగుమణిమయాసనంబులం గూర్చుండి, రాసంచారికాచతుష్టయంబునందు విస్ఫుష్టమధురాలాపయు నర్హోక్తినిపుణయు నింగితాకారచేష్టావివేక విశారదయునుంబుంవత్ప్రగల్భయు

నగుజంభారిగారాపుశంభలి హస్తాంభోరుహంబులు మోడ్చి
యిట్లనియె. 119

సీ. అవధారు దేవి! దివ్యకిరీటకోటిసం
దానితవికచమందారదామ
సందోహమకరందబిందుధారాధాత
సందీప్తచరణాఽవిందుఁడైన
సంక్రందనుండు నాస్వామి నన్నాయుండ్రు
గారాబుసంచారిగా నెటుంగు
పాలిండ్ల కొత్తుగాఁ బరిరంభణము నేసి
యడిగె నీసేమ మయ్యమరవిభుఁడు

తే. పారిజాతకమాల్యం బుపాయనమున
నముచిదమనుండు పుత్తైంచినాఁడు నీకుఁ
గైకొనుము దీని నని యిచ్చె నాకవనిత
పూర్ణచంద్రనిభాస్య కప్పుపుదండ. 120

వ. ఇట్లు కనకకదలీపలాశగర్భగతం బై నిర్భరామోదమధురం
బగుదివ్యదామం బయ్యాదిగర్భేశ్వరికి సమర్పించియిట్లనియె.

ఉ. చంచలనేత్ర! దివ్యలిపిసంతతి భూజనముల్ పఠింపలే
రంచును మానెఁగాని నఖరాగ్రమునకా లిఖించి నీకుఁ బు
త్తైంచుఁ జూమి మహేంద్రుఁడుమదీయకరంబున దేవతావనీ
కాంచనకేతకీకుసుమగర్భదళంబునఁ గార్యవర్ధతుల్. 122

తే. తెటవ యిన్నాళ్లు నడుగఁ బుత్తైఁడు నిన్ను
నరయ నిది తప్పుగాదె? సంవరణవేశం
గట్టు మమరేంద్రకంఠంబుఁ గగ్గపురంపు
పలుకు లెడఁబెట్టి కట్టినయలదుదండ.

చ. భువనములందు నెల్లఁగడుపూజ్యము నాకమునాకభూమిలో
దివిజులు ప్రాభవాధికులు దివ్యకదంబములోఁ బులోమజా
ధవుఁడు వరేణ్యుఁ డానముచిదర్పహరుండు దృఢానురాగుఁ
డై, యువిద ! నిను న్వరింప మది నువ్విళులూరెడు నెట్టి
ధన్యవో !

124

శా. ఏలోకంబునకై మహాక్రతుశతం బేకాగ్రతంజేసి నాఁ
డాలోకంబు నలంకరించుటకు ని న్నర్థించె జంభారి నీ
వాలేఖర్షభు నాజ్ఞ నేయఁదగదే యజ్ఞాక్షి ! మైకోలుమై ?
నాలస్యంబునఁ బోలె నైస నొకమా అల్లార్పుభూవల్లరిన్.

* సీ. నందనోద్యానమందారకచ్ఛాయల
విశ్రమింపఁగ నీకు వేడ్కగాదె?
మందాకినీపాండుమహితనై కతములఁ
గ్రీడ సల్పఁగ నీకుఁ బ్రియముగాదె?
దుగ్ధాభికన్యకతోడికోడలు గాఁగ
నొరిమమై నుంట నీ కొప్పు గాదె?
మధుకైటభారాతిమఱుది రమ్మని పిల్చి
పనిగొంట నీకుఁ బ్రాభవముగాదె?

తే. మూఁడుసంధ్యల నీచేత మ్రొక్కు గొందు
రెవ్వ రిటు తొల్లి యా వేల్పులెల్లనీకు
నర్థి మ్రొక్కంగనునికి భాగ్యంబు గాదె?
యేలసందేహ? మమరేంద్ర నేలికొనుము.

126.

ఉ. అద్దివిజాధినాయకునియానతిసేయుము చిత్తవృత్తినొం
డెద్దియునుం దలంపకు మహీనపరాక్రమనీతిశాలి నీ

*ముద్దుమఱుదికుట్ట హరి మోసలఁగార్యభరంబు దీర్ఘగా
గద్దియమీఁదనుండి త్రిజగంబులు నేలికొనంగ నొల్లదే? 127

వ. అనిన విని యక్కన్ని యమిన్నకుండె, నపుడాపేరోలగంబున
నున్నబోటికత్తియ 'లిదియుత్తమకార్యం' బనువారును
నీప్రయోజనంబునకు విచారింపబనిలే' దనువారును 'దీనికిం
దగినయుత్తరం బంగీకారంబ' యనువారును నై తమలోన
గుజగుజలం బోవుచుండిరి. అనంతరంబ మందస్థితసుందరవద
నారవింద యగుభీమనందన హస్తారవిందంబులు మోఁచ్చి
సుక్రందనుం దలంచి వందనం బొచరించి తత్సందేశహాళిం
గనుంగొని యిట్లనియె. 128

తే. వేదములునాల్గు వేవేలవిధులఁబొగడ
మనము వొగడెడువారమే యనిమిషేంద్రు?
వేడికొనియెదఁ జిగురాకుఁబోణి నిన్ను
హరిగుణస్తుతిసాహసిక్యంబు మాను. 129

సీ. శ్రుతి నుతింపగ నీవు నుతియించెదే యింద్రు
నతివ యీసాహసిక్యంబు మాను
సకలాత్మ సాక్షికి శతమన్యునకు వేఱ
చెప్పంగ వలయునే చిత్తవృత్తి
హరియాజ్ఞ లక్షించి యక్షరోచ్చారపా
రుష్యభారమున కోరుచునె జిహ్వా
సుక్రందనునిదివ్యసందేశవాక్యంబు
ధరియింతు మాళిఁ బూదండఁబోలే

తే. రాజు నాగ నిజాంశసంప్రభవుఁడైన
జిహ్వునకు నేను బరిచర్య సేయఁగలను

మున్నె నలునకు న న్ని చ్చుకొన్నదాన
నింక నొరునకు నెబ్బంగి నిత్తుఁ జెప్పమ!

130

తే. నలుని వరియింపఁ గోరెడునాకు నిష్ప
డిందుప్రలుకు లయు క్తంబు లింపు గావు
కామసుఖములు నిర్వాణకామమతికిఁ

*గరము రుచియింప కునికి యు క్తంబుగాదె?

131

మ. ఇల వర్షంబులలోన భారతము భూయిష్ఠంబు నాల్లాశ్రమం
బులలోనక గృహమేధియాశ్రమమునుం బోలెం బయో
జాక్షియి, చ్చులఁ గావించెదభర్తృభక్తిగరిమకశర్కారీకిష్టా
రని, ర్మలధర్మాగమమర్తనర్తసఖసమ్యక్కర్త కాండంబులన్.

ఉ. శర్తమే కాని యివిబుధసర్వమునందుఁ దలంచి చూడఁగా
ధర్మము సేయలే దిచట ధర్మము సేయఁగ నిర్విశంకతక
శర్తము నొందనుం గలదు శర్తము ధర్మముఁ గాంచు
టొప్పనో, శర్తముఁ గాంచుటొప్పనో? విచారముసేయుము
నెవ్వనంబునన్.

133

క. ఇందుండి యూర్ధ్వగతియును

నందుండి యధోగతియును నవసానమునక

బొందును సజ్జనుఁ డిందును

నందును గలవాని చూడుమా డెందమునన్.

134

ఉ. ఆతత మైనకర్మగతి నాయువు వీడ్కొనునప్పు డాత్మలోఁ
గౌతుక మావహించునది గావున నాకసుఖం బపథ్యమా
పాతసుఖోన్ముఖుం డయినపంచజనుండు భజించు దానిఁ గా
మాతురితాతిరేకమున నాయ్యుల కింపవుఁ దత్ప్రకారముల్.

వ. అని పలికి యింద్రదూతికావాక్యంబులకు మనసువెట్టినబోడి
కత్తియలతలం వెఱిగి వారివదనంబుల వీక్షించి యిట్లనియె.

తే. మీతలం పే నెఱుంగుదు మిన్నకుండు
డంబుజాననలార! యాయాస ముడిగి
యే ననాదిసంచారిణి యైనయాత్మ
హేతుపక్తికి విధికి నధీనబుద్ధి. 137

క. నియతి యచేతన మఖిలము
నియతిపరాధీన మిట్టినిజ మెఱిగినచో
నియతివశు న్నియమించుట
నియతి గుఱిచి గర్హ సేత నిష్ఫల మరయన్. 138

క. లోకంబున నాకీటం
బాకై టభవైరి యెల్లయాత్మలకు నభీ
ష్టాకాంక్ష యొక్కచందమ
యాకీ లెఱుంగంగవలదె హృదయములోనన్. 139

తే. కొన్నిజీవులు చిదిపి తాల్లొఱికి బ్రతుకు
గొన్ని నునుసోగవెన్నెల గ్రోలిపాదలు
భిన్నరుచు లై నవారికిఁ బ్రీతి సరియ
తగవు గా దిందులోన నేకతరగర్హ. 140

తే. అగ్రమార్గజాగ్రన్నిభృతాపదంధు
బంధుసంరక్షణము పాడి బాంధవులకు
నైనకార్యంబు గానికార్యమును దెలిసి
యాడుఁడా యేను మీమాట కడ్డమాడ. 141

వ. అని సఖుల నెల్ల నివారిచి పురుషహితదూతికం గనుంగొని
మఱియు నిట్లనియె. 142

- ఉ. స్వర్పతిచి త్తవృత్తి గలుషత్వము నొందునొ యన్భయంబునా
కేర్పడలేదు విన్ను దివిజేశ్వరదూతిక! సప్తతంతుభా
గార్పణ మాచరించి కర మాదరణంబున నేను రాజకం
దర్పణుడనై షఢాధిపుఁడు దన్ను నుపాస్తి యొనర్పఁ జాలుటన్.
- చ. తనహృదయాధినాయకునిఁ దక్కగఁ దక్కింపసన్ను తింపఁగా
వినుట సతీవ్రతంబునకు విగ్రహ, మిట్టిది ధర్మశాస్త్రవా
సన యటు గాన నోదివిజశంభళి! యింకిటఁ బట్టి నీకు మీ
యనిమిషరాజుపాదములయానసుమీ మఱియేమివల్కినన్.
- వ. అని తెగనాడి యచ్చేడియ సముచితప్రకారంబున బిడొజసుని
దూతికను వీడుకొల్పె నగ్నియమవరుణులసంచారికలునుఁ
దమతమకు నదియ యుత్తరంబుగాఁ గైకొని యయు్యుత్త
మాంగనం దగిన తెఱంగున నామంత్రణంబు చేసి చనిరి,
యంతర్హితుండై సధరణీకాంతం డావృత్తాంతం బంతయు
నెఱింగి సంతోషభరితాంతగిరణుం డై యక్కంతారత్నం
బునుం గనుంగొనియె నప్పుడు.

145

— ౧౭ నలుఁడు దమయంతిసౌందర్యమును వర్ణించుట —

- తే. ముదిత క్రొమ్మేనికాంతిలో మునిగె మొదల
నంత నానందరసవార్ధియందుఁ దేలె
బిదప సమ్మోదబాష్పంబుబిందుధార
యందు ననగాహనము చేసె నధిపుదృష్టి.

146

- తే. మానసతిఘ్నార్తి యాపాదమస్తకముగఁ
దిపుట వీక్షించి నిషధపృథ్వీకళత్రుఁ
డపుడు బ్రహ్మద్యయప్రమోదాతిశాయి
మన్మథాద్వైతసుఖవార్ధిమగ్నుఁ డయ్యె.

147

చ. సుదతిముఖేందుమండలము సొంపున రాగరసాంబురాలి య
భ్యుదయముఁ బొంది యెంతయును సుబ్బున వేల నతి
క్రమించుచుకొ, మదిఁ గడు భీతిఁ బొందినక్రమంబున
భూవరుదృష్టి నేరె నన్నదగజఁ జయనకుచమండలతుంగ
మహీధశృంగమున్. 148

చ. మగువముఖేందువం దమృతమధ్యమునకొ మునుగంగఁ
బాటియో, మగువకుచద్యయంబునడుమం బడి రాయిడి
దందసిల్లియో, మగువగభీరనాభిబిలమార్గముఁ దూటి
సరిభ్రమించియో, సొగపున రాజనందనుని చూపులు నిల్పు
దదంతరంబులన్. 149

ఉ. కాంతమెటుంగుఁజన్నులకుఁ గ్రమ్మజీక్రమ్మటివచ్చుచుండెనం
గాంతరసన్నివేశములకై యటు లేఁగియు నేగలేక భూ
కాంతునిదృష్టి దిగ్భ్రమము జైకొనఁబోలు బలే! తదీయప
ర్యంతమునం దలందినకురంగమదంబను చిమ్మచీకటిన్. 150

క. రమణీనితంబచక్ర
భ్రమణంబున జిజ్ఞాసిరిగి పడఁబాటియొ భూ
రమణునిచూపు పరిష్కం
గ మొనర్చె దదూరుకదళికాస్తంభములన్. 151

ఉ. నేత్రమ నేను జీరయును నేత్రమ చీరకు నాశ్రయింపఁగా
బాత్రత గల్గె నాకు నిటఁ బాత్రత లేదని నామసామ్యవై
చిత్రకతంబునకొ బలిమిఁ జేకొనినట్టులు రాజుదృష్టి యా
క్షుత్రియకన్యచారుకటిచక్రము నూరుయుగంబుదూకొనెన్.

ప. ఇట్లెఱుంగున సఖిపరివారపరివృత యగునక్కాంతం గనుం
గొని యంతర్గతంబున. 153

క. వితతాప్రతిమాకారా

ద్భుతరూపవిలాసవిభవభూషిత యగునీ
రతిబోటి తేటపటచు

జతురాననహస్తశిల్పచాతుర్యంబున్.

154

తే. యకావనాంభోధరోద్భూతహవభావ
వారిధారాభివృక్షశృంగారసరసి
యబ్జభవస్పష్టివిద్యారహస్యభూమి
నిఖిలలావణ్యసీమ యీనీరజాక్షి.

155

తే. సాటి జంబేటి జంబాలజాలమునకుఁ
బాటి నూత్నహరిద్రావిభంగమునకు
దరముసాదామనీదామథామమునకుఁ
గరముఁ బొలుపొందు దీనియంగములకాంతి.

156

ఉ. చంచలనేత్రమేనినునుఁజాయకు సాటి యొనర్పగాఁ జగుం
గాంచనకేతకీకుసుమగర్భదళంబులు భూళి బ్రుంగవే
నంచితభీతి నీనరసిజాక్షితనుద్యుతి కోడి గాచె నే
వించెను వారిదుగ్ధమరవిందవరాటకచక్రవాళముల్.

157

తే. ఇంద్రుఁ డింటికీ రక్షగా నిడఁగఁబోలు
నాభరణవజ్రమూర్తివజ్రాయుధంబు
నతఁడ యంతటఁ బోక బాణాససంబు
నిఖిలమణిదీప్తి యనుపేర నిలువఁబోలు.

158

తే. నెమలిసింఁచుంబుతోడ నీరమణివేణి
చెలిమిసేయటఁ బగ నొంటఁ దెలియ నరిది
యందఁ బువ్వులఁ బూజించివట్టిలెఱుగు
నర్థచంద్రప్రహరచిహ్నములకలిమి.

159

తే. అలకతిమిరాభిదృశ్యపాలార్థచంద్రా
మెలత యిది కృష్ణపక్షాష్టమి త్రియామ
దీని ప్రాపున నేల సాధింపకుండు
విషమబాణుండు త్రిజగతీవిజయసిద్ధి? 160

తే. హరునితోపాగ్నిఁ బొగచూరి మరునిచాచ
మసితకేసరపరివేష మైననాడు
హృదయమోహనశక్తి నీయిందువదన
యంచితభూలతారేఖ కైనయుపమ. 161

తే. సాయకంబులు మూటి ముజ్జగము గెలువఁ
బాలుపెట్టి శేషించినబాణయుగళి
మదనుఁ డేతద్భగంభోజపదమునందు
గౌరవం బొప్పు బట్టంబు గట్టఁబోలు. 162

తే. అతివః ముష్టిప్రతిగ్రహోర్ధ్వావలగ్న
సందియము లేదు వలరాజుచాచయష్టి
యట్ల గాకున్న గురియంగ నెట్లు నేర్చెఁ
బ్రకృతిశాతకటాక్షనారాచవృష్టి? 163

క. చలదింద్రనీలగోళా
మలకోమలతారతారమండలములు ప
క్షులములు స్రాంతశ్వేతం
బులు చపలము లొర మెఱుఁగుఁబోడినయనముల్. 164

మ. దళదిందీవరకాంతిఁ బంచషడశత్వత్పాటనానంతరోజ్జ్వలరం
భాతరుగర్భసంఘటఁ లనచ్ఛాయాకలాపంబుతోఁ గలయం
గూర్చి చతుర్ముఖుఁడొనరిచె. గాఢోలు నాకర్ణశఃస్ఫులికా
పాంగకమైఘ యీచిగురుటాకుంబోడి నేత్రద్వయిన్. 165

వ. కలువలనుం జకోరములఁ గారుమెఱుంగుల గండుమీల వె
న్నెలలను దమ్మిరేకులను నిర్మలమాక్షిరత్నశుక్తులం
దలచి పయోజగర్భుఁడు సుధారసధారలు రెంటిలో విసం
బులుఁ జికించి చేసె నొకొ పాల్పెసలారఁగ దీనినేత్రముల్?

తే. శ్రవణపుటకూపవినిపాతసాధ్వసమున
నిగిడి యవ్వలి కటు పోక నిల్చెఁగాక
యధికచపలస్వభావంబు లై నయట్టి
దీనికన్నులు దలచుట్టుఁ దిరిగి రావె? 167

క. కేదారములో శిశిర
ప్రాదుర్భావమునఁ జచ్చి పడసినయురుపు
ణ్యోదయమున నొకొ యీశా
తోదరికిం గన్ను లగుచు నున్నవి దమ్ముల్ 168

తే. త్రిభువనవ్యస్తసాయక త్రితయుఁ డైన
మరునితిలపుష్పతూణ మీమగువముక్కు-
మానితశ్వాసనవసౌర భాసుమేయ
పుష్పమయబాణయుగళాభిఘ్న మగుట. 169

సీ. నిబిడశై శవయాపనీయసంధ్యావేళ
యాననచంద్రబింబామృతంబు
లపనామృతాంశుబాలప్రభాజాలంబు
బంధుజీవలతాంతబంధవంబు
పరిఘక్వబింబికాఫలవిడంబనముద్ర
విద్రుమద్రుమలతావినియమంబు
మదననారాచకోమలహైంగుశఛాయ
యస్తన్తనోనురాగాంకురంబు

తే. మహితలావణ్యగుణజాయమానబహుళ
మాధురీచిత్రశోభాసమన్వితంబు
ప్రార్థనాకల్పపాదపప్రాజ్యఫలము
తియ్యపూఁదేనియలక్రోవి దీనిమోవి.

170

ఉ. భాసురమధ్యరేఖ కిరుపక్కియలందును మోవి కించిదు
చ్చావసము నొంది యన్న యది చంద్రనిభాస్యకు నేనొకప్పుని
ద్రాసమయంబులం గలలరాకల నీకలకంఠి గూడి ప
క్రసవ మాని యాని దశనాంకుర మొత్త గదా రసోద్ధతిన్.

ఉ. *ఈ గజరాజగామిని మదేతదయోగభరప్రభూతిమూ
ర్ఛాగతభేదరాత్రిసమయావధిభూతవిభాతసంధ్య కా
తాగరుచిత్రకాంధతమసాంశసమన్విత జంభవైరికా
స్థాగతరాగకర్మ ప్రకటద్విజనేవిత యకాట చిత్రమే? 172

ఉ. ఈయెలదీగఁజోణి కృపయేర్పడఁగాఁ దనలేతనవ్వుతో
వేయఁచా లపాంగములవెంటఁ బ్రసాదము చేసిన న్నిశా
నాయకుఁ డెంతయుం బ్రియమునం గయికోఁడొకొ నాల్గు
దిక్కులం, బ్రాయఘచంద్రిక ల్వడసి పాఱఁగ వైచుచు న
ప్పదార్థమున్.

173

తే. దాడిమీవక్ర్యఫలబీజతతుల గెలిచి
దంతకురువిందపంక్తి యీతరుణి కమరు
సాంధ్యశీతాంశమండలస్యందమాన
నవసుఖారసబిందుబృందంబువోలె.

174

* ఈపద్యము పూర్వముద్రితపుస్తకములలో లేదు. ప్రాశస్త్యపుస్తకములో
చొరగినది.

తే. మాటి కుద్వేగ రాగాదిమార్జనమున
నతివిశుద్ధంబు లయినదంతాంకురములు
విమలముక్తావలీనమానములు దాల్చు
నీసరోజాక్షిముఖపద్మ కేసరములు. 175

తే. వరశిరీషప్రసూనకేసరశిఖాగ్ర
పేలవంబుగ మేను గల్పించి థాత
కలితసుకుమారసర్వప్రకర్షుఁ డగుచు
నిలిపె మార్గవ మీయింతిపలుకులందు. 176

ఉ. పచ్చనివృక్షవాటికలపండులభిక్ష భుజించి నిచ్చలున్
వచ్చి పతింపబోలుఁ బ్రతివారము గోయిల బ్రహ్మచారి పెం
పచ్చపడంగ నీసరసీజాక్షిముఖద్విజరాజానంద వా
విచ్చి లనత్వప్రసూనశరవేదరహస్యము లైనపల్కులన్. 177

తే. దీనికంతంబునందు వాగ్దేవి యుండి
వీణ మొరయించుచున్నది వీను లలర
నదియ ముఖమున వాగ్భావ మాశ్రయించి
యమృతధారాప్రవాహరూఢుగ నిల్చె. 178

తే. అబ్జగర్భండు సుషమాఘమాప్తియందు
నెత్తి చూడంగఁ బోలు నీయింతివదన
మంగుళీయంత్రణక్రియాభంగి నమరెఁ
జిబుకమునయందు నానిమ్మనీమసంధి. 179

క. కమలాధిరాజ్యపదవీ
సమధిష్ఠిత మీవధూటి చారుముఖాంభో
జము మణి యటు కాదన నే
నిమిత్తమున నేవఁజేయు నేత్రాంబుజముల్. 180

చ. కమలము తండ్రి యైనయుదకంబుఁ గళానిధిమిత్ర మైనయ
ద్దమును నహర్నిశంబు నుపధావన నేసి వహించెనో సుమీ?
క్రమమున సీవధూమణిముఖప్రతిబింబవిలాససంపదన్
సముచితలీల యాచితకచారువిధూమణరాజికైవడిన్. 181

సీ. రాహుదంష్ట్రాంకురక్రకచఘాతంబుల
నొక్కొక్కపరి నొప్పి నొందకున్నఁ
బరివేషమిష మైనపాశబంధంబున
బహువారములు గట్టువడకయున్నఁ
బ్రతిమాసమును గుహారాత్రివేళలయందు
నత్యంతనాశంబు నందకున్న
బలవత్కళంకకజ్జలపంకసంకర
స్ఫూర్తి మాలిన్యంబుఁ బోరయకున్నఁ

తే. గాక సరివోలఁ జాలునే కమలవైరి
యనధిగతదోష మైనయాయతివ మొగము
మధురబింబాధరోష్ఠంబు మాటు గాఁగ
నమృతపూరంబు గలిగినయంతమాత్ర?

182

సీ. సకలశాస్త్రాఘనిష్ఠ్యందధారాసార
నవసుధారసవాట్కరిణాళులొక్కొ
రతిపంచబాణదైవతయుగ్మపూజనా
వసరనైవేద్యపూపంబులొక్కొ
ధన్వరేఖాంచిలైతద్భూజ్యకావేణు
శాఖాశిఖత్వగంశంబు లొక్కొ

† బలభేదిముఖచతుర్బుద్ధిర్బుద్ధిప మన
స్సారంగబంధపాశంబు లొక్కొక్క

తే. యధికదీప్తకటాక్షబాణాగ్రకషణ
ఞానచక్రసారమసారతరళ
భవతాటంక నేపథ్యభాసురములు
దీనివీనులు శ్రీకారమానదములు.

183

తే. పదియు నెనిమిదివిద్య లీపన్ననయన
శ్రవణముల రెంటునన్ద మర్థము గ్రహించె
నంతరుత్క్లిష్టగంభీరహరిలేఖ
యది గదా పీనులందుఁ దొమ్మిదవలెక్క?

184

తే. అవటుశోభితమాణవకాభిరామ
యందితోర్ధ్వగతాలింగ్యతాతిహృద్య
యద్బుద్ధికినిదానశోభాస్పదంబు
కగుబుబిబ్బోకవతి దీనికంతలక్ష్మి.

185

క. కవితాగానప్రియవా
గ్వివరణసీమావిభాగవిధిరేఖలు నా
ధవళాక్షికంతసీమం
బ్రవిమలరేఖాత్రయంబు ప్రస్ఫుట మయ్యెన్.

186

క. కాంతాబాహుద్వంద్వ
త్యంతపరాజయసమాశ్రితాంభోద్గ్రా
భ్యంతరము లైనబిరముల
కంతర్నిర్వ్యథనకలన మది యెట్లొక్కో?

187

† 'బలభేదిముఖచతుర్బుద్ధిర్బుద్ధిప'నన, ప్రలింగపాశంబులొక్కొక్క
'మొక్కొక్క' అని పా.

క. తదుణి యతిలలితపర్వ

స్తరపంచశరీసమానమహనీయనఖాం

కురమృదులాంగుళివిలస

త్కరపంకజయుగళి దీనిఁ దరమె నుతింపన్?

188

తే. జలరుహాననదోర్ణిల గెలువఁబోలుఁ

గేలిమై నీమృణాళికాకిసలయములఁ

గాక యివి యేల మిన్న కీకరణి మునుఁగు

కీర్తి యను పేరిబహుళదుష్క్రియందు?

189

సీ. గంధవారణకుంభగౌరవస్ఫురణంబు

కనకకుంభములకుఁ గల్గెనేని

లికుచకోమలకాంతిలీలావిశేషంబు

చక్రవాకములందు జరిగెనేని

మాలూరసౌభాగ్యమహిమానుభావంబు

దాడిమీఫలములఁ దగిలెనేని

ననకలోన్తిలితప్రసవగుచ్ఛచ్ఛాయ

యబ్జకోరకముల కబ్బెనేని

తే. గాని సరినేయఁ గారాదు వానిఁ దార

హారనిర్ఘ్నరసలిథారావధాత

కాంచనాచలశృంగభాగంబు లగుచు

రాజితము లైనదీనివఱ్ఱోజములకు.

190

తే. నలువ సన్నంబుగా దీనినడుము గీసి

యావనమునకు నిచ్చె నాయంశమెల్ల

నది యుపాదానమునఁ గదా యిది సృజించె

నున్నతములైనయేతత్ప్రయోధరముల.

191

చ. అరయః సనంగరాజ్యవిభవాభ్యుదయంబు ప్రకార మిట్లుపో
కర మున నైనయాసుదతికొను వళిత్రితయంబుచే నిరం
తరమయి యాశ్రమింపఁబడె దానికిఁ దో డొకపాత్తునం
బయో,ధిరములు రాయుచున్నయవి దర్పవిజృంభణలీల
యేర్పడన్. 192

తే. బ్రలవక్షోజహేమకుంభములు సూచి
లలితరోమానభీరజ్జాలతికఁ జూచి
నాభికూహంబుఁ జూచి నానయనయుగము
తృప్త వహియించుచున్నది పీనియందు. 193

తే. నాభి యుల్పాటితాలానసన్యబిలము
రోమవల్లరి శృంగులబాహుకంబు
కామమదవారణమునఁ జీకరింపఁగఁది
వలుదచనుదోయి గురవప్రవాస్తుభూమి. 194

తే. ప్రతిఫలించుప్రవేణికాభారచిత
మల్లికలు రాజతాక్షరమాలికలుగ
శంబరాఠాతివిజయశాసనసువర్ణ
వట్టికయుఁజోలె నొప్పు నిష్పణాతివీపు. 195.

క. తనజనరుండు శౌరి సుద
ర్శనచక్రమునను జయించె జగ మని మరుఁ డీ
వనిత యదర్శనకటితఁ
ఘనచక్రంబున జయింపఁగఁ దలంచె జామి. 196.

శా. ఏదే నొక్కమనోహరాంగకముచే నీయిందుబింబాన్యహే
లాదర్పంబునఁ బిప్పలచ్చదము గెల్వంగఁ దలంచె జామి.

- లేదే నన్యమహిజపత్రములువోలెం గాక యేలా భయ
ప్రాదుర్భావమునం జలించు నది నిర్వాతప్రదేశంబునన్? 197
- తే. చిగురుజోణి భూవల్లరి చిత్రరేఖ
యింతినాస తిలోత్తమ యింత నిజము
చెలువయూరుకాండద్వయీసృష్టి రంభ
మానినీమణిమధురోక్తి మంజుఘోష. 198
- తే. ఊరుకాండద్వయమున నీయుత్పలాక్షి
సమదవారణరాజహస్తంబు గెలిచె
నదియ కారణముగఁ గదా యధికలజ్జఁ
బొంది ముడిఁగించునదియాస్యపుష్కరంబు. 199
- తే. వనిత నానారదాష్టోదివదనకమల
నీలకుంతల కుచశైలశీలిభృగువు
చామ శ్రీమహాభారతసర్గయోగ్య
కారణవ్యాసకలితోరుగౌరమహిమ. 200
- చ. సుదతి మనంబునం దలఁచి చూడఁ జతుర్దశియా నరుంధతీ
మదనపురంధ్రదైత్యరిపుమానవతీనవమాతృకాజన
త్రిదశవరేణ్యభామలకు దివ్యమహామహిమానుభావసం
పద నటు గాక గుల్ఫపరిపాటి కదృశ్యత సంఘటిల్లునే? 201
- పల్లవంబులు దీనివదకాంతిలవములై
పల్లవశబ్దలాభంబు నొందె
బవడంబుమీఁదికోపముననో యీకాంత
పాదంబు లత్యంతపాటలములు
శుద్ధపార్శ్వలు గానఁ జూ దీనియంశ్రులు
గరియూభవతియానగరిమ గెలిచె

దోయజ భ్రాంతినో యీయింతియడుగుల
నలువొప్పు బాయకున్నయది లక్ష్మీ

తే. తరుణిపదములయది యల క్తకరసంబా!
కాక త్రైలోక్యభామాభిరామమాలి
భాగవినాస్యససంలగ్న బహుళనూత్న
చారుసీమంతసీమసిందూరరజ మొ!

202.

తే. శిశిరకాలంబునందు నిశ్శేష మైన
జలజనస్యంబు సృజియింపఁ దలచి బ్రహ్మ
యాచరింపఁడె యీ కాంతయాస్యహస్త
పాదసౌభాగ్యములయందుఁ బంచభిక్షు.

203.

క. వినుతయశశిపాదాంగు
వృణఖాస్యము లనెడిపూర్ణ చంద్ర చతుష్కం
బును ధరియించుట నొకొ యీ
వనిత చతుష్పత్తికళల వాసన కెక్కెన్.

204

చ. అని చికురాదియుం బదనఖాంతముగాఁ జిగురాకుఁబోడి నె
మ్మనమున సంస్తుతించి యసమానవిలాసకళావినిర్జితా
తనుఁ దను నవ్వధూమణికిఁ దత్సమయంబునఁజూప వేడియొ
య్యన దిగఁదాచె భూపతి దిశాధిపకల్పిత యైనశాంబరిన్.

— అపరీత్యాశ్వాసము —

ఉ. భానుసమాన! మానగుణబంధుర ! బంధురమానిదాన ! దా
నానుక్యతాంబువాహధనదాంబుదవాహనకామధేనుసం
తానకకర్ణ ! కర్ణసుఖదాయవచోరచనాధురీణ! రీ
ణానతరాజ! రాజమకుటాంఘ్రిసరోరుహభావితాత్మ కా!

క. కమలభవవంశపావన!

విమలాంతరికరణ! బాహువిక్రమకేళీ

యమశాస్త్రసమదభంజన!

సమరాష్ట్రన! నిరభిసంధిసౌజన్యనిధి!

206

ప్రస్విజి. —

తల్లమాంబాసుతా! ధైర్యసేనూపలా!

పల్లవాదిత్యసౌభాగ్యభాగ్యోగయా!

పల్లవోష్ఠీకుచస్రాంతభాగద్వయా

గల్గపాళీలసత్కమముద్రాంకురా!

208

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపాత్ర మారయామూత్య
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం బైనశృంగార
నైషధకావ్యంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు
శృంగార నైషధము
చతుర్థాశ్వాసము

మచ్చరణాంభోరుహ

చామీకరకటకఘటితసమదారాతి

స్తోమ? దయారఘరామ! ర

మామందిరలసదపాంగ! మామిడిసింగా!

1

— నలునిరాయబారము —

వ. అవధరింపు మివ్విధంబునవిబుధమాయాంధకారంబు దూరం
బగుటయుం గట్టెదుర నాజగజ్జెట్టి జవనిక వాయందట్టినం
జోడసూపుబహురూపు తెఱంగున, జలధరతిరోధానంబు
వాసినం బ్రకాశించు నాహిమథామునిపగిది, నవిద్యావర
ణంబు విరిసినం దోచుపరమాత్మనిప్రకారంబున, దోహద
పలాలజాలంబు విరిసినం బ్రేక్షణీయుం బగువుండ్రేక్షుకాం
డంబుభంగి, బరమాద్భుతాస్తనిమేషముద్రుండును నిర్జిద్ర
రోమప్రరోహుండును నిశ్చలాంగుండును వైశాఖస్థానకలి
తుండును నిర్వికారుండును నై భీమభూపాలపుత్రికకు నేత్ర
విషయీభావంబు భజించె, నప్పు డప్పుడమితేని గనుం

గొని సంత్రమంబును భయంబును లజ్జయు మనంబునం బెనం
 గొనంగ నంగనాజనులు సమయసముత్థానరూపశరణాయ
 మానమణితులాకోటి వాచాటీభవత్సభాభవనాళిందంబుగా
 నందటుం బ్రత్యుత్థానంబు సేసిరి. ధీరోదాత్త గావున
 నయ్యాదిగర్భేశ్వరి సమున్నతకనకాసనంబున మున్నున్న
 యునికిన యుండి యనిర్వచనీయంబైనయానందంబు డెందం
 బున ననుభవించుచు 'నెవ్వండ? వెందుండి యేతెంచి, తెట్టు
 వచ్చితి? వని యడంగనుండి మరలఁ జంద్రుండో! యుపేం
 ద్రుండో! కంతుండో! జయంతుండో! యని సందియం
 బందుచు మొదల హంసంబు సరసబిసనీపలాశంబుమీఁదఁ
 జరణనఖాగ్రంబున లిఖించి చూపినంజూచిన చిత్రరూపం
 బుతో రూపంబు సంవదించుటంజేసి యీతండు నిషధరాజని
 యెఱింగియు శుద్ధాంతసదనప్రవేశంబు దుర్లభంబు గావున
 మిగులవిశ్వసించక నిమేషనిస్సృహంబు లైనవిలోచనంబుల
 సాదృశ్యంబును సకౌతుకంబును సానురాగంబునుంగా విలో
 కించుచు.

2

తే. అతివ మిథ్యాపలోకనాభ్యాసకలన

నిజముగా రాజుఁ జూచియు నెమ్మనమునఁ

దాల్పదయ్యెను శాలీనతాభరంబు

తథ్యమిథ్యావిప్రీక్షి ముగ్ధలకుఁ గలదె?

3

ఉ. కేవలసాధ్యసంబున సఖిజను లూరక యుండఁగా మనో

భావపిథానయత్నపరిపాటి ననాదరముద్రచే దిరో

భావము నొందఁజేసి ముఖపద్మ మొకించుక వ్రాల్చి పల్కెనా

నావిధచిత్రవాక్యరచనాచణ భీమతనూజ నేర్పునన్.

4

సీ. ప్రణతమాళిమణిప్రభానికాయంబుతోఁ
బాసీయమున నర్ఘ్యపాద్య మీగి
యత్యంతమధురవాక్యప్రపంచములతో
శర్కరాదుల మధుపర్క మీగి
ప్రవిమలం బైనసద్భావవైభవముతోఁ
బృథులకొంచనరత్న పీఠ మీగి
పరమసేవావిధావిరచితాంజలితోడఁ

బ్రముదితం బగుమనగిసన్న మీగి

తే. యాతిథేయుల కభినవాయాతుఁ డైన
యతిథి తనయింటి కేతెంచునపుడు నేయు
సత్క్రియాచారవిధికలాసరణి యండ్రు
ధర్మశాస్త్రోపనిషదర్థధర్మవిదులు.

5

తే. అనఘ ! యిదె హేమరత్న సింహాసనంబు
ఇచ్చుగలదేనిఁ గూర్చుండు మిందు వచ్చి
కాక కార్యాంతరాసక్తికారణముగ
నేఁగఁ దలఁచినవాడవో యెచటి కైన?

6

తే. నవశిరీషసుమంబులనవకమునకు
నన్నదమ్ములు వోసినీయడుగుదమ్ము
లెంతదూరంబు నడపింప నిచ్చుగించె
నొక్కొ నిర్దయ మైననీయుల్ల మిపుడు?

7

సీ. ఏదేశమున నుండి యెచ్చోటి కేఁగెదు ?

సంకేత మెయ్యది సంజ్ఞ నీకు ?

రహితకృతజనవ్రాతపాలిత మైన

శుద్ధాంత మెబ్బంగిఁజూచ్చి లెపుడు ?

శృంగార—8

ఫలమేమియొక్కొ యీవటుసాహసమునకు
 మముఁ గృతార్థులఁ జేయుక్రమముదక్క
 నాఢీలదాహరికాంధంకరణి యైన
 శక్తిసీ కేవిద్య సంభవించె ?

తే. నైలుండవా ! యైలబిలుకూర్చి యాత్మజుండవా !
 పంచబాణుండవా ! దేవపతిసుతుండవా !
 చంద్రుండవా ! యింకఁ బెక్కుభాషణము లేల !
 నిజము దప్పక చెప్పము నిషధపతివా !

8

క. ఆరము నీయుదయమునకుఁ
 గారణమై యేకులంబు గాంభీర్యమునక
 దారావతిఁ గన్న పయక
 పారావారంబుతోడఁ బ్రతిఘటియించెన్ ?

9

తే. మానవుండ వైతివేని యిస్తుహి కృతార్థ
 విబుధలోకంబ లోకంబు వేల్పు వేని
 భువనముల కెల్ల మీఁ దథోభువన మీవు
 భుజగ రాజాన్వయము నందుఁ బుట్టి తేని.

10

ఉ. వానిఁ బ్రశంసనేయఁ దగు వాడు కృతార్థతముండు వానిచే
 నీనిఖిలంబు పావన మహీనకృపావిభవం బెల్లర్ప నె
 వ్యానిగృహంగణంబునకు వచ్చెడిత్రోవరజంబులందు నీ
 మానితపాదయుగ్మక మమర్చుఁ బ్రభుల్ల సరోజదామమున్.

వ. గుణాద్భుతం బైనఫదార్థంబు వర్ణింప కునికియసహ్యశల్యం
 బైనవాగ్దంతవైఫల్యంబు ధూర్జటిజటాకిరీటాలంకారం బైన
 శళాంకునిసౌకుమార్యంబును నమృతంబునకు సుత్పత్తిసాసం
 బగుపయోనిధానంబుగాంభీర్యంబును విశ్వవిశ్వంభరాం

భోజకర్ణికాయమానం బగుసువర్ణాహార్యంబుదై ర్యంబును
విభ్రమభ్రామితాభంగలీలావిజితసుమనస్సాయకవిలాసరేఖా
సారం బై నిర్వికారం బైనయాకారం బెవ్వరియందునుం
గలదె? యేము కృతార్థల మైతిమి. మాజన్తంబులు సఫలంబు
లయ్యె. మాపిలోచనంబులు భాగ్యంబులు నేసె. వీనులు
భవదుదంత శ్రవణకుతూహలాధీనంబు లయియున్నయవి.
వాగమృతంబు వానికిం బ్రసాదింపు మనుటయు. 12

ఉ. అంకిలి లేక యప్పు డరుణాధరపల్లవనిర్గతంబు లై
పంకరుహాయతాక్షిసునుబల్కులు తేనియ లొల్కుచుకొ
శ్రవో, లంకృతులై నృపాలుమది లగ్నము లయ్యె వినోద
లిలకై, మంకెనపూవుజాపమున మన్తధుఁ డేసినతూపులో
యనన్. 13

వ. అనంతరంబ దమయంతీశాసనంబున సఖిజనంబు కనకాసనంబు
వెట్టిన. 14

ఆ. అవ్వరాసనంబునందు నాసీనుడై
యర్కుఁ డుదయశిఖరియందుఁ బోలె
గొనియె నిషధరాజు వనజాతముఖులచే
నాతిథేయ మయినయర్హ్యపూజ. 15

వ. ఇట్లు సుభావితం దై యంభోరుహాక్షులు తన్ను వీక్షిం
చుచు సంజాతకౌతుకంబున వింజమా కిడినభంగి నూరకుండ
నప్పుణ్యశ్లోకుండు ప్రాప్తపేణ్యపయోధరభావనగంభీరం
బైనయెలుంగున దమయంతి నుద్దేశించి. 16

సీ. ఏను దిక్పతులయాస్థానంబునం చుండి
యరుగు దెంచితి నీకు నతిథి నగుచుఁ

బ్రాణంబులును బోలె నంతరంగమునందుఁ
 దత్కార్యభరమును దాల్చినాడఁ
 జరితార్థముగఁ జేయఁ జను నాదుదూత్యంబు
 నాతిభ్యసత్కార మదియ నాకుఁ
 గాలయాచన నేయఁ గాదు నిశ్చయముపైఁ
 గర్తవ్య మగునట్టికార్యమునను

తే. సుల్ల మిప్పు డేకాగ్రమై యున్నయదియె?
 యవసరం బొనె దేవరహస్యమునకు?
 వింతవారలు లేరుగా యింత నంత?
 నువిడ! మనవారలేకదా యున్నవారు?

17

క. నాకౌకగిప్రవరులు ని
 న్నాకాంక్షించిన ప్రయోజనాంశము దిరమై
 యాకర్ణింపుము చెప్పెద
 నాకర్ణపుటాయతాక్షి! యవధానమునన్.

18

వ. పాకశాసన పావక పరేతరాజ పాశపాణులు పుత్రైరఁ బని
 పూని వచ్చితిఁ, జిత్తగించి యత్కార్యంబు విను, మప్పురమ
 పురుషులు సరివస్త్రధ్యంబునం బంకజాసను తనూభవునివలనఁ
 ద్రిభువనమోహనంబు లైననీరూపలావణ్యవిలాసవిశ్రమాది
 గుణంబులు విని వినుకలి వలవంత నెంతయుఁ జలించి
 పంచేషులంతిత్తదైర్యవిత్రంబు లగు తమచిత్తంబులం గల
 వృత్తాంతంబు లంతయుం దెలియం జెప్పి, రిప్పుడయ్యా
 శాశతులాశాపాశంబులఁ గట్లువడినారు. వార్ధియందును
 సుక్రందనుండు.

19

తే. నందనోద్యానవీధికాంతరములందుఁ
బూన్లచంద్రాస్య! విహరింపఁ బోవ వెఱచుఁ
గల్పతరుపల్లవంబులు గమించి మేసి
కోకిలం బెప్పు గూయునో కొసరి యనుచు. 20

తే. పరమ మగుకోటి కక్కె నోపద్దనయన!
నవనవం బైననీజవ్వనంబుతోన
యసమబాణునిచాపంబునందు గుణము
భామ! నీయందు సుత్రాముప్రేమగుణము. 21

ఉ. ఆరసి చూచి తాపమునయందునురూపమునందుఁబూర్ణిమా
తారకరాజుగాఁ దలచి తన్ని! భవద్విరహాతురుండు జం
భారి నిగుడ్చు భ్రాంతి నుదయావసరంబుల నొద్ద నుండి రో
షారూఢ మైనలోచనసహస్రము బాలసహస్రభానుపైన్. 22

తే. మూఁడుకన్నులవేల్పుతో మోహరించి
నేఁడు దేహంబు లేక యున్నాఁడు దాను
వేయికన్నులవేల్పుతో విగ్రహించి
వనిత! యిం కేమి గానున్న వాఁడో మరుఁడు. 23

చ. *చిలుకలు వల్కునోచెవులు చిల్లులువోవఁగనంచునెన్నఁడుక
వెలలఁడు నందనోపవనవీధులకై యటు మాళిభాగని
ర్మలశశిరేఖమీఁదియపరాధమునకొ గజదైత్యశాసనుం
గొలువఁడు పాశశాసనుఁడు గోమలి! నీపయిక్కు పెంపునన్.

తే. *స్మరశిలీముఖకుసుమకేసరపరాగ
ధూళిపాళిక చుళుకించె దూర్పుదిక్కు
ఇంతి! వేగన్నులును గానఁ డింద్రుఁ డిపుడు
నీవిలాసంబుపెంపు వర్ణింపఁదరమె. 25

తే. విరహతాపప్రళాంతికై విబుధపతికి
 నార్ద్రస్వర్యంకవిధికి గా నపచయింపఁ
 బరులలేములు వాపంగఁ బాలుఁడిన
 యమరతరువుల కొదవఁ బుష్పములలేమి. 26

మ. విను వై దర్శిభవద్వియోగదవధూద్యేగంబు వారించుచున్
 దినముల్ పుచ్చుచు నున్న వాఁడువిబుధాధీశుండు మందాకినీ
 కనకాంభోరుహనాళకల్పితనవాకల్పంబులం జూరునం
 ధనమందారతరుప్రవాళమయచింతారత్నతల్పంబులన్. 27

ఉ. పుష్పధనుర్ల తామధువపుంజగుణక్ష్మణనం జూనర్పి వా
 స్తోష్పతికర్ణముల్ మనసిజుండు చెవుడ్పడఁ జేసె నక్కటా!
 గీష్పతి యేమి చెప్ప నిటఁ గ్రింద బలారికి గామవిక్రీయా
 దుష్పధవృత్తికి మనసు దూర్పమికై బహునీతిశాస్త్రముల్

తే. చెలువ! జంభారియాసకుఁ గొలఁది యేది?
 తా సహస్రాక్షుడై యుండి వైన్యవృత్తి
 నభిలషించుచునున్న వాఁ డాత్మలోనఁ
 జంచలం బైననీకటాక్షుండలంబు. 29

క. ఏవేల్పు సోమపీఠులు
 నేమితురు ముఖ్యతనువు శివునకు నేవే
 లేవేల్పు వెలుగులకు గని
 యావేలుపు నీను వరింప నాకాంక్షించెన్. 30

ఉ. స్థాణునిలోచనాంచలము దావుంగఁ దీవ్రతరార్చులన్ నిజ
 ప్రాణముఁ గొన్న నాఁటికగ యాత్మదలంచియొ సీకటాక్షుడౌ
 క్షోణము ప్రాపున న్నరుండు గోల్కొని పంత మెలర్పఁగాఁ

గొనెన్, బాణదశాగ్రపాతమునఁ బావకుభూరిమనోభి
మానమున్. 31

తే. ఉవిద! సోమరసం బన్న నోకిలించు
నడిచిపడు నాజ్యహోమమంత్రాహతులకు
నిచ్చ నేయఁడు మనములో నిద్ధములకుఁ
బావకుండ నేడెల్లి నీపైవిరాళి. 32

తే. తరుణి! యాత్మప్రతాపసంతప్తుఁ జేసి
పుష్పనారాచుఁ డగ్నికి బుద్ధి సెప్పె
'నాత్మ వత్సర్వభూతాని' యనెడునీతి
నన్యతాపంబు శిఖి మాసునట్లు గాఁగ. 33

క. కుసుమాయుధబాణంబులఁ
గసుగంది భవద్వియోగకలుషత నర్చు
వసరంబుల నర్చకు లిడు
కుసుమములకు వెఱచు వహ్ని కువలయనేత్రా! 34

ఉ. బాలిక! నీవు హేతువుగ భాసుకులాభరణంబు దక్షిణం
జేలెడురాజు ధర్మముల కెల్లను గందువ ధర్మరాజు లో
దాలి మనోభవాగ్నిఁ దనతాలిమి నావతిగాఁగ్రమంబునన్
వేలుచు చున్నవాఁ డభినివిష్టసుఖైకఫలాభికాంక్షియై. 35

క. చండజ్వరజర్జరమునఁ
బాండురమును నైనమేను బాలిక! తాల్చెన్
దండధరుఁ డిపుడు సుమనసి
కాండౌజగిక్తిభారకలితుఁడ పోలెన్. 36

క. చిసరుహలోచన! సంధ్యా
ఘుస్మణసమాలంభకర్త కుతుకారంభ

వ్యసనముజ్జ్వలభిత యగు

చెస నేలేడురాజు నిను మదిం గామించెన్.

37

క. మదిరాక్షి! జలధి నశ్వా

వదనోత్థత మైనహవ్యవాహను పోలే

హృదయస్థానస్థిత మగు

మదనానల మబ్ధిరాజుమద మణింగించెన్.

38

తే. తరుణి! తద్భుజమధ్యమధ్యంబునందు

నవమృణాళకదండఖండంబు మెఱయు

దస్తనోమగ్నమదనాస్త్రతతులచేత

నక్షిణంబ శతచ్ఛిద్రమైనభంగి.

39

ప. ఈచందంబునం ద్రిలోకతలకులగునాదిశావల్లభులు భవదా
యల్లకభరం బను వెల్లిమునుగంబాటు నెల్లి నీస్వయంవర
మహోత్సవంబుని విని తపనసంకాశంబులై నవిమానంబు లెక్కి
యేతదంతంబున నిజశుద్ధాంతకాంతాజనంబు విరహసంతాపభా
జనంబుగా నిశితనిస్త్రింశనీకాశంబగునాకాశంబు డిగ్గి పాదా
ర్పణానుగ్రహంబున మహీమండలంబు గృతార్థంబుగానిప్పు
డిప్పురంబున కనతిదూరంబుననున్న వారు. యదృచ్ఛాగతుం
డైననన్నుం గనుంగొని నామనంబున సందేశాక్షరంబులుప్రాసి
జంగమలేఖంబు గావించి నీసకాశంబునకుం బుత్తైంచిరి. కుసు
మశరభిల్లశరశల్యవిశల్యాషధీవల్లివగునిన్నుం బరిష్వంగంబు
సేయను, ననంగలీలాలహరీతుషారం బగునీశరీరంబుసోకున
నంతరంగపరితాపం బపనయింపను, నిష్పీతపీతాదర్పంబులగు
నీయంగంబులపాంగంబులకు లేపం బొసర్పను, బ్రసవనారా
చశరాసనాతివిభ్రమభ్రూవిలాసం బగునీముఖశ్రీసముల్లా

సంబునకు నుల్ల'సిల్లును, సుమనగికోదండచండాలసంస్పృష్టి
దోషదూషితు లగుతమ్ము నీకటాక్షవిక్షేపసాంద్రచంద్రా
తపాలోకంబుల నభిషేకింపను, భవచ్ఛరణకమలనేవాహిత
మహాత్త్వంబున మదనాపమృత్యుదేవతవలన నిజప్రాణంబు
లకుఁ బరిత్రాణంబుఁ గావింపనుం దలంచుచున్నవారు. కుశల
ప్రశ్నపూర్వకంబుగా నాగీర్వాణులు నీకుం జెప్ప మనినపలు
కులు గొన్నిగలవు వాని నాకర్ణింపుము. 40

క. ఆదిత్యుల మగుమాకును

నీదోర్లతికాయుగంబు నిర్భరసుఖవ

గ్నోదయకారణ మై సం

పాదించుం గాక తరుణి! పరివేషంబుల్.

41

శా.బౌదాసీన్యము నుజ్జగించి విను వాక్యం బస్తదీయంబు మి
థ్యాదోషం బొకయింత లేమికఖిలాంతర్యామిత్రైలోక్యమ
ర్యాదాస్థాపకుఁ డంగజుండు గుఱి యాయృథంబునిక్కంబు నీ
పాదాంభోజరజగిప్రసాదములు మాప్రాణంబు లబ్జాననా!

శా.మాదివ్యత్వము నీకు నిత్తు మని సంభావింప సిగ్గయ్యెడికొ
వైదర్భి! భవదీయరూపవిభవైశ్వర్యంబు మాభూమియం
దేదీ? దీనికిఁ బ్రత్యయం బిదియ పోయే మెల్లనుం గూడి నీ
పాదాంభోజము లాశ్రయించెదము తాత్పర్యంబు
సంధిల్లంగనే. 42

మహాస్రగ్ధర.—

త్వదరాశభూలతాద్వం

ద్వమున మదనుఁ డోతన్ని ధన్విత్వ మొందె

దవ్వదుదంచన్నందహాసో
 దయము వనిత! కందర్పు జైత్రాస్తుః జేసె
 దవ్వదపాంగాలోకనశ్రీ
 తరుణి? మరుని మత్స్యధ్వజం గానోనరైం
 దవ్వదధీనం చెల్ల సామ
 ర్థ్యము రతిపతికిం దామ్రబింబాధరోష్ఠి! 44

శా. నీలావణ్యపయోధియందు నలరు న్నేత్రాబ్జముల్ సీమనో
 జ్ఞాలాపంబులయందు. గర్జములు నీయాళింగనప్రక్రియా.
 కేలి న్నేనులు నీముఖాస్వదనసక్తి న్నాలుకల్ మాకు నో
 బాలా! స్వప్న సమాగమంబుల నిశావర్యంతయామంబులన్.
 వ. అని బృందారకచతుస్త్వయంబు నీతోఁ జెప్పు మనెం గావున.
 క. సురసార్థవాచికస్త్ర
 కృరిపాటీవిశదరసనపత్త్రుండ నగు న
 న్నరవిందపత్త్రలోచన!
 చరితార్థుని జేయు కార్యసాఫల్యమునన్. 47

*చ. అమరపతి న్వరించెదవా! హవ్యవహున్ చరణంబుద్రొక్కెదో!
 శమనుని జెట్టవట్టెదవా! సాగరవల్లభుఁ బెండ్లియాడెదో!
 ప్రమదము గొతుకంబు ననురాగము పెంపును సొంపు
 మీఱఁగాఁ, గమలదళాక్షి! యొక్కరుని, కైకొనుమా
 యనుమాన మేటికిన్? 48

వ. అనిన విని యయ్యంబుజాక్షి యక్షిభ్రువవిక్షేపవిభ్రమంబున
 ననాదరంబు దెల్పుచు నలవోకగా దిగీశసందేశం బాకర్ణించి
 యారాజకుమారున కిట్లనియె. 49

తే. ప్రశ్న మొక్కటి యొక్కటి ప్రతిపచనము
యుక్తి యనుకూల మై యుండ దుభయమునకు
నేను నీవంశనామంబు లెవ్వి యనిన
నెవ్వరినో ప్రస్తుతించితి వింతతడవు. 50.

క. ఒకచోటఁ బ్రకాశించియు
నొకచోట నిగూఢ యగుచు నొదవించెం గౌ
తుకలక్ష్మి నీసరస్వతి
ప్రకటయు గూఢయును సగుసరస్వతి వోలెన్. 51.

తే. అధికతరు లై సఁ గాని దిశాధిపతులు
కౌతుకము నాకు నీవంశకథలయందు
దప్పి గొన్నట్టివారి కాదప్పి వీఱ
సలిపూరంబు హితవా? యాజ్యంబు హితవా? 52

వ. ఏను జేసినప్రశ్నంబునకు నుత్తరంబు నీమీఁద నపై
యున్నయది యిప్పుడైన నాముఖంబుఁ దీర్చుకొనుము. భవా
దృశం బైననాయకరత్నంబు నేవంశంబు భరించె? నేవర్ణం
బులు నీపుణ్యనామంబునకుం బ్రకాశకంబు లైనయవి? యని
పరిమితంబుగాఁ బలికి 'కుండిననరేంద్రనందన యూర కుండు
టయు నన్నిషధమండలాధీశ్వరుండు. 53.

ఉ. తామరసాక్షి! వంశకథ దవ్వల నుండఁగ నిమ్ము చెప్పఁగా
దేమిటికన్న నైజ మగుహీనత గల్గినఁ జెప్పు టొచ్చె ము
ద్దామత గల్గె నేని నుచితం బయి యుండదు నెప్పికొంట నేఁ
డీమెయిఁ జేష్యభావము వహించి నికృష్టత నేఁగుదెంచుటన్..

తే. ఇంతమాత్రంబు నెప్పెద నెఱిగికొనుము
నృపతికన్యపు గడు మాననీయ వగుట

మైత్రి కఱ నేయఁ దగ దేను మనుజవిభుఁడ
రాజపంశకరీరుండ రాజవదన !

55

ఉ. పే రడుగం దలంచెదవా? భీమతనూభవ! యావిచారముం
దూరము నేయు మెవ్వరికి దోషము తాఁదనవేరు నెప్పు టా
చారపరంపరాసితికి శాస్త్రము మూలము శాస్త్రచోదితా
చారవివేకహీనుఁ డగు జాల్తుని మెత్తురె పండితోత్తముల్?

వ. అదియునుం గాక

57

క. కువలయనేత్ర ! సమక్ష

వ్యవహారంబునకు యుష్టదస్త్ర తృణముల్
శ్రవణశ్రావణయోగ్యము
లవుచుండఁగఁ జేరు నెప్పు నడుగఁగ నేలా?

58

సీ. అని శారదం బైనవనమయూరము వోలె

నహితాపకారకుం డతఁడు పలుక

రాజహంసియుఁ బోలె రమణీలలామంబు

పదములం దనురాగ ముదయ మొంద

సమయోచితంబుగా సారస్య మొప్పారఁ

బలికె ని ట్లనిమహీపాలుతోడ

నన్వయం బెఱిగించి యభిధాన మెఱిగింప

కునికి మ వ్వాదరించినలెఱుంగె!

తే. యనఘ? మము నీవు పంచింప నభిలషించె

దేము నేరమె పంచింప నిపుడం నిన్ను?

జేరు నెప్పిన నీ కనాచార మేని

మాకు నాయంబె నీతోడ మాటలాడ.

59

తే. అన్యపురులతోడ నెయ్యంపుగోష్ఠి
యధిప! మముఁబోటిరాజకన్యకల కగునె?
యది కులాబలాచారసహసనాస
హాతిసాహసకౌతూహలావసథము.

60.

క. తగవే కులకన్యలకును
మగవారలతోడ రూపమహనీయులతో
మిగులంగఁ దడవు లోపలి
నగభులలో మాటలాడ నయత త్వనిధి.

61

వ. అనిన విని ప్రతిబంధిరచనాచాతుర్యంబునుమనంబునం దభినం
దించుచుఁ బ్రత్యుత్తరంబు వేటొండు వెదకి పొడగాన లేక
యాలోకోత్తరచరిత్రుండు విదర్భరాజపుత్రిం గనుంగొని
నేత్రాంచలంబుల నలంకినవ్వు దొలంకాడ ని ట్లనియె.

62.

సీ. వామాక్షి! మాక్షికస్వాదుపేశల మైన
పలు కేల యెరులపైఁ బాఱవైవఁ?
జంచద్రసామృతస్నానపేశల మైన
దృగ్విలాసముఁ జేర్చు దివిజులందు
సఫలంబు సేయు మత్సమధికాయాసంబు
నేను జెప్పినకార్య మిచ్చగించి
దేవతావతిభక్తిఁ దిరముగా మది నిల్పి
ప్రకటకల్యాణవైభవము నొందు

తే. వెలఁది! నామిఁదఁ గడుఁ గృపావిలసనంబు
నాటి చూచినచూపుమన్ననయచాలు
నాకుఁ గా నుద్ధరింపుము నాకవిభుల
హస్తములు మోడ్చి వేఁడెద నాదరమున.

63.

తే. ఇందుబింబాస్య! నారాక కెనురుఘాచు
 నయనములు వేయు విరియించి నాకభర్త
 యునిలకొనుచున్నవా రాత్రినున్న ముగురుఁ
 గాలయాపనసేయఁగాఁ గాదు నీకు.

64

చ. † హరిహాయుఁడేమియయ్యెనొకడా! మననానలతాపవేదనకా?
 వరుణుఁడు విప్రయోగమున వాడఁడె యింతకు? దండపాణి
 దా, విరహభరంబున న్నిగుల వేగఁడె? నొవ్వఁడె వీతిహోత్తుఁ
 డుం, బరిసరకేళికాననసమాగతమందసమీరణంబులన్.

65

వ. అనిన విదర్భరాజకన్యక యారాజకుమారున కిట్లనియె. 66

తే. † అలఁతినవ్వు ప్రగల్భతాహంకరణము
 కాదు కా దంట వాచావిగ్న్హణంబు
 పలుకకుంట తిరస్కారకఠనముద్ర
 గానఁ బ్రత్యుత్తరం బిచ్చుదాన నీకు.

67

సీ. అమరాంగనాసంగమాభిశోభితుఁడైన
 హరి కేల మానుషీపరిచయంబు ?
 యారకూటకలాప మర్హమే కలవాని!
 కే నర్హ నే నిర్జరేశ్వరునకు ?
 కామింతునే యేను వైమానికాధీశు
 హస్తీ గామించునే హరిణరమణి?
 నఖిలలోకాధీశుఁ డమరేంద్రుఁ డెక్కడ?
 నే నెక్కడ పరాటి నెన్నిచూడ ?

తే. నలవతి వ్రతమైనయేఁ దలఁచ నొరుని
దివిరి నిందించి యేఁ బ్రస్తుతించి యేని
నలినబినసూత్రమును బురంధ్రులతలంపు
సమము త్రైయ్యును లవచాపలమున నైన.

చ. అటు దగునే సురేశ్వరునియంతటివాఁ డఖిలాప్సరోంగనా
విటుఁ డొకమర్త్యభామినికి వేడుక సేయుచు నున్నవాఁడు! వి
స్ఫుటబహురత్నభూషణవిభూషితు లయ్యెడు రాచవారికిఁ
గ్రహకట యారకూటకటకంబు రుచించునొ కాకయొక్కెడన్.

మ. విసుమీ నాదుప్రతిజ్ఞ తత్పరత సుర్వీనాథ! యేనైషధేం
ద్రు నవశ్యంబు వరింతు నాధరణినాథుం డాత్తన న్నొల్లఁడే
ననుమానింపక యిత్తు నవ్విభునకుం బ్రాణంబు సద్భక్తిమై
ననలోద్బంధనవారిమజ్జనవిధావ్యాపారపారీణతన్. 70

తే. అనుచుఁ దీక్ష్యంబుగా భీమతనయ పలుక
నెలుఁగువినువేడ్కఁ గోయిల నెగించినట్లు
విబుధరాజప్రసంగంబు విస్తరించి
మఱియుఁ బలికింపఁ దలఁచి యప్పునుజవిభుఁడు. 71

చ. వెండియు దమయంతి నుద్దేశించి. 72

క. నిలువేదయింటి కేటికి
బటలెంచు నిధాన? మట్లు పటలెంచిన యే
నిలువేద యభాగ్యతఁ దలు
పిఱియఁగ నిడు కాక చొరఁగ నిచ్చునె దానిన్. 73

సీ. ముగ్ధత్వమునఁ జంద్రముఖి పరాశ్చుఖి వయ్యె
దేల భాగ్యంబు ని న్నెదురుకొనఁగ ?

నమృతాంధసుల నొల్లనను మానవియుఁ గల్గె

నీలాగుఁ గంటిమే కాలగతుల?

యాగాదిదుర్లభం బైనదేవత్వంబు

నీ కొల్లఁబాటయ్యె నేడు సూడ .

రసయోగమున సువత్సత్వ మొందుటమేలొ?

యినుము దాఁదానయై యునికి మేలొ?

తే. యకటకట! సర్వగీర్వాణమకుటఘటిత

మణిగణవిభాసమానకోమలపదాబ్జ

సురగణాధీశు నొల్లక నరుని నొకని

నభిలషించెడుని నేమి యనఁగఁ గలదు?

74

సీ. రజ్జువల్లరిమీఁదఁ బ్రణయంబు గల దేని

యంతరిక్షం బేలుహరి వరించు

నగ్ని కావళితిగాఁగ నాత్మఁ గోరుదువేని

జాతవేదునియదృష్టము ఫలించు

సలిలప్రవేశంబు సమృద్ధించెద వేని

నంబుధీశ్వరుఁడు పుణ్యంబునేయు

నెబ్బంగిఁ బ్రాణ ముపేక్షించితేనియు

వైవస్వతుని కబ్బు వాంఛితంబు

తే. ఘట్టకుటికాప్రభాతంబుక్రమము నంది

దమసహోదరి నీకు నయ్యమరవరుల

నొల్ల ననియును దుదిఁ బొందకుండరాదు

సమృద్ధింపుము నామాటచలము మాని.

75

తే. ఒల్ల ననుమాట కర్థమాయుత్పలాక్షి!

వలతు నను మాటగాదుగా వక్రరీతి!

విధి నిషేధయాపంబు భావించియున్న
విధియయగు వ్యంగ్యవాసనావిలసనమున.

76

వ. ఇవ్విధం బగునేని.

77

సీ. వెలది ! యైరావతద్విపకుంభకుచకుంభ
సంభారహరిదధీశ్వరుని వలతో?
జలజాక్షి ! నిఖిలతేజస్విలోకములకు
నగ్రగణ్యుండైనయనలు వలతో?
తడుణి ! లోకాలోక ధర్మసంస్థాపన
ప్రాగల్భ్యనిధి ధర్మరాజు వలతో?
వల్లవాధర ! విధిప్రథమసర్గాధ్యక్షు
సప్తపాథోనిధిస్వామివలతో?

తే. వైభవంబిచ్చుగించి పావనతఁ గోరి
ధర్మశీలత యర్థించి నిర్మలత్వ
మానవడి పీరినలుపురయందు నొకని
వేడుమా చూచెదను నీవివేకశక్తి.

78

తే. అని నృపాలుండు వలుక హస్తాంకసుప్త
కోమలైకకపోలయై యామృగాక్షి
వినియె నొకరీతి నొకభంగి విననిదయ్యె
వలచియును నొల్లకయును దద్వాక్యసరణి.

79

వ. చింతాక్రాంత యయి యొక్కింతతడవు తలవంచికొని విచా
రించి పదంపడి నిట్టూర్పు నిగిడించి యాయుందువదన యా
రాజకందర్పునిం గనుంగొని సవిషాదంబుగా నిట్లనియె. 80

ఉ. నీచరితంబు చూడ ననినిష్ఠుర మయ్యెడు లోకపాలదు
ర్యాచికసూచికాంకుర పరంపరఁ దూర్చెడు మాటిమాటికి
శృంగ.౮-9

నాచెవులందు నీకుఁ దగునా యిటునేయఁగఁ? దప్పనంటి బా
ధాచరణంబు నైజమ కదా తలపోయఁ గృతాంతదూతకున్.

సీ. ఇదె యెల్లి కల్యాణ మేతెంచుచున్నది
యాయవాచికవార్త లిపుడు మాను
వర్ణింపు నిషధభూవరుని నోపితి వేని
నీదోష మఖిలంబు నెడలుఁగాని
యుండు నీ విచ్చోట నూటట నేఁ డెల్లి
సురల కిష్టేమి వేగిరము వచ్చె?
నలునిరూపచ్ఛాయ దిలకించె నీ యందు
హంస సూపినచిత్ర మాత్మఁ దలఁప

తే. హస్తములు మోడ్చి వేడెద ననఘ! నిన్ను
మాను మిటఁబట్టి యే నీకు మాన్య నేని
పాకశాసనముఖ్యదిక్పాలవర్య
పాణిపీడనకార్యసంప్రార్థనంబు.

82

క. ఈరీతి నాతలోదరి

సారతరసుధాన్ద్రసారసప్రసవరసా

సారసరసోక్తిసరణి మ

హారాజకుమారునకు నుపాయన మొసఁగెన్.

83

ఉ. మైత్రియుఁ బ్రేమయున్దనసు మచ్చికయున్దైత్యున్దన్వరాటరా
ట్పుత్రిక వల్కిన న్నిషధభూపతి దైవతకార్యకల్పనా
ఘాత్రము దప్ప నీ కెలమి సొంపు మదిం దలశొల్పి చిత్రవా
క్ష్పిత్రశిఖండినందనుఁడు చేడియ నల్లనఁ జూచి యిట్లునున్. 84

సీ. హరి కల్పవృక్షంబుఁ బ్రార్థించి నినుఁ గోరి
దివికి రావించిన దిక్కు గలదె?

సర్వకామద మైన సప్తతంత్రపున ని
 స్మగ్ని గైకొనిన నే మనంగఁ గలదు?
 తనయొద్ద నున్న వాతాపితాపనునిచే
 నిను నార్కిచరముగాఁ గొనిన నెట్లు?
 కాంక్షించి యడిగినఁ గామధేనువు నిన్నుఁ
 ద్యాగంబుగా నీదే యంబుపతికి?

తే. గాన విను మేను జెప్పిన క్రమము లెన్న
 యతివ! వరియింపు వేల్పులయందు నొకని
 భక్తి దివిజులచి త్తంబు పట్టుకున్న
 సంతరాయంబు పుట్టుఁ గార్యముల కెల్ల.

85

చ. అని పలికిన నప్రతివిధానం బైనప్రియావాప్తివిఘాతంబున
 హృదయంబు గలంగిన.

86

సీ. ప్రవిమలాక్షీనభోనభస్యాంబుదములకు
 నవవృష్టిధారలై యవతరిల్లి
 యాకర్ణదీర్ఘనేత్రాంభోరుహములకుఁ
 గమనీయనాశభావము భజించి
 కలితకజ్జలత ముక్తాహారలతలలో
 హరినీలరత్ననాయకతఁ బాల్చి
 లలితవక్షోజకుట్టలచుంబనంబున
 మధుపదంపతులసామ్యంబు వడసి

తే. ఛేడియ శ్రులు నిగుడంగ వెక్కివెక్కి
 యేడ్వఁ దొడఁగె లతాంగి పృథ్వీశుమ్రాల
 మృదులపరివేదనాక్షురొన్ని శ్రమధర
 కంఠకాకువికారకాకలిక యలర.

87

వ. ఇట్లు గద్గదికానిరుద్ధకంతనాశమై యబ్బిల యశ్రుకణంబులు కొనగోళ్ల మీటుచుం దల వాల్చి యేడ్చుచున్నం గనుంగొని దివిజోపకారకార్యప్రయోజనసంస్తంభితంబైన విప్రలంభవేదనాభరం బప్పు డుద్దీపితం బై భరింపం గొలఁది కాక విశ్వంభరావల్లభుండు మనంబున సుఱ్ఱోభించి విభ్రాంతుండై తన్నునుం దనవచ్చినకార్యంబునుం దన్నుబుత్తెంచిన వేల్పులను మఱచి యవస్థావశంబున నుచితానుచితవివేకంబు దప్పుటయు భావనానిరూఢంబు లైనప్రియావిలాపంబులు వికల్పించుచు నిట్లనియె.

88

— నలుఁడు దమయంతికె దననామాదుల నెఱిగించుట —

క. ఏమిటి కేడ్చెద? వానన

తామరసం బెత్తి చూడు తరుణీ! నన్నుం
గోమలకటాక్షవీక్షా

దామకమున వీరసేనుతనయుని నలునిన్.

89

త. కాంత! యశ్రుబిందుచ్యుతికై తపమునఁ

దివిరి బిందుచ్యుతకేలిఁ దవితె దీప్త

సారెసారెకు నాదుసంసారమును స

సారముగఁ జేయుచు మసారసారనయన !

90

వ. చెలువ! చెక్కుటద్దంబునం జేయిడి యేల చింతించెద?

వేటికిం బల్లవపాటలం బైనయధరంబు బీట లెగయ

వేడినిట్టూర్పుగాడ్పులు నిగిడించెద? వేకతంబున గద్గదిక

నొందెద? వేకారణంబున నశ్రుకణంబు లురులనేడ్చెద?

వీసంతాపంబునకు నేది హేతువు? దప్పు నాడం

గదా! యాత్మనిహ్నవం బపరాధం బొక్కొ? శుద్ధాంత

ప్రవేశంబు దోసంబో? దేవదూత్యంబు ప్రత్యవాయంబో
 చెప్పము. నేవకులకుం దప్పు గలదే? కలదేనియుం
 గిరీటమాణిక్యమయూఖపుంజంబులు: జరణకంజంబుల నివా
 లించెద, ననుగ్రహింపుము. కృపాదృష్టిదానంబునకు
 బద్ధముష్టివి గాకుము. వదనంబు వికసించుంగాక. హృద
 యంబు ప్రసన్నంబు గావలయు. సృక్వభాగంబుల మంద
 హాసలవంబులు గందలించుం గావుత. భ్రూలతాంచలంబులు
 లీలాచంచలంబులయ్యెడు, నపాంగప్రాంగణంబులం దరంగి
 తంబు లగుకలికిచూపులు నాపయిం బాలయింపుము. బాష్ప
 ధారావృష్టివ్యపాయంబున దరహాసిత చంద్రికాలోకంబు
 ప్రకాశింపందగు మధురవచోమృతంబు చెవులకుం జవి
 జూపు, మాలింగనం బపేక్షించెద, జుంబనంబు దయ
 నేయుము. కుచంబులకుం బరిచర్యనేయ నిష్టు. నఖాంకురన
 వశశాంక రేఖాభ్యుదయంబు పయోధరోత్సేధశిఖరికూటం
 బున ఘటియింపం జేయ ననుమతింపు మని మన్తథోన్మాదం
 బునం బలికి యారాజమన్తభండు.

91

తే. కొంతదడ వివ్విధంబున భ్రాంతి బొంది
 యంత సుప్రాప్తసంస్కారం డగుచు నాతఁ
 డమరకార్యంబు విచ్చిన్న మగుటఁ దలఁచి
 యంతరంగంబులోన నిట్లనుచు నుండె.

92

— దూత్యము నెఱవేరమికి నలండు చింతిల్లు —

శ. ఏమి యని తలఁతు రొకొ సు

త్రామప్రముఖు లగుసుర లెదక నిఖిలాంత

ర్యాములు దమకార్యంబే
నీమెయి విభ్రాంతిఁ బొంది యిటు చెలుచుటకున్? 93

క. పేరు ప్రమాదవశంబునఁ
బేరుకొనుట కల్ల యయ్యె బృందారక కా
ర్యారంభోదయమున కది
యారాధం బైననిఘ్న మై ఫలియించెన్. 94

ఉ. ఆదిఁ బరోపకారపరులై చరియించినయట్టి యాంజనే .
యాదులఁ బోల నైతి నిపు డక్కట దైవతకార్యసిద్ధివి
చ్ఛేదము నొందె నేమి యని చెప్పుదు నింక నమర్త్యశంక్తి? కు
న్తాదులు సంఘటింపఁగ నమర్తులై యెందునురాయబారముల్?

తే. వగవ నేటికి? నే మన వచ్చు నిపుడు?
చేతనాహానిఁ గార్యంబు చిన్నవోయె
జేతనాహాని దైవంబుచేత వచ్చె
దైవగతి దాటు వచ్చునే దేవతలకు? 96

*తే. అని విచారించుచుండె నయ్యవనినాథుఁ
డంతకును మున్న నలునిఁగా నతని నెఱింగి
యెదురుగద్దియ డిగ్గి పృథ్వీశతనయ
యవనికాంతరమున నోలమాసగోసయె. 97

క. ఆనందబాష్పధారల
వానకుఁ బులకములయుద్భవమునకుఁ దగ న
మ్మానిని గదంబలతికకుఁ
దా నెచ్చెలి వోలె నుండెదదవసరమునన్. 98

—ॐ దమయంతిమాటుగా శైలియ నలువితో మచ్చటించుట —

వ. ఇత్తైఱంగున నమ్మైఱుంగుఁబోణి తెరమఱుంగున నుండియు
లజ్జావశంబునఁ బలుక నేరక సమయోచితంబు లగుభాష
ణంబులు చెలికత్తియకుం గఱపి పుత్తైఱ నబ్బోటి నిషధ
రాజుం జేరి యిట్లనియె. 99

తే. అర్థిసాధారణమునకు నభయ మిత్తు
వజ్రపాతంబు ఘోర మై వచ్చినపుడు
నతనుపూదూపులకు భయం బందియున్న
నాకు నభయంబుఁ గృప సేయ నీకు బరువె? 100

అ. ఆత్మ కాండకారుఁ డగుచునునకు నె
య్యంపుఁజుట్ట మైనయంగభవుని
నిండుమడి దలంపు చండాళజాతిగా
వానికై యభీతిదాన మొసఁగు. 101

మ. అనుచున్ సారఘసారసారణికి నెయ్యంపుంజెలిం బోనితి
య్యనివాక్యంబున బోటి భీమసుతమాత్రై యేర్పడం బల్కి
నన్, మన మాన్లదముఁ బొందుచుండఁగను భూనాథుండు
గంభీరతన్, వినఁ డయ్యెన్ సురరాజకార్యఘటనావిఘ్నంబు
వాటిల్లుటన్. 102

వ. చెలికత్తైయుం గ్రస్తుఱి దమయంతిసమీపంబునకు వచ్చె
నప్పుడు. 103

—ॐ నలకమయంతులు చింతిల్లుట —

ఉ. 'నిక్కపుమాత గానిధరణీపతిముందట నేమి యంటివో
వెక్కులు మాట? లే' ననుచు భీమతమాభవ నెమ్మనంబునన్
స్రక్కుచు నుండె నైషధుఁడునుం గడు జింత వహించె

విన్ననై, 'యక్కట! దేవకార్య మిటు లాటపిహాపునె'
యంచు నాత్మలోన్.

104

— సలదమయంతులకడకు హంసవచ్చుట —

ఉ. ఆసమయంబునం గనకహంసము హంసపథంబు డిగ్గి యు
ద్భాసితకాంతి నల్దెసలఁ బర్వంగ నచ్చటి కేగుదెంచె జిం
తాసమువేతు లై విగతధైర్యత నివ్వెఱంగంది యున్న యా
రాసుతు రాజకన్య ననురాగ మెలర్పంగ నుద్ధరింపగన్. 105
వ. ఏగుదెంచి పూర్వపరిచయంబున నుర్వీకాంతునిచేతను దమ
యంతిచేతను సంతోషసంభ్రమసహితంబుగా నుపలాలనంబు
వడసి యమ్మరాళంబు నలుని కీ ట్లనియె.

106

— హంస సాంత్వనవాక్యములఁ బలుకుట —

శా. నీయంతగీకరణంబు నిర్తలము వర్ణింపంగ శక్యంబె నీ
భూయస్త్వంబు? జగత్ప్రసిద్ధములు నీపుణ్యప్రభావంబు లే
లా యీలాగునఁ జింత నొందెదవు? కార్యావాప్తి యకాఁ
గాదటే!, యాయింద్రాదులు నీనిజం బెఱుంగరే యబ్బారి
వంశాగ్రణి?

107

వ. అని వైదర్భిం గనుంగొని.

108

తే. అమ్మ! దమయంతి! యంతరంగమ్ములోన
మాను సందియ మీతండు మగఁడు నీకు
నాడె దా నానలిచ్చినవాఁడు బ్రహ్మ
తద్వచనమున కన్యథాత్వంబు గలదె?

109

వ. అని యయ్యిద్దఱు నుద్దేశించి దంపతులకు మేలు గావలయు,
నుత్తరకర్తం బవిఘ్నం బగుం గాక, నాకును సరసిజాసను

ప్రసాదంబున సకలభూతాంతర్వర్తనంబులు దెలివి పడి
యుండు, నిప్పుడు చింతాభరంబులం గలంగిన మీయంత
రంగంబులవిషాదం బపనయింప వచ్చితిఁ జోయి వచ్చెద నని
సముచితప్రకారంబున నయ్యిరువురిచేత ససుజ్ఞాతుండై
పతంగపుంగవుం డరిగెఁ దదనంతరంబ. 110

క. కనకమరాళం బీ క్రియ
ననుకంపను బుద్ధి నెప్పి యరిగినవెనుకన్
మనమునఁ జింతాభరములు
జనపతికి విలాసవతికిఁ జయ్యనఁ బాసెన్. 111

— నలుని మనశ్శుద్ధి —

వ. అప్పుడు నృపాలుండు హేమమరాళసాంత్యనాలాపబలం
బున నెట్టకేలకు మనంబునం జేవ దెచ్చుకొని దిక్పాలురం
దలంచి నమస్కరించి యిట్లనియె. 112

ఉ. భావములో నదంభ యగుభక్తికి సంతస మందుఁడొండెనొం
డే విధియింపుఁ డిప్పుడ కడిందిగ దండము దప్పు గల్గె నే
నీవిరహానలంబునకు నిం కిట నేమియు నోర్వ లేఁ జూడీ
దేవతలార! మన్తఘనితీవ్రశరంబులు గాఁడి పాఱంగన్. 113

వ. అనంతరంబ తిరస్కరిణీతిరోహితయై యుండి యుక్కుండి
నేంద్రనందన రాజనందనున కి ట్లనియె. 114

ఉ. ఓరజనీక రాన్వయపయోధినిశాకర! యేఁ బతివ్రతన్
గూరిమి మీఱ నొక్కరునిఁ గోరి వరింపఁగ నున్న వారి కె
వ్వారికి నెగ్గుగాఁ దలఁప వచ్చునె? నిన్ను వరింతు నెల్లి బృం
దారకులు స్మృపాలురునుదక్కినవారునుజూచుచుండంగన్.

తే. ఎల్లలోకధర్మములు నెఱిగియుండి
యేల సేయుదు చమచేంద్రు లీరసంబు?
నాది వారికి వండునం బొచరించి
తదనుమతి నిన్ను వరియింతుఁ దధ్య మిదియ. 116

—౧౧౧ నలునిమనశ్శుద్ధికి దేవతలు సంతోషించుట ౧౧౧—

మ. అను చన్యోన్యము పెచ్చయేనిఁ దడ వేకాంతంబునన్వాటవో
యినపాక ల్విను చంతరిక్షగతులై యింతంతటం గానరా
క నిగూఢాకృతి సున్న దేవతలు దత్కాలంబునకొరాజనం
దను సంతర్హితుఁ జేసి చేరి చతఁడుం దారు నిజస్థానమున్.

తే. నలునిదూతత్వ విబ్బంగిః దెలియఁ జూచి
తన్మనశ్శుద్ధి నొంది రాత్తల మంపంబుఁ
దమ్ము నక్కాంత వరియింపఁ దలఁపు లేమి
భేద మందుచు నుండి రింద్రాదిసురులు. 118

—౧౧౨ స్వయంవరాగతశర్వనము ౧౧౨—

వ. అనంతరంబ కామరూపం బగునాసుక్రామాదిచతుష్టయం
బుపాయాంతరంబున ఏమయితి సయింపం దలంచి వంచ
నానైపుణ్యంబున నీరూపంబులు ధరించి స్వయంవర
కాలంబు ప్రతీక్షించుచుండిరి. నిషధరాజును భోజరాజాధి
కారపురుషనిర్దిష్టంబైన రమ్యస్థలంబున సవరివారుం డై
బృందారకానుమతి వడసి వసియించె నయ్యవసంబున. 119

మ. చతురంగధ్వజినీసమేతు లగుచుకొ శస్త్రాస్త్రవిద్యానిధుల్
రతిరాజప్రతిమానమూర్తులు శరద్రాకేందుబింబానసుల్
చతురంభోధిపరీతవిశ్వవసుధాచక్రంబునం గల్లురా
సుతు లెల్లం జను దెంచి రవ్వభవముం జూడంగనొక్కువ్వుడిన్.

తే. రాజవంశజుఁడై యుండి రానివాఁడు
కామబాణంబులకు గుఱి గానివాఁడు
సప్తసాగరమధ్యభూచక్రమునను
నృపకుమారుండు లేఁడు పన్నిదమునకును. 121

క. కొందఱు తరుణి పరింపం
గొందఱు బలిమిని హరింఁగ గొందఱు సూడక
గొందఱు భూషింపను నృప
నందను లేతెంచి రుబ్బున స్తహమునకున్. 122

తే. తిలలు పై నెత్తి చల్లిన దిగునబడని
యంతసందడి పెంద్రోవలందుఁ గలిగె
నఖిలదేశంబులం దిండి యవనిపతులు
వైభవాలోకమునకును పచ్చుచుండ. 123

క. తఱు చగుపెనుసందడిలో
నిలుకటమునఁ బడ్డనృపతి యీవగ్రహముం
మోఱఁగుట యభీప్సితార్థం
బఱచేతికి వచ్చినట్ల యని వెత కుడుచున్. 124

తే. వెనుక ముందటిసమ్మర్దమునఁ గరంబు
దందసిలి మధ్యమున నున్న ధరణివిభుండు
యంత్రసిద్ధార్థభావంబు నలమిఁకొనియుఁ
దను నసిద్ధార్థుఁగా నాత్మఁ దలఁచుచుండు. 125

ఉ. కోటిభుజంగపుంగవులు గొల్వఁగ వందిజనంబు ముందటం
జాటువు లుగ్గడింప ఫణిసంభృతరత్నదిశావిభాసియై
వీటిజనంబు లెల్లఁ దను విస్తయ మొంది కనుంగొనంగఁ గ
ర్కొటకుఁ డేగుదెంచె మదఘూర్ణితపాటలనేత్రపద్మఁడై.

మ. ప్రమథాధీశభుజాంతరస్థలఘనప్రాలంబహారం బద
 భ్రమనోజ్ఞాకృతి వచ్చె వాసుకి ఫణావర్యంతమాణిక్యమం
 జామయూఖాంకురపుంజమంజులనభస్మండ్లై భుజంగాంగనా
 సముదాయం బిరువంకఁ బాడఁగ యశస్సంగీతగాథావళిల్.

వ. ఇంద్రాగ్నియమవరుణ లేలేంచిరి తక్కినదిక్పాలురు రాచైరి
 యది యెట్టి దనిన. 128

నీ. రాజానోజ్జలమంత్రరక్షాబలంబున
 రాబొందు గా దయ్యె రాక్షసునకు
 దమయంతితోడనేత్రస్పృశకతమున
 నిజవాహనము రామి నిలిచె గాలి
 తనరూపు కై లాసదర్పణంబునఁ జూచి
 ప్రీడఁ గుబేరుఁ డిల్వెడలఁ డయ్యె
 నర్థనారీశ్వరుం డగుట నీశానుండు
 సామేనియంకిలిఁ జాఁగ కుండె

తే. దాను వహించుచుధాత్రి కెవ్వనిఁ బెట్టి
 వచ్చునటుగాన శేషుండు వచ్చు టుడిగె
 ముదిసీ ముప్పునఁ బెండ్లికై మొగమువేల్పు
 దగవు గాదని రాఁడయ్యెఁ దాతవేల్పు. 129

తే. ఇట్లు త్రైలోక్యవాసులు నేఁగుదెంచి
 రమ్యహోతృవమునకు నయ్యవసరమునఁ
 బ్రసవసాయకనారాచపక్షజాల
 మహితవాతూలతూలాయమాను లగుచు. 130

వ. అప్పుడు కనకమయరమ్యహర్షస్యనివేశంబులంగ్రథకైశికా
 ధీశ్వరుండు విడియింపనభినవాభ్యాగతు లగుమాండులోకం

బులరాజులును విడిసిరి, యారాజసమాజంబు గుండిన నగ
రంబునందుఁ బుండరీకాక్షుజతరంబునందు భువనత్రయంబు
గుంభసంభవుహస్తాంభోరుహంబునందు సంభోధిచతుష్టయం
బును బంచాక్షరంబునందుఁ బరమేశ్వరుండునుం బోలె
నసంబాధంబై యుండె. నానావిచిత్రచిత్రంబు లగుపురభవన
భిత్తిభాగంబులతోడి ప్రతిస్పర్థం బోలె నాకాశభాగంబు
మూర్ధాభిషిక్తమేకుటరత్నప్రభాభారంబులచేతఁ గిష్కిరితం
బయ్యె, నమృహోత్సవాఢంబరం బవలోకింప నంబరంబునఁ
బీతాంబరత్రయంబులు దేవతాకథంబంబును గొలువఁ
గొల్పండిరి. కందళితహృదయారవిందం బైనసనకసనందనాది
యోగీంద్రబృందంబును మందపాలబకదాల్భ్యురైభ్యకభర
ద్వాజగౌతమప్రభృతి మహర్షిసందోహంబును దగిన నెల
వుల నుండి విలోకించుచుండె. సముత్తుంగమంగళమృదుమృ
దంగనినాదభంగీతరంగితసంగంబై విబుధవారాంగనాజనంబు
సభోరంగంబునఁ బ్రవర్తించె వెండియు.

131

చ. మగువలు భూమిపాలురకు మాటికిమాటికి వైచుకుంచెల
న్నెగసినమారుతౌఘములు నిర్భరసౌరభసంప్రదాయ మిం
పుగ నధివాసధూపములఁ బ్రోది యొనర్చుచు నిచ్చె నర్చనలో
గగనమున న్నహోత్సవముఁ గన్గొన వచ్చినదేవపంక్తికిన్.

తే. అల్లనల్లన వీచె మంచాంతరములఁ
జంచదవసీంద్రచయచంద్రచందనామ
లేపవై పథ్యకుసుమమాలాపరాగ
గంధవహ మైన చల్లనిగంధవహము.

132

నీ. పైపై మహాశృంగారమున్నకంబు లై
 తమమీఁద నృపులనేత్రములు వ్రాల
 నలినాపునన్నిధి నక్షత్రములువోలె
 రాజులు దనమ్రోలఁ బ్రభలఁ దొఱఁగ
 నఖిలలోకమనోజ్ఞయై యొప్పుతనమూర్తి
 చిత్తసంభవు నైన సిగ్గునటువఁ
 దనప్రాభవము దేవతాశోటి నైనను
 బాణిపద్మములు మోడ్పంగఁ జేయ

తె. వలపు మిగులఁ బరంపరానరణయోగ్య
 రమ్యశృంగారకలితుఁడై రాజవీధి
 నల్ల నేతెంచి యొక్కసంహాసంబు
 నధివసించెను నలుఁడు మంచాగ్రభూమి.

134

తే. కదిసి పరిపాటి మణిమంచకములమీఁద
 రాకుమారకు లై యున్న నాకవిభులు
 నలునియమకంబు లై యున్నిఁ దెలియఁ జూచి
 తారు నవ్వేళ నలరూపధారులైరి.

135

ఉ. ఈసకలంబునం గలమహిపతివర్గము సున్న సుండనీ
 యానభ యొప్పె నప్పు నిషధాధిపుచేతఁ జతుర్దిగిశిచే
 ఘానవలోకదివ్యవనవాటికి సర్వనగాఢ్య యయ్యు సు
 ద్భాసితలక్ష్మీ నొందున కదా యలకల్పకపంచకంబుచేన్. 136

ప. ఇవ్విధంబున సుమేరుభూధరకూటసన్నిభంబు లగుహాటక
 మంచకంబులమీఁదఁ గర్కశక వాసుకి ప్రభృతు లగు
 పాతాళభువనవాసులును మేధాతిథిప్రధానులగు వసుధా
 లోకవాస్తవ్యులును పాకశాసనపరేత రాజముఖ్యు లగు

త్రివిష్టపనిలయులును సుఖోపవిష్టులై యుండుటఁ గనుంగొని
సంతుష్టాంతరంగుం డై భీమభూపతి తన డెందంబులోన
నీయున్నయందఱు బృందారకసుకీర్తనీయచరిత్రులు వీరి
కులశీలవృత్తవిభవంబు తెఱింగి వర్ణించి దమయంతికిం జూపి
చెప్పం ద్రైలోక్యజనని నిత్యప్రగల్భవాచాల భగవతి భారతీ
దేవిదక్కం దక్కినవారు నేర రని విచారించి యప్పుహాదేవి
నిట్లని ప్రస్తుతించె.

137

— భీమరాజు యశ్వతీకేరి-బ్రాహ్మి-చట —

దండకము. జయజయ జనయిత్రి! కల్యాణసంధాత్రి! గాఢస్వ
విద్యాకళాకణ్ఠనాళాం, త్రివేదీవళీం సారసాహిత్యసాహిత్య
నిర్వర్తిత ప్రోల్లసద్బుక్తరక్తా, మనేకాభిచారక్రియాహామ
ధూమావళీమేచాకాశర్వణామ్నాయరోమావళిం; కల్ప
శిఖాక్షరాకల్పసాక్షాచ్ఛరిత్రాం నిరుక్తప్రియోక్తిం, భుజద్వం
ద్వతా మశ్ను వానేనసుశోభితాంఛన్దసా జాతివృత్తప్రభేద
ప్రభిన్నేన,విద్యామయీం త్వాం భజే. భగవతి! గుణద్విభా
వోద్భవాం సంతతిం సందధానం మహాశబ్దనిష్పాదహాక్య
క్రియాశాస్త్ర కాశ్చీకలాపం కటీమణ్డలే బిభ్రతీం, జ్యోతిషా
హారదండేన తారోదయస్ఫూర్తి విద్యోతమానేన విభ్రా
జితా మాతృ పక్షునురాగాన్వితాభ్యా ముభాభ్యాం చ
పూగోర్వోత్తరాభ్యాం మహాదర్శనాభ్యాం ప్రతిష్ఠాపితోష్ఠ
ప్రవాళాం, పరబ్రహ్మకర్తార్థభేదా ద్విధాయ ద్విధా స్వం శరీ
రం ప్రతిష్ఠాం పరాం ప్రాప్తయా చారుమిమాంసయా మాం
సలేనోరుయుగ్మేన సమ్యక్పరాచ్ఛాదనంలాలయన్తీం, ముహుగి
పత్రదానే గుణాన్విత పూగాసకృత్తణప్రాధి మాధాకమా

నేన దంతాత్మనా తర్కత న్నేణ కామవ్యభిఖ్యాంముఖే ఖ్యాప
య స్తీం, ధ్రువం దేవి! వన్దేతమాం త్వామహమ్. ద్రుహిణ
గృహిణి! మత్స్యపద్మాదిసంలక్ష్మితం పాణిపద్మం త్వదీయం
పురాణం, శిరస్తావకం నిర్మలం ధర్మశాస్త్రం, దలాభ్యాంభ్రువా
వోంక్రియామస్త్ర రాజస్య, తద్భిన్ననాచిత్రకం ఫాలభాగేతద
ర్ధేన్దనా తే విరిఞ్చిర్విపఞ్చీకలక్వాణనాకోణచాపం ప్రణిన్యే
స్వయమ్. భవతు మమ సదా శుభం భారతి! త్వత్ప్రసాదాద
సాధారణాత్మత్కృపాధారభూతం ప్రభూతమ్. నమస్సోమ
సిద్ధాంతకాంతాననాయై, నమశ్శూన్య వాదాత్త మధ్యాన్ని
తాయై! సువిజ్ఞానసామస్త్యహృత్పజ్జాయై, నమ స్తేఽస్తు
సాకారతాసిద్ధిభూమ్యే, నమ స్తేఽస్తు కైవల్యకల్యాణసీమ్యే,
నమస్సర్వగీర్వాణమాడామణి శ్రేణిశోణ ప్రభాజాలబాలా
తపస్తేరపాదామ్బుజాయై, నమ స్తే శరణ్యే, నమ స్తే వరేణ్యే,
నమశ్శర్మదాయై, నమశ్శాశ్వతాయై, నమో విశ్రుతాయై
నమశ్శారదాయై, నమ స్తే నమ స్తే నమః. 138

వ. అని ప్రస్తుతించిన.

139

— శరవ్యతీసాక్షాత్కారము —

మ. జగతీసాధుని ముందట న్నిలిచెసాక్షాత్కారముంబొందియా
జగదేశ స్తవనీయ శారద శరచ్చంద్రాతపాలోకము
న్నగవుం దేటయు దివ్యదేహరుచియున్ సమైశనం బొంది చె
ల్వగుచుండఁగరుణాపరాయణతనయ్యాస్థానమధ్యంబునన్.

— ఆకాశపాఠము —

శా. లాటిచి త్తనరోమరాళ! కుకురీలావణ్యలోలాత్త! క
ర్ణాటిన్మత్త్యకళావిలోకనసమారంభ ప్రియంభావుకా!

భోటినేత్రచకోరచంద్ర! మగధీపుష్పాస్త్ర! చోరీకుచా
ఘాటస్థాపితమస్త్ర థాంక! కుహలీగాఢాంకపాలిప్రియా! 141

క. మందారమంజరీమక

రందసుధామాధూరిధురాధుర్యవచ

స్సందర్భరూపరేఖా

కందర్పా! పాండ్యరాజగజపంచాస్యా!

142

మాలిని. హరిచరణసరోజధ్యాననిష్ఠాగరిష్ఠా!

ధరణిభరదిధీర్వాధగృతాహార్యవర్యా!

తరుణకమలనేత్రా! తల్లమాంబాసుపుత్రా!

విరహితమదశంకా! వీరనారాయణాంకా!

143

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం బయినశృంగార.
నైషధకావ్యంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ ర. పు
శృంగారనైషధము

పంచమాశ్వాసము.

పాదాంభోరుహానం.

స్థాపీతమణిమకుటకటకర్పశర్పశనినదా
టోపవికంపితవిమత

త్వాపాలకులాంతరంగే! ఘామిడిసింగా!

1

ప. ఆకర్ణింపుము.

2

తే. అట్లు సాక్షాత్కరించిన యఖిలజనని

భారతీదేవిఁ జూచి భూపాలకుండు

నవ్వుహాస్థానమున నున్న యఖిలజనులు

చేతులెత్తి ప్రణామముల్ చేసిరర్థి.

ప. అప్పుడు భోజరాజు తత్కాలవేద్యంబులగు శకునస్స
రాదులయానుకూల్యం బెఱింగి నిజతనూజ నవ్వుహాదేవి
నప్పగించువాడై యంతగిపురపరిచారికాజనంబుల నియో
గించిన.

—ॐ దమయంతి స్వయంవరాస్థానమున కేతెంచుట ॥—

సీ. అఖిలదిద్దేశరాజాకర్షణక్రియా
మహనీయతరసిద్ధమంత్రవిద్య
యాకారరేఖాసమభ్యుత్థితానన్య
సాధారణాశ్చర్యజలధివేల
నేపథ్యహీరప్రభాపూరనిర్మల
వారిబింబితనిజస్వచ్ఛకాంతి
సుకల్పభవదూతసదృశకర్ణాకల్ప
కల్హారసారభాగతమదాలి

తే. బహువిరోధిమణిప్రభాపల్లవాగ్ర
మల్లసంగ్రామఖురళికామండలాయ
మాననానాపరిష్కారమహితగాత్రి
మనుజపతిపుత్రియాస్థానమునకు వచ్చె.

5

తే. అతివపీతావదాతారుణాసితమణి
దీప్తికల్పితదేహోపదేహ యగుచు
సారగోరోచనాగంధసారఘృణ
మృగమదాలేపపునర్మక్తి మేలుకొలిపె.

6

సీ. కర్పూరకస్తూరికాప్రవాహంబులు
ప్రవహింప లోచనస్రాంగణముల
గింబిద్విగంబరీకృతరదద్యుతివెంపు
పలుకుబోటికి నైన బ్రాతి గాఁగ
భూషామణివ్యాజమున నంగకంబుల
జనులచూపులు వినిశ్చలత నిలువ

మహనీయలావణ్యమధువు నెమ్మనముల
నాకంతముగఁ గ్రోల నవనిభుజులు

తే. నలుఁ బ్రసూనచాపంబున గెలువలేని
యంగభవునకు శక్రబాణాసనంబు
బహువిభూషణరత్న శోభామిషమునఁ
దాను గల్పించుచంద మందంబు నొంద.

7

మహాస్థగర. చతురత్వంబొప్పుఁ గాన
ప్రస లుభయపార్శ్వంబులఁ బాడుచుఁ రాఁ
జతురంతస్వైరయాన
స్థయి తరుణి యాస్థానముం బొచ్చి వచ్చెన్
శతపత్రాక్షికరాజ్యో
చ్చులితధవళరుక్మామరాళీమరాళీ
కృతలీలాలాస్యకేళీ
ఘనయితకలాభేలనం బొప్పు మీఱన్.

8

— రాజులు దమయంతిసౌందర్యమున చెప్పరు మడుట —

-పే. దవ్వదవ్వలఁ గన్ను తనివి పోవఁగఁ జూచి
పరమాద్భుతం బాత్మఁ బాదుకొల్పి
నకలాంగకంబులు జాదుకోఁ బులకించి
చే యొకించుక యెత్తి చిట్ట మిడిచి
కదియ నాసాశిఖాగ్రమునఁ దర్జని మోపి
మూర్ధంబు గంపితంబుగ నొనర్చి
కడఁజెప్ప లొరయంగఁ గనుడమ్ము లరమోడ్చి
బొమదోయి యొక్కింతపాడవు నేసి

తే. లలనసౌందర్యరేఖావిలాసమునకు
నిచ్చ మెచ్చనిరా జోక్కండేని నరిది
యష్టహస్తానమున నున్న యఖిలవార్ధి
వలయితా శేష మేదినిశ్వరులయందు. 9

వ. ఇట్లు రాజులు పరమాశ్చర్యంబు నొందుచు నంతర్గతంబున.

తే. తరుణివదనంబు సాక్షాత్సుధాకరుండు
లలి నభంబు శశాంకుండు లాక్షణికుండు;
ముఖ్య మగుకామచాపంబు ముదితబొమలు
పువ్వు గుణమాత్రవృత్తి సద్బుద్ధి దలచు. 11

చ. మడవక ముష్టియోగ్య మగుమధ్యముతో నెలవంక యైన
య, పుడఁతుక భ్రూలతాధనువు పట్టి మనోభవుఁ డింత నుం
డియుక, విడుచున కాని మానఁ డిది నిక్కము పట్టుదకీట
జుప్తమై, యుడుగక కమ్మధూళినుసి యొల్కుచు నున్న
పురాణచాపమున్. 12

తే. మగువతాటంకయుగ్మంబు మన్తధునకు
లక్ష్మ్యయుగ్మంబు గాఁజోలు లలిఁ దలంపఁ
గడఁగి సవ్యాపసవ్యమార్గణము లేయ
నైనరంధ్రంబు గా దె తదంతరంబ? 13

క. రతిపంచబాణజాయా
పతికేళీసాధశిఖరిపర్యంతసమం
చితకాంచనకలశము లీ
శతపత్రదళాయతాక్షిచారు స్తనముల్. 14

క. ఈసుదతి శిరీషకుసుమ
కేసరసుకుమార దీనిఁ గృతమతి నెమ్మైఁ

జేసె నొకొ నలువ కుశా

ధ్యానకతోరంబు లైనహస్తాగ్రములన్ !

15

క. చనుగవ ఘనమో జఘనము

ఘనమో యని నడిమిచక్కి గమించి విధి గరం

బునఁ దూచె దీనిఁ గాకి

ట్లనువుపడునె వళులవేర నంగుళిరేఖల్?

16

— సరస్వతి దశయంతికి వరజీయుల వర్ణించుట —

వ. అని ప్రస్తుతించుచుండ ఘంటావధంబున నేగుదెంచి యమ్మ

చ్చైకంటి తండ్రిపంపునఁ జతురంతయానంబు డిగ్గి భారతీ

దేవికిం బ్రణామంబు సేసిన.

17

క. ఆశాస్యము లైనయనే

కాశీర్వాదంబు లొసఁగి యఖిలైశ్వరం లో

కైకకుటుంబిని శారద

యీశశిబింబాస్యమాళి నక్షత లిడియెన్.

18

వ. ఇట్లు దీవించి చతురంతయానం బెక్క ననుజ్ఞ ప్రసాదించి. 19

తే. అవనిపతికన్యచతురంతయానమునకు

దక్షిణపుదిక్కునం దుండి దయ దలిర్పఁ

బలికె ససకాదియోగీంద్రభావ్యమాన

చరణపంకజ యైనయాసరసిజాక్షి.

20

— దేశకలు —

తే. తొయ్యలి! వీరె వేలుపులు తూర్పునముప్పదిమూడొకొటు

లీ, యయ్యల వేటువేటు గొనియాడఁగఁ బట్టుసహస్రపర్వ

ముల్, నెయ్య మెలర్ప నిందొకరినిక వరియింపఁ దలంచె

తేని యా, దయ్యమునెత్తికోలు తుది దాకుట గాదె సరో
జలోచనా ! 21

క. సంతానవాటికలునుం

జింతామణివేదికలును సిద్ధరసధునీ
సంతానంబులు వీరికి

గాంతా ! విశ్రాంతికౌతుకస్థానంబుల్ 22

క. అనిమిషత నిన్నుఁ జూడంగ

నినుమడి యగు నెట్టు లొకని క వెల్పులలా
విను మమృతాస్వాదనమును
నినుమడి యగుఁ గాక యధర మీవొసంగంగన్. 23

వ. అనిన విని యబ్బాల కేలుదోయి మొగిడ్చి ఫాలంబునం గీలు
కొలిపి వేలుపులకు వందనం బాచరించె, నష్టాడు శిబికా
ధరస్థు లగుపురుషులు సమాసన్న నాయకముఖవిషాదాగు
మేయం బగుదమయంతిమనోవిరాగం బెఱిగి ప్రాప్తపేణ్య
పయోవాహంబులు, రాజహంసావలిం బల్వలాంతరంబుల
వలనం బాపి మానససరోవరంబునుంబోలె మాంజిషమంజిమ
విగాహిపదోష్ఠలక్ష్మి యగునయ్యంగన భుజంగపుంగవుఁ
గదియం గొనివచ్చిరి. కంజభవుభామయు నప్పద్మదళాక్షికిం
బన్నగాధ్యక్షునిం జూపి యిట్లనియె. 24

క. పరిరంభలగ్నగిరిజా

సురుచిరకుచఘనసృణపట్టసూత్రాంకముతోఁ
దరలాక్షి ! వీడు చంద్రా

భరణునటుత బ్రహ్మసూత్రపదవి భజించెన్. 25

తే. పాణికంకణమై యోగపట్ట మయ్యు
గంధగజయాన కోటిరబంధ మయ్యు
వింటికిని నారియై వెక్కువిధములందు
భూతభర్త భజించు నీభుజగవిభుడు.

26

తే. హరజటాజూటచంద్ర రేఖామృతంబు
నబల ! నీదగుదంతచ్ఛదామృతంబు
సమముగా రెండుజిహ్వలఁ జవులు సూచి
నేర్పుఁబో వీడు చవివాసి నిశ్చయింప.

27.

ఉ. భావజకేలి వై భవముపట్టున నీచిగురాకుమోవి యా
శీవిషనాయకుం డితఁడు నేవ యొనర్చు టనర్థకారి గా
దోవనజాక్షి ! యయ్యమృత మున్నది నీయధరంబులోన నే
లా వెఱవక సుధారసమునందు విషంబు పరిస్ఫురించునే?

చ. ఫణఫలకంబు విచ్చి కడుఁ బ్రన్ననిమే నెగయంగఁ జేయుచు
నృణిమయపీతమధ్యమున నాల్కలు గ్రోయుచు సున్నవాసు
కీక, ఫణికులసార్వభౌముఁ గని భామినిమైఁ బులకించు
భావుకుల్, ప్రణయవికారమో భయముభంగియొ యంచు
మదిం దలంపగన్.

29

తే. తమ్ము వరియింప కునికి దీర్ఘమురోజు
నహలఁ గ్రేడించి నడచిరి యానధరులు
దీర్ఘనిశ్వాసధారాప్రతీపవన
వికటహాహానినాదావశకునశంక.

30

తే. ప్రకటమందాక్షుసంకుచత్పణము లైన
యురగములయొడ్డు వాపి యయ్యత్పలాక్షి

యానధుర్యులు గదియించి రవనిభుజులఁ
గాల మలిఁ దప్పిఁ బాపి చెంగలువబోలె.

31

— పుష్కరద్వీపాధిపతి —

వ. అప్పుడు పలుకుబోటి వరాటరాజకన్యకం గనుంకొని. 32

ఉ. ధీరతఁ బుష్కరాదు లగుదీపుల నన్నిటనుండి వచ్చియు
న్నారిదె శీతభానుదిననాయకవంశజులైన రాజబృం
దారకు లిమ్మహారథులఁ దప్పక యిందటిఁ జూడ వచ్చు ! శృం
. గారరనైకసర్గరసికద్వ్యణుకోదరి ! యాదరంబునన్. 33

తే. తరుణి ! నిస్తంద్రపుష్కరదళనిభాక్షి !

పుష్కరద్వీప మేలు నీభూభుజుండు
నిర్మలస్వాదుసలిలాంబునిధివిహార
మతివ ! యీతండు నీవును నాచరింపు.

34

క. భామ మగునాక భవనము

భామిని ! సావర్తభావభవదద్భుతనా
భీమండల ! యీన్యపసు

త్రాముఁడు పాలించుదీవి ప్రథితవిభూతిన్ !

35

శా. అందుండు హిమవారిశీతలతలన్యగ్రోధవీధి శతా

నందుం డంబుజదివ్యమందిరములోనఁ గర్ణికాపీఠిక
సందర్శింపఁగ వచ్చి యున్న నిను నాసర్వేశుఁ డీక్షించి యా
నందంబున్నది నొందుఁగాక నిజనానాశిల్పవైచిత్రిన్.

36

క. ఆపటమహీరుహం బా

దీవికి ఫలపత్రచిత్రదీప్తిస్ఫురణ

భూవల్లభవరనందన

భావింపఁగఁ బించెగొడుగుభంగి భజించున్.

37

వ. అని పలికి భ్రూవల్లరీజేల్లనవికారంబు చూచి యప్పల్ల.
వాధర యతనినొల్లమి యెఱింగి యద్వివ్యాంగనాతిలకంబు.

తే. లలన! పొమ్మవ్వలికి నంచుఁ బలుకుటయును
బుష్కరద్వీపపతియాస్యపుష్కరమునఁ
దదనవాప్తిజఘనపరితాపవహ్ని
చిహ్న మగుకార్యధూమ మీక్షింపఁబడియె. 39

— శాకశ్వీపాధిపతి —

క. రాజాంతరాభిముఖ మా
రాజముఖ విమానవాహరయమునఁ జనుడున్
రాజీవగర్భగేహిని,
భోజకులాభరణ మైన పొలఁతుకతోడన్. 40

వ. ఓక్కరాజం జూపి యిట్లనియె. 41

క. వీకాతపవారణముగ
శాకశ్వీపాంతరంబు సర్వముఁ బుణ్య
శ్లోకుఁ డితఁడు పాలించు ని
శాకరముఖ! హవ్యఁడండు జనపతి నితనిన్. 42

క. రమణి ! రమణీయతనుతా
వమతాతను నశనుకీర్తివై భవు నితనిన్
గమల గమలాక్షుఁడోలెన్
బ్రమదం బారంగ వరింపు పరికించి తగన్. 43

తే. వీని గులశీలశాలి శాలీనతాన
తంబు నాననచంద్రబింబంబు నెత్తి
బాల ! వీక్షింపు మేచకోత్పలపరాశ
మాలికలఁ జోలులలితదృష్టాలకముల. 44

సీ. అతినిర్జరేశ్వరంబై యనశ్వర మైన
 యైశ్వర్యమున రాజ్య మనుభవింపు
 చంచచ్చుకచ్చదచ్చాయాశ్రయం బగు
 శాకవృక్షమునీడఁ జలుపు క్రీడ
 పాలమున్నీటిలో ఘణిరాజశయ్యపైఁ
 బవ్వలించినశార్దూపాణిఁ గొలుపు
 పొడుపుగుబ్బలిమీఁదఁ బూర్ణిమారాత్రులం
 దొనరింపు చంద్రతపోత్సనంబు

తే. లలఘునై నికసంఖ్యసంఖ్యాగ్రవిజిత
 దానవానీకుఁ డైనయీధరణివిభుని
 లలితసౌభాగ్యరేఖాకళావిలాస
 శక్తిభర్తృప్రతిమత్స్యలాంఛనునిఁ గూడి.

45.

ఉ. వావిరి దుగ్ధవారిధి యవశ్యము నీపిలనత్కటాక్షవీ
 త్కావికటాయితంబు ననిశంబు నొనర్చుచు నుండుఁ గాక వే
 లావనవాటికాతరుషలాశతతిప్రతిబింబచుంబినా
 నావిధనిర్మలోర్తి నటనస్ఫుటచారిమచాపలంబులన్.

46.

తే. అమృతమధురంబు లగుగాడ్పు లాని యాని
 బొజ్జఁ బెంచినపెనుఁబొడసెజ్జమీఁదఁ
 బద్దలోచన! యీమహిపాలుఁ డేలు
 పాలమున్నీటిలో శౌరి పవ్వలించు.

47

తే. లలితకాశ్చీరభవసమాలంభకర్త
 పాటలంబై ననీముఖాబ్జంబుతోడ
 నొరయుఁగాక భవత్కేళి యోగ్యమైన
 పొడుపుగుబ్బలిఁ బొడతెంచి పూర్ణవిధుఁడు.

48.

క. లీలాసంక్రమవేశం

బాలా! నీచరణలాక్ష ప్రథమాద్రిశిలా

జాలములఁ గృతకగైక

బాలాతపశంక లనువృషటుచుంగాతన్.

49

వ. అని పలికి యప్పుడు గంధవాహులుంబోలె విమాన

వాహులు లబ్ధగుణప్రసిద్ధియగు నాలలనాలలామం బరిమళ

లక్ష్మినిం బోలె బ్రదేశాంతరంబునకుం దోడ్చేర నవ్వా

జ్ఞయదేవత హేమోపమేయతనుకాంతియుం గురువింద

సకాంతిదంతియు నగునయ్యింతి కి ట్లనియె.

50

— క్రౌంచద్వీపాధిపతి —

క. మహిళాలలామ! బాహు

బహువారనివారితారిపార్థివు నితనిక

జహదజహల్లజ్ఞానం

గ్రహదృగ్జాలములఁ జూడు క్రౌంచాధిపతిన్.

51

తే. మండలాకారవేష్టనాఖండవితత

పాండుదధిమండపాథోధిమండితంబు

పడఁతి యేతద్భుజాదండపాలితంబు

క్రౌంచ మనుదీవి సుగుణసంఘములనీవి.

52

క. దర్శనదళపూజనంబుల

గర్భజనిక్లేశ ముడుపు కరుణాభరణం

నిర్భరమతి నేవింపు వి

దర్శాధిపతనయ! యచటఁ దరుణేంద్రధరున్,

53

తే. అబల! పాదార్పణానుగ్రహమున నిన్నుఁ

బ్రార్థనముసేయఁ గలదు క్రౌంచాచటంబు

పటుతరస్కుండబౌణసంపాతేవివర
కలితనిర్దమకలహంసకలకలముల.

54

క. ఘటియింపు మచట వోటక
ఘటకోటివతంసకములు గా ఘోర్జటికే
గుటిలాలక ! కలధౌత
స్ఫటికశిలామయము లయిన ప్రాసాదంబుల్.

55

చ. పాలతి! లలి న్త లిష్టుచులపోలిక నీరతికేళిజన్మని
ర్మలతరఘర్మ బిందుమయమాత్మికమండనముల్ హరించుఁ గా
కలసగతిక జలద్ధధిరసాంబుధితుంగతరంగమాలికా
వలిప్పవతచ్చటాచమరవాలకరంబితమాయతౌఘముల్.

56

తే. జాలపాదవేషంబు వేశంతజాల
లంఘనాభ్యాసభవ మైనతాఘవమున
సాగరంబులు దాటి దిక్పమితిఁ గడచుఁ
గమలలోచన! యీరాజువిమలయశము.

57

వ. అనిన విని యాగంధగజగామిని నిజహృదయానుబంధం
బవ్వసుంధరాధిపునియందు సంతింప దయ్యె, నది దైవవశం,
బప్పు డంసావతంసశిబికాంశు లగుపురుషు లప్పురుష
ప్రకాండునిసమీపంబువలన రత్నాకరంబువలనం దుమార
మయూఖలేఖలేఖానుజీవి పురుషులుంబోలెఁ గొని చని
గిరీశప్రభావుం డగునొకమహానుభావుం గదియించిరి. తత్స
మయంబున నఖిలజగదంచితపాదపద్మ యగు నప్పద్మసుంభవు
గేహిని యవ్వరారోహ కి ట్లనియె.

58.

— మహాద్వీపాధిపతి —

చ. సవవిదళత్కు శేశయసనాభిశయద్వయ ! యివ్వసుంధరా
ధవుడు కుశాంతిం బగుప్రధానపుదీవి కధీశుఁ డీతనిన్
దివుటఁ బరిగ్రహించి సముదీర్ఘవసంతసమాగమంబులం
దువిద ! యనుగ్రహింపుము ఘృతోదధితీరవనీవిహారముల్.

మ. పటువాతూలతరంగఁడోలనచలత్పత్తాసిధారాపరి
త్రుటితాంభోధరగర్భనిస్సృతపయస్సోతశ్చటానేచన
స్ఫుటసంవర్ధిత మభ్రచుంబిశిఖరాభోగం బతిష్వచ్ఛ మ
చ్ఛట నీకుం గనుపండు వయ్యెడుఁ గుశస్తంబంబుబింబాధరా !

తా. ఆనందంబునఁ బొండు మిందునిభవక్తా ! మందరక్షోణిభృ
న్నానాకందరమందిరాంగణములన్ యాదోధిమాథానుసం
ధానప్రోత్థితసింధురాడ్డుపితృపాదన్యాససంభావనా
పానగిపున్యపవిత్రకాంచనశిలాపర్యంతభాగంబులన్. 61

తే. కనకకేతకదళగోత్రగాత్రయష్టి
వ్యాళతనుఘృష్టికృతవలీవలయ మగుట
మహితసోపానమునుబోని మందరాద్రి
యింపుబుట్టించుఁగాత మీయిద్దఱకును. 62

తే. ప్రకటఘటివేష్టిఘృష్టిమార్గములు డిగ్గి
మలకలై పాటు నిర్భరామలజలంబు
పాడతరిత్రాడు పెనఁగొన్నభావ మొంద
మగువ ! నీకింపుఁ బుట్టించు మందరాద్రి. 63

ఉ. నీవదనంబుచేత రజనీపతి నీచనుదోయిచేత నై
రావణకుంభయుగ్మము సురద్రుమకుంచకకోమలప్రవా

భావలి నీక రాంప్రియుగభాధరపల్లవరాగలక్ష్మిచే
భావననేయుఁ బో మథనపర్వత మింతి? భవత్ప్రసంగతిన్. 64

వ. అనిన విని యక్కలహంసగమన మీమాంస శిశిరకరావతం
సునింబోలె నవ్విపులాంసుని భజియింప నాసింప దయ్యె,
నవ్వైదర్శితలం పెరింగి యాచతుర్భుజనిశోడలు గను
సన్న సేయ జన్యజనం బక్కన్య నన్యరాజన్యసమిపంబు
నొందించె, నప్పుడు భారతీదేవి దమయంతి కి ట్లనియె. 65

— శాల్మలీద్యౌపాధిపతి —

తే. చఫలలోచన, వైరినిష్క్రౌఢకృపాణ
పాణి ప్రత్యగ్రహాణితప్రతిమవాణి
జోడధీశుండు శాల్మలద్యౌపమునకు
లలితమధువార్ధి కాంచీకలాపమునకు. 66

శ. ఆసఫజలనిధినాయకు
వాసవసన్నిభు విశుద్ధవంశజు నితనిన్
వాసికి నవతిలసుమనో
నాసికి యెదిరింప వశమె సరనాభులకున్. 67

ఉ. ఈసున నేకహేలన మహీసురుఁ డొక్కరుఁ డొక్క
వార్ధి యాపొసన మెత్తుచో దిగులు వుట్టి పయోనిధిపంచ
కంబు నం, త్రాసము నొందునపు మొగతప్పని యంబునిధాన
మెద్ది యం, దాసవపానకేలిఁ గొనియాడు మితండును నీవు
నెమ్మదిన్. 68

శ. ఏలాలతాగృహంబుల
బాలా విహరింపు మీన్మపాలునితోడన్

హః! లారసమయసాగర

వేలావనముల నిదాఘవేలాదినముల్.

69

వ. శాల్మలిగుల్మవాంఛితం బైనయమ్మహాద్వీపంబునకు దీపంబునుం
బోలె నోషధీలతా జ్వాలాకలాపదీపితసభగ్గోడంబును
జూడామిశజ్జలదకజ్జలంబునకు ద్రోణాచలంబు నీకు విహార
స్థానం బగుంగాక సరససారసకోశమృద్వి యీతని నుద్వా
హముగము.

70

— ప్లక్షద్వీపాధిపతి —

ఉ. నావుడు లోచనాంతముల నవ్వె విదర్భతనూజ దాన ను
ద్భావిత మయ్యె నానృపతిపై ననురాగము లేమి యున్న వా
గ్దేవి విమానవాహకతతికా నడపించెను వేట యొక్కప్ప
ధ్వీవరుఁ డున్న పట్టునకు వేడుక యుల్లమునం దలిర్పఁగన్.

వ. ఇట్లు నడిపించి కాశ్చీరపంకనిభలగ్నజనానురాగండును
శ్రీఖండలేపనైషధ్యమయ దిగ్విజయకీర్తిరాజరాజద్భుజండు
నగునమ్మహీభుజానిం జూపి.

72

క. వీక్షింపు సరోజేక్షణ!

యిత్సురసాంభోధిజలపరీతం బగునా

ప్లక్షద్వీపంబున క

ధ్యతుం డీరాజు చెలి సహస్రాత్తునకున్.

73

ఉ. పాంపిరివోపుభక్తి నిరుపూటలు రాత్రులు శీతభాను ద
ర్శింపక యారగింపఁడు విశిష్టత వీడు భుజించు గాక వం
చింపక యింతనుండియును జేడియ నీవదనేందుబింబముకా
సాంపెసలారఁ గాఁ దనకుఁ జూడఁగ నబ్బుట దర్పరాత్రులన్.

వ. ఇత్యురసోదధివేలావనవిహారంబును బ్లక్షకాఖాప్రేంభోళన
క్రీడావినోదంబును విపాశాపులినవేదికాప్రదేశపర్యటనం
బును మనంబున కింపు పుట్టింపంగలయవి, యితని బరి
గ్రహింపు మనిన నాసరోజాక్షి వైరాగ్యరూక్షంబు లగు
నీక్షణంబుల నతని వీక్షించె వాణిగుణోదయతృణీకృతపాణి
వీణానిక్వాణ యగువాణి యన్నీలవేణితలం పెరింగి యంప
స్థస్థితసమానవిమానదండు లగు పురుషప్రకాండులం
బదండు పదం డని నడిపించి జంబూద్వీపభూపాలలోకంబు
గదియించి.

75

జంబూద్వీపరాజులు

ఉ. నేరెటిదీవి యేలుధరణీవరముఖ్యులు వీరె కంటె యు
న్నారు మనోరథంబులు మనంబునఁ బాయక సంచరింపఁగా
నీరజపత్రనేత్ర! యొకనిక వరియింపుము వీరిలోన దై
త్యారి వరించు నిందిరక్రియక బరినందితచి త్తవృత్తివై.

76

క. సుందరి! జంబూద్వీపము
నందలిభూపాలసముదయంబును గంటె!
పొందొప్పు ధరణి వ్రాలిన
కందర్పచయంబువోలె గడునొప్పారున్.

77

తే. దీవు లాటును తనుఁ జుట్టుఁ దిరిగి కొలువ
దీవులకు రాజు నేరెటిదీవి యొప్పు
మేరుకై లాసగిరులు బంగారుగొడుగు
ధవళతరచామరంబునై తనకు నమన్.

78

ఉ. ఓవనితాలలామ! లవణోదధిపక్రమిత మైన యా
దివికి రాజజంబువు ప్రదీపితలాంఛన మన్నగంబుకా

భావలిప్రేలియాడెడుమహాఫలముల్ గని వారణంబు లొఁ
గా వని పందెముల్ సలుపఁ గా గమకింతురు సిద్ధదంపతుల్.
వః కంబుకంఠి! జగదలంకారం బగుజాంబూనదంబు తనకు జంబా
లజాలంబుగా జాంబవద్ద్రవభవంబై సుధామధురాంబు
పూశం బగుజంబూసరిత్ప్రవాహంబు జంబూద్వీపంబునందుఁ
బ్రవహించు నీద్వీపంబున నంతరాంతరంబుల నెంతయుం
బ్రసిద్ధులగువసుధాకాంతులు నిన్నంతరంబులం గోరి వీరె
పభాభ్యంతరంబున నున్నవాడు. విమతయావతమాళివతం
శతమాలమాలికోన్నీలన్నీలతమగిప్రకరతస్కర భాస్కరు
లగువీరియం దొక్కరునియందు నీడెందంబు కందళితానందం
బయ్యెనేని వానిఁ జూపు మాభూపాలకుని కులబలాచార
హారతావివేకవైభవంబు లభివర్ణించెద, ననిన నబ్బాల శాలీ
నతావశంవదయై వదనారవిందంబు వంచి యూరకుండె.
నట్లున్నఁగాంచి విరించిపట్టపుదేవి బుజ్జగించి యాలజ్జావతికి
నుజ్జయసేవల్లభుం జూపి యిట్లనియె.

80

— శృంగారనైషధంబు —

తే. సుధలీలావనీస్తాయిశంభుమాళి

చంద్రికాధాతకలధాతసాధజాల

యుజ్జయిని రాజధాని యోయుత్పలాక్షి!

భావసంభవనిభున కీభూవిభునకు.

81

ఉ. తామరసాక్షి! శంకరుడు తత్పురి నాత్మకిరీటచంద్రరే

ఖామృతవృష్టి మస్తథనవాంకురముల్ సృజించుఁ గామినీ

కాముకభావసీమముల కందువపట్టుల నిట్టిపాఁడట!

యేమిటికిఁ దహించె నిటలేమణవహ్నిఁ దదీయదేహమున్?

తే. వెలది! వీ డేలునుజ్జనివీటియందు
వెఱుగు రలుగంగ సతులాత్తవిభులతోడ
బాహ్యపనవీధికాస్తాయిభర్తమాళి
బాలహరిణాంకకోమలప్రభలయాజ్ఞ.

83

ఉ. యాచకకోటి యీతనియుదారతపేర్తి సమృద్ధి నొంది యా
జ్ఞాచరణంబు వీడుకొన నాత్మల ముచ్చటఁ బొంది దేవతా
నైచికియుక సురస్తుమము నైజగుణవ్యసనంబులం బయ
స్సేచనలీలఁ బల్లవభుజ్జక్రియఁ దీర్చు విభగిప్రసంగతిన్.

84

శా. ఊణీనాథుఁ డితండు దానగుణవిస్ఫూర్తిం బ్రవర్ణిల్లఁ గా
మాణిక్యాచల మెట్లు గైకొనియెనో మాకద్భుతంబయ్యెఁగ
ల్యాణీ! నిర్వ్యయరత్నసంపదనయోగ్రత్వముక యాచక
శ్రేణీవర్జనదుర్యశోనిబిడితవీ డావనమత్వమున్.

85

ప. దమయంతి! శాంతిదాత్యాదిగుణసంతానంబులకు విశ్రాం
తిథామం బైనయాయవంతిపతియందు నీయంతరంగం బను
రాగవంతంబయ్యెనేని శిప్రావదీసలిలకేళియు మహాకాళస్థిత
వృషభధ్వజభజనంబును విశాలానగరీసాధసింహాసనాధిరో
హణంబును నీకు సుభవింపఁగలయది, యని పలికి పలుకు
దొయ్యలి యూరకుండె, గుండినావనిపురందరప్రియనం
దనయును దూష్టింభావంబున నవ్విశ్వంభరాభర్తమీఁడఁ
గటాక్షవీక్షణం బావర్తింపదయ్యె నప్పుడు.

86

తే. మాళవాధీశమకుటాగ్రమణులయందు
భీమనందనరూపంబు బెరసి యునికి
దద్విరక్తి పరీక్షించి తారు దార
యరిగి రవలకుఁ జతురంతయానధరులు.

87

తే. గోలి గాంగేయపీతవక్షోజకుంభ

యశ్రవాహినియునుబోలె నరుగుదెంచె

యానధరవర్గసగరపాణ్డ్రానువృత్తి

భూవరాంతరమనుమర్త్యభవనమునకు.

88

ప. అప్పుడు మత్స్యలాంఛనచాపరేఖాజిత భ్రూవిలాస యగునా
రాజకన్యకతోడ వాగ్దేవి యిట్లనియె.

89

— గౌడరాజ —

క. వీరడావలి! యీభూపతి

గౌడబిడౌజుండు వీడు కమనీయరతి

క్రీడారహస్యకోవిద

చూడమణి తెప్పలెత్తి చూడుము వీనిన్.

90

ఉ. పంకజనేత్ర! వీనిపరిపాండురకీర్తిభరంబుచేఁ గురం

గాంకరుచుల్ దృణీకృతము లైనవి నిక్కువ మట్లు గానినాఁ

డంకము డాసియున్నె యమృతాస్పదమైనతదంతరంబున

రంకు వసంకుచత్పరిణయరక్తి దదంకురచర్యణాన్ధమై? 91

తే. కువలయశ్యాముఁ డైనయీయవనివిభుని

యిటియుక్కాగిటిలోనుండు హేమగారి!

కుసుమబాణాసనునినేసకొప్పులోనఁ

దవిలి యొప్పురు సంపెంగదండవోలె.

92

చ. లలన! యితండు సముఖమిళద్రిపుకుంజరకుంభ మాక్షిక

చ్ఛలమున వైరిలక్ష్మీవలిచన్నులమీఁదఁ నిజప్రతాపసం

కలనసముత్థితంబు లగుఘర్తకణంబులఁ బాయ మీటు ని

ర్మలనిజశాతహేతిసఖిరంబున నాజివిహారభూములన్. 93

తే. అతివ! యాజానుదీర్ఘ బాహుప్రతాప
సమధిగతదిగ్విభాగుఁ డీ జనవిభుండు
సప్తతంత్రయశఃపటవ్యాప్తనిఖిల
భువనుఁ డీతనిచరిత మద్భుతకరంబు.

94

వ. అనిన విని యయ్యరవిందాస్య యాదాస్యసంవిదవలంబితే
శూన్యముద్రాముద్రితం బైన చూపునం జూచి యాభూషా
లుని బ్రతిషేధించె నాక న్నెఱింగి ద్రుహిణగృహిణి
విమానవాహఘ్రాహంబునకుం గనుసన్న నేసి వేటొక్క
రుని జేరం బోవ నియమించి యారాజన్యం జూపి విదర్భ
రాజకన్యక కి డ్లనియె.

95

— మథురాధిపతి —

నీ. తెఱవ! ప్రత్యర్థిపార్థివసార్థపాథోధి
సమూఢమందరత్నాధరంబు
పృథుఁ డనునృపతి యీపుణ్యశ్రీశ్వరుం
డేలు మథుర, నాకము జంభమథనుపగిది
నశ్శక్తువై నయీయనముఖాబ్జంబుతో
నంకగర్భం డైనయమృతకరుండు
సరివోవఁ జాలఁడు చారుకాంతిస్ఫూర్తి
నటు సూడు మితనిబాహుర్గళములు

తే. వై రిధరణీశవంశసంభారమునకు
శాత్రునకశత్రు నేత్రంబుజన్త మునకుఁ
గారణం బైనధూమరేఖయును బోని
ఘనశరాసనగుణాకాంక్షము ధరించు.

96

చ. అలికులవేణి! కాళీయమహాహృద మ౯ కమనీయనాభితో
జలనిధి నేమిభామినికీ జక్కనిమేచకరోమరాజి నా
నలి బ్రవహించుచున్న యమునానదియందు నితండునీవును,
జలుపుదుగాక గ్రీష్మవివసంబులయందుఁ బయోవిహారముల్

క. గోవర్ధనాద్రితటములఁ

బ్రావృట్కూలముల విపినబద్ధిణనటన

ప్రావీణ్యము వీక్షింపుం

డీవును నీతండు వేడ్క లింపెనలారన్!

9

ఉ. పూవులభూరిసౌరభము పూని భరంపడి యేగుదెంచుబృ
దావనసంచరిష్టుండు సదాగతిపాంథుండు దప్పిపెంపున౯
ద్రావఁ గలాఁడు బాలునివిధంబునఁ జిత్రకగంధసారపం
కావిల మైననుం గువలయాక్షి! భనద్రతిఘృతతోయమున్

క. పాటించి యితని వేడిన

చాటుకవీశ్వరులహస్తజలజంబులకు౯

హాటకదీనారములు వ

రాటకసంఘాతములు వరాటేంద్రసుతా.

10

తే. అనిన వినియును వ్రాల్చె బత్తొంచలములు

బాల తద్భావ మెఱిగి వాగ్భామ యపుడు

మఱియు నొకమానవేంద్రసమక్షమునకు

నిందుబింబాస్యఁ దోతెంచి యిట్లు లనియె.

11

వ. మత్తకాశిని! యితండు కాశీరా, జితనిరాజధాని ము
క్షేత్రం బగువారణాసి, యితని కులదైవతం బఖిలభ
నస్థుం డగు ధూర్జటి, యితని విహారదీర్ఘిక త్రిలోకసంత

నిర్వాహణి యగు గీర్వాణతటిని, యితనిసత్రశాల విశాలాక్షీ
కేలిభవనం, చితనిభుజా స్తంభ దంభోళి రిపునృపాలబాలా
నయనాంబువృష్టి ధారాసమేధితంబు. 102

చ. సకీయ! యితండు నీవలుడచన్నులక్రేవల నొత్తు గాతం గిం
శుకముకుళాభిరామములుసుంకముపట్టునఖాంకురాంకముల్
క్రకుపితశాంకరీచరణశంకజకుంకుమపంకసంకర
ప్రకటనిరంకశంకరకపర్దశశాంకకశాంకకారముల్. 103

తే. అతివ! సంగ్రామరంగసంగతవిరోధి
నృపశిరోధిశిరాకాండనివహఖండి
చండభుజదండమండితమండలాగ్ర
జాగ్రదుగ్రప్రతాపుఁ డీజనవిభుండు. 104

క. దశశతదృగర్వగర్వ
ప్రశమసహేలాధురీణపటువేగనిరం
కుశసైన్యతురగరింఖా
విశకలితదిగంతధరణి వీడు లతాంగీ! 105

వ. అని వర్ణించుచుండ దమయంతి నిజమహోత్సవాగతానేక
లోకశోభావలోకనకుతూహలంబునం బరాకు వహించి
యుండె, నవ్విధం బక్కాశీరాజానకుం క్లేశావహంబయ్యె సర
స్వతీదేవియు వేటొక్కనరదేవోత్తముం జూపి యిట్లనియె.

—ॐ ఆయోధ్యాధిపతి ॐ—

తే. ఈనృపాలుఁ డయోధ్యాపురీశ్వరుండు
వేరు ఋతువర్ణుఁ డాకర్ణచారుసయన!
వీని పరియంపు సముదీర్ణవిధసువర్ణ
కేతకీగర్భపర్ణాతిపీతవర్ణు. 107

ఉ. వారివిహారవేళఁ జెలువా! చెలువారెడునీచనుంగవఁ
సారపుఁ దారహారములచందముఁ గైకొనుఁ గావుతం జను
త్కారము క్రొత్త యై మెఱయఁద త్తటసీమపరిత్రుటత్సదా
సారవసారవోర్తి భవసారవరాంబుపృష్ఠదంబముల్. 108

తే. ఇతనితాత భంగీరథుం డతులమహిమ
నవని బ్రవహింపఁగాఁ జేసె నభ్రగంగ
నితఁడు త్రైలోక్యమునఁ బ్రవహింపఁజేసె
గీరభాషిణి! వరధర్మ కీర్తిగంగ. 109

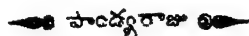
చ. కవివచనంబు లీతనియగాధయశఃకలశాంబురాశిలో
లవములు వోలె డిందు విమలం బగువీనిగుణప్రతానమున్
దివిరి దిగంతసంపుటతతిన్ బుధమండలి లెక్కవ్రాయఁ దా
నవము భజించు వైరినరనాథయశఃఖటికాకలాపముల్. 110

శా. అంభోజానన! వీని నెట్లు మతి నేయ న్వచ్చు? నేత తనూ
సంభూతం బగురోమసంఘము మహాసత్త్వాంకురశ్రేణి య
స్తంభాటోపవిజృంభమాణరిపుదో స్తంభోరుకుంభీనసా
రంభ స్తంభనమంత్ర మితనికఠోరక్ష్యేళ యాలంబునన్. 111

శా. గంభీరప్రతిపక్షరాడపయశఃకాళిందియున్ వీనిదో
స్తంభోద్భూతయశోభ్రగంగయు ననిన్ సంక్లేషమున్
బొందు నా, సంభేదంబునఁ గ్రుంకి కాంచుచుమహాక్షత్రంబు
రంభాపరి, రంభానందనికేతనందనవిహారప్రాధివిస్తంభముల్.

శా. తాదృగ్గీర్ణ విరించివాసరకరత్వంబుం బ్రతిష్ఠించుచున్
యాదోధిన్ దననీడ బాడబమ్మగా నాకాశసంవ్యాప్యరి
క్షాదారస్థిరకీర్తితారకములన్ మాయించు నేతత్ప్రీతాన్.
పాదిత్యుండు వెలుంగుఁ బద్మముఖ! వాచాగోచరప్రక్రియ

- క. అన వినియు విననియ ట్ల
జ్జననాథతనూజ యున్నచందముఁ గని య
మృదునంశాగ్రణి యవలకుఁ
జన ననుమతిఁ జేసె నలువసతి వాహతతిన్. 114
- వ. ఇ ట్లనుమతించి. 115

- ఉ. అక్కడ నొక్కభూపతి ననంగునికంటెను రూపసంపదం
జక్కనివానిఁ జూపి సరసత్వముమై మధురస్వరామృత
నన్యకృతమత్తకోకిల సనాతని తామరచూలిదేవి యా
క్రక్కసజవ్వనిం గరము గారవ మొప్పంగఁజూచి యిట్లనున్.
- తే. పాండ్యభూపాలుఁ డీతండు పద్మనయన!
యితని వీక్షింపు నిజకటాక్షేక్షణముల
మానశాలిని! శాలీనతానత మగు
నాననాంభోజ మెత్తుమీ యత్తరమున. 117
- ఉ. ఈసకలావసీతలము నెక్కటిఁ దాన పరిభ్రమించియ
భ్యాసపరంపరాపరత నభ్రమునక విహరింపఁ గోరియో!
లాసిక కీర్తి విభ్రమకలాగరిమ న్నటియించుచుండు నీ
రాసుత్తు వంశరత్నముఁ దిరంబుగఁ జెంది యమందలీలన్.
- తే. ఇతనిరిపురాజరాజి యేఁటేటివరుస
నడవు లడవులు దక్కక యరిగి యరిగి
యరుగు బహుకాలశూన్యత నడవు లైన
యాత్మనగరంబులకు యదృచ్ఛానువృత్తి. 119
- సగ్ధర. ఆలోకాలోక మేదిన్యమలమలయజోదారవిస్ఫారకీర్తి
ఖేలానూపారషారాఖిలజనవినుతాక్షిణచాపప్రలాఘ్

బాలా! వీక్షింపు వీని బడయుగయుగపత్నాతిభూపాతి
భూయ, శూచీరత్నోడుపాశీసులభఃరిచయాస్తోకనందన
భేందున్.

1

శా.భంగాక్షీర్తిమపీమలీమసతమక్రత్స్నో పృథ్వీపతి
త్వంగత్తిందుకకాననాంతరములన్ వర్తిల్లు నత్యుల్లస
ద్భంగిన్ వీనిప్రతాపహ్ని జగదుత్సంగంబునన్ దత్స్ను
గాంగారంబులు భానుడున్ భియు జంభారాతి
భోలియున్.

11

శా.వణిలోచన! యేతదుగ్రసమరప్రేక్షోపసమ్రామః
శ్రేణీమధ్యచరుండు వైస్యఁడు గిరిశేషార్థమై కైకొనుం
బాణిం బాహము వీనిదంతిబలముల్ పైపై ననిన్ జంగమ
క్షోణీధ్రంబులు వోలె థాత్రియెడఁ గైకొంచున్ విజృం
భింపగన్.

12

శా.అదై త్యాంతకువక్షమగృహముశూన్యత్యైకదోషమృట
సీదన్తర్కటకీటజాతకృతకశ్వేతాతపత్రీభవ
తదృజ్నిర్మలకౌస్తుభభరణరత్నస్ఫూర్తిగాఁ బాసి యా
హ్లాదంబొప్పవనించు శ్రీయితనిబాహుమధ్యసాధ్యలిన్. 12
మ. ఘనసిందూరవిముగ్ధమూర్ధము ధృతస్కంధావధిశ్యామికం
బును బాఠోధరమార్దగాహియునునై పూజింజి! యీ
రాజనం, దనుగంధద్విప మాజిలోఁ జరమసంధ్యాకాలముఁ
బోలె నర్థినిరోధించు విరోధిబాహుజభుజాతేజస్సహ
స్రాంశులన్.

124

క. క్షీర్తిధనుఁడైనయీతని

మార్తుర కనికరుగ నరిది మగువ! బెడంగై

మార్తాండమండలంబున

గర్తమయం బైన త్రోవ గానగ. వచ్చున్.

125.

చ. ఎదిరిచినమ్ముఖం బయినయింతటిలోనన యేమి చిత్రమో?
కదనముఖంబునందు విముఖత్వముఁ గైకొను నర్కదీప్తిచే
నదరులువాలుచుకా బెడిద మైనయదగకరవాలధారచే.
విదళితమై శిరోధి వడ వీనివిరోధిమహీశుఁ డుద్ధతిన్. 126

వ. అనియె నప్పుడు సమీపంబున డాసి యున్న యంతగిపురదాసి
యకాదాసీన్యగర్భంబైన వైదర్భి తలంపెటింగి వేటొక్క
దెస చూపి, యక్క! యిటు గనుంగొనుము. సౌధా
గ్రంబునందు నటియించు కేతనపటాంచలంబునం జలంబు
గొని యొక్కకాకిగాహనమునకై కాకారవంబుతోడం
గాలూడఁ దలంచి యనువుగాక చీకాకుపడుచున్న యది
యనుచు నప్రస్తుతభాషణంబులం బరిహాసంబు పుట్టించిన.

తే. దాచేసినయప్పరిహాసమునకు

హాసపరిపాండురం బైనయక్కొలువున

నాన్యపాలుముఖమ్మాని గానఁబడియె

నలుపుగానగఁ బడ్డు గదా తెలుపులోన.

128

వ. అప్పుడు.

129.

క. ఆరాజుపట్టు వాసి మ

హారాజికసిగ్ధసురసమర్చితచరణాం

భోరుహ భారతి యొక్కమ

హారాజుసమీపమునకు నల్లనఁ జనియెన్.

130.

— కాళింగుడు —

ప. చని మహేంద్రగిరి యేలునన్నరేంద్రునిం జూపి వమయంతి
కి ట్లనియె. 131

చ. నరసుతు నిష్టుహేంద్రగిరినాథు వరింపుము యాపసంపద
న్దారయు నితండు నీకు, నొకదోసమునుం గల దప్పురంబునన్
గరిమఁ గళింగజంబు లగుగంధగజంబులకుంభ రాజితోఁ
గరకరిపుట్టఁగాఁ గలదు కామిని నీవలిచన్నుదోయికిన్. 132

చ. గజపతి వచ్చెనంచు నొకగంధగజంబుగుఱించియొక్కఁ డ
క్కగజపడి పల్కినన్వెఱచి కాసనభూమికి వీటిఁబాటి దా
రి జడతనిద్రలోఁ గలవరింప నిజోక్తియ నేర్చి కీరము
ల్లజపతివచ్చెనావిని కలంగుదురు రీతని శత్రులచ్చటన్. 133

తే. వీనిరిపుకాంత పతిఁ బాసి కానలోనఁ
జెంచుఁబూఁబోడులును దానుఁ జెలిమిచేసి
చెప్పుదమదేశవార్తలుచెప్పుచోటఁ
'జల్లనైయుండు మాభూమిచంద్రుఁ' డనుచు 134

మహాస్థగర.—

రతిఁ గ్రీడాహంసమోహ
గ్రహిశశిశుభృశప్రార్థితోన్నిద్రదారా
పతియై దుగళించు సద్యః
ప్రసృమరనిజదృగ్బాష్పధారాగతేందు
ప్రతిబింబప్రాప్తలాభ
ప్రముదితసుతయై రంజిల్లు రాత్రు లేత
త్పృతిపక్షక్షోణిపాల
ప్రమదగిరిదరీప్రాంతకాంతారభూమిన్. 135

ఉ. యజ్జలదేవతాస్ఫటికహర్త్యము శేషుడు ముజ్జగంబులున్
మజ్జన మాచరించు బలుమాటును నెందు యదీయవాగ్గణం
బజ్జలజారి యట్టివిమలాద్భుతకీర్తిమహాబ్ధిపూర్తమున్
సజ్జనవర్ణనీయము నొనర్చె నితండు వసుంధరాస్థలిన్. 136

కా. ఆమోదాశ్రుభరంబు వెల్లిగొన నెట్లానించు గర్జంబులకే
రోమాంచంబువహించు నేకరణి నీరోమాంకురంబైనమైకే
భూమీచక్రము పూనియెట్లు దల లూపుం బన్నగప్వామి
యు,ద్భ్రావప్రేధిని వీనికీర్తి ఫణభృత్కాంతామణుల్
పాడంగన్. 137

ఆ. ఆనిన నల్ల నవ్వె న బ్జాయతాక్షియు
నది విరక్తియగుట నాత్మ నెఱిగి
యానవాహనమితి నవలోకసంజ్ఞ న
వ్యలికి నరుగఁ బనిచె వాగ్వధూటి. 138

వ. ఆచ్ఛోట వేటొకరాజుం జూపి యారాజవదనకు రాజీవ
భవునిదేవి యి ట్లనియె. 139

● నేపాళరాజు ●

తే. ఇతఁడు నేపాళభూపాలుఁ డిగురుఁబోణి !
వీని వీక్షింపు కడకంటివీక్షణమునఁ
బడఁచి ! యేతత్ప్రతాపాగ్నిఁ బడియెనే బ
తంగుఁ డంగీకరించు బతంగవృత్తి. 140

తే. ఉభయపౌలస్త్యవానైకయోగ్యములును
నుభయసంధ్యాప్రభాలంక్రియోజ్వలములు
నైనదిగ్భాగములయందు వీనికీర్తి
పద్మలోచన! నృత్యంబు పరిధవించు. 141

మ. శరధిప్రస్థుతి శింజినీఘటన. మాశబ్దగ్రహశృష్టి యం
 బరవీక్షగతిలక్ష్య భేద మవనీపాతంబులక్షింపరా
 కరివక్షస్థులరంధ్రసంక్త్యనుమితం బొనాజిరంగంబులం
 దరవిందానన ! వీనిబాణనికరం బత్యద్భుతప్రాధిమన్. 142

మహాస్థగర—

పతిత సత్యర్థిపుష్పీ

పతిముఖకమలోపాశ్రయమ్మానిభృంగ

ప్రతిబింబాంకంబు లేత

త్పదనఖవిధుబింబంబు లీరాజు చాల్చున్

బ్రతివీరప్రాణవాత

ప్రకరనవసుధాపానవీనంబు నత్య

ద్భుతశౌర్యాడంబరంబున్

భుజభుజగయుగంబున్ మహాసంగరోద్విన్. 143

మ. హరిదంతద్విపదంతకుంతముల కన్వాదేశ మాశీవిషా
 భరణోత్తంససుధాంశు రేఖకు ననుసాసంబు కైలాసభూ
 ధరకూటస్ఫటికోపలప్రతతి కథ్యాహార మిష్టేదిసీ
 శ్వరదేవేంద్రునిసాంద్ర నిర్మలయశోజాలంబు లీలావతీ! 144

సీ. ఇతని హేతి శతఘ్ని నెబ్బంగి నెదిరించు

నరవీరశతము సంగరములందు ?

లక్ష భేదనకళాదత్తు నీతని నెట్లు

లహితయోధులలక్ష లాక్రమించు ?

నీతుజాతిపద్మ నితని నేకమమున

విమతపద్మము లంగవింక్ష జాలు?

సర్వపరచ్ఛిదా శక్తు నీతని నెవ్వి

ధంబున రిపుపరార్థము జయించు?

తే. గాన సంఖ్యాపగమము నొక్కటియ దిక్కు

వీనిపగఱకు మాటలు వేయు నేల?

కార్తికీతిథియామినీకాలపూర్ణ

చంద్రమండలసంకాశచారువదన?

145

— కామరూపాధిపతి —

తే. అచుచు నిబ్బంగి నొత్తి చెప్పినను వినియు

నుత్తరము లేక యూరకయున్న జూచి

యన్యరాజన్య గుణి నేసి యరిగె వాణి

యానధుర్యవ జంబుతో నరుగుదేర.

146

వ. ఇవ్విధంబునం గామరూపాధికుం దైనకామరూపాధిపుం

జేరంజని వాగధిదేవత యవ్వనితావతంసంబున కిట్లనియె.

తే. ఇతఁడు ప్రాజ్ఞోతిపాధిశుఁ డిందువదన!

వీరచూడావతంసంబు వీనిఁ జూడు

మలనవలితంబు వ్రీడాభరాకులంబుఁ

జంచలము నైననీదునేత్రాంచలమున.

148

శా. క్రూరాసీత్రుటితారివారణఘటాకుంభాస్థికూటస్థలీ

రారాజన్నవమాక్తికోత్కరకిరారంభక్రమోజ్జ్వంభియై

యీరాజన్యకరంబు పోరులఁ గరం బేసారు సత్కిర్తి మీ

జారోపం బొనరించుభంగి హయరింఖాగ్రక్షతక్షోణులన్.

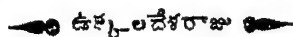
ప్రగ్ధర.—

రాజీవాక్షి! ప్రహరస్రవదస్యగసుహృ

త్వామింశుపంశాలి నేత

త్రేజోధూమధ్వజంబుల్ దిరిగి తిరిగి రో
 ధించు దుస్సాధలీల
 రాజావర్తోపలాంశు ప్రతిమ త దుదిత
 ప్రాజ్యధూమంబుగా రా
 రాజన్నా సీరవాజి వ్రజఖురజరజో
 రాజి ఘోరాజిభూమిన్.

150

వ. ఆనియె నాసమయంబున సమీపవర్తిని యగుతాంబూల
 కరంకవాహిని దమపహోదరిభావం బెఱింగి భారతీదేవి
 నుద్దేశించి యోదేవి! యీవసుధావల్లభునిమీఁద నిప్పుల్ల
 వాధరకు నుల్లంబు శల్లవింపదు వచనపరిశ్రమంబు వలదు.
 వాడె యుత్కలదేశాధీశ్వరం డమ్మహీశ్వరుగూకలాపంబు
 లభివర్ణింపు మనుటయు.

151

క. భారతి రతీశకల్పుని

నారాజకుమారుఁ గదియ నరిగి గభీరో
 దారమృదుమధురభాషల
 నారమణీమణికి నిట్టు లనియెం బ్రీతిన్.

152

క. ఇతఁ డుత్కలదేశాధిపుఁ

డతవ! విలోకింపు మితని నానమ్రరిపు
 ఊతిపతికిరీటకోటీ

శతమఖమణిమధుపచుంబిచరణాంబుజునిన్.

153

మ. చెమరించుం దుహినచ్చటాచ్చలమునన్ శీతాంశుబింబంబు
 రేఁ, గుముదం బెన్నఁడు నిద్రవో దెవుడు నీ కొప్పుం బ్రవే

శించుమల్లి మతల్లీనవమాలికాకుసుమముల్ లీలావతీ! వీనిదు
ర్దమదోర్దండయశగిప్రకాండవిభవారంభంబు జృంభించినన్.

సగర—

పైపై దుక్ఖారధట్టా

ప్రఖరఖురపుటీపాతవిత్తుద్యమాన

త్వాపృష్ఠోత్తిష్ఠదంధం

కరణరణరజస్కాండధారాంధకారం

బాహుర్ణం బైనఘోరా

హవముఖముల నబ్జాక్షి! యీరాజబాహు

టోపం బీక్షింప రాకుం

డుటకు మటుగుచుండుం దివిక్ దేవపంక్తుల్. 155

మ. అసమానస్థిరదానవై భవకళాహంకారసింహాసనా

గ్రసమాసీనుడు పీఠాకండు కలుగంగా నర్థియాజ్ఞారస

వ్యసనాభావబహూభవత్ఫలభరవ్యాజంబున న్నమ్రమై

యెస సంక్రందనశాఖ డెందమునఁ బెం పెక్కించు మందా

క్షమున్.

156

మ. కలుచం గోశబిలంబు వెల్వడి యదగిఖడ్గాహి పైవచ్చుచోఁ

జలనం బించుక లేక యీతనిరిపుత్తాపాలసంఘాత మో

చెల! హస్తాంబురుహంగుళిమయమహాసిద్ధాషధీపల్లవాం

చలముల్లేసి భజించు జాంగలికతకా సంగ్రామరంగంబులన్.

—క క టు డు—

వ. అని పలికి పలుకుబోటి వరాటరాజకన్యకం గనుంగొని

యప్పు డయ్యింతి యంతరంగంబు నిరంతరస్తరణసరణి

ధారావాహికజ్ఞానధారాసమారూఢనిషధపరివృధం బగుట

శృంగార—12

నెఱింగియు నెఱుంగనిచందంబున భావించుచుం బ్రస్తావో
 చితప్రకారంబునం జతురంతయానధరులం బదండు పదం
 డని యుత్కలాధీశ్వరుం గడచి యసమసమరవిస్ఫుమరచమూ
 మదాంధగంధ సింధురఘటావమఘశీకరా సారహరిసీ
 హార సమయకంపితారాతిహృదయకమలుండును మదనదరి
 చూడామరువిందకందళకరణ సందోహసందీపితచణారవిం
 దుండును గరళకరాళకరవాలభారానికృత్తగళ ద్రక్షరిపు
 సుభట నటారబ్ధనాట్యాద్యుత్థాలోక హృష్టప్రిప్టపనివా
 సుండును నగునొక్కరాసుతుం జూపి దేవి! యితండు శీక
 టాధీశ్వరుం డిప్తుహీపతిపుంగవు నపాంగరంగస్థలలాస్యలం
 పటంబు లగుకటాక్షవీక్షణంబుల నిరీక్షింపుము. 158

స్రగర—

లీలం గట్టించె బెక్కు

లైలవులఁ జెఱువుల్వీడుసాంద్రదుమాళీ
 వ్యావీఢోపాంతశాంత

వ్యథపథికజనస్వాంతముల్ జీర్తిలక్ష్మీ
 మూలాంబుల్ నీలనీలాం

బుజదళదళనామోదమేదస్వీపాథగ
 కేలీలోలద్విజాలీ

కృతమధురకలక్రేంక్రియాసుకులంబుల్.

159

మహాస్రగర—

మహిళాసీమంతముక్తా

మణి! యితనియశోమండలీపూర్ణరాకా
 తుహిసాంశుల్ దాడిమై వ

త్తురు వడిఁ దనపై వొమ్మిగా నంచుఁ జొమ్మి
మహిగోళచ్ఛాయమాయా
మయగణితకళామాత్రలక్ష్యంగకుం దై,
గ్రహవీథిదుర్గవీథిం
బ్రభచెడి యెదుఁగున్ రాహురాహుత్తుఁ డోటన్.

మహాస్రగధర.—

తరుణీ! దామోదరీయో
దరకుహరదర్శిస్తాన మివిశ్వథాత్రీ
శ్వరుకీర్తల్ ముంచి పాటం
జటులగతి జగజ్జాలముల్ దేలియాడఁ
మురజిన్నాభిప్రణాళీ
ముఖమున ధవళాంభోజ మ్పేరుగాఁ దా
నెరవై తత్పూర మంత

ర్నిబిడ మయి బహిర్నిర్గమంబున్ భజించున్. 161

వ. అనిన వినియు ననాదరముద్రాముద్రితం బైనహృదయం
బుతో నన్విద్రుమాధర గీకటాధీశ్వరుం గటాక్షింప కుండిన.

— పంచనళి —

ఉ. వేసట లేక భీమపుణివీపతినందనయాననాంబుజో
ల్లాసవిరక్తిముద్ర పదిలంబుగఁ గన్గొని యాదినాంతసం
ధ్యాసమయాధిదేవత పితామహుపట్టపుదేవి గీకటుం
బాసి చనన్ దలంచె మఱి పంచనలీమణిమంచవీధికిన్. 162

వ. అప్పుడు సరస్వతీదేవినిర్దేశంబున యానధుర్యులు రాజసమా
జంబునలనం బాపి భోజరాజకన్యను నిషధరాజకుంచకం

బునుం గదియించుటఁ బరిమళంబులు నందనోద్యానతరుషం
డంబులవలనఁ బాపి మధుపమాలికం గల్పపాదపంచకం
బునుం గదియించిన చందంబు దోఁచె, ననంతరంబు నలాకృతి
ధరు లయినయాలోకపాలురం జూపి క్రమంబున. 164.

తే. వాణి యిట్లను నక్కిరవాణి కెలమి
గూఢశబ్దార్థసంశ్లేషరూఢ మెఱియ
నిర్జరాధీశ్వరులకును నిషధపతికి
వర్ణనావాక్యరచన నన్వయము గలుగ. 165.

చ. అలివ ! యపవ్యపాయుని ననల్పవిలోచనపంకజాతుఁ బ్రీ
ణితనిజవీర సేనుని వినిర్జితసర్వమహీభృదావళిఁ
హతమదవద్విరోధిబలు నాత్మచమూచరవారణాసన [న్.
స్రుతమదగంధయుద్ధమహిజూడుము వీని మహిష్ట హేంస్రుని

సీ. భాస్వరరూపసంపన్నుఁ డుద్ధతిమంతుఁ
డధిక ప్రతాపసమన్వితుండు
హేతిసంభూత ప్రభూతభూతియుతుండు
శుచి ధనంజయుండు విస్ఫూర్తిశాలి
నానామహాసమిన్త ధ్యప్రదీప్తుండు
సతతంబు విబుధసంతతికి ముఖము
లాలితబాల ప్రవాళతామ్రకరుండు
తనకు శాత్రవసముత్కరము తృణము

తే. తామరసపత్ర నేత్ర ! యీతం డనలుండు
లావు గలవాఁడు లోకపాలకులలోన
బహుతరన్నే హరుచిమహాబలసహాయ
గుండుద్దాముఁ డెలమి వీక్షింపు మితని.

తే. పరభయంకరపటుగదప్రహరణుండు
చండనిపుణుండు సమవర్తి ధర్మరాజు
మిత్రనందనుఁ డంభోజనేత్ర! చూడు
మితని దక్షిణనాయకు నింపు మిగుల. 163

క. ధవళాక్షి! చూడు మీతని
భువనాధీశ్వరు నపారభూరిగభీర
త్వవిశేషనిధి నదీనునిఁ
బ్రవిమలతరవారి నధికబలసత్త్వాధ్యున్. 169

వ. అని యాఖండలు గుఱించియు నగ్ని నుద్దేశించియు సంతకు
లక్షించియు సంబుపతింగూర్చియుఁ ద్రిభువనార్చితచరణార
వింద యగునరవిందభవుడేవి తదీయమాయారూపంబులకు
ననురూపంబుగాఁ బ్రత్యేకంబ యుభయార్థవచనసామర్థ్యంబు
లగువర్ణనావాక్యంబులం బ్రబోధించిన విదర్భభాత్రీపతి
పుత్రి నేత్రశ్రోతంబులు జూచియు వినియు నితం డితం
డని నిర్ణయంప నేరక డెందంబు డోలాంధోళసంబునొంద
విధి పజ్జను నిషేధంబుత్రోవనుం బోవనితలంపున నిలింపనిమ
ధరాజులను నలువుర విస్తయస్తేరంబు లగువిలోకనంబుల
నవలోకించునది క్రమంబున భారతినీదేశంబున పైసర్గిక
విలాసభాసమానుండును నసమానరూపరేఖావిడంబితశంజ
రారాతియు నగు నిషధభూపతిం జూచె నప్పుడు. 170

క. శారద మధురాలాపవి
శారద యింద్రాగ్ని శమనసలిలేశనుతి
ద్వారమున నిషధపతిఁగై
చారం బొనరింప దొడఁగె వాచాప్రాధిన్. 171

తే. నలిననేత్ర! ప్రత్యక్షిదానవశతాహి

తాత్త చేష్టాగరిష్ఠత నరసి చూడ

నితండు జీమూతవాహనుం డింత నిక్క

మింపు పొంపిరివోవ వీక్షింపు మితని.

172

వ. మఱియు నితండు హృతపహండునుంబోలె బహువిగాఢ
మఘవదధ్వరాజ్యాభిషేకవికస్వర తేజోవిరాజితుం డీశాన
మూర్తిభేదంబును దండధరుండునుంబోలె బరప్రాణో
త్కాంతిదానసమర్థశక్తిసంపన్నుండును సంజ్ఞానందకరుం
డును వరుణుండునుంబోలె ప్రతికూలవాతప్రచారచటుల
వాహినీసహస్రసంనేవితుండునుం బ్రచేతసుండు, నితనిం
గనుంగొను, మిప్పురుషపంచకంబునందు నీకుం గన్నిచ్చుకు
వచ్చునతని వరియింపు మని పలికి పలుకుందొయ్యలి యూర
కుండె, నప్పుడు మాయానిషధరాజకాయచ్చాయాంత
ర్వర్తు లగువిబుధచక్రవర్తల నలువుర నతిక్రమించి పంచమ
కోటి యగునలునియందుఁ బురాకృతపరిపాక వాసనావశం
బుననో పరమపాతి ప్రత్యగ్గుణగౌరవంబుననో జాత్యంతర
సంగతి గ్రహణంబుననో యక్కురంగలోచనచూపు నెలపు
కొనియె వెండియు.

173

శ. ద్వాపర మపుడు విదర్భ

క్షౌపాలతనూజమనసు గలఁగించె గలి

ద్వాపరములు నలదమయం

తీపరిణయమునకు సమ్మతించినివె కదా!

174

చ. స్ఫురదవలేపతా నిషధభూపతు లేవురు కారణంబుగా

బరువడినొయ్యినొయ్యి యుగపత్పరిమోహయమాణబాణు

డై, మరుడు విదర్భరాజసుతమానసముం గలఁగింపఁ బూను
చుకొ, శరములసంఖ్యకుకొ ఫలము నమ్మతిఁ గాంచి నటించ
కుండునే? 175

చ. వెలయఁగఁ బంచనైషధి విభేదము నేర్పఱుపంగ లేక యా
కులత వహించి యిట్టితఱిఁ గూరిమి నెచ్చెలి యొద్ద నుండెనేఁ
డెలియఁగఁజూచి చెప్పును గదే యని డెడమునం దలంచె నిం
పలర నరాళకేశి యమరాలయ హేమమరాళపుంగవున్. 176

వ. శంకాలతావితానం బనేకనలావలంబి యగుచుం బ్రబ్బినం
గడు నిబ్బరం బగువిభ్రమంబున నావిదర్భసుతాసుభ్రూలలా
మంబు నెమ్మనంబున ని ట్లని వితర్కించు. 177

సీ. ద్వివిధచంద్రమతి ప్రతీతియో? కాకతి
స్వచ్ఛపదార్థోపసర్పణంబో?
యంగుళీముఖపీడితాక్షిక్రియయొక్కో?
మకరాంకుశాంబరీమహిమ యొక్కో?
విరహకాలోద్భ్రాంతివిభవానుప్రతియో?
రూపింప నలువిశ్వరూప మొక్కో?
గణుతింప వేల్పులకపటనాటక మొక్కో?
భారతీపరిహసభంగి యొక్కో?

తే. కాక యాయేవురందు నొక్కరుఁడు నలుఁడో?
మారుఁ డొక్కఁడో? యొకఁడు పురూరవుండు?
వరుస నున్న యీచక్కనివా రిరువురు
దేవతావైద్యయుగ్గంబో? తెలియరాదు. 178

తే. విబుధవరు లేనిఁ బ్రణమిల్లి వేడుకొందు
నలుని వా రేల యిత్తురు నాకు నతని

- మదనశోషణబాణసంపాతపీత
ఘనకృపాసింధుగహ్వరాకారమతులు ? 179
- క. మంచకమధ్యస్థితమ
ద్వంచకపంచకమునందు వరుసమెయిఁ బరీ
క్షించెద నే నొక్కించుక
పంచజనసుపర్వలక్ష్యపంచశ్రేణిన్. 180
- వ. అనుచు నేవురం గలయం గనుంగొని యందు. 181

— ౧౧ దనుయంతి నలునిఁ జెలిసికొనుట —

- మ. ధరణిం బొందనికోమలాంఘ్రికమలద్వంద్వంబులున్ ఘగ్గశీ
కరసీక్తంబులు గానిఫాలములు వక్షఃక్షోణులం బస్త్రశ్రే
సరముల్ గందనిపూవుదండలు నిమేషవ్యాఖ్యిఁ గైకొనిదృ
క్సరసీజంబులు నల్వరందుఁ గనియెం గాంతాలలామంబోగిన్.
- వ. కని యైదవవాఁడు నిషధరా జగుట యెఱింగి దేవతాప్రసా
దంబు లేక యేకార్యంబు ఫలింపనేరదు. ప్రదక్షిణప్రకమ
ణాలవాలవిలేపధూపావరణాంబునేకంబుల ననేకంబు లగు
ఫలంబు లీజాలుటంజేసి వేల్పులు కల్పదుమకాననంబులు
సుపర్వలకుంజేయు నమస్య సర్వార్థసిద్ధిసంధానసమస్య విబుధ
నేవ యఖిలాభీష్టప్రదానసురభి యనుచు సభాజనం బెల్ల
విస్తయం బంది కనుంగొనుచుండ దివిజసభాజనంబునకుం
బ్రారంభించి వైశద్యహృద్యంబు లగుప్రస్తుతిప్రసూనస్తబ
కంబుల నింద్రాదిదేవచతుష్టయంబు సంతుష్టి నొందించి
తత్ప్రసాదలబ్ధం బైనబుద్ధివిభవంబున నమర్త్యవిలక్షణంబు
లగుధరణిక్షోదసంస్పర్శనంబును బ్రస్వేదబిందునిష్యందనం
బును గుసుమమాల్యమ్మాని యాదిగాఁ గలచిహ్నంబులను

సందేహంబు వాసి మనంబునకుం జూపునకును సంవాదంబు
సమూహానం గందర్పమందాక్షంబులకు వశంపదమై చంచలం
బగుకటాక్షౌంచలం బతనిమూర్తి బాయనుం డాయనుం
జాలక యత్తాడ ననంతరంబ.

183

ఉ. భావములోనికీలు పరిపాకి బరిస్ఫుటతక విలాసమున్
బ్రోవంగ వేడ్కతో నిషధభూపతికై యెడయాడుదృష్టి ల
జ్ఞావతి యెట్టకేల కొకచందమున న్నగిడించి చేర్చె వా
ద్దేవిముఖేందుబింబమునదియ్యము నెయ్యమునుండలిర్పంగన్.

వ. భారతీదేవియు నయ్యంగనయింగితం బెఱింగి తదీయ
హస్తంబు నిజహస్తంబునం గీలుకొలిపి యుల్లంబు పల్లవింప
నిలింపనిషధరాజులం గనుంగొని కనుంగొనల నలంతి నవ్వా
లయ నిట్లనుఁ—నింద్రాగ్నియమవరుణులు కరుణాతరంగి
తంబు లగునంతరంగంబులతో నీయింతి ననుగ్రహింప
వలయు.

185

ఉ. ఎట్టు వరించు సాధ్వీ మిము నిందఱ? దేవచతుష్టయంబునం
దెట్టొకనిం దగంగ వరియించి తదస్యుల ధిక్కరించి వే
రైట్టంగ నేర్చు? గావున వరించికృతార్థతజ్ఞుండుగాకమీ
యట్టిమహానుభావు భవదంశసముద్భవు నైషధాధిపున్. 186

వ. అనిన విని లోకపాలచతుష్టయంబు కమలవిష్టరభామినీన్ద్రే
శంబును నిషధదేశాధీశచిత్తశుద్ధిపరిక్షణంబునుం దమయంతి
పరమపాతి ప్రత్యగుణగౌరవంబునుం గారణంబుగా మనం
బులం బ్రసాదంబు నహించి నలకారమాయాకంచుకంబులు
దిగఁద్రోచి భీమోద్భవాన్మపతిసాత్త్వికభావావలోకనాపేక్ష
బోలెఁ జక్షుస్సహస్రంబుతో సహస్రాక్షుండును గామాంధ

కారగర్వనిర్వాపణచీకాచక్రవాళంబును బోనికీలాజాలం
బుతోఁ గీలియును సద్యోనిర్వాణమదనాగ్నిధూమంబు
బోనిధూమ్రదేహచ్ఛాయామండలంబుతో దండధరుండును
నిరాశం బైనయాశాపాశంబును బోనిపాశంబుతోడఁ
బాశపాణియు నిజరూపంబులు గైకొని, రప్పుడు కందర్ప
దర్పాపహరపారీణం బైనవీరసేనతనయుమనోహరాకారంబు
మాని వైమానికులు దమనిక్కంపురూపులు చేపట్టుట
సామ్రాజ్యంబు విడిచి భిక్షుటనంబు పాటించినవిధంబును
యావనంబు బరిత్యజించి వార్ధకం బంగీకరించినభంగియుం
దోఁచె జేరోలగం బున్న భూపాలపాలవర్ణంబు గనుంగొను
చుండ రూపాంతరపరిగ్రహంబొనర్చి యింద్రాదు లింద్ర
జాలవిద్యావిదులచందంబు నొందిరి యనంతరంబ. 187

తే. క్షీరసీరవిభేదంబు చేసినట్టి

హంసియును బోలె హంసవాహనునిదేవి

లీల దిక్పాలనిషధభూపాలవరుల

భేద మేర్పడఁజేసి సంప్రీతి యెసఁగ.

188

ప. దమయంతి కి ట్లనియె.

189

తే. వీరె యాఖండలాదులు విబుధవరులు

వాడె నిషధాధినాథుండు వనజవదన!

భక్తి సొంపార వీరికిఁ బ్రణతి సేయు

మింపు పెంపారఁగా వరియింపు మితని.

190

ప. అని యొంకారభద్రప్రీతికాలంకారం బగుపంకజాసనునిరాణి
నియోగింపం గంకణ ఝణఝణత్కారం బంకురింప నాశ
శాంకవదన వేల్పులకుం గేలుదోయి యెత్తి నమస్కరించె.

అశ్వాసాంతము

శా. సౌందర్యాపరమత్స్వలంఛన! కళాసర్వజ్ఞ! యథార్థాభిమా
కందారామవసంత! సంతత మహాకారుణ్యపాథోనిధీ!
మందారద్రుమమంజరీమధురీమార్ధుమార్ధువా
కందార్భాస్వదమానమానసకవిగ్రామా! బుధగ్రామణీ! 192

క. వీరావతార! రక్షణ
నారాయణరూప! రాయ నారాయణ! కం
తీరవవిక్రమ! వితరణ
పారాయణ! యుభయవంశపావనచరితా! 193.

మాలిని. అవనగుణవిహారా! యంగనాచిత్తచోరా!
భువనభరితకీర్తి! పుణ్యకల్యాణమూర్తి!
కవికువలయచంద్రా! గౌరవశ్రీమహేంద్రా!
యవితథపటుశోపా! యప్రతీపప్రతాపా! 194

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతంచైన శృంగార
నైషధకావ్యంబునందు బంచమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు
శృంగారనైషధము
షష్ఠాశ్వాసము

గురుశంకరమానిద
యాగౌరవనిత్యవర్ధితాన్వయ! కరుణా
సాగర! విజయరమైకస
మాగమలీలానుషంగ! మామిడిసింగా!

1

—●● నలమహారాజవరణము ●●—

ఉ. చిత్తగింపుము.

2

ప. మానితలీల నల్లన విమానము డిగ్గి వినూత్న రత్నసో
ష్ఠానపరంపరాసరణి భారతిహస్తము గేల నూడి పం
చాననమధ్య కాంచనమయం బగుమంచక మెక్కి చేర్చెన
మ్మానవనాథుకంతమున మంగళనవ్యమధూకదామమున్. 3

వ. ఇట్లు దమయంతిక రార్చితంబై దూర్వాంకురాలంకృతంబును
మకరాంకపాశసంకాశంబును మధుపర్షంకారసంకులంబును
నుదారతారకానికరాకారంబును నై.

4

తే. ధారుణీపతినిష్ఠంపుఁ బేరురమున
నమరెఁ బ్రతిబింబమును దాను నలరుదండ

బాహ్యమునఁ గొంత కొంత యభ్యంతరమునఁ
గీలుకొని యున్న మదనబాణాలివోలె.

5.

క. తెఱవ పులకాంకురంబులు

గిటికొన నవ్వేళఁ జూడ్కికి ముదం బొసఁగెన్

గిఱకుఁబువు మొగ్గతూపులు

గిటికొన్న మనోజశరధికిం బ్రతినిధి యై.

6.

చ. ధరణిపుచక్కికట్టెదురఁ దామరసాక్షికి జేష్ట నప్తతం

బొరసె మనోసురాగపరిపూర్తి నొకించుకనేపు నిర్భర

స్తరశరపుంఖసంఘటితపట్టరణప్రమదాగరుచ్చటా

సుధరదనిలావతారమున బోరనఁ దా మొదలెత్తెనో యనన్.

ఉ. ఆహరిణాక్షి యిడ్డయలరారెడుపువ్వులదండ జాతకా, తూ

హలతక్ స్పృశించునెడఁ దోచెఁ కరంబున ఘర్తబిందుసుం

దోహము తేని కవ్విధము దోచుగఁజేసె నెఱిగె భవిష్యదు

ద్వాహమహోత్సవంబునకుదర్పకుడిచ్చినహస్తతోయమున్.

ఉ. చిత్తజుపువ్వుదూపుల రచించినతుమ్మెదతెక్కగాలిచే

నత్తటి నేకువత్తి యగునంగన దూలినఁ దూలె గాక య

త్యుత్తమ ధీరతాగుణసమున్నతిమేరుమహీధరంబు భూ

భృత్తిలకుండు నైషధుడు బిట్టు చలించె గదా తదావౌతిన్.

క. బిట్టు ఘన స్తంభంబునఁ

గట్టువడె న్నిషధరాజు కామునిచేతం

బిట్టుఘన స్తంభంబున

గట్టువడెం దగును రాజు గజరాజువలెన్.

10

వ. ఇవ్విధంబున.

11.

— ఇంద్రులు నలదమయంతులకు వరంబు లిచ్చుట —

తే. పెద్దకాలంబునకు మనోభీష్మితంబు

సఫలమగుటయు సత్యంతసమ్మదమున

సొంపుదళుకొత్త నున్న యాదంపతులకుఁ

గరుణ దీవనలిచ్చె నిర్జరగణంబు.

12

వ. వెండియు నిషధమండలాధీశ్వరుండు దమకుం జేసిన దూత
కృత్యంబునం గానంబడిన చిత్తశుద్ధికారణంబుగా నమ్మహీ
పతికి నమరపతి ప్రత్యక్షం బైనయాకారంబుతో యాగం
బులయందు హవిర్భాగంబు భుజింబంచువాడయ్యె. హుత
వహుం డిచ్చాసురూపంబునం బ్రభవింప ననుమతించె.
ధర్మం డక్షయప్రహరణంబులును ధర్మైకనిరతబుద్ధియు
నొసంగె. వరుణుండు దలచినచోటం జలంబులు సంభవింపను
ధరియించినపుష్పంబులు వాడకుండ ననుగ్రహించె. అప్పుడు
భారతీదేవి నానాభువనసమాగతానేకభూవరవర్ణనాప్రసం
గోచితం బైనమానుషాకారంబు మాని వీణాపుస్తకపాణియు
రోహిణీరమణచూడామణియును గుండేందుతుషారహార
ధవళంబును నగుదివ్యరూపంబు ధరియించె, నందలు దమ
యంతి నుద్దేశించి.

13

ఉ. ఆదిమశక్తి యైనతుహినాచలరాజతనూజ వోలె ము

త్తైదువవై నిజేశ్వరునియర్థశరీరము పాలుగొమ్ము నీ

పాదసరోరుహంబు లతిభక్తి భజింతురు గాక యెప్పు బ్ర

హ్మణిక దేవతాసదృశు లైనమహామహిమండలేశ్వరుల్.

14

మ. అని వైదర్భి బ్రసాదగర్భమధురవ్యాహరసందర్భసం

జనితానందను జేసి నెయ్యమున నాశక్రాదిబృందారకుల్

వనితారత్నముచేతఁ గైకొనిరి సేవాహస్తపద్మాంజలుల్.
ఘనరత్నాంచితహేమకంకణఝణత్తారంబు తోరంబుగాన్.

— సరస్వతి నలునకుఁ జింతామణిమంత్రం ముపదేశించుట —

వ. అనంతరంబ నిషధమహీకాంతుని గనుంగొని సరస్వతీదేవి
యిట్లనియె. 16

ఉ. నేమముతోడ విశ్వధరణీభువనాధిప! సంతతంబుఁ జిం
తామణిమంత్రరాజము ప్రధానము మంత్రకదంబకంబుతో
మామక మమృహమనువు మానితభంగి భజింపు మీవు చిం
తామణికామధేనువిబుధద్రుమసన్నిభఁ మౌళితాళికిన్. 17

మ. సకలం బై హిమరుక్మశాభరణ మై సవ్యాపసవ్యార్థయు
గ్నకరూపం బయి శైవమై గతకళంకంబై శివం బై యుపా
సకచింతామణి యై ప్రసిద్ధిభగవచ్చద్వాభిధేయార్థమై త్రిన్.
యొకమంత్రంబు మదియ మొప్పు నది నీ కుర్వీశ! యే నిచ్చి

వ. ఇది చింతామణిమంత్రం, జేతదుద్ధారప్రకారంబు రహస్యం
బుగా నిప్పుడుపదేశించితి. గురువరంపరాసంప్రదాయక్రమం
బున సకీలకంబుగా సిద్ధసారస్వతసంసిద్ధికారణం బై నయిస్తుహి
విద్య నెఱింగికొనుము. 19

క. ఆచారపత వేకువ
లేచి పఠింపుము కుమారలేఖన భ! యీ
శ్రీచింతామణిమంత్రము
ప్రాచీనభిముఖుడవై శుభం బొడఁగూడున్. 20

శా. సర్వాంగీణరసామృత స్తిమితవాచాపీచివాచస్పతుల్
గర్వోన్నద్ధవిరోధిరాడుదధివాగ్ధాంభీర్యకుంభోద్భవుల్

స్వర్వామాసదృశాంగనాజనమనస్సంచారపంచాస్తులం
తర్వాణుల్ నృప! యస్తదీయ మగుచింతారత్నవిద్యాధరుల్.

సీ. కబరికాభరముపై గన్నె గేదగిపువ్వు
తేకుతోగూడ రేతేని బొదివి
లలితకస్తూరికాతిలకమధ్యంబున
సొబగొందుముత్యాలచుక్క నిలిపి
కుదురు నిండినమించుగుబ్బచప్పులమీద
జీలుగుదువ్వలువ గంచెలయు దొడిగి
యచ్చవెన్నెలచాయ నవళుళింపగఁ జాలు

నిద్దంపు వెలిపట్టు నెఱక గట్టి
తే. యంచకొడనులఁ బూన్చినయరద మెక్కి
యుపనిషద్విధి విహరించుచున్న నన్ను
మహితచింతామణిదివ్యమంత్రమూర్తిఁ
దలచు సాంస్వృతం బయత్నమునఁ గలుగు.

22

క. ఎంత జడఁగఁడైనఁ గానీ
చింతామణిమంత్ర రాజసేవాపరుఁడ
బ్రాంతంబునఁ గవితాసి
ధాంతరహస్యోపనిషదుపాధ్యాయుఁడగున్.

23

క. వైదర్భివోలే గవితా
వైదర్భి నరేంద్ర! నీకు వశ మయ్యెడు సూ
ర్యోదయవేళ జపింపు కృ
తాదరమున నస్తదీయ మగుమంత్రంబున్.

24

సీ. కలియుగంబునయందుఁ గాశ్చీరభూమిలో
మత్పీఠమున ధరామరుఁడు వుట్టు

శ్రీహీరుఁ డనఁగ కేషాహియంశంబున
 నతఁడు మామల్ల దేవ్యాఖ్యయైన
 తనభార్యయందుఁ జింతామణిమఁ త్రచిం
 తనఫలంబుగ నొక్కతనయుఁ గాంచుఁ
 గల్పించు నతని కాకాశవాగ్దేవి తా
 శ్రీహర్షుఁ డనియెడుచిహ్నంబు

తే. వాని కీరేడువిద్యలు వచ్చియుండు
 వాఁడు ఖండనకారుండు వాఁడు సుకవి
 కావ్యముఖమున వానిచే గలుగు నీకు
 నిర్మలం బైనసత్కిర్తి నిషధరాజ! 25

క. నిను దమయంతిని ఋతుప
 స్థనిఁ గర్కొటకుని నెవ్వరు దలంతురు మే
 ల్కనునప్పు డుషగికాలం
 బున నృప! కలికల్పషములు వొందవు వారిన్. 26

వ. హరియానుంబోలెఁ గలికలుషహరిగుణ సంకీర్తనండవు
 పుణ్యశ్లోకుండవు నగుము పోయివచ్చెదను. పునర్దర్శనం
 బయ్యెడు నని పలికి యద్దేవి దమయంతిం జూచి దేవతలుం
 దానును మఱియును. 27

సీ. సకలపుణ్యాంగనాజనశిరోమణి వైన
 నీకు పాతివ్రత్యనియతిఁ జేసి
 సాధింపరానియాశాస్యంబు గలుగునే?
 యైన దేవతల మైనట్టిమాకుఁ
 బ్రత్యక్షమై మనోరథ మీక పోరాదు
 మర్త్యుల కటుగాన మగువ! వినుము

నీదుపాతివ్రత్యనియమంబునకుఁ దప్పు
ఖలుఁడు భస్మంబవుఁ గాత యపుడ

తే. కామరూపుల మగుమమ్ముఁ గాంచి నీవు
డెందమునఁ జాల నాశ్చర్యమంది తిపుడ
నిక్క మిది యాది గాఁగ నో నీరజాక్షి!
కామరూపిణి వగుము మాకరుణఁజేసి.

28

5. అని పలికి పలుకుబోటియు హరికృష్ణీటభవశమనశంబగపతు
లంబరంబునకు జాంబూనదవిమానారూఢులై యెగసిరి.
సమయసముత్థానంబునం గ్రుదుకొను రాజవంశసుల యంది
యల మొరపంబులతోడ గెడబెరసి దేవదుందుభిభానంబు
రోదనీకుహరంబునం దీటు కట్టె. విద్యాధరహస్తముక్తం
బైనపుష్పవర్షంబు హస్తోత్పన్నంబు నాపాదించె. అప్పుడు
కల్యాణవిభవలక్ష్మీప్రతిష్ఠాసమాసుం డగు నిషధరాజు నిజ
శిబిరప్రతిష్ఠాసమాసుండయ్యె. దమయంతియుఁ గన్యాసహ
స్రంబు గొల్వ నాత్మమందిరంబునకుం జనియె ననంతరంబ.

6. తమయంశం బగు మేదినిరమణునిఁ థాత్రి విసర్జించియా
యమృతాశుల్ గడు విన్ననై చనిరి ముక్తాంశత్వభేదంబు
నక, మమతాసంపదయెట్టిదో యెడ నెడక వక్రాననాం
భోజయై, దమయంతిం గనుగొంచు నేఁగె వినతాంతర్వాణి
శ్రీవాణియున్.

30

— నలుఁడు విడిది కేఁగెట —

ఉ. మంచకవాటికాశిబిరమధ్యమునందు ధనార్థికోటిపైఁ
గాంచనవర్షముల్ గురిసె గంతవిలోలమధూకమాలికో

వంచితః దోషధీపతికులాగ్రణి వందిజనంబులో విశే
పించి విదర్భజాస్తవనశీలుర మిక్కిలి గారవించుచున్. 31

ప. అప్పుడు గోండు అసూయాపరాయణులైనరాజు లారాచ
కుమారుం జూచి చూపాపక 'యత్యుచ్చయః పతనహేతు'
వనెడువారు 'నతిస్వత్ర గర్హిత' మనెడువారును 'కాము
కస్య కుతో లజ్జా' యనువారును 'సంగమో విప్రయో
గాంత' యనువారును నై యుండి రప్పుడు. 32

ఉ. నైషధుఁ డంతరంగమున నవ్వచునుండు విరోధు లాడుదు
ర్భాషణముల్ వినిక విసనిభంగి న దట్టిద విద్విషన్త్రపా
దోషగుణాధిరోపణ మదోషతఁ డెల్పుచు నుండుఁ గానఁ ద
ద్దాషణ మెప్పు విన్నఁ బరితోషముఁ బొందు మనీషి
యాత్మలోన్. 33

క. క్రించు లగురాజతనయులు
వంచింపక యాడు దురపవాదోక్తులలోఁ
గొంచు నృపాలునిమ్రోలనుఁ
బంచమహాశబ్దములును బహుళము లయ్యెన్. 34

ప. ఇవ్విధంబున నిషధరాజు శిబిరంబు ప్రవేశించె నట విదర్భ
మహీవల్లభుండును. 35

సీ. కార్తాంతికులఁ బిల్చి కర్పూరసమిశ్ర
తాంబూలదానపూర్వంబు గాఁగ
జాంబూనదాంబర స్రక్చందనంబులఁ
బూజించి భూపాలపుంగవుండు
'స్వలక్షణకళాసంపూర్ణమై యుద
యాస్తనిర్దోషమై యతిశయిల్లు

శోభనాంశము మీరు శోధించి చెప్పఁదా'

మని పల్క వారును నట్టిలగ్న

తే. మరసి చేపట్టి 'యాసన్న మయ్యె' చేప

శుభమువచ్చు త్తంబు గాలనంశుధి' లెస్స

పిలువఁ బంపుము వేవేగఁ బెట్లకొడుకు'

ననిన 'నట్లనె కా' కంచు నాత్తజనుల.

36

❖ దమయంతీకన్యాశాపవధ్యము ❖

వ. అంతః గుమారుని దోడ్తేర నియమించె నట మున్న
కన్యాంతగపురంబున.

37

తే. కువలయాక్షులు ముత్యాలచవికలోన

జలక మార్చిరి నిజకులాచారసరణి

బసిడిపీఠంబుపై నుంచి పద్మనయనఁ

జెలువ మగుగన్నై రాకమ్ము నేతి కిచ్చి.

38

తే. గంధజలపూరితంబులై కమలముఖుల

కరములం దున్న మణిహేమకలశములకుఁ

జెలువ మగుభీమకన్యచన్నులకు నోడి

దాస్యమున నీళ్లు మోచుచందంబుఁ గలిగె.

39

తే. చెలువ నిర్వృత్తసలిలాభిషేచనయును

చంద్రికాపాండుపరిధానశాలినియును

నగుచు వగ్దాశరత్తులయంతరమున

నొప్పుసంధ్యాధిదేవత కుద్ది యయ్యె.

40

తే. సమధిక చామరనిర్జయ

సముపార్జితవిమలక్తి శౌక్తికముక్తా

సముదయశంక ఘటించెన్

గమలాసన చికురవారికణికోరకముల్.

41

క. నునుతాత మెఱుంగువెట్టిన

కనకశలాకయుసుబోలె గన్నియ యొప్పెన్

దను పగుతడియొత్తుమణుం

గుననొయ్యన మేనితడి యిగుర్పగ నొత్తన్.

42

ఉ. వాసనకేతకీదళమువంక గళంకములేనివైడి య

భ్యాసము చేసెనేని యగు నపు సమానము గంధసారచ

ర్చాసురభీకృతం బగుచుఁ జూతటిల్లతికామతల్లికా

భాసురవర్ణమైననరపాలతనూభవదేహయష్టితోన్.

43

వ. తదనంతరంబ కనకవేదికాంతరంబునం బసిండిపీతంబున

సునిచి ప్రతిప్రతీకంబును బ్రతికర్తనిర్మాణకర్తతం బైన

నైరంద్రికాజనం బప్పురంధ్రీరత్నంబుం బ్రయత్నంబున

నలంకరింపం దొణంగె, నందొకముద్దియ మదనాంధకార

పటారంభణతంతుసంతతియగు కుంతలమంజరికి నధివాస

ధూపధూమం బొసంగె, నొక్కయలివేణి పెన్నెటివేణిపై

నెగయుచున్నధూపధూమాంకురంబు గనుంగొని కుటిలకచ

చ్చటాబ్రాంతిం గొనగోళ్ల దువ్వంబోయినఁ జెలులు

నవ్విరి, యొక్కయిందువదన గళింకనన్యకాభంగభంగగురం

బైననెఱితులుమునం జెంగలువలు దురిమె, నొక్కకుటిలా

లక లలాటపట్టంబునం గేశాంబుదవిద్యుద్బంధంబుగాఁ బసిండి

పట్టంబు గట్టె, నొక్కవరవర్ణిని చూర్ణాలకంబులను నీలకజ్జ

లంబులకు దీపజ్వాలంబుగా మనశ్శిలాచిత్రకంబు నొసలన్

హత్తించె నొక్కతన్వంగి యనంగలీలావళంబున నపాంగ

స్త్రాంగణంబులకు నిగుడుకనీనికానీలమణులకుం గిరణకంద
 భీక లనుసం దేహంబు నాపాదింపజాలునట్లుగా నీలాంజన
 రేఖలు వాలారంగలికికన్నులకొలుకుల వెడలం దీర్చె
 నొక్కబోటి తాటంకమణిమహాగికలాపంబులను మరుపలాశ
 కునుమచాపంబులకుఁ దూపులుంబోలె నిందివరావతంసుం
 బులు చెవులం బొందుపఱిచె, నొక్కవిలాసిని నాసాతిల
 ప్రసూనంబునం బ్రసూనశరగుళికాశరంబునుం బోనిముక్తా
 ఫలకలాపంబుఁ దాపించె, నొక్కనితంబిని యధరబింబంబున
 యావకం బమచ్చె, నొక్కకలకంతకంతి కంతకందభీకయందు
 గంటసరి దొడిగె, నొక్కయెలనాఁగ పక్షి జభాగంబునం
 బద్ధరాగపతాకంబుఁ బదిలపఱిచె, నొక్కలేమ పేషమయ
 మేఖలాదామంబు జఘనసీమంబునం గట్టె, నొక్కపూజోణి
 పైఁడియందియలు చరణారవిందంబులం దగిల్చె, నొక్క
 మత్తకాశిని యడుగునెత్తమ్ములం గ్రొత్తలత్తుక హత్తించె,
 మఱియు సాంగోపాంగంబుగాఁ బ్రత్యంగంబు సంగనలు
 ముత్యాలజల్లి చెందిరంపుఁజేరుచుక్క చిన్నిపూతేకులు
 బాళికలు, మకరికాపత్రభంగంబులు హారంబులుం గేయూ
 రంబులుం గంకణంబులు మట్టియలు వీరమూద్ధియలు పాయ
 వట్టంబులాదిగాఁ గల యలంకారంబుల నలంకరించిరి. ఇన్ని
 భూషణంబులచేత భాగ్యంబుచేత సీతియు భర్తంబుచేత
 విభూతియు వితరణంబుచేత విఖ్యాతియుంబోలె సన్నాతి
 యతిశయిల్లె నయ్యవసరంబున.

44

ఉ. అంతర మెట్టిదో యని నిజాన్యముతోఁ బ్రతివెట్టి రోహిణీ
 కాంతుఁ బరీక్షి సేయుటకుఁ గా నటు పట్టనభంగి లీల న

- య్యంతి ధరించె భూషణము లెల్ల వహించినయంతమీఁదశు
ద్ధాంతవధూటియొక్క తె ప్రియఁబుననిచ్చినమించుటద్దమున్.
- తే. నవచతుర్విధశృంగార మవధరించి
యమ్మహాదేవి విప్రపుణ్యాంగనలకు
సకలపూజలు వేడ్కతో సరగఁ జేసి
మోడ్పుఁగేలెత్తి ఫాలంబు మోపి మ్రొక్కె. 46
- ఉ. అంతర మొప్పశోభనసమాగతబాంధవభూమిపాలకు
ద్ధాంతనితంబినీవహ మప్తు ప్రణామ మొనర్చె భీమభూ
కాంతునికూర్చి కన్యకకుఁ గౌతుకభూషణభూషితాంగి క
త్యంతఝణిక్రియారవణహాటకనూపురపారిహర్యమై. 47

— నల నికల్యాణసేవ్యము —

- వ. అటం గుమారుఁడును మంగళాభిషేకానంతరంబ యాకల్ప
కల్పనాశిల్పపారగ లగు ప్రాధాంగనాజనంబులవలన వివా
హోచితం బగుశృంగారం బంగీకరించె నప్పుడు. 48
- తే. అభినవోచితతాలవృంతానిలమున
నల్లనల్లనఁ దడి యార్చి యతీవ యోర్తు
ధారుణీనాయకునికేళభారమునకు
నగరుధూపాధివాసనం బాచరించె. 49
- ఉ. వెన్నెలకుప్పసంబిడిన వింతవిలాసము వాసి కెక్కఁగాఁ
గిన్నరకంఠి యోర్తు మరుకీర్తియుఁ బోనిపటిరపంకము
న్నిన్న నువొప్పఁగా నలఁదె నిద్దపుఁజాయమెఱుంగునం బదా
ర్థన్నె పసిండితోడ నొర వచ్చునృపాలునియంగకంబులన్.
- చ. లలితకలాపకోమలకలాపికలాపకలాపనవ్య పే
శలమృదుకేళమంజరులు సన్నపుగోళ్లును జిక్కువాపి చెం

- గలువలు జాజులుం గలయం గవ్వనిపువ్వులనేనొప్పు దా
 పలి కొరుగంగం బెట్టె నొకభామిని నైషధభూమిభర్తకున్.
- ఉ. రాజనిభాస్య యోర్తు నవరత్న కిరీటము సంఘటించె ని
 ర్వాన్యజమనోజ్ఞ మైనమహివల్లభమూర్ధమునందు నప్పు డా
 రా జనుకల్పశాఖ కది రత్న మయం బగుపువ్వుగుత్తిపే
 రోజ వహించి కన్నులకు నుత్సవముం బొనరించెనెంతయున్.
- మ. పదియార్వన్నె పసిండిపట్ట మననీపాలావతంసంబునె [గా
 న్నుదుటం గట్టె లతాంగియోర్తు కడవీను లోక నేర్పొప్పు
 నది లీలాపరివేషచక్రవలయాధాకాగతం బొందె న
 వ్దదసీయాననచంద్రమండలము చంద్రాధిక్యముంబొందుటన్.
- శా. భామా యోజితకుండలాభరణము ల్భామావలంబంబు లై
 భూమివల్లభుసూనుప్రేలుచెవులం బొల్పారె గండష్ట్రీ
 సీమాంత ప్రతిబింబమండలయుగశ్రీసంవిభాగంబుతోఁ [న్.
 గామస్యందన హేమచక్రయుగయుగ్గంబుక విడంబించుచు
- ఉ. ఇందునిభాస్య యోర్తుగదియించె గుమారుని పేనుసంబునం
 గందక యాణి పాణియును గల్గినతోరపుదారహారమున్
 జిందిలిపాటు లేక యదసీయముఖేందువినిర్గళత్సుభా[యనన్.
 తుందిలబిందుబృందములు తోయముఁ గైకొని యుండెనో
- తే. తరుణనైరం ద్రికాప్రయత్నమునఁజేసి
 యతనిప్రేళ్లు సముద్రంబు లయ్యె నపుడు
 ఘనసమూహంబు కమలాభికాంక్షఁ జేసి
 తద్విత్తికి జను టన్వితంబు గాంగ.
- క. అలవరిచె నృపతికరముల
 పలికుంతల యొకతె కంకణాభరణంబుల

నలహస్తకల్పకములకు

వలయములవి యాలవాలవలయము లయ్యెన్.

57

మ. భుజదండంబున నొక్కభామ దొడిగెఁభూభర్తకుఁభూరిడి
గ్విజయారంభవిజృంభణార్చితమహాక్షీర్తిప్రతాపప్రభా
ప్రజశంకావహనూత్నవజ్రమణిరుగ్వ్యాపారదుర్వారమున్
ద్రిజగల్లోచనసర్వదానకిలనాధీరంబుఁ గేయూరమున్. 53

వ. అట్లు శృంగారం బంగీకరించిన.

59

ఉ. బొచితి గావున న్నిలువుటన్దమునందు నిజాస్యబింబమున్
జూచెనె కాని మున్న యతిశోభనరూపవిలాసపుష్పనా
రాచుండు రాజలంకృతివిరామమునందు నిజాభిరామ్యమున్
జూచినవాడు భూషణపుష్కన్దమహామణిమండలంబునన్. 60

తే. రాజు దొడిగినదివ్యాభరణచయంబు
నెల్లవారును రతిఁ జూచు టేమి చెప్ప
నొరిమ నొండొంటిఁ జూచునాభరణములును
విమలహరినీలమణివిభావీక్షణముల.

61

— ౧౧ నలుండు కల్పాణమంటవంబున కేతెచుట —

వ. అనంతరంబ వాఁడైయనియంతృకం బైనరథం బెక్కి యవ్వుహా
రథుండు జిష్టుండును గిరీటియును విజయుండును నగుటంజేసి
ధనంజయుం డనం బొలిచి రాజమార్గంబునం జనునప్పుడు
పౌరాంగనలయందు.

62

తే. తమ్ములము నేయుచో నొక్కతలిరుఁబోడి
రాకుమారునిఁ జూచుపరాకుకతన

మఱచి తాంబూలపత్రంబు మాటుగాఁగఁ
గఱచెఁ గెంగేలినడికేలికమలదళము.

63.

మ. జవరా లోర్తు ప్రియోపనాయకభుజాసంస్లేషలీలాసుఖ
వ్యససాయంబు సమాజసంకటమునంబ్రాధించి కైకొంచు భూ
ధవదేవేంద్రుని జూచె హేమకలశద్వైరాజ్యసంపత్తివై
భవశుంభత్కుచకుంభపీఠి బులక ప్రారంభమేపారగన్. 64

తే. ఒక్కతరలాక్షి యప్పరోయువతివోలెఁ
జూచె గనుటెప్ప వెట్టక రాచవాని
రాజసంబున వలరాచరాచవాఁడు
తేటితెక్కలగఱియమ్మఁ దీడుకొనఁగ.

65.

తే. ఎల్లచిగురాకుఁబోండ్లకు నెంతవేడ్క
యంతవేడుక దనలోన నతిశయిల్ల
నొక్కగుబ్బలకొమరాలు చక్క వచ్చి
కనియె నొడలెల్లఁ గన్నులై మనుజవిభుని.

66.

మ. జిలుగుంబయ్యెద జీరువాటి యెడలక శృంగారపత్రాంకురం
బులతో నొక్కచకోరలోచనకుచంబుల్ పూర్ణకల్యాణమం
గళకుంభంబులు నూత్న పల్లవవిభంగశ్రీసమేతంబు లై
న లలిం జెన్నెసలారె నైషధమహీనాథావలోకంబునన్. 67

సీ. కలికిచూపులు రత్న కలికాకలాపంబు

గుబ్బచన్నులు హేమకుంభవితతి

మెఱుంగుజెక్కులు క్రొత్తమించుటద్దంబులు

పాణియుగ్మంబులు పల్లవములు

వెలఁదిమందస్థితంబులు కష్టుబువ్వులు

పలుకులు వల్లకీకలకలములు

పరిపాటలోష్ఠబింబములు జొంటియతేనె
తనుకాంతియోలగందంపుబసపు
తే. గాఁగ సౌభాగ్యవివిధమంగళపదార్థ
వర్గములు గ్రుంతనడచుభావంబు వోఁచెఁ
జౌరకాంతలు రాజకుమారదర్శ
నోత్సవంబున కేతెంచు చున్న యపుడు.

63.

సగ్ధర.—

ఈతండే పాడిజాణం

డితఁడె మగలరా జీతఁడే ధీరుఁ డంచుం

జేతోమోదంబునఁ జూ

చిరి పురయువతుల్ చిత్తసంజాతమూర్తి

బోధిప్రోమాదియజ్ఞ

శ్రుతఫలనిఖిలతోఁజిసామ్రాజ్యలక్ష్మీ

పాతిప్రత్యైకదీక్షా

పణితు నిషధభూపాలు దిక్పాలుమిత్రున్.

69.

వ. అప్పుడు పౌరాంగనలు దమలోన?

70.

మ. తనకుం దాన పురందరాదిదివిజేంద్రవ్రాతముం దెచ్చిని
ల్పిన సంప్రీతి వరాటకన్యక వరించెం గావునకా ఫాలలో
చనకోపానలదగ్ధమస్తథమహాసామ్రాజ్యకంఠీరవా
సన మెక్కం దగు వీఁ డకుంతితవిలాసప్రౌఢభావంబునన్. 71.

సీ. సుద్యుమ్నుఁ డనురాజు సుగతియై యెవ్వారి

బ్రథమసీమంతగర్భమునఁ గాంచె

గ్రహరాజుగారాపురాణివాసు బైన

గంధర్వి యెవ్వారి గన్న తల్లి

యిన్నూలు మున్నూలు నేనూలు కన్నులు

గలవేలు పెవ్వానిఁ గన్నతండ్రి

రజతాచలం బేలురాజుహస్తపుచేవి

గోరియెవ్వనిఁ గాంచె గొడ్డు నీఁగి

తే. యాపురూరపుఁ డాదస్రుఁ డాజయంతుఁ

డాపుల స్త్రీజామసుమఁ డీయధిపుతోడ

సాటి యగుదురె నిఖిలవిశ్వంబులోన

భావసమ్మోహనాతిసౌభాగ్య రేఖ?

72

మ. సమయోత్కంఠితకంఠలోలవనరాస్రగృహషణుం డైనయీ

దమయంతీవరుణూచి తాడివిశి సుత్రాముండు వోకుంట పం

తము, నిర్లజ్జతఁ బోయె నేఁ దను నిరర్థప్రాసనుక వొంటినె

య్యమునం జేరఁగ నేల యిచ్చు శచి యాత్మాంతరకపురో

ద్దేశమున్?

73

మ. విబుధేంద్రావరణప్రసాదితశచీవిశ్రాణితాశీర్వచ

స్థుబకవ్రాతములుక దిగీశపురుషార్థప్రక మోసార్జిత

ప్రబలఖ్యాతియుఁ బూటకాఁపులు సుఁడిభావించిచూడంగని

య్యబలారత్న నృపాలరత్న ములనిత్రైశ్వర్యసంపత్తికిన్. 74

శా. చేసెం గావలయుక విరించి నిఖిల స్త్రీపుంససంయోజనా

భ్యాసప్రాధి ప్రకాశ మొండఁ గడు వియ్యం బైనసంస్కర్ష మి

ట్లాసంసారపురంధ్రిపూరుషమిథోహర్షోదయప్రేమలక [కిన్:

జోసెం గావలయుక మరుండు హృదయాంభోజంబుల స్వీరి

శా. వైదర్భిబహుజన్తన్తన్తలతపోవర్ధిష్ఠతల్లోచన

స్వాదుప్రాధవిలాసుఁ డీవసుమతీచక్రేశపుష్పాయుధం

డాదిత్యాలయసార్వభౌమసుకృతాహంకారదుష్ప్రభై
మీదాంపత్యమునం జిరాయు వయి నెన్నిబొందుఁ గా
కెంతయున్.

76

శా.సంబంధం బిటుగూడునే రమణికి ! త్వాభ ర్తకున్నే త్రప
ర్వంబై యుండె స్వయంవరం బసితగౌరస్తే రదృగ్గోచులన్
బింబోష్ఠీనివహం బమోఘకుతుక ప్రేమంబులన్ వీరి మా
ఘం బాడించెనఘాఽతిఘాతియమునాగం గౌఘయోగంబు
నన్.

77

తే. దివిజపతిఁ బొందెనేని రెండవశచి యగు
ధరణిపతిఁ బొంద దమయంతితనము చెడదు
తివిరి శచి యకాట దమయంతి యవుటఁ బోల
దింతి యీతారతమ్య మెట్లెఱిగె నొక్కొ?

78

శా.స్వారాజప్రముఖామరప్రచరులన్ వర్జించి లజ్జాపరీ
హారంబుం బొనరించె రాజులకు సంప్రార్థించి తా దేవస
త్కారంబై యితని న్మరించినవివేక ప్రాధీ దద్దేవతా [యున్.
ప్రీరోపాపయశశిప్రహూర్జన మొనర్చెన్ బైమి మే లెంత
ప. ఆనుచు నీచందంబునం గ్రంధుకొని యిందీవరాక్షులు
డెందంబు లానందజలధిం దేలియాడం గొనియాడుచు
సందర్శనోత్సవం బనుభవింపం గుమారబృందారకుండు
కురువిందకందళితసందోహసుందరకరుం డగుటను సుహృద
యానందుం డగుటనుఁ బొడఘుచందురుని దొరయుచుఁ
బురందరహరిక్రీడామందిరం బగు నుదయగిరికందరంబునుం
బోని కనకస్యందనంబుపై హరిద్రాభంగరంగంబుల భంగింప
నంగలించునఖిలాంగకంబులం దొడిగినమంగళాభరణంబులం

గీలింపబడినయిం ద్రనీలంబుల మెఱుంగుల చెఱుంగులు
 పారాంగనాపాంగదృక్తరంగంబుల నాలింగనంబు సేయిం
 గంకణార్కుణార్కుణాత్కరంబు తోరంబుగాఁ బంకజాక్షులు
 వీచువీచోపులం బొడముసన్నకరవలిపొలపంబుల సున్నంబు
 లై యున్నకుదులు పాలుపార మందగమనంబున వందిసం
 దోహసంకీర్తనంబును మాగధమధురగానంబును పాఠక
 పఠనరవంబును మనంబు రంజింపంజేయ ముందఱుం జనుమా
 గ్ధాభిషిక్తులమణికిరీటంబు లనునడదివియఁలరోడం గూడి
 గంధలైలధారాసిక్తప్రదీపితంబు లగుకరదీపికాసహస్రం
 బులు నాసీరగతత్తుక్థారఖరఖుచఘట్టనంబులం బుట్టినధరణీ
 పరాగంబున దట్టంబైనసంధ్యాంధకారంబు దూరంబు
 నేయంగరిఘటాకంఠగ్రైవేయ ఘంటికా టంకారంబులఁ
 బ్రోదిసేయుచుఁ బుంఖానుపుంఖంబుగా శంఖకాహళభేరి
 మృదంగ వేణువీణానినాదంబులు రోదనీకటాహంబు నుద్ఘా
 టింపంబటత్పట్టపతాకాభిరామంబును సముత్తంభితరంభా
 స్తంభసంభారంబునుఁ గర్పూరపాంసువిరచిత గంగవల్లీమ
 తల్లికావేల్లితస్రాంగణంబును కస్తూరీకర్దమాలిప్తవిత్తకాద్విత
 యోవశోభితంబును పుణ్యాంగనాకరకింకరయశవలంబిత
 చూతపల్లవలాజాక్షతాదిశోభనపద్మాస్థానంబును నైనరాజ
 మందిరంబు చేరం జనుదెంచునప్పుడు. 80

ఉ. చేరెను లగ్నవేళ యతిశీఘ్రము రమ్మని విన్నవింపఁ బు
 త్రేరంగ నంతనంతఁ జనుదెంతురు కుంతలగౌడచోళగాం
 ధార్థముఖావనీశులు విదర్భవరేంద్రునియాజ్ఞః బాదసం
 చారమునకా శశాంకకులసంభవుపాలికి భక్తినమ్మ లై. 81

సీ. యామవేగండకన్ధానిలస్ఫాలన
 విలసితభ్రూవల్లి వేల్లనముగఁ
 దోరణమాలికాహీరాంకురచ్ఛాయ
 వెలదిలేజిఱునవ్వు మొలక గాఁగఁ
 బ్రోదిరంభాస్తంభములమోసుటాకులు
 లలిఁ బచ్చపట్టుచేలంబు గాఁగ
 వీతెంచుమృదువేణువీణానినాదంబు
 కలికితియ్యనినున్నపలుకు గాఁగఁ

తే. భేరఁటాండ్రు హస్తపంకేరుహములఁ
 బూచి యెత్తినకనకంపుఁబూజెకుండ
 లున్నతస్తనములు గాఁగనొప్పుమిగిలెఁ
 దరుణియునుబోలె నృపగృహద్వారభూమి.

82

ఉ. శంబరవైరిమూర్తి జలజద్విషదన్వయచక్రవర్తి ర
 మ్యంబగు మందయానమున నర్థిమెయిం జనుదెంచె గేతువీ
 నాంబరవల్లివెల్లనవిహారతరంగితవారివాహమా
 ర్గం బగు రాగమందిరముప్రాంగణభూమికి సమృదంబునన్. 83

తే. ఎదురుగా నేగుదెంచుచో నింట్రిమయ్యెఁ
 బెండ్లి యిరువంకచుట్టంపుఁబెద్దలకును
 నాభిముఖ్యైచితీసమ్యగర్హణార్హ
 భాషణాలింగనాదినంభావనముల.

84

మ. దమయంతీప్రియసోదరుండు దముఁ డాద్వారప్రదేశంబునె
 య్యమునం గొల్పడ నేగుదెంచె బరిచర్యాయుక్తిగారాపు
 వియ్యముఁ దోడ్కొం చరుగంగఁ గంచకపరిహారంబునం

దారహారముదోరంబుగ. బేరుంబున విహారక్రీడ వాటింప
గన్.

85

తే. సైన్యముల నెల్ల వెలిసుండ జాటు బనిచి
వలయుపడవాళ్ల రాకుమారులను దొరల
నిషధరాజును గొలిచిరా నియతిఁ జేసె
ననుగు మొగసాల గ్రథకై శిశువునిపుడు.

86

ప. అనంతరంబ యభ్యంతరకత్యోవిభాగంబున నరదంబు డిగ్గి
పుణ్యాంగనావిహితసీరాజనాది మంగళోపచారంబు దైగా
రాపురియ్యంపుముంజేయి కరతలంబున నవలంబించి యల్ల
నల్లన నడిచి బంధుజనవంశరాపరివేష్టితంబై పుగోహిత
బ్రాహ్మణసహితం బై పునఁగ్రీనికురంబసంబాధభరితం బయిన
వివాహమంటపంబు చేరం జనుదెంచి దూరంబున నెదురుగా
వచ్చుభీమభూపాలునకు నభివాదనంబు నేసి యతం డునుప
సమున్నతకనకానంబున నాసీనుం డై.

87

— ౮౯ నలదమయంతీపరిణయము ౯౦ —

ఉ. పారణ చేసె రాజు మధుస్కృపఁదేనియ మామ భీమథా
తీరమణుండు మంత్రసముదీరణపూర్వము గాఁగ నీయఁద
త్పారణ భోజభూపతినుతామధురాధరచుంబనక్రియాన్.
పారణకు న్నిదాన మయి భావము లువ్విభో లూఁగ జేయఁగ

చ. సకలధరాధినాథునకుఁ జంద్రనిభాన్యకుఁ గేలుఁదామరలో
ప్రకటము గాఁగఁ గట్టువడె బావనకౌతుకసూత్రరక్షచే
నొకటి పరోషఘాతకర మొక్కటివంకజకాంతితస్కరం
తొకమరి యేల కట్టువడ కుండు మహిపతియాజ్ఞ గల్గినన్?

తే. నృపతిచేతికి మీఁదుగా నెలఁతచేయి
గీలుకొనఁజేసె నొక పేరఁటాలపడఁతి
యదియుఁ బుణ్యాహవాచనావాప్తియయ్యె
భావియగునంబుజాక్షిపుంభావమునకు. 90

వ. అనంతరంబు. 91

ఉ. వాసికి నెక్కుకూర్చి జనవల్లభుఁ డిచ్చెను వైరసేని క
బ్రాసనవంద్య దుర్గ తన కర్థి పరంబుగ నిచ్చె నెద్దియ
క్కొనర క్తబీజమధుకై టభశుంభనిశుంభచండముం
డాసురకంఠఖండనవిహారమహోగ్రము మండలాగ్రమున్.

క. సంతోషంబున ధరణీ
కాంతుం డల్లునకు నిచ్చె గారా మారం
జింతామణిదామకమున్
జింతితకామప్రదానశిక్షాక్షమమున్. 93

తే. జమునినాలుకతో నెకసక్కె మాడఁ
దమకపడుకొత్తపైఁడిమోశముగటారి
భీమనృపుఁ డిచ్చె గారాపుఁబెద్దపెండ్లి
కొడుకుఁగుఱ్ఱకు నైషధక్షోణిపతికీ. 94

తే. వీరమాహేశ్వరాచారపారగునకుఁ
దనకు శశిమాళి యిచ్చినకనకరథము
కామగమనంబు నైషధక్షావరునకు
మామ యిచ్చెను మా యని మహి నునింప. 95

క. అల్లునికి నిచ్చె ధాత్రీ
వల్లభుఁ డనురక్తి నమరవల్లభుహరితో
శృంగార—14

నుల్లస మాడం జాలెడు

తెల్లనియొకకత్తలానితేజీహయమున్.

96

తే. ప్రథమశామాత కిచ్చె భూపాలతిలకుం

డగ్నిశోభంబు లైనదివ్యాంబరములు

సౌహృదంబు ఘటింప వైశ్వానరుండు

దనకు నెయ్యవి పుత్తెంచె దాసు మొదల.

97

తే. మలచి యేకాంధముగ నొక్కమానికమున

వేడ్క నెద్దాని నిర్మించె విశ్వకర్త

యట్టిదేవేంద్రదత్తమహర్షిసూత్న

వీటికాపేటి మామ భూవిభున కొసగె.

98

మ. పవనాహారవిషంబు నోకదు యదౌపమ్యంబునం గేకి గే

కివిలాసంబున దాండవాఁభటి సుక్రీడించుట త్వేష మ

భ్యవహరించె గపాలియన్న మఱియేలాచెప్ప దచ్చక్రియ

న్నవగారుత్తతభక్తిపాత్రయొసంగె రాజాత్తజాభర్తకున్.

చ. గరిమవరాటరాజు దనగాదియల్లున కిచ్చె ఘోటికా

కరటిపటిపటిరగణికామణికాంచనముఖ్యవస్తువుల్

పరిణయదక్షిణార్థ మయి ప్రాథత మీఱంగ నప్పదార్థముల్

సరి బరిపాటి నెన్నంగ నశక్యము గీష్పతియంతవానికన్.

సీ. భక్తి బ్రదక్షిణప్రకమంబులజేసి

రాశుశుక్షణికి నుపాసనంబు

నంశుక గ్రంథికల్యాణక్రియాచార

మాచరించిరి మందహాస మెసంగ

నట్టెత్తి చూచిరి యాకాశమండలా

స్థానరత్నంబు నొత్తానసాది

ద్రైలోక్యపతిదేవతాఫాలతిలకంబు
దివిరి యరుంధతీదేవిఁ గనిరి

తే. బ్రాహ్మణోత్తమపుణ్యపురంద్రివర్గ
మంగళాశీర్వచోయుక్తమహితశోభ
నాక్షతారోషణంబుల నాదరించి
రంబుజాక్షియు నిషధదేశాధిపతియు.

10.

ఉ. *కంకణనికర్షణంబు మొగకట్టగఁ గౌ నసియాడ రత్నతా
టంకవిభూషణంబులు వడంకఁ గుంచంబులు రాయిడింపఁగాఁ
బంకజనేత్ర గౌతమునిపంపున లాజలు దోయిలించి ధూ
మాంకునియందు వేల్చెవరహాసముతెప్పలలోనదాచుచున్.

సీ. చెక్కుటద్దములపైఁ జెఱలాడునప్పుడు
కస్తూరికాపత్రకములఁబోలె
శ్రవణపాశములలో జాఁగి పాతెడునప్పు
లలితతమాలపల్లవముఁబోలె
గలికికన్నులలోనఁ బొలుపారునప్పుడు
నవలీలనీలాంజనంబుఁబోలె
ఫాలభాగంబుపైఁ బఱతెంచునప్పుడు
కమనీయచూర్ణాలకములఁబోలె

తే. నప్పు డావర్జితాజ్యధారాభిఘోర
పరిమిశ్లాజనవశమీపల్లవాగ్ర
హతహుతాశనజిహ్వసముత్థ మగుచు
హోమధూమంబు బొలపై నొయ్యిఁ బొలసి.

103

ఉ. కాంచనముక్తి కామణినికాయక రాశవలస్తయూఖరే
ఖాంచలచక్రచుంబితనఖాంకుర మైననృపాలుచెట్టఁ బ

ట్టిం చె బ్రమోదసంపద ఘటిల్లుగ నొక్కపురంద్రి నవ్యరో
మాంచము గ్రొత్త లేజెమరు నయ్యియ గేలను సంభవింపగన్.

వ. ఇట్లు పాణిగ్రహణం బొనర్చి పురంధ్రీజనవిలోకనార్థంబు
సహస్రరంధ్రీకృతంబుగాఁ జేయంబడినకౌతుకాగారంబుఁ
బ్రవేశించి. 105

తే. దశశతాక్షుడు దొడుగుకుందనపుండ్రుఁడె
కంకటముఁబోలు వేజాలకములయింటి
మధ్యభాగంబునందు శ్రీమంచ మెక్కి
రంబుజాక్షియు నిషధదేశాధిపతియు.

106

వ. అనంతరంబ భోజకులాభరణంబు లగుదమదమను లిరువంకఁ
బెండ్లిచుట్టంబులకు భోజనంబులు వెట్టం గట్టడచేసి రప్పడు.

— మధ్యపుట —

సీ. పట్టాంశుకములపైఁ బన్నీరుఁ బ్రోక్షించి
జేయార్చి చేపట్లు సేయువారు
మక్కలించినతాపు మంజిల్ల పెందెర
లుంగరంబులఁ బట్టియొత్తువారు
నగరుధూపము వెట్టి యభ్యంతరం బైన
గగనావకాశంబుఁ బొగపువారు
వెండియెడ్డనలపై వెలచి తెచ్చినపైఁడి
పల్లెంబు లాయ త్తపటుచువారు

తే. రంకుమృగరోమకృతనూత్నరత్నకంబ
తాదినానావిధాభ్యర్థితాసనములు
వెట్టువారును నై రిందుబింబవదన
లుభయబాంధవభోజనోద్యోగవేశ.

108

క. స్రయ్యవడకుండ నాడిరి
వియ్యపుమేలంబు లుభయవిధబౌంధవులున్
నెయ్యంబునఁ దియ్యంబున
నొయ్యనఁ జతురాక్షరాధికోక్తిప్రాధిన్.

109

సీ. సర్వతోముఖపిపాసకుఁ దప్పిఁ బడియెదు
కామమోదనము నిక్కముగ వలయు
నీముఖంబున మాకు నెఱయంగ సుఖమబ్బుఁ
గాంచుఁ గావుత నిన్నుఁ గమలయోని
యనులోమమున లెప్పునని జేసికొం టిప్పు
భగవదారాధనప్రాప్తినిధివి
విద్యజ్ఞులు నిన్ను విషయించి వత్తురు
కలమధురములు నీగళరవంబు

తే. లగుచు నెయ్యంపువియ్యంబు లల్లనల్ల
సరసనర్తోక్తి జాతుర్యస్థాప్తవముగ
గోష్ఠి సలిపిరి దమలోనఁ గొంత ప్రాద్దు
భోజనాగారపర్యంతభూములందు.

110

చ. లలన యొక స్తు వగ్ధకృకలాసముఁ జేరఁగ దెచ్చి వంచనన్
నలునకుఁ గుంచెవట్టు నెలనాగ పదద్వయమధ్యమంబునన్
నిలిపినఁ గాలు ప్రాక నది నీవియు వీడఁగఁ దోడిభామినుల్
గలకల నవ్వ నూడె నది గట్టినపుట్టముపాయ శూన్యతన్.

చ. అలికులవేణి యోర్తొకనిహస్తముల స్తుభిమజ్జనాంబువుల్
గలఁతియ యెత్తి పోయ నవి గార్చుచునుండె నతండు దోయి
టన్, నెలకొని దానికొమ్మెఱుగునిద్దపుఁజెక్కలుముద్దువెట్టు
కోఁ, గెళవులవారిచూపుగిల్గిల్లు మొఱంగఁగ వేళఁగోరుచున్.

ఉ. అవ్వలిదిక్కుమో మయి ప్రియంబున నొండులతోడ ముచ్చ
టల్, ద్రవ్యచు నొక్కకోమలి పరాకున నుండఁగ ధూర్తుఁ
డొక్కరుం, డివ్వల వచ్చి వంచనమెయిన్ నునుమించు
మెఱుంగుటద్దము, న్నవ్వచుఁ బట్టె దాని చరణంబులకు
న్నడు మైనమేదినిన్. 113

తే. 'ఓమేయేమె యిదేమేమె లేమ! యేమె
మేఘపుష్పంబుఁ దే?' వంచుమేలమాడ
'మేమె మేమెలు దఱ చయ్యె మేలుమేలు
మేఁకమేఁ' కన సభవారు నిగుల నగిరి. 114

*ఉ. లాలనఁ గ్రొత్తబెబ్బలికళాసము వెట్టిరి యాసనంబుగా
గోలయు సాధు వై నయొకకోమటికిన్ నిషధేంద్రబచ్చుకున్
మేలపుమైవడిం దమసమీపపుధూర్తులు తత్పురస్థనలాం
గులత యవ్వణిక్కునకుఁ గోశవిజృంభణశంక సేయఁగన్.

తే. పెడమరలి చూచె నొకచంద్రబింబవదన
వేడ్కదళుకొత్తనొకరాజవిటకుమారుఁ
బెడమరలి యేసె వాని నప్పుడ మరుండు
సానఁబెట్టిన మోహనాస్త్రంబుఁ దొడిగి. 116

ఉ. ఇంచినభక్తి నొక్కతరశేఖణ నైషధభూమిభర్తమ
న్నించువరూఢినీపతికి నేరుపు మీఱఁగ వట్టివేళ్లఁ గా
వించినతాళవృంతమున వీచుచు నుండె జెమర్చుచుండె నా
చంచలనేత్రక్రొమైఱుఁగుఁజన్నులబింకముఁజూచియాతఁడున్.

వ. ఇట్లు హస్తపాదప్రత్యుశనగండాపముఖమజ్జనంబు లాచరించి
బంధువులు తమ తమ నిర్దిష్టంబు లగు నర్హాసనంబుల

గూర్చుండి చతుర్విధాహారంబులు భుజియింపం దొంగి
రప్పుడు. 118

మ. నివసద్బాష్ప మఖండితాఖిలము నిర్మిక్తం బసంత్యక్తమా
ర్దవ మనోన్యస్య మసంగతం బహృతసారస్యంబు గౌరం బగౌ
రవ మామోదనమోదనం బమృతపర్యాయంబు సంబంధి
బాం, ధవభూపాలసుతుల్ భుజించిరి వయోదర్పాను
రూపంబుగన్. 119

సీ. గోధూమసేవికాగుచ్ఛంబు లల్లార్చి
ఖండశర్కరలతోఁ గలపి కలపి
గుజ్జగాఁ గాఁచినగోక్షీరపూరంబు
జమలిమండెగలపైఁ జల్లి చల్లి
మిరియంబుతోఁ గూడ మేళవించినతేనె
దోరంపులడ్వాలు దోఁచి తోఁచి
పలుచఁగా వండిన వలిపెంపుఁజాడుట్లు
పెసరపప్పులతోడఁ బెనఁచి పెనఁచి

తే. గోవజవ్యాదిఁ గస్తూరిఁ గొఱతపటుచు
వెన్నపడిదెంబు జొబ్బిల విద్రిచి విద్రిచి
వారయాత్రికు లనుమోక్షవంతు లగుచు
వలచి భుజియించి రొగిఁ బిండివంటకములు. 120

చ. తరుణులు చంచలాలతలు తత్కరభాండనికాయ మంబుదో
త్కరములు పాలుదేనెలు ఘృతంబులు వాన లఖండఖండశ
ర్కరలును ద్రాక్షపండ్లు వడగండ్లును శోభనభుక్తివేళఁ దొ
ల్కరిసమయంబు పేరెలమిఁ గైకొన కుండం నె భోక్తృ
సస్యముల్ ? 121

తే. పచ్చతామానికంబులపశ్చైరములఁ

బచ్చ గందనికూర లేర్పడమిఁ జూచి

పెట్ట రని పెండ్లి పెద్దలు పెడము పెట్టఁ

బెట్టుటకును నంగనలకుఁ బట్టెఁ దడవు.

122

క. అరుదుగ నపు డొక్కొకయెడ

మరకతమణిపాత్ర గగనమండల మయ్యెన్

జిరుపడములపాసెము శశ

ధరుఁ డయ్యెం జుక్క లయ్యె ద్రాక్షఫలంబుల్.

123

సీ. అమృతరసోపమం బైనకన్తునియాస

వాలపాయసము జంబాల మయ్యె

మంచులప్పల మించు మండెంగమడుపులు

పొరలి తెట్టువగట్టు నురువు లయ్యెఁ

గప్పురంబులయ్యెప్పదప్పవట్టఁగఁజాలు

ఖండశర్కరలు సైకతము లయ్యె

గరుడపచ్చలచాయః గలపచ్చగందని

కూరలు శైవలాంకురము లయ్యె

తే. నొలుపుఁబప్పులతీరంబు లురలఁబడగఁ

బూరియలు లడ్డువంబులు పొరలి పాఱ

విమలశాలోదనంబుపై వెల్లిసూపు

నాజ్యధారాప్రవాహసాహస్రములకు.

124

ఉ. ఆదరణంబుతో నభినవాజ్యవిపాండురఖండశర్కరా

క్షోదసమన్వితంబుగ విశుద్ధహిరణ్మయభాజనంబులం

బైదలు లద్ధిమై నిడఁగ బంధుజను ల్బుజియించి రన్నపూ

రాదరహాసచంద్రకిరణంబులఁ బోలెడుపాయసాన్నముల్.

తే. ఆరగించి రసాధారణానురక్తి
 వారయాత్రికులును బెద్దవరుసవారు
 దివుట శశిలాంఘన క్రవ్య తేమనంబు
 నసమశరకేతనవ్యంజనామృతంబు. 126

క. నేలించి రొకటి దోలఁగం
 ద్రోవక జంబీరరసముతో నూనియతో
 నావం బెట్టినకిటిము
 ద్రావలయము లమృతమధుర రసఖండంబుల్. 127

క. ఆమిష మనామిషముగ న
 నామిష మామిషముగాఁ గుహకమార్గకళా
 సామర్థ్యంబునఁ జేసిన
 తేమనములు మనములం బ్రతిష్ఠించె రుచుల్. 128

చ. అసమసుధారసప్రాదమునందలిరొంపు లనంగ మంచునం
 బిసికినపంచదార లనఁ బేరినమీఁగడతో ఘనంబులం
 బసిగొనఁ జేయువాహరిపుబష్కయణీదధిపిండఖండముల్
 మెసవిరి కంతదఘ్నుముగ మిక్కిలివేడుక వారయాత్రికుల్.

తే. మిసిమి గలపుల్ల పెరుఁగుతో మిళిత మైన
 యావపచ్చళ్లు చవి చూచి రాదరమునఁ
 జొట్టుమని మూర్ధములుదాకి యొట్టఁదనముఁ
 బొగలు వెడలింప నాసికాపుటములందు. 130

చ. *అవికయుఁ బట్టుపుట్టముచెఱంగు మఱుం గయి యున్కిఁ
 జేసి గౌరవపరిమాణముం దెలియ రామికి ముచ్చిరుచున్న
 యొక్కప, ల్లవునకుఁ జూపె నొక్కతె విలాసముతోఁ దన

తోరపుంజనుం, గవపాడ వింత పొమ్మనినకై వడిఁ బానక
హేమకుంభమున్. 131

ఉ. ఎట్టివినీతుఁడో యొకరుఁ డేణవిలోచన బంతివట్టి మా
రెట్టంగ దానివక్త్రశశిబింబముఁ జూడంగ నోడి తాల్చిమై
బట్టముఁ గట్టెఁ దచ్చరణపద్మయుగాంతరచంద్రమశ్శిలా
కుక్తిమభూమిభాగమునకుం దనమంజులదృష్టిపాతమున్. 132

చ. బసవరి జాణఁడొక్కఁ డొకయుగ్మలిచేపవ మాటువెట్టఁగాఁ
బసనికురంగికాపలలఫాలి నిజాధరపల్లవంబుపైఁ
బసిగొని చేరఁబట్టి మునిపండుల నొయ్యన నప్పళింపఁగా
ముసిముసినవ్వు నవ్వె నది మో మొకయించుక యోర
సేయుచున్. 133

క. శివలివాలు నవ్వు లడ్డువ
ములు చన్నులు పససతోలులు మోవులు మండె
గలు చీరలుగ భుజిక్రియ
వలపించె బెండ్లివారి వనితయుఁ బోలెన్. 134

తే. పద్మకొశాభినయహస్తపల్లవంబుఁ
జూపె నొకమచ్చెకంటికి సొబగుఁ డొక్కఁ
డంతయోగిర మడిగెనో! యంతలేసి
కొమరుఁబాలిండ్ల నడిగెనో! రమణి నతఁడు. 135

తే. చూచె నొకఁడు వయోవశస్తోక వికచ
కుచసమున్నేష యగునొక్కకువలయాక్షి
నుభయదోర్మూలకూలంకపోరుకఠిన
లలితవక్షోజ యగులేమ లజ్జ బొంద. 136

తే. ఉష్ణశీతాన్న కబళంబు లొకఁడు సూపఁ
బవలొ రాత్రియొ గెడ గూడ నవసర మని
దానికు త్తర మొకలతాతన్ని యిచ్చె
నధరబింబంబు విఱిచి సుధాగమ మని. 137

ఉ. నాన దొఱంగి చుంబన మొనర్చుటె కా దొకఁడొక్కచంద్ర
బిం, బానన మోముఁజంద్రుఁ జపకాంతరబింబితునిం బునః
పునః, పానకపానకర్తము నెవంబునఁ జేసి తదోష్ఠపల్లవం
బానుచు నాచరించెను సమంచితనీతృప్తమాతృప్తంబులన్.

ఆ. పంచదారఁ బొరపి భక్షింపఁగా నెత్త
భావదుష్ట మనుచు బావ నగిన
దొలఁగఁబెట్టె రోషకిలకించితంబుతోఁ
గొమ్మనరఁటిపండ్లు గూర్చి మఱిది. 139

వ. ఇష్టిధంబున శుచియు మృష్టంబును బధ్యంబును నగుభోజ
నంబు నేసి వెండ్లిదొరలు సుగంధోదకంబులం జేతులు
తోడసి వార్చి ముఖవాసనంబు గైకొని కర్పూరతాంబూ
లంబులు పరిగ్రహించి దమదమనులప్రియోక్తులకు హర్షిం
చుచు నిజనివాసంబుల కరిగి రవ్వుడు. 140

చ. కలికివరాటరా జడప గప్పరవీడెము వెట్టె నవ్వచు
న్నలునడపంబువానికి ఫణాధరవల్లిదళాంతరంబునఁ
బలితపుండ్రేలు మైనఘనఁ బన్ని యతం డది చూచి భీతిఁ ద
ముల మిల వైచిన న్నగిరి మూఁగినరాజకుమారు లందఱున్.

మ. మృదుమృష్టాన్నము లీప్రకారమువ నెన్ని న్నారు ముప్పొ
ద్దఁ గొన్నిదినంబు ల్బుజియించు చుండిరి సమున్నద్రాసు
రాగంబుతోఁ, బదియాఁజేడులపువ్వుబోండ్లనునుపుంబా

లిండ్లకానిన్యసం, పదతో రాత్రులు మల్లుసాము మదనోన్మా
దంబునం జేయుచున్. 142

ప. నిషధమహీచల్లభుండును దమయంతీపరిణయమహోత్సవం
బివ్విధంబున ననుభవించి దివసచతుష్టయానంతరంబున. 143

— ఆశ్వాసాంతము —

శా. నారీచి శ్రుసరోమరాళ ! నయచాణక్యా ! విరించాన్వయ
క్షీరాంభోధిసుధామయూఖ ! కవితాసిద్ధాంతసర్వజ్ఞ ! జం
భారాతిస్విపహస్తకాండనిభబాహాఖడ్గధారాపయో
ధారాశాంతవిరోధిభూధవమహోదగ్రప్రతాపానలా ! 144

క. అరివీరబసవశంకర !

శరణాగతరక్షణానుసంధానధురం

ధర ! సచివగంధసింధుర !

ధరణీభరణైకదక్షదక్షిణహస్తా !

145

మాలినీ. ధరణీభరదిధీహాధకృతస్తబ్ధరోమ

ద్విరదకమతరాజోర్విధ్రదర్వికరేంద్రా !

హరచరణరింసావ్యంజితానందసాంద్రా !

పరిహృతమతితంద్రా ! భాగ్యసంపన్నహేంద్రా !

146

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం బైనశృంగార
నైషధకావ్యంబునందు షష్ఠాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు
శృంగారనైషధము

సప్తమాశ్వాసము

రెడ్డివేమవిశ్వ
త్వారమణకృపావిశేషసమధిగతైశ్వ
ర్యాదూధవిభవశృంగా
మారారివదాబ్జభృంగ ! మామిడిసింగా !

1

— నలుండు దమయంతీనహితుడై నిజరాజధాని కేగుట —

వ. వినుము.

2.

తే. పయన మై స్వపురోహితప్రవరుఁడైన
గౌతముండు ప్రస్థానసంగతికిఁ దగిన
మంగళాచార మొనరింప మహివరుండు
శిబిర మెత్తఁ బడార్లకుఁ జెప్పఁబనిచె.

3.

ఉ. పుట్టిననాటఁగోలె నొకప్రాధ్దు నిజాంకతలంబుఁ బాయకు
న్నట్టియనుంగుఁగూతు దమయంతిఁ గడుంగడుదూర
మన్నుచో, నిట్టివిషాద మాత్మ నుదయింపదు కూరిమియల్లు
నొప్పుచో, నెట్టివిషాద మాత్మ నుదయించెనొ మామకు
నత్తగారికిన్.

4.

ఉ. అక్షయరాజ్యవై భవరమానుభవాభినవప్రభాసహ
 స్త్రాక్షుఁడు గుండినాధిపతి యాత్మసుతారములు నివసితతా
 లక్షగుణీభవద్గణకలాపుని నైషధునిక వరాటదే
 శక్తినిమంధలావధిగ సమృతి నంపె సుతద్వయంబుతోన్. 5

తే. ఆత్మమండల మవధిగా ననుచరించి
 యపనినాథుఁడు జామాత ననిపి మరలె
 నా ప్రతీరంబుగంధ వాహంబు ననిచి
 మరలి పోవుతటాకంబుతరంగవోలె. 6

వ. అప్పుడు నిజవియోగజనితక్లేశంబునం గన్నులబాష్పంబు
 కణంబులురల బ్రణామంబుసేసి తలవాంచి యున్న కూతుం
 గొగిలించుకొని గద్గదస్వరంబునఁ దంత్రి యిట్లునియె. 7

మ. గురువన్నఁ ధనమన్నఁ బుణ్య మనినక గోత్రోదయం
 బన్న దేవర యన్న స్తనమన్నఁ దుష్టి యనినక వాత్సల్య
 మన్న న్ని జేశ్వరుఁ డన్నం బరమోపకార మనినక సర్వంబు
 నన్నం దలో, దరి! నీకు నిషధాధినాథుఁడె సుమీ తథ్యం
 బుగాఁ జెప్పితిన్. 8

సీ. పాటించి కొలువుము భవనదైవతముల
 సవతులఁ గొనియాడు. సఖులఁ బోలె
 నారాధనముసేయు మత్తమామల నెప్పు
 పరిజనంబులమీఁదఁ గరుణగలుగు
 యలుగకు కోపించినపుడు సాధునీతోడ
 మదిలోన నుబ్బకు మన్ననలకుఁ
 వోడికోడండ్రతోఁ గూడి మాడి చరింపు
 దాసీజనముఁ బ్రోవు తల్లికరణి

తే. బ్రాహ్మణులయందు గురులందు బంధులందు
భక్తివిశ్వాససాహృద్యపరత నెరపు
భవ్యపతిదేవతాచారపరమపుణ్య
ధర్మ మేమర కుండుమీ తల్లికాన!

9

వ. అని బుజ్జగించి బుద్ధిసెప్పి కూతుక వీడ్కొనియె దమదమ
నులుం జెలియలి ననునయించి.

10

ఉ. సంకుమదంబుఁ గస్తురియుఁ జాఁదుఁబటీరము గప్పురంబునుం
గుంకుమపువ్వునుం బునుఁగు గొజ్జెగనీరు *ననేకభారువుల్
కంకణకంఠికాకటక కాంచిముఖాభరణ ప్రజంబుతోఁ
గొంకక తోడఁబుట్టువులు గూరిమి చెల్లెలి కిచ్చి నిద్దులున్.11

సీ. కదళికాచంపక క్రముకపాటలచూత

కంకేళివాటికాసంకులంబు

లక్ష్మీణబహుళపుండ్రేతురాజాన్నాది

భూరిసస్యసమృద్ధిభూషణములు

కమలనీలాంభోజకల్పారకుముదాఢ్య

శుంభ త్తటాకోపశోభితములు

వివిధావణసలీలిన్యస్తరత్నాది

బహుపదార్థ వ్రాతబంధురములు

తే. గ్రామములు నూలు క్రథకై శికంబులోనఁ

బసపు కిచ్చిరి భీమభూపాలసుతులు

దండ్రీయాజ్ఞ సహోదరధర్మ మొప్పు

ననుఁగునయిదోడు దమయంతి ననుపునపుడు.

12

*'అనేకబారువుల్'; అనేకబారువుల్' అని ముద్రితలిఖితపుస్తకపాఠములు.

తే. ఉభయవంశలలామ యయ్యుత్పలాక్షి

యత్తవారింటి కరిగెడునవసరమున

మాతృజనకసఖిజనభ్రాతృవిరహ

మధిపతిప్రేమజలరాశి కౌర్వ మయ్యె.

13

వ. ఇవ్విధంబున సంబంధిబంధుజనంబుల సముచితప్రకారంబుల

వీడ్కొలిపి కతిపయప్రయాణంబుల.

14

సీ. ప్రణధిలోకానీతపరితోషవార్తాభి

నందితామాత్యబృందారకంబు

రాజవీధీమహాప్రసాదశిఖరాగ్ర

కీలితాలంకారకేతనంబు

గ్రంథకైశికాధీశకన్యావలోకన

వ్యగ్రపారవధూసమాకులంబు

గస్తూరికాలేపకర్పూరరంగవ

ల్లభిరామమందిరప్రాంగణంబు

తే. సారసారమసారాశ్చ తోరణాంశు

చూర్ణకుంతలమాలికాశోభమాన

గోపురశ్రీలలామంబు గూర్తిపురము

దాయ నేతెంచె నిషధభూనాయకుండు.

15

తే. కలయ నేతెంచి నైషధత్వావరుండు

దివుటఁ బురలక్ష్మీపై వ్రాలుదృష్టి దివిచె

నాత్మనొక్కించుకయుఁ బరాకయ్యె నేని

బ్రాణవల్లభ దన్నేమియనునో యనుచు.

16

చ. ఎదురుగ నేగుదెంచిరి మహీపతికిం బురివారు సర్వసం

పదలు ప్రమోదవై భవశుభస్థితియు న్నైరయంగ మిండతు

మైదపదుపుల్లదోదయము మిక్కిలి వేడుకయున్ మనంబులం
బొదలఁగఁగ్రొత్తయామనికిఁబొచ్చెములేకదురేఁగుచాడ్పునన్.

ప. ఇట్లు మంత్రిపురోహితామాత్యదండనాథప్రధానంబుగాఁ
బౌరజనసమూహంబు దన్నెదుర్కొన సముచితప్రకారంబున.

— సలదమయంతుల పుకప్రవేశము —

శా. ఏమో క్రొత్తయపూర్వవార్త విను చేమో చెప్పుచున్
దండనా భామాత్యాదులు పాదచారమున నేవాస్తక్తి
మైఁ గొల్పిరా, భూమిశాగ్రణి సొచ్చెఁ బట్టణము సంపూ
ర్ణానురాగంబుతో, భామానేత్రచకోరచుంబితముఖప్రా
యరుగ్బింబుండై. 19

క. సకలధరాధీశ్వరుడై
బ్రకటముగాఁ జల్లి రపుడు పౌరపురంధ్రుల్
సుకుమారబాహువల్లి
ముకుళకులసకుల్యలాజముక్తాఫలముల్. 20

మ. దమయంతీవదనావలోకనసముత్కంఠావలద్భామినీ
సముదాయాననచంద్రబింబపరిషత్సాన్నిధ్యయోగంబునన్
సముపేతార్థము లయ్యె సౌధమణిభాస్వచ్చంద్రశాలావితా
నము లుర్వీపతినందనుండు పురఘంటావీధి నేతెంచుచోన్.

తే. ధరణినాథాననేందుసుధారసంబు
సౌధజాలమృణాలికాజాలకముల
సుత్పలాక్షీకటాక్షునీలోత్పలములు
ప్రేమమానఁ దప్పివోవంగఁ బీల్చికొనియె. 22

ప. అప్పుడు. 23

సీ. నిరుపమానస్వయంవరమహోత్సవమును
 మధుపర్కసత్కారమంగళంబు
 గమనీయతరకరగ్రహణహోమంబును
 విహరణాగారప్రవేశవిధియు
 నుభయబంధుభుజీక్రియోపచారంబును
 బ్రాహ్మణికస్వస్తిభాషణంబు
 హరణార్థసంభారహరికాకృతియును
 నగరసంవేశనానందకళయు

తే. ననెడువృత్తాంతముల నొప్పునధిపచరిత
 మాణిమధ్యావసానంబు లవధరించి
 యమరముఖ్యులు గురియించి రలరువాన
 యన్నిదినములు దా రున్నియచ్చుపడఁగ.

24

తే. వికచపారాంగనాపాంగవీక్షణములు
 హర్షితామరకృతపుష్పవర్షములును
 గురియ నృపవీధి నరిగి భూవరుడు సొచ్చె
 నీరజాక్షీసమేతుడై నిజగృహంబు.

25

❀ ఇంద్రులు స్వర్గమునకు మరలుట ❀

ప. అట విబుధులు వృథాప్రయోజనం బైనవసుధాధావన
 ప్రయాసభేదం బనుభవించి పయోధిపాథస్తరంగంబులు
 బోలె వచ్చిన త్రోవయ పట్టి మరలిరప్పుడు.

26

తే. స్ఫటికభూమిధ్రములమీఁదఁ బ్రతిఘటించు
 నర్కబింబంబులునుబోలె నమరవరులు
 గనకరథములమీఁద నాకాశవీధి
 జారునై సర్గిక ప్రభాసౌష్ఠవమున.

27

వ. చనునప్పుడు.

25

మ. మెఱుంగుండేగలచాయఁ గేతనము గ్రొమ్మించారుపీతద్యుతిం
గొఱలం జక్రవిఘట్టనంబునఁ బరిక్షుణ్ణంబులై మేఘముల్
పఱియు ల్వాఱఁగఁ గింకిణి ల్పారయఁగాఁబాటె న్నభోవీధి న
త్తఱి జంభాంతకు తేరు. మాతలికశాత్రస్తాశ్వచేగంబునన్.

తే. మాటిమాటికి నాకాశమండలమున
నవల నివలఁ బయోవాహనివహమునకు
నమరనాథరథాలంబి యైనధనువు
భాసురస్ఫూర్తి విభ్రమాభరణ మయ్యె.

30

క. ధశధశ మని జలములలో
బలరిపువజ్రయుధంబు ప్రతిబింబింపం
గెలఁకుల దందడిఁ దిరిగెడు
జలధరముల కపుడు కులిశసంగతి గలిగెన్.

31

తే. వర్ణితం బైనసావర్ణి వంశమునకుఁ
బట్టుగొడు గైనయంభోజబాంధవునకుఁ
గూడ నేతెంచుగాఁరాపుఁగొడుకుచేతి
దండ మవ్వేళ నాలంబదండ మయ్యె.

32

ఆ. అధికదూర మగుట నాకాశలక్ష్మికి
గర్జపాశ మగుచుఁ గరమువొలిచె
దివ్యభవ్య కాంతిదేదీప్యమానమై
పాశపాణిపాణిపాశపల్లి.

33

తే. పరివహస్కంధమారుతాస్ఫాలనముల
వీతిహాస్రుండు వర్తింతువిధము చూచి;

భీమనందన నీతఁడు పెండ్లియాడఁ

బోలు నని యశ్రచరకోటి బుద్ధిదలఁచె.

34

కా, ఊటీవల్ల భుముద్ధుఁగన్నెనునుబల్కుల్ గ్రోలుకోలేమి ని
ర్వాణానందము లైనవీసులకుఁ దత్ప్రియంబు గంధర్వరా
ష్ట్రీణానాద మొకింత సమృదము గావింపంగ నింద్రాదిగీ
ర్వాణాధీశచతుష్టయం బరిగెఁ దారావీధి దూరంబునన్. 35

ఉ. చిత్తములోనఁ బాయక వసించినభోజనృపాలకన్య న
త్యుత్తమరాజుఁ గూర్చి సుర లూఱటఁ బొందిరి యెంతయేని
యుం, చిత్తములోనఁ బాయక వసించిననిర్తలతత్త్వవిద్యయ
త్యుత్తమశిష్యుఁగూర్చిగురుఁడూఱటఁబొందినయట్టిలాగునన్.

సీ. పతులు చరియించుపదవి సుల్లంఘించి

ఘనములు దిరుగుమార్గంబు గడచి

విద్యాధర శ్రేణి విహరించుపథ మెక్కి

కరువలి యేగెడుకన్య సొచ్చి

గ్రహరాజు వాతెడుఘంటాపథము దాటి

చుక్కలు వొడలెంచుచక్కి పెడలి

చడలేటు ప్రవహించుచాయ యుత్తరియించి

ధ్రువమండలంబుపెంద్రోవ నడచి

తే. యూర్ధ్వలోకంబునకుఁ బోవుచున్నవారు

భీమభూపాలసుతమీఁదిప్రేమభరము

వీడియును వీడ కాత్త భావించువారు

జానవుం డాదియైనగీర్వాణవరులు.

37

— ఇంద్రాదులకు మన్నభుః డేమరుపకుట —

మహాస్రగధర. కని రంతంత న్నభోమా
 స్తమున ఘనతమస్కాండసం దేహసంపా
 దనలీలాజాగరూకా
 తనువికటతనూ ధామధూమాయితంబున్
 వనరాశ్యంతే స్తరంగ
 ధ్వనిసమధికదుర్వారకోలాహలంబున్
 జనసందోహంబు భూషా
 చ్ఛవిధగధగితాశాకటాహోదరంబున్.

38

తే. ఇరులు గవియుచు నేరాళ మెట్టియెదుర
 నల్లనల్లన నేతెంచె నల్లమంది
 గరిమ నాకాశచరుల కాకాశవీధి
 గదలి యెదురుగ వచ్చెనో కాక యనగ

39

వ. ఆజనసమూహంబు ముందట.

40

సీ. రతిదేవి నెవ్వొగురారాపుజన్ములు
 గడకన్నులకు నింపు గడలుకొలుప
 గడు నై నవూవింటఁ గూడి కమ్మనితూపు
 కటకాముఖపుఁగేలఁ గరము మెఱయ
 గటిమండలంబువైఁ గనకంపుఁజెఱఁగుల
 జిలుగుఁబచ్చనిపట్టుఁజేల మమర
 నాలీఢపాదవిన్యాసంబు శృంగార
 వీరాద్భుతములకు విందు సేయఁ

తే. జిన్ని చిగురాకుఁజేర్కొలఁ జేతఁబట్టి
 పేరుటామని రాచిల్కతేరు నడువ

నుక్కడి డయి యేతెంచె నుక్కు మిగిలి

కలికిగారాపుఁజెలికాఁడు కలికి మరుఁడు.

41

ఉ. చీకటితప్పునం బరులచేడియలక రమియింప దూతికా
లోకముమాటతీపులకు లోబడి భీత్యభిమానలజ్జలక
బోకడఁబెట్టి ప్రాణ మొకపోకకుఁ గైకొన కుండుసాహసుల్
పైకొని చేరి తన్నుభయపార్శ్వములందునభక్తిగొల్పరాన్.

తే. బుద్ధదేవపరిష్పర్థం బోలె దాల్చె
లోకజిద్భావ మెవ్వఁడు లోక మెఱుంగ
నీశ్వరునిమీఁదఁ దగిలినయీర్ష్యఁబోలె
నతనుఁడై యేలె నెవ్వఁ డీయఖిలజగము.

43

వ. అమృదనుండు త్రిభువనైకవీరుండు నానీరగతుండై నభోమం
డలంబున గండుమీనుపడగ పాలుపారఁ జిగురుజగజంపు
గొడుగునీడ వాడనివనమాల వక్షస్థలంబునం గ్రాల రతి
యును దానును నేతెంచిన.

44

తే. నలునిఁజూచినపిదప మస్త్రధునిఁ జూడ
నాకనిలయులనయనంబు లోఁకిలింఁచె
నయ్యిరోచక మమరవైద్యద్వయంబు
దీర్పఁ జాలునొ చాలదో! తెలియరాదు.

45

— శ్రీధుఁ డెదురుపడుట —

సీ. కట్టెఱునెరలదీర్ఘ విలోచనంబుల

కడల నగ్నిస్ఫులింగంబు లురల

జ్వంభించి మిగులంగఁ జేపురించినమేనఁ

బ్రన్నేదజలముఁ గంపంబుఁ బొడమఁ

గుటిలమై చిమ్మచీకటి సంఘటించుచు
 నిటలభాగమున భూకుటి నటించ
 సత్యంతగాఢదంతా గ్రవీడనమునఁ
 దొట్టవాతెఱనెత్తు రుట్టిపడఁగఁ
 తే. గటములద్రువంగ మీసాలు గత్తరిల్లఁ
 గంత కుహరంబునందు హంకార మెసఁగ
 నింగి నేలయుఁ దాఱింప నంగలించు
 పగిది నేతెంచె గ్రోధంబు గగనవీధి.

46

స్తోత్ర.—

ఆక్రోశాక్రోశఘోషం
 బయి వికటకతోరాట్టహాసాస్పదం బై
 వక్రభూవల్లరీసు
 వలనభయద మై స్ఫారనిశ్వాసధారా
 చక్రం బై రక్తరూక్షే
 త్తణ మయి విగతహంతియై నిర్దయంబై
 యాక్రోధం బభ్రవీధిఁ
 హతగతి నమృతాహరులఁ ధిక్కరించెన్.

47

ఉ. ఈసునఁ బుష్పసాయకునియేటునకుం గడుదూర. మైనదు
 ర్వాసుని నెప్పునంబునఁ దిరంబుగ మన్నెము దన్ని రాజ్యసిం
 హాసన మెక్కకుండఁ దను నాఁగిన క్రోధముఁ జూచి భీతిమై
 వాసపుఁ డొయ్యనొయ్య నట వ్రాలిచె తెప్పలు వేయుఁ
 గన్నులన్.

48

తే. మండు నట దాసు హృదయమర్తములఁ దవిలి.
 కన్నుగవ సంధకారంబు గవయు తెట్లు?

రాగ మొనరించు నట తా విరక్తి యెట్లు
తన ప్రభావంబు గ్రోధంబు తాన యెఱుంగు. 49

మ. భుక్కుటకాలభుజంగ రాజతరుణీపూత్కారశంకావహః
ధికనిశ్వాససమీరణధ్వనులు సంతీక్ష్యగ్రదంతావళీ
శకలీభూతనిజాధరోష్ఠరుధిరప్రావప్రతిద్వంద్వర [డన్.
క్తకటాక్షుల్ దనపారిపార్శ్వకులు గా దర్పంపుఁ బెంపేర్ప
వ. ఇ ట్లే తెంచె ననంతరంబ 51

— లోభంఁ డెదురుపడుట —

తే. హస్తములు విస్తరించుచు నట పలుకుచుఁ
గంతగద్గది కావ్యక్తకాకువికృతి
రాలుపడి బండ్లిగుల్పుచుఁ దీలుపాటుఁ
బ్రకటదైన్యంబుఁ దోడ లోభంబు వచ్చె. 52

సీ. కడుపుమండించునాఁడటించుచు సెగ దాఁకి
గవరనై యున్న కన్దలవారు
భోగించువారలఁ బుల్కుపుల్కునఁ జూచి
మెల్లన గ్రుక్కిళ్ల మ్రింగువారు
కుక్షింభరిత్వంబుకొలఁది కగ్గలముగా
గూఁ డెంత పెట్టినగుడుచువారు
ప్రాణగొడ్డము లైన పరమసాహసములఁ
బరులసొమ్ముల కాసపడెడువారు

తే. పామునకు బలి వెట్టని ప్రతినవారు
* ఈగకెన్నడు నే నిలి యిడనివారు

* ఈగ కెన్నడు గాడిని యిచ్చువారు అని పాకాంతరము చింత్యము

భనముగాఁపున్నదయ్యాలదటుమువారు
బలిసి లోభంబు నిరువంకఁ గొలుచువారు.

53

మ. కమియం బాపము లొండు రెండు వరుసక గల్పింపఁగాఁ
జాలు కామము క్రోధంబును నిచ్చు మెచ్చక యహం
భావంబుతో నుండుఁ బం, చమహాపాతకసంగ హైకఘటనా
చాతుర్యధుర్యంబు లోభము లోభంబు గదా గుణద్విరద
రాట్పంచాస్య మూహింపఁగన్.

54

సీ. ఇన్నియింద్రియములు నెవ్వనికి గృహంబు
లట విశేషంబు జిహ్వించలంబు

సంప్రార్థనాదీనచాటూక్తి యెవ్వని
కౌజన్త సంసిద్ధ మైనమతము

పాత్రహస్తములపైఁ బడుదానజలవృష్టి
వారించు నెవ్వఁ డవగ్రహ మయి

అన్యవిత్తాపేక్ష యాత్త విత్తాపరి
త్యాగ మెవ్వనియంతరంగగుణము.

తే. జారచోరాదిధూర్తవిహారభూమి

దైన్యకార్యణ్యజలరాశిధవళకరుఁడు

కలిమహారాజునెచ్చెలికాఁడు లోభుఁ

డతఁడు సురలకు జోహారు వనుచు మ్రొక్కె.

55

వ. అనంతరంబ.

56

— మోహుఁ డెదురుపడుట —

మ. తనకుం బట్టపురాణివాస మగుమిథ్యాదృష్టిచే నేతఁ గీ
లొకన హత్తించి విరించిముఖ్యదివిషతోక్తి న్విడంబించు
చుక, ఘనమార్గంబున నేగు దెంచెను మహాకాయంబు

మోహంబు మోహనవిద్యాగమసంప్రదాయఘటనావ్యాపార మేపారఁగన్. 57

తే. బాలు రాత్త కుటుంబజంబాలమగ్ను
లనధిగతశాస్త్రులనధీతులనమతులు
దన్ను నేవింప మోహంబు దప్పుద్రోవ
సల్లనల్లన సురల డాయంగ వచ్చె. 58

సీ. జ్ఞానప్రదీపికాయుంధూసమీరంబు
కామలోభక్రోధకారణంబు
సంసారకపటేంద్రజాలవిద్యాపింఛ
యామ్నాయపదకంటకాంకురంబు
శూన్యవాతారణ్యశుండాలకలభంబు
కుమతసిద్ధాంతవిభ్రమగృహంబు
బహుశఘటకుటీప్రభాతతిగ్గమరీచి
యంధపరంపరావ్యాప్తసరణి.

తే. కన్నులకునిద్ర మదికి జో కన్ను ధృతికి
వినమి చెవులకు నెద్ది భావించి చూడ
నమ్మహామోహం డెదురుగా నరుగుదేర
బ్రమసి చూచిరి వాసవాద్యమరవరులు. 59

వ. అయ్యనసరంబున. 60

—ॐ కలి యెదురుపడుట ॐ—

సీ. పాతకంబులు నీలిపట్టుబొందడములు
పగలింటినిద్రలు హచ్చడములు
పరదూషణంబులు ప్రాలంబహారంబు
లన్యకాంతాసక్తి యంగరాగ

మీర్ష్యాపరత్వంబు హేలావతంసంబు
 బుధజనద్వేషంబు పువ్వుదండ
 మిథ్యాప్రలాపంబు మృగనాభితిలకంబు
 బహులాశనత్వంబు పరికరంబు

తే. పరులఁజూపులు వాకొల్పుఁ బ్రసభలీల
 రాసభాంగరుహాగ్రధూమప్రకార
 బర్బరాకారదేహు లంబరము నిండి
 సరస వచ్చిరి కలిరాజునైన్యభటులు.

61:

వ. ఆసుభటు లుభయపార్శ్వంబుల.

62:

సీ. కుండబొజ్జలక్రింద ద్రిండుగా బిగియించి
 గడితంపుమడుగులు గట్టినారు
 బూజువట్టినదేహములపైఁ దళంబుగా
 మలయజపంకంబు లలఁదినారు
 నునుబట్టతలలపైఁ గనకంపుఁ జెఱఁగుల
 బట్టుచీరలు మూయఁ జుట్టినారు
 కరమువ్రేలుడు లైనకర్ణపాశంబులఁ
 దోరంపుజోగులు దొడిగినారు

తే. వెలయ మృగనాభి గీర్వొట్టు వెట్టినారు
 పసిఁడిలాతాలు నేతులఁ బట్టినారు
 చండముద్రాధరులు నభోమండలంబుఁ
 బూరటిల బట్లు కలిరాజుఁ బొగడి పొగడి!

63

వ. త్రైలోక్యంబును వినునట్లుగా నిట్లనిరి. 'యాగఫలంబు
 పాపాణసలిలోన జనంబు ; దేశాంతరదేహాంతరకాలాంతరం
 బులం గర్తఫలభోక్తయాత్తయనుమాట యసత్యంబు; వేదం

బ్రహ్మమాణంబు; వేదమర్త భేదంబునఁ గదా బోధిసత్త్వండు
సత్త్వహేతువుగా జగం బస్థిరంబని సమర్థించె నెద్దియెద్ది
సత్తది యద్దియధ్నివం; బగ్నిహోత్రంబుండ్రయీతం త్రంబుఁ
ద్రిదండంబు భస్మగుంతనంబు బుద్ధిపౌరుషహీనులగుపురుషు
లకు జీవికోపాయంబులు; స్వచ్ఛందంబు ధర్మంబు; కామ
దేవుండ దైవంబు; మరణంచె యపవర్గంబు; భస్మీభూతంబగు
భూతంబునకుం బునరాగమనంబు గల దనుట భ్రాంతిగాదె?
యామ్నాయంబు లేమి యెటుంగు? నెఱింగెనేని “ఓహి
తద్వేద యద్యముష్టి లోకేఽస్తి వా న వేతి” యని సందే
హించునే? యని వెండియు.

64

క. తారు దముఁ గాచుకొనరే

యీరసమునఁ గావఁ బోదు రింతుల వంశా

చారస్థితి డాంభికు లగు

వారు మరుఁడు దమకెకాని వారికి లేడే?

65

క. శతమన్యునంతధర్మ

స్థితి యెఱిగినవాఁడు గలఁడె త్రిభువనమునయం?

దతనియహాల్యాజారత

యితరులజారత కనుజ్ఞ యిచ్చుట గాదే?

66

క. మారుఁడు దుర్వారుఁడు సం

సార మిది యనాది వంశసంరక్షణ మం

భోరుహవదనలచేతిది

యేరూపున జాతిశుద్ధి యేర్పఱుప నగున్?

67

క. రాజానుమతము ధర్మము

రాజు నిశాకరుఁడు మీకు బ్రాహ్మణులారా!

రాజుప్రవర్తించినవే

రోజున గురుతల్పగమన ముచితము మీకున్.

68.

క. ఏకార్థము సుఖోత్తర

మాకార్థము సేయ నర్హమగునెడ సుకృతం

బాకాంక్షింతురు సురతము

నాకాంక్షింప రది యేమి యవనీవిబుధులొ?

69.

చ. మలిచినరాలయందుఁ గుసుమంబులు వోయఁగ మీఁద

నెన్నఁడే, ఫల మొకనాఁడు గల్గు ననుపల్కుది యెవ్వఁడు

నమ్మినాఁడు? కో,మలవనరాజిలోనఁ గుసుమంబులు గోయుట.

యెప్పుడప్పుడే, ఫలములు వోవొ పోవునొ యుపాసకులార!

తలంచి చూడఁడా.

70.

తే. అన్యదేహః స్తిసం దేహ మైనయెడనుఁ

గలుపములు మాన నెబ్బంగి వలయు నేని

విడుఁడు యాగంబు లోవేదవిప్రులార!

జంతుహింసామహాదోషసంశయమున.

71.

తే. స్మృతులయందు బలాత్కారకృతము లెల్ల

సకృతములుగా విధించినాఁ డట్టై మనువు

బలిమి బ్రాహ్మణులార! పాపములు సేయుఁ

డేమి సేసినఁ జేయ రయ్యెదరు మీరు.

72.

నీ. ఐకమత్యంబు లే దఖిలశాస్త్రములకు

నిగమంబు లొకజాడ నిలువ కాదు

నాగమంబులత్రోవ యది యొండుచందంబు

పంకంబులోనికంబంబు తర్క

మలిగూఢమై యుండు యామశంబులచాయ

యుపనిషత్తులభావ మొక్కరీతి

బహువిధంబులు మంత్రపారాయణంబులు

సాంఖ్యయోగములవాసనలు వేటు

తే. పట్టి యేదర్శనం బైన బ్రతిభకలిమి

వలసినట్లు వక్కాణింప వచ్చి యుండు

నరసి దుఃఖంబు లేక సౌఖ్యంబు కలుగు

ధర్మ మొక డేరికొనుండు విద్వాంసులారా !

73

తే. అస్తి తాబుద్ధి గలదేహ మనలశిఖల

భస్మమై పోవ నెచ్చోట బాప ముండు?

సౌఖ్యదము లైనపరదారసంగమాది

పాపములు నేయుండోపినభంగి జనులు!

74

క. మృతుఁ డట పుట్టుఁ బెటుంగును

మృతుఁ డట వేటొకఁడు గుడువ మేకొనుఁ దృప్తి

మృతునకు నట కర్మ ఫలం!

బతిధూర్తులవార్త లేటి కావర్తింపన్ ?

75

ఉ. చీటికి మాటికి న్నిఖిలజీవులును బొనరించుపాపముల్ మ్రొ

గోటులు దన్నుఁజుట్టుకొని ఘోరపుబాధలఁ బొందు చొంటి

బాటిలునాత్మకు భరమే పాపము నీయది? నిండుబండికిం

జేట భరంబ? యేమిటికి జేయవు విప్రుడ! కిల్చిపంబులన్?

చ. కలుగుట లేమి సందియము కార్యఫలంబులయందు నిట్టిచో

ఫల ముదయించె నేని దమపాలిటివేల్పులు మంత్రతంత్రశ

క్తులును తదీయలాభమునకుం దగు హేతువులందు రస్యథా

కలనకునంగలోపములు గారణమందురు మాంత్రికాధముల్.

తే. అర్థి నార్జింప వర్జింప నలవి గాని
ధర్మము సధర్మమును జెప్పెదగిలి మనువు
నేరములు వెట్టి దండువు నిశ్చయించి
ధరణిఁ గలచోట నర్థ మెత్తంగఁ దలచి.

78

శా. లాలామూత్రపురీషఘర్తజలకీలాలాత్తికల్ భామ లం
చేలా రోతలు పుట్ట నాడుదురు యోగింద్రుల్ వృథాలాప
ముల్? లాలామూత్రపురీషఘర్తజలకీలాలాత్తులో తారతీ
ప్రాలేయాంబుపటీరపంకఘనసారక్షోద్రదివ్యాత్తులో. 79

వ. పురాణంబు ప్రమాణీకరింతు మేని తత్ప్రణేత పారా
శర్యుఁడు పాండవులవగర చాటుకవి; కవులమాటల కేటి
పాటి? మత్స్యపురాణంబునందు మత్స్యంబు వక్తయుట?
తిర్వ్యగ్గంతుమతంబులు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చునె? యది య
ట్లుండె.

80

సీ. దిననాథపంపనుఁ దిత్తోల్ని విడిచిరి
కరుణలే కెముక లేరిరి దధీచి
బాకాశబిలమున బలిఁ గట్టి వైచిరి
జీమూతవాహను జీవి వాసి
రెత్తి పాల్గొనిరి శిబీ ద్రుసంతతివానిఁ
గలగుండు వెట్టిరి కలశవార్ధిఁ
దివుటఁ జుక్కలతేని దినగోరు మెసఁగిరి
పండు డుల్పిరి కల్పపాదపంబు

తే. నయ్య లెంతకు నేర రథార్థిజనులు
వీరముననులు ట్టెట్ట నెవ్వారితరము?

- కీర్తి యిటు వెల్లు నండు దాక్షిణ్య ముఱచు
దారు గల్గిన బడివేలు దమకుఁ గలవు. 81
- తే. శాంతమతిఁ గాముకత మాని సత్తలంతు
దీక్ష నైకొన్న వారలతెఱఁగు లెన్న
స్వర్గమున కేఁగి రంభాదివారసతుల
కుచభరంబులపై వ్రాలఁ గోర రేని. 82
- తే. ఆహవంబున మృతు లై నయట్టివీరు
లమరలోకంబునకుఁ బోదు రనుట గల్గి
నిజమయేని దైత్యారిచే నిహతిఁ బొంది
యతనితో విగ్రహింపరే యసురు లచట? 83
- క. ఆక్షచరణుండు చెప్పిన
మోక్షములు శిలాస్వరూపములు వీనికిఁగా
ప్రేక్షావంతులు దచ్చ
స్త్రాక్షరములు చదువ నేల యతిబాలిశులై? 84
- ఆ. దైన్యమునకుఁ ద్రోవ దలఁప నస్తైన్యంబు
గుఱివంచనంబు గడు పుడుగుట
బుద్ధి మైనయట్లు భోగింప నేర్పుట
సార మైనబోధిస త్త్వమతము. 85
- తే. క్రోధనులు దారు పరుల కక్రోధశిక్ష
నేయు చుందురు కపటవసిష్ఠమునులు
తారు నిర్ధనులై యుండి ధాతువాద
మొకరికిం జెప్పవిప్రలంభకులు నోలె. 86
- తే. కలవు విధ్యర్థమంశ్రభాగములు మాఁడు
శ్రుతుల నామాఁటియందు మీమతికి నెక్క

నర్థవాదాంశ మఖిలంబు నన్యత మయ్యె
నట్ల యగుఁ గాక మంత్రవిధ్యంశములును.

వ. అని యీ ప్రకారంబు వాచాటు లై టిట్టిభంబులుంబోలెఁ
గర్ణకంటకంబు లైనదుర్వర్ణంబులు వేదంబు ప్రమాణంబు
గా దనియును నాగమంబుల నగడు నేసియు ధర్మంబుల
మర్తంబు లుచ్చిపో నాడియు పురాణంబులఁ ద్రాణలు సెఱి
చియు నితిహాసంబుల నపహసించియు యామశంబులం గలం
చియుఁ జన్నంబులఁ జిన్న వుచ్చియు మంత్రపారాయణంబులఁ
దృఢీకరించియుఁ గలికిఁ గౌతూహలంబును జైనులకు సమ్మా
నంబును బౌద్ధులకు నుద్ధతియును జార్వాకులకు నిర్వృ
తియు లోకాయతుల కుత్సేకంబును బాపండులకుం జెవుల
ఁకుండువును గాపాలికుల కుపకారంబునుం గాఁ గైవారంబు
నేయుపాశకులం గనుంగొని శక్రుండు సక్రోధండును
వరుణుం డరుణలోచనుండును నగ్ని యుద్విగ్నమానసుం
డును గృతాంతుం డత్యంతరోషండును నై యయ్యాశా
పతులు నలువురు నల్దిక్కు మొగంబై “యోదురాత్తులారా!
యేమిదుర్భాషణంబు లాడెదరు? దంభోళిథారాసంరం
భంబును బాశవల్లీసముల్లాసంబును సముజ్జ్వలజ్జ్వాలాకరాశ
తయు నుద్దండగదాదండతాండవంబును నెఱుంగరె? యేల
వ్రేలెదరు? పుత్రకామేష్ఠి శ్యేన కారీరీ ప్రముఖంబు లగు
మఖంబులు దృష్టఫలంబు లగుటం గన్నులం గానరె?
యావేశంబున గయాశ్రాద్ధాదు లపేక్షించు భూతంబులం
జూచి పుణ్యఫలంబులు తెలియ రావె? యంగారప్రవేశంబు
దేహంబులు పొక్కకుండుట నేత్రోత్పాటనంబునఁ గన్నులు

వచ్చుట యాదిగాఁ గలవిశేషంబుల దేవతాప్రభావంబులు
భావింపం దగదె? యివ్విధంబునం బ్రల్లదంబు లాడెదరు
గాన మిమ్ము నాలుకలుఁ గోయక నెలవులు ప్రీల్పక ప్రాణం
బులు గొనక యెట్లు సైరింపవచ్చు?” ననిన భయం బంది
యవ్వందిజనంబులు బృందారకులకు నమస్కరించి యిట్లనిరి.

మ. బలభిద్వహ్ని యమప్రచేతసులకుం బ్రహ్మయు వే మెల్లనుం
గలిభూపాలునియొద్దిపాతకుల మీకై వారదుర్భాషణం
బులకుం గాని యతండు మెచ్చఁడు దయాబుద్ధిం పరాధీనవృ
త్తుల నిర్భేదల మమ్ముఁ గావఁదగునీనోహంబులేకుండఁగన్.

సీ. పందిజాతులము మావాచాటతాటోప

మునకు నల్లకు మయ్య యనిమిషేంద్ర!

యనపరాధులము మాయందు నక్కటికంబు

పాటింపు మయ్య కృపీటజన్త!

పరతంతులము మాయబద్ధవాక్యములకుఁ

దప్పు పట్టకు మయ్య ధర్తరాజ!

యాశార్తులము మా యహంకృతిస్ఫురణకు

నెరసులేరకు మయ్య వరుణదేవ!

తే. భయము గొందుము నిర్ఘాతపాతమునకు

దలచుదుము భీషణోల్కాప్రదాహమునకు

జంచలింతుము పటుదండచండిమలకుఁ

బగులుదుము పాశవల్లరీబంధములకు.

90

వ. అని యంజలిపుటంబులు లలాటంబున ఘోరియొచ్చియుచున్నట్లు
కారులు వైవారం బుడిగి యూరకుండి రనంతరంబ. 91

ఆ. గగనమండలమునఁ గాలాయసపుఁదేర
మాలకాకి పడగ దూలి యాడ
ద్వాపరంబ దానుఁ దన్నధ్యవ ర్తియై
వచ్చువాని నీలవర్ణ దేహు.

92

సీ. కఱకు లై పెరిగినకుఱువ్విడుకలతోడఁ
బట్టయాదలఁ గావీపాగ యమర
నిగిడి పూతేకు బాగుగఁ గ త్తిరించిన
గడ్డంబుకొన రొమ్ము గమ్మిరింప
బండికం దెనతోడఁ బ్రతివచ్చుమెచాయ
నీలిపచ్చడముతో మేలవింప
నవరత్న చందనద్రవకల్పితం బైన
నూత్న త్రిపుండ్రంబు నొసల నొప్పు
తే. *కొఱమీసలు మీడి గ్రుడ్లు కుఱుచపొడవు
డొప్పచెవులును గొగ్గిహుడులును గలిగి
యున్న మగ్గీపుఁ డై వచ్చుచున్న వానిఁ
గలిమహారాజుఁ గనిరి దిక్పాలవరులు.

93

త. హేలాబృందారకుఁ డగు
నాలవయుగ రాజుఁ గాంచి నయనాంబుజముల్
ప్రాలిచిరి నిర్జరేంద్రులు
మూలనిఁ గనుఁగొన్న యుత్తమద్విజలక్రియన్.

94

తే. ప్రాధగురుకొపరీధావలీధుఁ డైన
యాత్రశంకుండువోలె జంభారియెదురఁ
గాంతిసంపద గోల్పోయి కలియుగంబు
సాధ్యసాతిరేకంబున జలదరించె.

95

వ. ఇట్లు ప్రభావోపనమ్ముడై ప్రణిపాతంబు సేసి. 96

తే. సేమమే నిష్ఠరస్వామి? శిఖ! సుఖంబె?

శర్మ మే నీకు నోయమధర్మరాజు?

స్వస్తియే పాశహస్త? మీప్రస్తవమునఁ

దగ నపాస్తరజస్తమస్తముడ నైతి. 97

వ. దమయంతీ స్వయంవరంబునకుఁ బోవుచున్న వాడఁ గాలాతి
పాతంబుగాకుండ నన్ను వీడ్కొలుపుడు నామనోరథంబు
సఫలం బగునట్లుగా ననుగ్రహంబు సేయుండు మీయాశీ
ర్వాదంబునం గ్రథకై శికాధీశ్వరతనూభవ వివాహంబై
మిమ్ము దర్శింపంగలవాడ నని పల్కుటయు. 98

క. వారనోన్యంబు ముఖాం

భోరుహములు సూచి నేత్రముల జిటునగవుల్

దేరఁగ నిట్లనిరి యహం

కారగుణాంకురితబహుళ కలికిం గలికిన్. 99

సీ. తగు నయ్య! కలిరాజ! తగవుధర్మము దప్పి

యాడునె యిట్లు నీయంతవాడు?

పరమేష్ఠి నైష్ఠిక బ్రహ్మచారిగ నిన్ను

నా డెటుంగఁగఁ జేసినాడో లేదో?

యవక్తిర్నియని నిన్ను నవధరించినయవు

ద్రోహిగాఁ దలఁపఁడే ద్రుహిణుఁ డాత్మ?

నీశ్వరాజ్ఞాసేతు వెట్లు దాటఁగ వచ్చుఁ

దదధీసులకు నన్యధాకరించి?

తే. మాకుఁ జూడంగ నిది యసమంజసంబు

మిన్న కరుగుము కాదు నీకన్నలెఱుగు

సత్వరంబునఁ బరుల కిచ్చావిఘాత
మాచరింపరు కృతబుద్ధు లయినవారు.

100

ప. త్రిభువనానందమాకందవాటికావసంతంబైన యవ్వత్తాంతంబు సరికడచె నచ్చోటనుండియ కదా మేము మరలి వచ్చుచున్నవారము సానురాగు లగునాగులం బరిత్యజించి యనల్పు లగువేల్పుల నధిక్షేపించి యసమాను లగురాజు మానులం దృఢీకరించి యన్నలినాక్షి నలుండనువాని వరించె నేమిసేయవచ్చు? నీశ్వరాజ్ఞ బలీయసి, నీవును మా తోడివాడవ కదా, మరలి రమ్మనవుడు రోషాంధుండై యక్కలిరాజు దివిజరాజుల కిట్లనియె.

101

తే. పద్మజానకేమి? మీకేమి? పరుల కేమి

చుంగనాపరిభోగలోలాత్సకులకు?

నైస్థిక బ్రహ్మచారి యై నష్టి బొంది
చేరుగడ లేక కలి చెడం జెడియెఁగాక.

102

ప. ఏకపత్నీ వ్రతస్థులైనమీరేల దమయంతిం గామించి పోతిరి? ధర్మంబు పరుల కుపదేశింపవచ్చుంగాక తమకుం జేయవచ్చునే? పోదురు గా కేమి? మీయందు నొక్కరుం డక్కొమ్మ వరి యింపఁగలిగెనే? నిషధరాజు భోజకన్యక వరియింప మీరు లజ్జవరియించితి రింతియకాక యేమి? మిమ్ముం గడకంటం జూచుచు నెవ్వెంగం బోరపుచ్చుచు నటఁగడచి యవ్వణాతి యెట్లు చనియె? మీరెట్లు సహించితి? రిది యసంగతంబు, చిత్తంబులు చిలివిలివోవ నత్తెత్తి మీరు సూచుచుండ నమ్మత్తె కాశిని మనుష్యు నెట్లువరియించె? మీయంతవార లపేక్షించి యుండ నప్పడ్పాక్షి నతిసాహసంబున నవ్వైరనేని యెట్లు

చేకొనియె? నతండు చేకొనినం గొనియె? గాక యీకృపీట
యోని యతనివివాహంబునం గూటసాక్షియై కైలాటంబు
సేసి యప్పాటం దనకుం బెండ్లిఘటంపంజేయ నావటంబై
యుండునట్లు సేయక హతం బెట్లు పరిగ్రహించె? మహాను
భావులగుమీరు భావంబుల నిట్టియభిమానభంగం బెబ్బంగి
నంగీకరించితిరో కాని ననుబోటికి నియ్యపవాదకందలి
చందురునియందుగందునుబోలె డెందంబునం బాయదు.
మీయందఱకు నొక్కవిన్నపం బనుగ్రహించి విసుం డ
వ్వసుమతీశు మోసపుచ్చి యమ్మచ్చకంటి నెత్తుకొని మింటి
మీఁదికిం దెచ్చెద నప్పుడు మీకడకంటికిం గెంపు రాదు
గదా! మహాలాభంబుపట్టున నీవ్యారోషంబు లెట్టివారికిం
బుట్టు ననాదికాలప్రవృత్తంబులైన రాగద్వేషంబులు భేదింప
నెవ్వరికి శక్యం బగు? నది యట్లుండె మఱియొక్క యుపా
యం బవధరింపుడు, పాకశాసనుండు పావకుండు పరేతపతి
పాశహస్తండు పంచముండ నైనయేను నియ్యేవురముం
బొండవులు పాంచాలినిబోలె బంచికొని యనుభవితము
గాని యప్పకంజాక్షిం బట్టికొనినత్తునే? యని పరమకపటో
పాయమాయాప్రయోగపరిపాటీపాటవంబు దేటపడ బహు
ప్రకారంబులం బలికిన.

103

అ. హరిహరయాది విబుధు లక్కలిమూర్ఖతా
ముఖరతావికారములకు టోసి
కడఁగి పలికి రపుడు గంభీరభారతీ
భారతీ సమైనభాషణముల.

104

సీ. అర్హ మెవ్వనిరూప మంగసంభవరాజ్య
 రుక్తసింహాసనారోహమునకుఁ
 గడుగు నెవ్వనికీర్తి కార్తికీతిధినిశా
 నాథబింబంబునెన్న డిమికందు
 భవన మెవ్వనిప్రతాపప్రదీపమునకుఁ
 బుండరికభవాండమండలంబు
 చుట్ట మెవ్వనికేలు సురభిచింతారత్న
 రోహణాచలవారివాహములకుఁ

తే. గలుష మెవ్వనిఁ దలఁచినఁ గ్రాగిహోవుఁ
 బుణ్య మెవ్వనిఁ గీర్తింపఁ బొడవువడయు
 వాఁడు నిషధేశ్వరుండు మా వరుసవాఁడు
 కలిమహారాజ! మన్నింతు గాక వాని.

105

ఉ. మచ్చిక వీరసేనునికుమారునకుం బరమోపకారికిఁ [లో
 మెచ్చి జగం బెటుంగఁ దమనెయ్యపుఁజెల్లెలి నిండుఁగొల్వ
 నిచ్చితిమింతలోపలనె యింతటివారముఁ దప్ప నేర్తుమే? [కిన్.
 యచ్చపలాక్షి గూఁతు రతఁ డల్లుడు మాటలు వేయు నేటి

ఆ. ఏము నలుపురందు నెవ్వఁడు గాఁ జాలు
 నిచ్చిపుచ్చుకొన్న యీలగ్రద్ద?
 మాకు నింపు గావు మాను మీసుద్ధులు,
 కలహములమొగంబ! కలియుగంబ?

107

క. పామరతఁ బట్టఁ బాఱకు
 పామర! కలిరాజ! నిషధపతి మదలీలా
 పామరసావేశంబునఁ
 బా మరవిందారిఁ బట్టఁ బాఱినభంగిన్.

108

- క. కాలోచిత మగుకార్యం
బాలోచితముగ నొనర్పు మది మేలు విరు
ద్ధాలాపంబులు పలుమలు
నేలా పచరింప నిపుడు? హేలానిమిషా! 109
- వ. అని తమలోన. 110
- క. పోయెడుఁ బో యిప్పుడు తా
ర్థీయాకయుగంబునుం దురీయయుగంబున్
దోయి యయి నలున కుపహతి
నేయంఁగా లేరు వానిశీలముకలిమిన్. 111
- క. యుగశేష మశేషమహీ
జగదవనపరాయణుండు సమధికబాహు
యుగళీయుగపదుపార్జిత
జగతీవిజయుండు నలుఁడు సామాన్యుండే? 112
- వ. అని వెండియు నాఖండలాదులు “హోక్షప్రియా దేవా”
యనుపురాణవచనంబు గారణంబుగా నిగూఢప్రాధనిజ
భాషణవిశేషంబున. 113
- తే. ‘యామితి త్రేత్యసజ్జ్ జ్ఞాన మమరశేష
రాజసంస ది హాస్యతాం రహ తమాంసి
తత్ర మా గాస్త్య మితి గతో ద్వాపరేణ
రాజసంసది హాస్యతాం ప్రథమ’ మనిరి. 114
- వ. మఱియు బహుప్రకారంబుల బుద్ధిసెప్పియుం బ్రియంబు
వలికియు హెచ్చుఁ గొండాడియు బృందారకులు గలిద్వా
పరంబుల భూలోకగమనంబు ప్రతిషేధించిరి. ఇట్లు ప్రతిషే
ధించినను నారిసుభాషితంబు పెడచెవులం బెట్టి మోర

కంబును సాహసంబును మదంబును సమాయయు సవివేకంబు
దనకు నైజగుణంబు లగుటం గలియుగంబు కరయుగంబు
మొగించి యిట్లనియె. 115

ఉ. వేలుపులార ! మీకుఁ బదివేలసమస్కృతు లాచరించెదన్
మేలు దలంపుఁ డే నవనిమీఁదఁ జరించెదఁ గొంతకాల ము
ద్వేలత నెవ్వఁడే నొకఁడు దేశములోన నధర్మ వర్తియై
వ్రాలినవాఁడు లేఁడె పలువంకల నారసి చూడ వచ్చినన్ ?

తే. వానిదుర్వృత్తి నెపముగా వసుధ యేలు
నలునిపైఁ బ్రత్యవాయంబు గొలుపువాఁడఁ
గొలిపి యతనిఁ బ్రవేశించి నిలుచువాఁడ
నిలిచి యాతని మనసీక యలఁచువాఁడ. 117

మ. వీనుఁడీ నాదుప్రతిజ్ఞ వేల్పులు ! జగద్విఖ్యాతచారిత్రునా
తని నేఁ బట్టెద నెద్దియేని యొకరంధ్రం బబ్బెడుంగాక యే
ననువేలంబును గొల్చుదేవతలు రాలా యేమి ? యావంతత
ప్పన నైనం గలి సొచ్చుఁగాని మయిమైఁ బోనిచ్చునే
యెవ్వరిన్ ? 118

తే. ఆవగింజలు దాటికాయలుగ నాడి
దొడ్డ సేయుదు సన్నంపుదోస మైన
హరిహరబ్రహ్మ లైననాయంతవారె
కపటమాహేంద్రజాలాదికౌశలమున ? 119

క. కాదంబరిఁ ద్రావించును
జూదం బూడింతు వలలఁ జొక్కులఁ బెట్టె
బైదలుల నియోగింతును
వైదర్భతనూజమిఁదివల పుడిగింతున్. 120

తే. వేయుమాటలు నేల? యో విబుధలార!

యవధరింపుడు నిజము మీయడుగులాన

భైమితో భూమితో బెడ బాపువాడ

నిమిషమాత్రంబునంద యానిషధపతిని.

121

వ. అని ఇలికిన నెమ్మనంబులం గుత్సించుచు నతని యుత్సాహంబు దైవకల్పితంబు గావున నన్యథాకరింప నలవి గాక నాకవప్రముఖు లగుబద్ధిర్ముఖు లన్యోన్యముఖావలోకనంబు నేసి మనకుం గలిరాజుతోడ సంవాదం బింతియ చాలు. తమ్ముండు నన్నయు నగుకలిద్యాపరంబులు బ్రహ్మలోకంబున నుండి యా బ్రహ్మనియోగంబునఁ బోవుచున్నవారు గావలయుఁ బాతెడునీళ్లకుం గట్టపెట్టం బని యేమి? 'పొదండు పొదం డ'ని పోయిరి. కలియును, గామక్రోధలోభమోహపరివారపరివృత్తుండై నిషధదేశంబుచాయన భూమండలంబునకు డిగ్గె నప్పుడు.

122

— నిషధదేశంబునఁ గలిపురుషుని దుర్వర్తనము —

సీ. *హోమాగ్ని ధూమోర్మి కుద్వేగ మొందుచుఁ

గ్రతుధూమములచేత గాసివడుచు

నతిధిపాదక్షాళనాంభఃస్పృతము లైన

గృహమేధిమందిరక్షితితలముల

జీరువారుచుఁ బూర్తశిశిరానిలంబులఁ

జలివట్టి వణకుచు సవనశుష్క

పుటపాకములవెక్కఁ బురపురం బొక్కుచుఁ

బశుబంధములఁ జూచి భయముపడుచు

* 'హోమాజ్యగంధోర్మి' అని పాఠకల్పనము నమంజనము.

తే. ప్రతులబృసులకు యతికోటిరాంభములకు
బ్రహ్మచారులయామాధ్యపం క్తులకును
నంతరంగంబులో నాత్మహననశంక
తరతరమె యుద్భవిల్లంగఁ దల్లడిలుచు.

123

సీ. సవనయూప స్తంభసంభారములఁ జూచి
శూలంబులో యని స్రుక్కి స్రుక్కి
భూదేవనిటలోర్ధ్వపుండ్రంబు లీక్షించి
ఖడ్గంబులో యని కలఁగి కలఁగి
బ్రహ్మచారిజనోత్కరంపుమాంజులు సూచి
పాశంబులో యని బ్రమసి బ్రమసి
యధ్వరస్రజ్జీ కాంబు లాలోకించి
యురగంబులో యని యలికి యలికి

తే. విప్రనికరం బనుష్ఠానవేశలందుఁ
బాణిపంకేరుహోదరాభ్యంతరమున
నినిచి యెత్తినయాచమనీయతీర్థ
జలము శాపాదకం బని యలికి యలికి.

124.

సీ. ఆత్మఘాతకుఁ జూచి హర్షింపఁగా నేల ?
యతఁడు సర్వస్వారయజ్ఞకర్త
బ్రహ్మఘ్నుఁ గని యేల పరితోష మందంగ?
నాతఁడు సర్వమేధాభిరతుఁడు
బ్రహ్మచారీత్వరీతి కేల మోదింప?
నది మహావ్రతదీక్షకంగకంబు
విప్రమధుపానవిధి కేల యలరంగ?
సౌత్రామణీష్టియాజకులు వారు

తే. ధూళిధూసరుఁ బరికించి యేల నిక్క ?

పావనన్నానవిధిమృదాభవ్యుఁ డాతఁ
డనుచు మూఁడవయుగము దన్నచట నచట
భ్రాంతిఁ దీర్పగ గతిలేక భంగఁడుచు.

125

వ. నిషధదేశంబులోఁ జనువాఁడు మఱియును.

126

తే. స్నాతకుల ఘాతుకులఁగాఁగ సంస్కరించు
నహితులకుఁబోలె వెఱచునగ్నాహితులకుఁ
దలఁచు దాంతుఁ గృతాంతుఁగాఁ గలియుగంబు
మానితం బైనయమ్మహిమండలమున.

127

సీ. బొడ్డులఁ బాటించుఁ బరమబంధులఁబోలె
జార్వాకులకుఁ గరాంజలి ఘటించు
జైనులంబొడగన్న సంతోషమునఁ దేలుఁ
జేయని మ్రొక్కు లోకాయతులకు
వైతండికుల కభివాదనం బొనరించుఁ
బాపండులకుఁ జాల భక్తిసేయుఁ
గాపాలికులకు సత్కారంబు గావించుఁ
బరిచయించును దిగంబరులతోడఁ

తే. బాశుపతకక్షపాలికాభస్మధూళి
పాళి యుద్ధాళనక్రియావేళయందు
గాలివెంబడిఁ బై రాలఁ గళవళించుఁ
గలియుగము పావకస్ఫులింగంబు లనుచు.

128

క. వేగుంబోకల మేల్కని
భాగవతోద్దీయమానభగవద్గీతా

- రాగంబులు విని మది ను
ద్వేగంబు వహించుఁ జేదు దిన్నవిధమునన్. 129
- సీ. అప్పరాకుడు పరాకమ్మగా రేతెంచు
త్రోవకు దూరంబు తొలగిపోవు
నాదోసకారి సన్నాసి దవ్వలఁ గాంచి
యోలంబునకు దారియొదిగి యుండు
నాపాపజాతి మాసోపవాసిని నీడ
లంఘింపఁ బోయి కాల్చులియఁ గూలు
నావెనుగొలుకు యాయావర ప్రతధారి
బగదారి యని డస్సి పండ్లు గొలుకు
- తే. నాన్మశంసుండు నుసుగు వైఖానసులకు
నాదురాత్తుండు శ్రోత్రియు నపహసించు
సౌఖ్యుండు సోమయాజి నిరాకరించు
నక్కిరాతుఁ డనుష్ఠాత ధిక్కరించు. 130
- శా. ఆనిర్భాగ్యుండు గాళరాత్రి యని హాహాకారముం జేయు
డెందాన న్నాధ్వస మంది బ్రాహ్మణులు సంధ్యావేళఁ జేత
స్సమాధానం బొప్పగ నావహింప నుదయత్నప్రాశ్వబిం
బంబులోఁగా నాకాశపథంబు నిండికొవి శ్రీగాయత్రి
యేతేరఁగాన్. 131
- తే. జనగ వేషణనిరతుఁ డాచెట్ట సూచు
* నభినవ బ్రహ్మచారిచయంబు నెదుర
క్షుణ్ణకాలోకనార్థి యాఖ్యుండు గాంచు
నక్షుణ్ణకేళిరాజసూయాధ్వరమున. 132

* 'అభినవ బ్రహ్మచారిచయోజనంబు' అని పాఠకల్పరము మూలానుగుణము.

మ. యజమాన ప్రమదావికస్వరభగన్యస్తాశ్వదీర్ఘస్వర
 ధ్వజవండం బగునశ్వమేధమఖతంత్రంబు న్నిరీక్షించి యి
 క్కుజనుండొత్తిలి నవ్వె వేదవిదులం గుత్సించి పుష్పాస్తుచే
 నిజహస్తంబున ప్రేసి యశ్రుకణముల్ నిండానత్రంబులన్.

వ. ఇవ్విధంబున.

134

ఉ. బొండికమండలీప్రకృతిబంధుఁడు బంధకాప్రియుండు పా
 పండసఖుండు జైనతరుపండవసంతుఁడునుం దిరన్మృత
 స్థండిలశాయియుం గవటధార్మికమిత్రుఁడు నైవినిద్యక
 ర్తుం డతఁడుండె గొన్నిదినము ల్నిషధాననిమండలంబునన్.

మ. కలికాలంబు విదర్భరాజతనయాగాధాంకపాలీమహా
 త్కలికాలంబుఁడు సంచరించె నిషధత్వైమండలి న్నాగభూ
 నలనిగ్రాహిణి యైనపారిషద నైన్యశ్రేణి దర్శిష్ఠికా -
 నలనిగ్రాహిణియైనయాత్రకు సముల్లాసంబు సంధిల్లగాన్.

వ. ఇవ్విధంబున గలియుగంబు దిరిగితిరిగి యెప్పట్టుసం బాపంబు
 రూపింప లేక యొక్కచోట నేకాంతంబునం దమయంతవట్టు
 వారిని గూడి మంతనం బుండి “రంధ్రాన్వేషణంబులంగాని
 దోషంబులు గానంబడవు, రంధ్రాన్వేషణంబులు గాల
 క్రమంబునంగాని ఫలింపనేరవు, గావున ద్వాపరం బదే
 శంబున వివాదలేశంబు లరయునది, నాకుం గామక్రోధ
 లోభమోహంబులకును వేటువేట యధికారంబులు పాలు
 వెట్టెద, నవి యెయ్యవి యుంచేని.

137

సీ. యతి మాచకమ్మ గొడ్డలు దీక్షాపత్ని
 మగని బాసినయింతి మరునిపాలు

తీర్థవాసులును మాంత్రికులు దాయాదులు
 దర్శనవాదులును స్త్రోధంబుపాలు
 యజనదీక్షితులు నధ్యయనపాఠకులును
 భస్తగుంతనులు లోభంబుపాలు
 బాలవైతండికపామరాహంకార
 చుంబకమతులు మోహంబుపాలు

తే. కేళిసాధమహాచంద్రశాలయందు
 హంసతూలికపాన్పుపై నహరహంబు
 నవవధూకేళివిహరణోన్నతుః డైన
 నిషధనాథుండు నాపాలు నిక్కమరయ.

138

ప. అని యందట నియోగించి.

139

ఉ. కాకపతాకతో ఘనస్యగాలకిశోరకరధ్యపంక్తితో
 గీకసఫాలికాఘటితకింకిణికావలితోడ గూడి భ
 ల్లూకపక్ష్మత్తిక్ష్ణప్థమగులోహశతాంగముఁ గొంచుఁ బోవనా
 జ్ఞాకృతిఁ బంచె నపు నిజ సారథి యైనదురాత్మ దుస్సహున్.
 ప. పంచి యనంతరంబ యన్నిగ్ధయుండు దాసును గర్దభధూళి
 లగ్నంబున నిషధనగరంబుఁ బ్రవేశించి సంధ్యాకాలంబున
 మసకమసక చీకటిఁ గులుమాపుడుం బుట్టంబు ముసుంగు
 వెట్టికొని పెడతెరువున శూన్యభవనద్వారవేదికా విటం
 కంబుల విశ్రమించుచు దేవమందిరస్రాంగణంబులకుం దొ
 లంగి వేశవాటంబునడుమ నొయ్యన నడచి యట మలంగి
 దురోదరక్రీడావినోదంబుల ననుమోదించుచుఁ గాదంబరీ
 గృహంబు లొరసికొనుచుఁ జైత్యంబులు గడచి శృంగాట
 కంబులు దాఁటి దూరంబు చని నిభృతప్రకారంబున నృపా

గారంబు డాసి యచ్చేరుచం గేళిసాధంబు కెలన శిలాస్రాకార
పరివృతంబై నందనవనంబునకు విందనం జాలి చాలం.
జెన్నొందుమందిరోద్యానంబు దళిసి నెత్తన్నికొలని కుత్త
రంబునఁ గేళాకూళికిం బడమటఁ గుటజకురంటకర్పింటికా
సర్వఖర్జూరకేతకీపండమండలంబులోనం గాఱుకొని గాలికిం
దూఱరానియొక్కయీరంబు సొచ్చి యచ్చట. 141

శా. సంతోషంబున నాశ్రయించె విలసచ్ఛాసోపశాఖాశిఖా
సంతానోదయచుంబితాంబరదిశాచక్రంబు భూపాలశు
ద్ధాంతారామరమాంగనాభిసరణవ్యాపారసంకేతవి
క్రంతిస్థానకము న్విభీతకమహాసర్వసహజాతమున్. 142

వ. ఇట్లు కలిరాజు నిషధరాజధన్వణార్థంబు శుద్ధాంతలీలావనంబు
లోనితాఁడిమ్రానికోటరంబున వసియించి రంధ్రాన్వేషణ
తత్పరుండై యుండె నట పూర్వంబున. 143

— నలదమహంతీగృహప్రవేశము —

తే. అవ్విధంబున నిషధదేశాధిరాజు
నగరు సొత్తెంచి యంతరాంతరములందు
దొరల మంత్రుల దండనాథులను నృపుల
నిజనివాసంబులకు నన్నె నిలిచి నిలిచి. 144

ఉ. పాయఁ దొలంగుఁ డం చుభయపార్శ్వములం బగళంబు
సేయుచుం, దోయజలోచన ల్లాలిచి తోఁ జనుదేరఁగఁ బెండ్లి
కూతు ర, త్యాయతవైభవస్ఫురణ నంతిపురంబున కేఁగు
దెంచె బై, డాయఁగ జిడ్డువైచినక డానిమెఱుంగుఁసిండి
పాలకిన్.

- ఉ. కైశికవృత్తి యొప్పుఁ గ్రథకైశికరాజసుతావివాహాదీ
 యాశుభవస్తుసంయుతము గా బయకారు లొనర్చినట్టిస్తా
 వేశికమంగళ ధ్రువలు వీనుల కింపుగఁ బాడి రంగనల్
 దేశివిధంబు మార్గమున తేటయు నొక్కట సాశగింపఁగాన్.
- వ. అనంతరంబ వధూవరులు లౌకికవైదికాచారపారంగతు లగు
 పెద్దలపనుపున గృహప్రవేశసమ యోచితంబు లగుమంగళా
 చారంబులు ప్రవర్తించుచుండి, రఘుడు వివిధశిల్పకల్పనా
 నిపుణు లగుశిల్పిజనులు సువర్ణపర్వతశిఖరోత్సేధం బగు
 విహారసౌధం బలంకరించి రందు.

147

— విహారసౌధవర్ణనము —

- క. ఒకచోటఁ బువ్వుబందిరి
 యొకచోఁ జప్పరము దూఁగుటుయ్యెల యొకచో
 సకినల గిలిగిలిమంచం
 బొకచోఁ గప్పురపుఁ బలుఁగుటోవరి యొకచోన్.
- సీ. ఒకచోట సాలభంజిక గీలు వన్నిన
 మురిపెంపురవగొండ్లి పరిధవించుఁ
 గుడ్డగర్భాగారసూధ యై యొకచోట
 నలవోక నొక్కపద్మాక్షి పలుకు
 నొకచోట జలయంత్రయుక్తి నీలపుత్రాల
 మొగులు చల్లనిచిన్నిముసురు గురియు
 నొకచోటఁ బగలుచంద్రికలు గాయుచు సుండుఁ
 జంద్రకాంతోపల స్తంభవితతి
- తే. రమణఁ బోషితరాజకీరములతోడ
 నొక్కచోట విటంకనిరూపాపంక్తి

నసమశరశాస్త్రకారిక లభ్యసించు
శారికలు నూత్నకనకపంజరములందు.

149

తే. కోరకించినకడకంటికొలికి జూచి

వాడివాలికపూదూపు వంక దీర్చు
చొరగి రతిదేవిపాలిండ్ల నొత్తగిలిన
యించువిలుకాని వ్రాసినా రిడుపునందు.

150

సీ. అమరవల్లభుడు గౌతముమూర్తి యిల్లాలి
జీకటితప్పు నేసినవిధంబు

నితభానుఁ డాచార్యుచిగురాకుఁబోడిపైఁ
గన్నువైచినకన్నె కలుపుమరులు
నట్టేట దాశకన్యకకు నువ్విళు లూరి
జాలిఁ బొందినపరాశరువిరాళి

గారాపుఁగూతుపైఁగాఁ గానిపనిఁ బూను
వనజసంభవునినెఱుఁగమువెలితి

తే. దారువనవీధి శీతాంశుధరునిరంతు

శౌరిగోపాలకామినీచౌర్యకేళి

కామరసభావములు మించి కానఁబడఁగఁ

దీర్చి యిడుపులయందుఁ జిత్రించినారు.

151

చ. భవజలరాశిదాటు నెడ భావజవాయువు వీచినం దపగి

ప్రవహణముల్ సమున్నతసుపర్వవధూకుచపర్వతాహతిం

బవిలిన దీనతావికలభావము నొందిన మాని నావిక

ప్రవరులభావచిత్రములు వ్రాసినవారు కపోతపాలికన్. 152

శా. చూడఁహేమవిటంకకోణములయంచు లైట్టి యెవ్వారికిం
జూడం గాల్గు వడంకునన్నెలపునం బోద్యంబు వేద్యంబుగాఁ

బాడు గోమలపంచమస్వరమును బంచేషుశౌర్యాంకము
 స్త్రీడాకిన్నరయుగ్మముల్ నఖరపాలిం గిన్నెర ల్పిటుచున్.
 తే. వలచుఁ గస్తూరినిగరాలతలుపు దెఱవ
 గాజుటోవరిలో ధూపగంధలహరి
 హటదురుస్ఫూర్తి నాసికాపుటకుటీర
 కోటరాంతగకుటుంబితాపాటవమున. 154

క. అచ్చట నచ్చట నిడుపుగ
 విచ్చినఁగుసుమాస్త్రశాస్త్రవేదులమనముల్
 మెచ్చించుఁ దెరలమంజిడి
 పచ్చడములు చతురశీతిబంధంబులతోన్. 155

క. కలకంఠులకును సురతపుఁ
 గులుకుటెలుంగులు వచించుగురువులువోలె
 వలభులఁ గలకలరవములఁ
 గలకల యని పలుకుఁ గలికికలవింకంబుల్. 156

ఉ. టంకముఖంబుల న్నణివిటంకములకొలిఖించి యున్నమీ
 నాంకరసప్రసంగమధురాదిమగాధలు పారదారికా
 హంకరణక్రియాసమభిహారమహాపరిహాససంకథా
 సంకలితంబు లొప్పిదపుకైలిః బలితురు ప్రాధభామినుల్.

— నలవమయంతులవిహారము —

ప. ఇట్టికేళీసాధంబున నిషధరాజు వధూసహాయుడై రతి
 సహాయుడైనమృదుడుచుంబోలెనభీష్టనిషయోభోగం
 బులం దృతీయపురుషార్థంబు చరితార్థంబు జేయువాడై.
 తే. కామశరవృత్తవర్తికాగంధతైల
 దీపితానేకదీపికాదీప్తిజాల

వర్ధితాటోపకామదేవప్రతాప
మయినయాహన్త్యమెక్కెనిలియును దాను.

159

సీ. ప్రథమానురాగంబు రాజహంసముచేతఁ

దెలిపి యంపినయట్టిదిట్టతనముఁ
జేరోలగంబునఁ బెద్దగద్దియనుండి
దృష్టించి డిగ్గనిధీరతయును
నుత్తరప్రత్యుత్తరోక్తినైపుణశక్తి
గర్వంబు సూపనకలికితనము
వరణావసరమున వాసవాదులమాయ

మాయింప నేర్చినమతిబలంబు

తే. నాత్మదివ్యావతారతావ్యంజకంపుఁ
బ్రాధీఁ బచరింప వ్రీడాభరంబుకలిమి
వైశికం బయి యుండు నెవ్వరికిఁ జూడఁ
గాన లజ్జింప లజ్జించె గమలవదన.

160

తే. స్వప్నసంభోగశతసహస్రములు వోయె
శ్రమసమీక్షావిరోధార్బుదములు సనియె
మనములో నిండియున్నది ననువుఁ గూర్చి
యింక లజ్జాభయంబుల కెడము గలదె?

161

తే. ఉపలములకంటెఁ గఠినంబు లొక్కవేళఁ
గునుమములకంటె నొకవేళఁ గోమలములు
గాన లజ్జాభయంబులు గలవా లేవా!

పువ్వుఁబోడులహృదయంబు లెవ్వఁ డెటుఁగు?

162

చ. కళావతీ ప్రముఖసఖిజనప్రయత్నంబున నవరత్నశయ్యాసనా
ధంబును ధవళదుకూలకీలితమనోజ్ఞంబును బ్రత్యంతస్థాపిత

కనక కలశభృంగారుతాలవృంతదర్పణతాంబూల వేటికాఫల
కుసుమగంధకస్తూరికాదిపరికరోపశోభితంబును నగు కాతు
కాగారంబు ప్రవేశించి. 163

క. ప్రీతాసరిన్నిమజ్జన
లిలోచితనమనసల్లలితముఖి యగుచున్
నేలఁ బదాంగుళి వ్రాయుచు
బాలామణి నిల్వై దలిమపర్యంతమునన్. 164

ఉ. భావము పల్లవింపఁ బువుఁబాసుపుమీఁదికి నేర్పున స్వయ
స్యావలి దార్ప నెంతయును నర్తిలితోఁ గుసుమాస్త్రశాస్త్రవి
ద్యావిదుఁడోయ్యైఁదిగిచియక్కునఁజేర్చెభజాయుగాంక
పా, లీవలయంబులోనఁ దవిలించి కురంగవిశాలలోచనన్. 165

క.. హారపరీక్షామిషమున
భూరమణుఁడు గమిచె నింతిపొంకపుఁజన్నుల్
కూరిమి నేరిమిఁ బులకాం
కూరంబులు వొడమఁ జిగురుఁగోరులకొనలన్. 166

చ. శుచి యగుహారదామమున శుక్తిజరత్నవిభాపరీక్షణం
బుచితపుఁగై తవంబుగఁ బ్రియుండు ప్రియం బెసలారఁ జూచి
నం, గుచలికుచద్వయం బొరసికొంచుఁ బయిం బులకాంకు
రంబులం, బ్రచురము నేయుచు న్నిగిడె బాణి వధూమణి
కంఠసీమకున్. 167

తే. నవసమాగమవేళ నయ్యవసరమున
నువిదలజ్జాభరంబున కోహటించి
యైదుపదిసేసె వలరాజునంతవాఁడు
నరయ నెవ్వనిసొమ్ము జయాజయములు. 168

సీ. ఒకదీప మార్చిన నున్నదీపంబులు
 నప్పుడ తమకుఁ దా మాటుటయును
 దాలవృంతానిలచేలాంచలాదిక
 వ్యాపారముల దీప మాఱమియును
 నాఱినదీపంబు లప్రయత్నంబున
 మఱి చూడఁ జూడంగ మండుటయును
 మండి యాఱియు నాఱి మండినదీపంబు
 వెలుగుఁజేకటియుఁ గావించుటయును

తే. గలుగునట్లుగ వరశక్తికలన రాజు
 శిల్పముల నవ్వలాటకుఁ జేయుచుండఁ
 దరుణి కుతుక త్రపాద్భుతాతంకభార
 సంకటస్థాయివై సారిణాంక యయ్యె. 169

తే. తరుణి లజ్జాభరంబుచేఁ దన్నువడియుఁ
 దోయజానన వెఱపుచేఁ ద్రోపునడియు
 నుల్లమున భేద మందక యుండ నట్టె!
 బాలుఁడా యేమి తలపోయఁ బంచశరుఁడు? 170

ఉ. ఇంచుక యుల్లసించినను నేమని చెప్పంగ? లజ్జ వచ్చి త
 ర్జించును సాధ్వసం బడరి శిక్ష యొనర్చును మాగ్ధ్య మేచి వా
 రించుఁ బ్రగల్భభావము ధరించి య శ్రేణి వధూమనోగతిం
 బంచశిలీముఖుండు పసిపాపఁడు వో నవసంగమంబునన్. 171

సీ. చూర్ణాలకంబులగుక్కుఁ జక్కఁగఁదీర్చి
 నలుపు నెవ్వనములో మొలవఁ బెట్టు
 గర్వారహంబు గదియించు నెవ్వనుఁ
 గుచకోరకంబుల గోళ్లఁ గముచుఁ

దల్పయం త్రణనిరోధంబునంకిలి కోర్చి
యర్థాంకపాళిక నాదరించు
నిబిడనీవీబంధనిర్తోక్షణమునకు
బని పూని భీతిఁ గంపంబునొందు

తే. నూరుసంవాహనమునకు సుత్యహించు
ఘననితంబంబునై నుండ మనసు వెట్టు
నిమ్మనాభికి డిగ్గంగ నెమ్మిసేయు
బద్దలోచన మరఁగి భూపాలుకరము.

172

తే. విభుడు పరిహాస మాడి నవ్వించుఁగాని
పడయ లేడయ్యె నెన్ని యుపాయములను
రాజబింబాస్యతాంబూలరాగసుభగ
దంతకురువిందమాలికాదర్శనంబు.

173

మ. మనుజాధీశుడు మగ్న హారలతికామాణిక్యముద్రాంకిత
స్తనభారంబుగ గాఢనిర్దయపరిష్వంగంబు పూజోడికి
ననుపుంగూరిమిమై వడి న్నరపె దన్తందాక్షభావంబును
దనపూవిల్లును నొక్కచందమున గందర్వుం డొగిన్ వంప
గాన్.

174

తే. మెలతఁ యప్పుడు మందాక్షమీలితములు
సౌహృదస్తేరములు నై నసంగమముల
ముకుళితంబులు బుష్పితంబులును నైన
భూజములతోడియుద్యానభూమిబోలె.

175

సీ. 'అధరంబు చవిసూపు మన్య మేమియు నొల్ల'
నని చెక్కు జేరి మంతనము వలుకు

డైన్యంబు దోడు బ్రాహ్మణ సేసి తుడిచించి
 బలిమి సొంపునన చుంబన మొనర్చు
 'వదనారవిందానవము ప్రసాదము సేసి
 నను నేలికొంటి గా'యనుచు మెచ్చు
 'ననుఁగుభృత్యునకు నీవని యర్హ మగు' నంచు
 నూరుసంవాహనం బొయ్యఁ జేయు

తే. 'నేల కుసుమాస్త్రు కేలికి నింత వెటవ!
 వెటవ కేనేమి నీసఖీవితతి యేమి?'
 యనుచుఁ దగ బుజ్జగించి హస్తాంబుజమున
 వలపుఁగీలు దెమల్చు భూవల్లభుండు.

176

సీ. పతిపాణిపల్లవచ్యుతనీవిబంధన
 వ్యగ్రబాలాహస్తవనరుహంబు
 ధవక్రతాధరబింబదళనక్షతివ్యథా
 భుగ్న లీలావతీభూరితంబు
 ధరణినాయక భుజాపరిరంభమండలీ
 గాఢపీడితవధూఘనకుచంబు
 వసినఖాంకురమృదువ్యాపారపులకిత
 నీరజాక్షీనితంబోరుయుగళి

ఆ. యస్తివామ్యభార మస్తికౌతూహలం
 బస్తిఘర్త సలిల మస్తికంప
 మస్తిభీతి యస్తిహర్ష మస్తివ్యధం
 బస్తివాంఛ మయ్యై నపుడౌ రతము.

177

చ. కుతుకమునం గురంగమదకుంకుమచర్చ వహించి నీలలో
 హితరుచు లై స్వయంభు లయి యీహితసౌఖ్యవిధాయు

లైన యయ్యతివపయోధరంబులకు సర్థనిశాసమయంబున
స్వమం, చితనఖికింశుకార్చనము సేసే మహీపతి భక్తి
యేర్పడన్. 178

తే. లావునను గూడి పాణిపల్లపయుగమున
నొత్తిపట్టిన సరకు గా కుల్లసమున
హారకాంతిచ్చలంబున నల్లనవ్వు
తరుణిచన్నులు రాజుచిత్తము హరించె. 179

క. తరుణికి ధాత్రీ పతికిని
బరిచుంబనవేళ దంతపరిపీడన మి
క్షురసంఘబానకములో
మిరియపుఁగారఁబువోలె మెచ్చొనరించెన్. 180

తే. చూచియునుఁ జూచుఁ గ్రమ్మఱ సుదతిఁ దివుటఁ
గొంగిలిఁచియు నప్పడ కౌంగిలిఁచు
జొంబనము నేసియును రాజసూనుఁ డెలమిఁ
జొంబనము నేయుఁ జౌనరుక్త్యంబుగాఁగ. 181

తే. కులుకుటెలుఁగుల నలరారు పులకములను
గంపములను సమగ్రసీత్కారములను
జొంబనక్రీడలందు రాసుతునిమోము
శీతకరుఁ డౌట చెప్పక చెప్పె నబల. 182

ఉ. వంచన లేక యాననము వాంచినయప్పుడు ఫాల మోర గా
వించుడుఁ జెక్కుడద్దముటు వ్రీడభరంబునఁగి లెటింగి చుం
బించి మనంబు తాలిమి గభీరతరి త్తకు నెత్తఁ బూనినన్
మించి ముఖాబ్జచుంబనము మేకొనినవ్వు విభుండు నేర్పునన్.

- తే. సతతతాంబూలభోగ కషాయితములు
 నుదయభాస్కరనవసౌరభోల్బణములు
 నయినయధరామృతముల నింతయును బతియుఁ
 జలిపి రనోన్యన్యమధుపానలలితకేళి. 184.
- చ. అవహితభావభావితసహస్రకరామృతభానుమండలుం
 డవుచు నసమ్మతక్షణసమభ్యుదితం బగుభావలాభలా
 ఘవము మదిన్ జయించి ప్రియకాంత రసాంతరసన్నిరుద్ధమా
 ర్థవఁ గరఁగించుచున్ గరఁగె రాజు సమంచితపారవశ్యుడై.
- తే. భాగ్యవశమున భావలాభంబు లపుడు
 రెండుసమమైనఁ గుసుమకోదండనర్త
 కర్త కాండసమాపనశర్తసార
 సంచిభాగంబు సమమయ్యె సతికిఁ బతికి. 186.
- చ. ఇవ్విధంబున నవ్వామ వామపాదతలవిలుక్షమన్తథశ్రీ
 విలాసుం డైనయవ్విలాసివలనం బ్రథమపరిహాసంబునం బతం
 గపుంగవగవీహైయంగవీనరసరసాయనాస్వాద ప్రరూఢం
 బునుఁ జిరకాలావస్థానసుస్థిరంబును వివిధవిఘ్న పరంపరా
 నిస్తారనిరంకుశభాగ్యోదయంబును సౌభాగ్యగర్వసర్వస్వ
 సహాయంబునునైన నిజానురాగంబునకుం దగి ప్రీడాజిత
 మన్తథంబులును దుల్యలజ్ఞాస్థరంబులును గందర్పవిజిత
 మందాక్షంబులును నగుకేళీవిశేషంబులఁ గుచకుంకుమ
 పంకంబుచేతను నున్ముంగురులచిన్ని పువ్వులచేతను నడుగు
 నెత్తెముల కొత్తలత్తుక చేతను బింబాధరంపుఁదాంబూల
 రసరాగంబులచేతనుం బర్యంకభాగంబు దేటపటుపం దులా
 కోటిరటనంబును గంకణఝణఝణత్కారంబును మేఖలా

కలాపకింకిణీకలకలంబునుఁ గులుకుటెలుంగులం గలసి సకినల.
 కీలుఁబటపులచప్పుల్లు విప్పు నేయం గ్రమంబున విచ్చిన్న
 హారమండలం బగుసురతాండవంబునకుం గళాసిక యగు
 పారవశ్యంబునం గుసుమకార్తుకనర్తకర్త కాండకేళీసమాపనా
 శర్తసారంబు సమసంవిభాగంబుగాఁ బంచికొని యనుభ
 వించుచు నిశ్వాసధారాసారంబుల వాసాగారంబధివాసిం
 చుచు నెడనెడం బ్రియనఖిక్షతార్పణంబులు ఘాణితంబునం
 దొనర్చిన మరి చావచూర్ణంబులం బోల నర్థనిమిలితనయన
 తారకంబునుఁ బ్రస్వేదబిందుకందలిత నాసికాశిఖరంబునుఁ
 జర్వణాధౌతబింబాధరశయాళుయావకంబును సామిలుప్త
 లలాటతిలకంబును నగువదనకమలంబు హృదయవల్లభు.
 వక్షస్థస్థైర్యదేశంబునం జేర్చె నప్పు డమ్మిథునంబు. 187

మహాస్రగ్ధర.—

సరి యాతాయాతరంహ

శ్చలకలితరతశ్రాంతినిశ్వాసధారా

పరిషద్వ్యామిశ్రభావ

ప్రవిఘటితమిథఃస్రాణభేదోదయంబై

యైరిమన్వక్షోజపాలీ

యుగకరిమకరీయుగ్భజామధ్యచిహ్న

భరణవ్యక్తైకభావో

భయవిలసితహృద్భాగమై నిద్రవోయెన్!

188

న. మఱియును.

189

తే. సురతపారవశ్యంబులఁ జొక్కి చొక్కి

కేళినిద్రాసుఖంబులఁ దేలి తేలి

మేలుకొని బాహ్యరతిలీల మించి మించి
దంపతులు గ్రీడసల్పిరి తనివి సనక.

190

సీ. ప్రాణేశునొసలిలాఁకంబు వొడ గాంచి
ముసిముసిసవ్వతో మోము మలచు
నేల నవ్వితి? చెప్పు మిప్పు చంచడిగిన
నధిపుచేతికి నుంచుటద్ద మిచ్చు
మలుపెట్టి చనుదోయి మదనాంకములు సూచు
దనునవ్వవిభుజాపులన యదల్చు
రాజుచే జికురభారము నెజ్జ మోవంగ
మొక్కించుకొను బాదములకు నలిగి

తే. పుద్గమూర్తిజగీషానురూపకలన
కతనుఁ డేకాదశాకృతి నైనభంగి
జరణనఖదర్పణములందు భరణివిభుఁడు
లీలఁ బ్రతిబింబితుండుగా లోలనయన.

191

సీ. దంతక్షతవ్యథాదాయికాస్యమునకు
దంతక్షతవ్యథ దండు వయ్యె
గుచకుంభమద్దనక్రూరకర్తం బైన
కరము పాదము లొత్తి కరుణ నడసె
దీప మార్చినయప్పు దీప్తిసూపినకల్ల
మాలీరత్నము మొక్కి మాన్చికొనియె
నొత్తినతప్పు వో నుడివె గ్రీడాశ్రాంతి
నమృతంబు గురిసి దివ్యాభరణము

తే. మోస గాకుండ నపరాధములకుఁ దగిన
శాస్త్రి యన్నింటి కిబ్బంగి సంభవించె

సతికి బతికిని నవ్వేళ సంఘటిల్లు
శంబరారాతిధర్మయుద్ధంబునందు.

192

ఉ. మంకెనపువ్వుమీఁదియళిమాడ్కి నృపాధరపల్లవోదరా
లంకృతిమైనదంతపదలాంఛనముం గని కన్నుఁగోనలం
దంకురితంబు లైనదరహాసలవంబులు పద్మనేత్రయి
జ్జింకులు నేనె బట్టుముల యీఱమిఁ గాటుక చిమ్మచీకటిన్.

ఉ. కిక్కిరిచిన్నదోయి యిరు గ్రేవలకాంతియుం బంచబాణుఁ
గ్రొవ్వెక్కఁగఁజేయ హస్తయుగ మెత్తివిహారభరంపుఁ బేర్చి
కిక్కిరి ప్రసూనము ల్గురియువేనలి వీడిచి కొప్పువెట్టుచో
జొక్కులఁబెట్టె భూవరునిచూపులఁ గోమలి బాహు
మూలముల్.

194

శా. వాసోభూషణగంధమాల్యరచనావైచిత్ర్యసజ్జాంగియై
యాసీమంతిని యన్యకాంత యనుమితాభ్యాభ్రాంతి పుట్టించుచు,
న్వాసాగారమునందు నొక్కతెయ నానాభంగి వర్తించు న,
త్యాసక్తి న్నవసౌఖ్యలీలల విభుం డామోదముం బొందఁగాన్.

195

ఉ. కైటభవైరియున్ జలధికన్యయు నాదిగఁ గీటకంబునుం
గీటకపత్నియుం దుదిగఁ గృతస్నము రాజును దాసు నై
నిరాఘాటరతిన్ సుఖించుటకుఁ గాంక్ష యొనర్చు మనోంబు
జంబునన్, బాటలగంధి నిత్యనిరుపాధిక రాగనిబంధనంబునన్.

ఆ. వనిత రూపవేషవాసోంగవాసనా
భూషణాదిబహువిశేషరచన
నన్యదివ్యకాంత యనుశంక పుట్టించి
నేర్పు గ్రొత్త గాఁగ నృపతిఁ గవయు.

197

ప. ఇవ్విధంబున నమ్మికునంబు నిధువనక్రీడాపరాధీనంబై
 యానందజలధి నోలలాడు చుండ నవ్విభావరి జరాభావంబు
 ధరియించె. మనోభవుండు కోదండం బెక్కుడించి సుగ్రుమ
 విరామసూచకంబుగాఁ గుక్కుటకంత కాహళంబులు
 వృత్తించె, నప్పుడు వైతాళికులుం గేలీప్రాసాదపర్యంతభాగం
 బున నుండి యుచైచ్చస్వరంబున నిట్లనిరి. 198

— అశ్వాసాంతము —

మ. ప్రణతానేకనృపాలమాళివలభీవర్యంకరత్నావళి
 ఘృణికిర్చిరితపాదపీతజయలక్ష్మీకేళిమాణిక్యద
 ర్పణ! దర్పాంధవిరోధిరాజనివహస్రాణానిలాహారభ
 ష్మణకుక్షింభరిభూరిదక్షిణభుజాస్తంభాసికుంభీనసా! 199

క. ప్రాధజయశ్రీకుచభర
 గాధపరిరంభకేళికౌతుకసుఖసం
 రూఢనవపులకముకుళ
 న్యూఢోరస్థుల! విలోచనోత్సవమూర్తి! 200

మాలిని—

అమృతజలధికన్యాప్రాణానాథాంఘ్రిసీమా
 సముదతసురగంగాసామ్యకీర్తిప్రదీపా!
 కమలభవపురంద్రీకంతనక్షత్రమాలా
 సమధికమణిరోచిస్సర్వచ్ఛలీలానులాపా! 201

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
 పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతంబైన శృంగార
 నైషధకావ్యంబునందు సప్తమాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు
శృం. గా ర నై ష. ధ ము
ఆ ప్త మా శ్వా స ము

ధామరెడ్డి వేమ

త్వాధీశ్వరసచివసింగనామాత్య ! దిశా

సాధశిఖరాగ్రకీలత

సాధీయస్ఫుటిక కుంభసన్నిభకీర్తి !

1

వ. అవధరింపుము.

2

— ప్రాభాతకైకాళికగీతములు —

మ. జయ శీతాంశుకులావతంస! నిషధస్వామి! మహారాజ! య
వ్యయధైర్యాకర! నిత్ర మేల్కొనుము సంధ్యావేళ
యేతెంచె నీ, నయనాబ్జంబుల కిచ్చు భవ్యశకునానందైక
కల్యాణమున్, శయనోత్థాయము భోజరాజతనయాసంఘల్ల
నేత్రాబ్జముల్.

3

మ. వరుణప్రేయసి యైనదిక్కుఁ గదియ న్వాంఛించుచున్
జంద్రికా, పరిధానంబుఁ గ్రమక్రమంబునఁ బరిభ్రంశంబు
నొందించు చం, దురుని గన్గొని యింద్రదిగ్గవిత ప్రత్యూష

ప్రసాదోదయ, స్ఫురణవ్యాజమున నిజానసమున న్బాసె
బ్రహ్మద్యుతుల్. 4

సీ. చంద్రాతపంబులుసాంక్షపాతమ
స్వహాయుధ్వలై పరిశ్రాంతిఁ బొందె
నతిదరిద్రాణదేహద్యుతి ప్రాణమై
ప్రాలేయకిరణబింబంబువ్రాలె
నవరస్పరంబులై యుకాశవీధికిఁ
గొన్ని భాస్కరకరాంకురము లెగనె
నమహతితరదీప్తి సంతంతుఁ జుక్కలు
సంఖ్యావిధేయ కేషంబు లయ్యెఁ

తే. గుముదకేదారమున నుండి క్రొత్తవిరియుఁ
గమలపండంబునకు వేడ్కఁ గాఁపునచ్చు
కొదమతు మైదకడ తొక్కఁ గుసుమవెట్టై
నభినవం బైన ప్రథమసంధ్యాగమంబు. 5

క. కరవాడిసూదితుదమొన
నర దటువంబడిన ముత్తియంబునుబోలెన్
గర మొప్పె రజనికరణీ
కరవమధువు హిమము కుశశిఖాశిఖరమునన్. 6

మ. దివిషద్ధంపతితల్ప మైనగగనోద్దేశంబునం దారకా
నివహంబు ల్గుసుమప్రసంగములు గా నిర్వాణకాంతిచ్చటా
నవతూలప్రకరోదరంభరినిశానాధుండు గండోపధా
నవిధాలీల వహించె నత్తటి నఖండం పైనబింబంబుతోన్. 7

శా. శైవ్యసంపాతమొయి న్నభంబునసహస్రాంశుండు వైచిత్రగర
శ్యేనవ్రాతము సందకారబలిభుక్ష్మీణీజ్ఞానసారతిన్

దానం జంధ్రుడు పశ్చిమాశకు శశత్రాణార్థమై యేగె ను
డ్డినం బయ్యె నుడు వ్రజంబు పరిపాటిం బారువాలో యనున్.

క. లఘుగతి ననూరుసారథి

విఘటితతిమిరు డయి వీడె విచ్చేసె దివి

మఘవపుర ప్రాసాద

ప్రమాణక ప్రాంగణము లుపఘ్నంబులు గాన్.

9

చ. గ్రహములు నిర్జరీసురతకాలవిసూ త్రితహార రత్నసం

గ్రహములు మేఘవీధి యనుకొతుకమందిర చత్వరంబునన్

బహుకరమాన్వనావిధి ప్రభాతముఖంబునఁ బాయఁ దట్టె ని

ష్టహహ భుజిష్యవో నియతి! యంతకయారసిచూడవచ్చిన్.

సీ. ఆమ్నా యశాఖాసహస్రవివ ర్తంబు

లుడురాజకల్యాణహోమవహ్ను

లాకాశహర్ష్యాగ్రహస్తదీపంబులు

ప్రాలేయజలరాశిబాడబములు

చక్రవాకమనోవిశల్యాషధంబులు

దశదిశాకుంకుమస్థాసకములు

రాజమండలకాంతి రాజయత్నము లంధ

కారవేదండకంతీరవములు

తే. పద్మవననిర్ణి బంధనబాంధవములు

కైరవాకరసమ్మోహకారణములు

సవిత్ప్రమణిపావకేంధనసామిధేను

లెగసె నుదయాద్రియపుల నీరెండకొనలు.

11

క. పసిపాపయెండకొనలను

మనమనకనియిరులుఁ గలసి మన మలరించెన్

శ్లోకార—18

దెసల నలుగడల గుంజా

విసరంబుల సరులు ప్రేలవిడిచినభంగిన్,

12

సీ. నముచిసూదనువీడినడువీధిచక్కటి

నింతకు నేలెచు నిచుని శేరు

కట్టుపకాసులై గగనాంగణంబున

మందేహులింతకు మాటుకొంపు

స్రవించు నింతకు బ్రథమా వ్రటులలో

నూపునోడి శిలాజతూత్కములు

ప్రీతి నింతకు నేగు బిచ్చుకుంటును మ్రొక్క

వినుతసాభాగ్రుండు వినశువు

తే. మేలుకొను మిదె రాజన్యమీనలక్ష్య!

కాలకంఠసమర్చనాకాలమయ్యె

విశ్వవిశ్వంభరాభారవిధృతిదీక్ష!

దీర్ఘతరనేత్ర! నిషధభాత్రీకళత్ర!

13

వ. మఱియునుం దిమిరవిరహపాండూయమానదిష్టండలంబును

విచేయతారకంబును దరిద్రాణస్థారోహిణీరమణబింబచుం

బృహదానచరమాచలశిఖరభాగంబును శిశిరసలిల షోడకుక్షిం

భరిక్షీరకంఠరవిమయూఖంబును గుముదకేదారనిద్రాసుఖ

నిదానంబును, నిశావిరహవిహ్వలచక్రాహ్వయవిహంగమస్త్రీ

పుంసహృదయ బృంహితాస్థంబును గువలయినీకుక్షి

భ్రూణాయమాన మదసుప్తబంభరంబును లవణస్యదౌప

వాహ్యాహయలిలేహ్యమానమాణి మంథశిలాశకలంబును,

సంధ్యామానవ్రతపరాయణవిశిష్టాధ్యేత్ర జనవిహితాధ్య

యనవిరామంబును బ్రాహ్మణాభిమంత్రి తాష్టాంగజలిజల

వజ్రధారావిదారితమందేహదేహంబును నై యత్తఱిం
 గ్రోత్తవిరియు నెత్తమ్మిరులకేసరంబులవాసనలు గ్రోలి
 మత్తల్లి యుల్లాసంబునం దూలియాడు కొదమతుమ్మెదకదు
 పులు ఘృత్యుణసుమనశ్చేణిశోణం బగుపొడుపుసంజకెంజా
 యయుం గలయ బెరసి గురువెందపేరులయందంబు వహిం
 చుటయునుం, గుశకిసలయంబులమీఁదం బ్రాలేయాంభగికణ
 క్రమసంభృతంబులై రజనియనుపిడియేనుంగుఘాత్కారంబు
 నేసి యుమిసినం జిలికిన కరవమధుశీకరంబులంబోని యుదక
 బిందుసందోహంబులు సుషిరకరణనిపుణ నికరనిశాతాయస
 సూచీశలాకాశిఖాంకురసంకరంబునం గరంబు హత్తినముత్తి
 యంబుల ననుకరించుటయును, వికసితైకదళంబు లగుకుశేశ
 యకోరకంబులచేతం గమలాకరంబులు మిహిరకిరణాభోగ
 భోజనార్థంబు సంధ్యారాగాంబువుంజేత మొదల నాహో
 శనం బెత్తుభావంబు భజియించుటయును, చులుకితతమస్సింధు
 పూరంబు లగుబిసినీబాంధవుని కరంబులవలన రంధ్ర
 స్రుతంబు లగునంధకారబిందుసందోహంబు లిందిందిర
 వ్యాజంబున నంభోజవనంబులోనం దొరంగి విస్యమరమధు
 స్రోతకకచ్చద్వయీపరిసరంబులం బంకశంకావహం బగు
 టయును, దటరుహతరునికాయనిష్కుహక్రీడానీడంబుల
 నిద్రించి మేల్కొంచి కలగొనం బల్కుపులుగులయెలుఁ
 గులకోలాహలంబులచేతనుంబోలె బ్రత్యుద్బృద్ధంబు లగు
 సరోజాతంబులలో మధువ్రతవ్రాతంబులు వధూపదనల్బ
 మధురాధరసుధాపానంబుతోడ సాధువిధీయమానంబు లైన
 మధుపానమహోత్సవంబులం బ్రవర్తిల్లుటయు, గాఢతమతమ

స్తమాలగహనభంగమాతంగంబులును గనత్కనకరేణుత్రస
రేణువిసరపిశంగంబులు నగుపతంగకిరణశృంగంబులు భవన
వలభిజాలంబులం దూటి భ్రమదణుగణాక్రాంతంబులై కుండ
పరిభ్రమణశ్రాంతి నాపాదించుటయును విభాతలక్ష్మీవిలాసంబు
విశ్వనయనోత్సవం బయ్యె; వెండియు:— 14

మ. సలిలాభ్యుక్షణకంబుసంభవరజోజంబాలపాండూభవ
జ్జలజచ్చిత్రరవత్రభావభజనక సంధిల్లి శీతాంశుమం
డల మిష్టస్తమితార్థబింబ మగుచు న్నక్షత్రశంఖచ్చిదా
కలనచ్చేకసరోజబాంధవకరాగ్రస్వైరనిష్పీడనన్. 15

చ. తటుకున న స్తమించె బతిదై న్యముఁ జూడఁగ నోడి తారకా
పటఁమునుం ద్రియామయును బాపురె! యింటులవాడిపంత
ముల్! గటకట! తద్వియోగమునఁ గ్రాగి నశింపఁడ నిష్టు
రాత్తుడై, పటిక మొకో విధుండు? నడువట్టుకలంకము నల్ల
గారయో? 16

ఉ. నిద్దుర మేలుకొమ్ము రజనీకరవంశవతంస! కుంకుమం
బద్ధినభంగి మింట నదె యామినిచెల్లెలు కాల్యసంధ్య దా
నుద్దియ సేయుచున్న యది యుష్ణమయూఖసంతప్రసూతికిం
బ్రొద్దులు సొచ్చి యున్నయవి పూర్వదిశాసరసీరుహాక్షికిన్.

తా. వైదర్భిహృదయేశ! మేలుకొని నిర్వర్తింపు సంధ్యానవ
ప్రాదుర్భావవిధేయముక విధికలాపంబుక ముహూర్తంబు
లో, నాదిత్యుం డిటఁ దోడుసూపుఁ బటురంహగిపిష్టపిష్టికృత
త్వాదిగోర్వ్యమమహాతమోఘ్నము నమోఘంబుక మయూ
ఖాఘమున్. 18

శా. ప్రాతఃకాలము వాయుసంబు 'పణినాఁతోక్తశాస్త్రంబులో' దాతజ్ఞస్థానులు చెప్పుఁ డెవ్వి? యనుచందం జొప్పు గౌతా యనం, జాతుర్యం బలరార ను త్తరము విస్పష్టంబుగాఁ గోకిల వ్రాతం బిచ్చెఁ దుహీతుహీ యనిగృహారామప్రదేశంబులన్.

ఉ. వారక రాత్రియెల్లఁ బ్రియవల్లభుఁ డైనశశాంకుఁ గూడి యిచ్చారతికేళి జాగరము సల్పినఖిన్నత నొక్కొద్దీర్చి కా కైరవరాజి యిప్పు నిజగర్భనివిష్టమదఁబ్బరేఘం కారమిషంబునం దటచుగా గుటువెట్టుచు నిద్రవోయెడిన్.

వ. అని యివ్విధంబునం బ్రభాతకాలవర్ణనంబు నేయువైతాలి కుల నాదరించి.

21

మహాస్థగర.—

బలవద్దారిద్ర్యముద్రా

ప్రకుపితకమలాపాటలాపాంగరోచిః

కలికాసందేహదాన

క్షమకమలమణిగ్రామజాగ్రన్తయూఖో

జ్వలశుద్ధస్వర్ణభూషా

నముదయముదయతాస్వింతసంప్రీతి నయ్య

ధులకుం బుత్తైంచె భూనా

భుసతియుడిగపుందోయజాతాక్షిచేతన్.

22

వ. అప్పుడు.

23

— నలుఁడు ప్రాతఃకాలకృత్యంబులం దీర్చుట —

తే. తనకు నెద్దానిఁ గన్యాప్రదాన వేళఁ
యాతకంబున నిచ్చె నెయ్యంపుమామ

యట్టియూశ్వరవరద త్తమైనరథముఁ
గామగమనంబుఁ దలఁచె నక్షణమ నృపతి. 24.

క. మదిఁ దలఁచినంతమాత్రన
యుదయించుసహస్రరశ్మి కుపమానంబై
మదనకీడాసాధము
తుదనిలువున నిలిచె రథము తోయదవీధిన్. 25.

తే. కనకకింకిణికాజాలకములు మెఱయ
గగనతరువుపుష్పమగుపుష్పకంబువోలె
నెచట నుండియొ యేతెంచి యెదుట నున్న
పసిడి తేరెక్కి వసుమతీపాలసుతుఁడు. 26.

శా. వాతాహారవిరోధి నెక్కి చను విష్వక్సేనుఁడుం బోలె ని
ర్ధౌతాసిద్యుతిమేచకంబగువియద్భాగంబునకా భాస్కర
ద్యోతస్థితవిమాన మెక్కి మదిలో నుత్సాహ మేపారఁగాఁ
బ్రాతస్సానము నేయఁ బోయె ధరణీపాలుండుమిన్నేటికిన్.

వ. ఏఁగి యట మహానటజటాటవీవాట నవతరించి నభోవీధిమేధీ
భూతం బగుధ్రువమండలం బొరసికొనుచు శింకుమారా
కారంబునం దారకామూర్తియై పవ్వళించిన పాంచజన్య
ధరునిచరణపల్లవంబుఁ బ్రతౌళించుచు, సోమార్కమయ
మహాసోపానంబులఁ బ్రవహించి, పరివహపవనర్షంపానంపా
తంబులం దూఁగియాడు కరుళ్లచప్పుళ్లు దిక్కుటంబుల
నాస్ఫోటింపం, ద్రివిష్టపలలాటికాతిలకంబును నరకపురగోపుర
ద్వార దంతార్గళయును నారాయణచరణారవిందమకరంద
బిందునిష్క్రందంబునుఁ బుండరీకభవకమండలుత్థితధారయు
నైనయమ్మహానది డాసి విమానంబు డిగ్గి, జలఁచగాహనా

యాత జంభారాలి కుంభి కుంభస్థలిసాంద్రసిందూర పరాగ
సంధ్యాయమానసలిలంబును నస్పరఃకుచతటీపటీరచర్పామ
చర్పికాసురభిశంబునుఁ బ్రతీరపాఠిజాతకుసుమధూలిపాళిపి
శంగితనైకతంబునుఁ జింబామణి శిలాసంఘాతసంఘట్టన సము
చ్చలజ్జలశీకరాసారచ్చటాస్ఫోటిత గగనభాగంబును గన
త్కనకపులినవేదికామధ్యాసీన కామధుగ్ధేమాధస్యధారా
ధోరణీ ప్రవాహబృంహితోర్తియు నగునొక్క రేవున డిగ్గి
తత్ప్రదేశంబున.

28

సీ. అత్యంతనియతిఁ బంచాంగంబు పఠియించె
నఘమృతానాన మాచరించె
దైవతముపిపితృతర్పణం బొనరించె
సంధ్య నారాధించె సవితఁ గొలిచె
గాంగేయవాలుకాలింగమూర్తిని నిల్పి
కాంచనాబ్జములఁ బూజించె శివునిఁ
బారిజాతకలతాపల్లవాగ్రంబులు
చిదిమి యెయ్యన మేపె ద్రిదశగవికే

తే. గేలుదోయెత్తి యశాదలఁ గీలుకొలిపి
గగనమునిరాజు లైనచుక్కలకు మ్రొక్కె
దివ్యరథ మెక్కి వేగ యేతెంచె మరలి
యధిపుఁ డటు సురనదిఁ దీర్థయాత్ర సలిపి.

29

తే. హృదయసాధాదిక్కుప్తిమానేకరూప
ధాతుకాధిత్యకా తటాంతరము నేరె
ధరణినాథపురందరాధ్యాసితంబు
రత్న దివ్యవిమానధారాధరంబు.

30

తే. దివసముఖకార్యజాతంబుఁ దీర్చి వచ్చు
పతి నెదుర్కొనె భక్తిసంభ్రమ మెలర్పఁ
జెలువ ప్రత్యగ్నిశాసింధు సలిలవీచి
తూర్పుదెస వచ్చునిండుచందురునిబోలె.

31

—ॐ నలదమయంతుల గోష్ఠీ ల—

వ. తరణిఖరకిరణకందళితమందాకినీకనకారవిందంబునకు విందై
నిజసందర్శనానందమందస్థితసుందరం బగునయ్యిందువదన
వదనంబు మదనరాగంబు సంపాదించ సర్వసర్వసహానిలింప
సార్వభౌముండు.

32

ఉ. మానససంప్రమోదము సమగ్రముగా సురలోకవాహినీ
న్నానవిధిప్రవృత్తివచనంబునఁ జెప్పక చెప్పినట్లు స
మ్మాననఁ దన్నెదుర్కొనినమానవతీజనతాలలామకుం
గానుక యిచ్చెఁ దావి వెలి గాని కనత్కనకారవిందమున్.

క. పురుషోత్తమలాలితయ

త్తరుణీమణి మిగుల నొప్పెఁ దత్సమయమునకా
సురసింధుహేమకమలము

కరకమలంబున ధరించి కమలయుఁబోలెన్.

34

తే. రాజముఖకి నయ్యేకవరాటకంబు

లలితసమ్మానమున నేకలక్ష మయ్యె

రాజకృపఁ గన్న యొక్కవరాటకంబు

నేకలక్షం బగును సంశయింపనేల?

35

వ. అనంతరంబ విధివిశేషంబు సమాప్తింపంగోరి చకోరలోచనం
గడకంట నీక్షించుచు నిషధాధ్యక్షుం డగ్నిహోత్రగృహం
బునకుం జని.

36

తే. తన కనిష్ఠంబు లగుకలిద్వాపరముల
కేతు సూపియుఁ బోలె ధాత్రీశ్వరుండు
నిత్యసత్రేత ఋత్విక్రప్రణీత మైన
త్రేత నేవించె విజితమిత్రేతరుండు.

37

తే. విభుఁడు ప్రాప్తేహితన క్రియావిధికలాప
మివిధంబునఁ దీర్చి సద్భావ మొప్ప
భామినీభావజిజ్ఞాసు బాదపద్మ
యుగము నిశ్శబ్దముగ మెట్టు నొయ్యి వచ్చె.

38

ఉ. మిన్నక చేర వచ్చి యొక మేలపుమైవడిఁ బువ్వుబోడి క్రా
ల్లన్నులు మానె బాణికమలంబుల భూపతి నవ్వుచున్నయా
సన్న సఖిజనంబుఁ గనుసన్న నదల్చుచు నవ్వధూటి క్రా
ల్లన్నులఁ జేరలం గొలుచుకై వడిఁ గన్నుల నవ్వుదేఱఁగాన్.

తే. ఒక్కపూబోడి భ్రాసంజ్ఞ నొయ్యి బిలిచి
యాత్మహస్తాధికారమయ్యబ్రవదన
హస్తముల కిచ్చి యెఱుంగనియట్ల తాను
వసుమతీశుండు నగె నన్దె వచ్చినట్లు.

40

తే. జ్ఞాతహస్తాంబుజాంతరస్పర్శ యగుటఁ
గైతవంబు నెవంబు గాఁ గమలనయన
మానసంబున మానసంపద వహించె
నాననంబున ధరియించె మానముద్ర.

41

చ. కుటిలకటాక్షవీక్షణముఁ గోమలనూత్నకపోలరాగముం
జటులసమంచితభ్రుకుటిసంవళనంబునుఁ జూచువేడుక
జిటపాట రేచె రాజు సరసీరునేత్రకుఁ గామకేళిక
గటుకులు గానిమానములు గావె ప్రదీపనసిద్ధిహేతువుల్.

వ. అప్పుడు నృపతి సామోపాయంబునం బ్రణయమానం బపన
యింపం దలంచి యిట్లనియె. 43

ఉ. దాస్యము నిన్ను రే కుసుమధన్వంః డొకండును సాక్షిగా సరో
జాస్య! వహించినాడ, విను, మప్పుడ మ్రొక్కుట లేదు, నీకు వి
శ్వాస్యఁడఁగాన మ్రొక్కుఁగొను స్వస్థితి నీసలిలాభిషేకసా
రస్యపవిత్రమస్తకము వ్రాల్చెద నీవదయుగ్ధకంబునై. 44

తే. కుటిల మగునీకటాక్షంబుఁ గుఱలయాక్షి!
యించుఁచుక నామీఁద నెఱ్ఱబాణి
నిగిడి మరలినభావంబు నిజము దెలిసె
శ్రవణసూపనిపాత్రైకశంకఁ జూసె? 45

క. లేయెండ వేడి యయ్యుం
దోయజపండముల కింపు దొలఁకించుక్రియకొ
నీయలుక పరుసనయ్యును
నాయెడదకు వేడ్క సేయు నభినదళాక్షి! 46

తే. చివ్వుఁ గెఱ్ఱెఱవిచిలుగాటు నెపము గాఁగఁ
దామరసనేత్ర! కోపింపఁ దగదు మమ్ము
ఫలరసాస్వాద మొనరించుచిలుకమీఁదఁ
బింబవల్లి మతల్లి కోపించు నెట్లు? 47

తే. ఉవిద! నీమాట విన నొల్ల మూరకుండు
కా దనక వింటిమే నేమి కారణంబొ?
రాజకీరంబు మము నిష్ఠురంబు లాడఁ
బ్రతిపదంబును బరుసగాఁ బలుకు వీణ. 48

వ. అని వెండియు రసావేశంబున. 49

తే. చూడ వేటికి నిడువారుసోగమీల
సూడు పట్టంగఁజూలెడుచూపుఁగొనలఁ
బలుకుపలుకున నమ్మతంబు చిలుకుచుండఁ
బలుక వేటికిఁ జిలుకలకొలికికాన!

50.

శా. కోపం బితంయు నుజ్జగించి సుమనసకోదండనారాచథా
రాపాణింధమ మైననీధవళనేత్రబోధ్యత్సవైః జల్లవే
తాపం బాఱఁగఁ గౌఁగిలించుకొనవే తథ్యంబు నీబంట నే
యోపుంస్కోకిలవాణి! యోశశిముఖి! యోపక్షబింబాధరా!

మ.నిను వొచున్నది కాలయాపనకు నువ్విట్లు రెడు భావముల్
రసభంగం బగు మానరోష మతిదీర్ఘం బయ్యె నే నింతటం
బ్రసభాలింగనపూర్వకంబుగ మనోరాగంబు రెట్టింపఁ గా
ణిసిధాత్వర్థ మనుగ్రహింపఁ గదవే నీరేజపత్రేక్షణా!

52

వ. అని పలికి బలిమిన యాలింగనంబు నేసి తల్పంబునకుం దార్చి.

తే. పతి కళావతి యనుదానిఁ బద్మనయన
దమసహోదరిగారాపుదాదికూఁతు
నంతికమునకు రప్పించి యాదరించి
నర్తసాక్షిణిఁ గావించి నగుచుఁ బలికె.

54

వ. కళావతీ! నీవు నొడికారపుమాట లాడం బ్రోడ వని
విందుము. నీ వెఱుంగని పాడిపంతంబులు లేవు. తగవు
దప్పక చెప్పె దేని గొన్ని మాట లడిగెదము. మాటలాడక
విచారించి యుత్తరం బిమ్ము.

55.

తే. అన్యపురుషునిఁ గలలోన నైనఁ దలచు
దాత్త లో నండు మీవిదర్భాత్తజాత

- యన్యపురుషుడు గాఁడె పుష్పాయుధుండు?
వనిత దనయాత్మలోన నెట్లునిచె నతని. 56
- వ. అని యడిగిన నది యిట్లనియె. 57
- తే. వనితహృదయంబులో నున్న వాఁడ వీవు
నీ ప్రతిచ్ఛాయ మదనుండు నృపనరేణ్య!
యట్లు గాకున్న నశరీరుఁ డయినయతఁడు
పుణ్యశుభమూర్తి దేవరఁ బోలు తెట్లు? 58
- వ. అనిన నృపాలుం డిట్లనియె. 59
- తే. తోఁకచుక్కలబోలు దృక్తోయజముల
వెలితి లేకుండ మీబోఁటి చెలులఁ జూచుఁ
గాంత వీక్షింప దరగంటఁ గాని మమ్ము
నేము నేసినయపరాధ మేమి? సెపుమ. 60
- క. భూపాల! మెఱుఁగుబోఁడుల
చూపులకంట్రాయి నీదు సొబ గట్లగుటన్
మాపిన్నది యిసిఁతల
చూపుల నరగంట వెఱచుచు న్నినుఁ జూచున్. 61
- క. కలకంఠి దనకు వలసినఁ
'గలికీ' యని నిన్నుఁ బిలుచుఁ గలమధురముగా
'నల' యను రెండక్షరములు
పలుకఁగ నాలుకకు నెంత భారంబొ కదా? 62
- తే. మగువ దేవరదివ్యనామము జపించు
నెఱ్ఱనమ్మన నిత్యప్రతమ్మ గాఁగ
నచ్చముక్తాఫలై కావళిచ్చలమునఁ
జన్ను గవ నక్షసూత్రంబు సంతరించి. 63

వ. అనిన నలుం డి ట్లనియె.

64

చ. మదగజరాజకుంభముల మచ్చరికించు చురోజకుంభముల్
గదిసి కలంతమేరయునుఁ గైకొనియున్నవి యెల్లవారికిఁ
విదితము గాఁగ నిట్టితటి నీచెలిడెందమునందు నేనియుం
గదలక మాకు నుండ నవకాశము లేదు గదే కళావతీ ! 65.

తే. రమణిహృదయంబునను మహారాజ వీవు

గరిమ విచ్చేసి యుండినకారణమున

ధీనివక్షోరుహంబు లాలోన నుండ

నెడము లేకున్న మరి కదా వెడలె వెలికి ?

66

వ. అని కళావతి రాజు నుద్దేశించి.

67

ఉ. వంచన యింత లేక కరవాడినఖంబుల నొక్కినొక్కి నొ
ప్పించితి రెండునేతులనుఁ బెద్దయులావున నొత్తి యొత్తి పీ
డించితి విట్టితాకటికిడెందమువానికి నీకుఁ గాక మా
చంచలనేత్రయొప్పులకుచంబులు పయ్యెదలోన డాఁగెడున్.

ఉ. మ్రుచ్చిలి గంధవారణసమూహము కుంభవిలాససంపదల్
మ్రుచ్చిలి మించుపయ్యెదలలోపల డాఁగుచు నుండు నెప్పు
మీ, నెచ్చెలిక తైచన్నఁగవ నీవు విచారము నేయుమా
మదిక, మ్రుచ్చుల గిట్టి పట్టుదురు నొంపుదు రేమనవచ్చు
రాజులన్ ?

69

వ. అని పలికి రాజు కళావతీ ! మామాటలకుం బ్రత్యుత్త
రంబులు పొసంగ నిచ్చితి; మేలనవచ్చు! నీప్రసంగం బిట్లుండె
నీచెలికత్తియ నేడు మాతోడ నేల పలుకదు ? నీవు చెలిఁ
జేరి మంతనంబుండి తదభిప్రాయం బెఱింగిమాకుం జెప్పుమా..
మెచ్చుగల దనినం బ్రసాదం బని మదనరాజకార్యషాస్థుణ్య

చక్రవర్తిని యగు నయ్యింతి దమయంతిం జేరవచ్చి యషడ
క్షీణమంత్రరహస్యంబున. 70

మ. వరివస్యానియమం బఖండితముగా వాల్సాన్యసీయాదిక
స్తరశాస్త్రంబులు వింటి నాముఖమునకా జాణుండు సీభర్త నే
ర్పరివై చిత్తముకీ తెలింగి సుతప్రాగ్భ్యముల్ సూపితే
సరసీజానన! యన్న నుగ్ధలి వయస్యకా ప్రసె: గెంచామరన్.

ప. ప్రేసి మసూయాకుటిలం బగుకటాక్షపీక్షాబుసం దర్శించె,
నిట్లు నిర్భర్షింపఁబడి వైదర్భిం జూచి రిక్తయలుకఁ చెచ్చు
కొని 'యువదేశగురున నగునాకు రతిరహస్యవార్త నెప్పు
వైతి, ధూర్జవై సీపు నెప్పుకుందు గాకేమి? నా నేర్పున నీమ
గనిచేతన చెప్పించెద, నిదె చూడస' మన మణియుం గొంత
తడవు మంతనం బున్నయదిగై శుద్ధాంతచారిణి మహీ
కాంతునితో నిట్లనియె. 72

తే. 'అధిప! వైదర్భి దర్భాంకురాగ్రబుద్ధి
మనతలంపులఁ బోల దీమగువతలఁపు
బాల యనుచున్న వార మిప్పున్దనయన
నిట్టిప్రాధియుఁ గలదె యేయింతులకును? 73

ప. ప్రణయకోపంబులు రతిదీపనోషధంబులు; పాలయలుక లేక
మగవారికి మగువలు బ్రాతులు గాగు; దీప్తంబు లగ్నయ్యేని
యవియే ప్రేమభంగకారణంబులు, గావునం గోపం బింత
మాత్రంబు చాలు నని పలికి దేవరమాటగాఁ బాదప్రణా
మంబు నేయంబోయి లీలాకమలంబున మొత్తుపడితిఁ, బడు
దుఁగాకేమి? యస్తుత్తకాశినిదిత్తం బెఱింగి నచ్చితి నరధ
రింపుము. 74

ఉ. తా మది నవ్వుకున్నది విదర్భనరేంద్రతనూజ నిన్ను సు
త్రాముడ వంచు నీయరమరంబునఁ జో మన నీదు నీకు సు
త్రాముడు గానివానికిఁ బ్రతాపమునం జదలేటిపైఁడికెం
దామరపువ్వుఁ దే వశమే ధాత్రికి మాటలు వేయు నేటికిన్?

క. దంభోభిభాగ్యరేఖా

దంభంబునఁ బ్రస్ఫుటముగ ధరియించెదు హ

స్తాంభోజంబున దేవర

జంభారివె యగుట కేల సందేహింపన్?

76

తే. లోకపాలుడ వస్వల్పలోచనుడవు

వజ్రపాణివి దేవతావల్లభుండ

విన్నిలాంఛనములఁగూడ నింద్రుడవుదు

నైషధుండ వగుటకుఁ జిహ్నంబు నెపుమ.

77

వ. మహేంద్రుం డింద్రజాలమాయావిదుండు, స్వయంవరసమ
యంబునం దెట్లట్లు నలరూపధారియై వచ్చెనో యని శంకించు
చున్నయది. మందాకినీకాంచనకమలదానంబు సుమీ యీ
సందేహంబునకు నిదానంబు.

78

ఉ. రోయఁ డొకించుకేనియు మరుత్పతి యన్యకశత్రదూషణా
న్యాయము నేయ మస్త్రభమదాంధతనాశ్రమభూమిఁ గొక్కు
రో, కో యని కూయఁడే యతఁడు గుక్కుటమై నడిరేయి
గౌతమ, ప్రేయసిఁ బొందఁ గోరి తనవెద్దతనంబు జలంబు
పాలుగాన్.

79

వ. నీవు తత్త్వనైషధుండ వైతేని యనన్యసాక్షికంబు లగు
శయ్యావహస్యంబు లుగ్గడించి యిప్పంకజాక్షిశంకాకలంకం
బవనయింపు మనుటయు మందస్థితసుందర వదనారవిందుం

డై యయ్యిందుముఖి సుద్దేశించి పురందరుం డనుసందే
హంబు డిందుడడు నట్లుగా మహీపురందరుం డిట్లనియె. 80

తే. మఱచితే నెమ్మనఁబులో మెఱుఁగుబోడి!

ప్రథమరతికేళి నతిఁరిశ్రాంతిఁ బొంది

కూడ రెండవరతికి నూల్కొననినిన్ను

గ్రీష్మ యామిని యని యేను గేలిగొంటి. 81

తే. నీవు మృదుశయ్యఁ గపటంపునిప్ర వోవ

నెలఁత! కేల్లమ్మి యిడితి నీనిమ్మనాభి

నప్పు డచోటఁ బులకంబు లంకురింప

నంబురుహనాభి వైనచందంబుఁ దలఁపు. 82

ఉ. కామిని! ఘర్త బిందువులు గస్తురిబొట్టునఁ దోఁగి రేఖై

కోమలగండపాళికలకోణములకా దిగజాట నంచల

శ్యామల మైనయాత్మ వదనాబ్జముఁ జూతుఁగదే మదీయచిం

తామణిదామదర్పణమున న్నెఱిఁ దత్సమయోచితంబుగాన్.

తే. తరుణి! యెఱుఁగవె వీకికాదానవేశ

గురుజనప్రాంతమునయందు గూఢవృత్తి

నాగవల్లీదళంబు నెన్నడుమఁ జీటి

మడిచి యందిచ్చినపుడు గోరిడుదుఁ గేల? 84

ఉ. మానిని! భోజనావసరమధ్యమునం గొనియాడ గోస్తనిం

దేనియ సంస్తుతింప విసుతింపను మీఁగడ ఖండశర్కరా

పానక ముగ్ధడింపఁ బ్రతిపక్షచటూక్తినిస్సరోషర

క్తానన మైననీయధర మల్లునొ యంచు మదిం దలంకుచున్.

తే. ఆననం బాదిగా నాభి యవధి గాఁగఁ

త్రేమ భవదంగకములు చుంబించునపుడు

చరమచుంబనవేళ నోసరసిజాక్షి!

యేను జెక్కిలి గిలిగింత లిడుటఁ దలఁతె? 86

మ. అని సంకల్పభవైకసాక్షు లగుశయ్యానేకసంభోగచి

హ్ననలక్ భూపతి ప్రత్యభిజ్ఞ కొఱకై యందంద వాక్రువ్వ
న,వ్వనితారత్నము వాలుఁగన్నులఁ బతి న్నారించుచున్నాసె
నొ,య్యన థాత్రేయి శ్రుతిద్వయంబు నిజహస్తాంభోజయు
గ్గంబునన్. 87

వ. ఇట్లు లజ్జావశంబునం దనవీనులు మూసిన. 88

తే. అధిప! తాటంకచక్రధారాంచలములు

వాడులతికోమలములు పూఁబోడి చేతు

లొయ్య నేతెంచి శ్రుతరోధ ముడువ నీకు

నర్హమాయాస మైనను నయ్యెఁ గాని. 89

వ. అనిన విని నీవు మాన్యురాలవు నీమాట యతిక్రమింప
వచ్చునే? యనుచు నమ్మచ్చకంటిం గ్రుచ్చి కౌఁగిలించుకొని
శయ్యాంతలంబునకుం దెచ్చి ముచ్చట వోవం జెక్కుట
ద్దంబులు ముద్దు వెట్టుకొనియె నయ్యవసరంబున సమీక్ష
త్యంతరంబుననుండి వైతాళికపురంధ్ర యుచ్చైస్వరంబున.

— మధ్యాహ్నము —

సీ. అపధారు దేవ! మధ్యాహ్న సంధ్యావేళ

దినయావనంబు దోతెంచె నిపుడు

అతితీవ్రతాపతప్తాంగియై మేదిని

భవదాప్ల వనవాగిపిపాసు వయ్యె

మార్తాండమండలీమధ్యభాగంబున

నీడెందమునఁజోలె నిలిచె శివుడు

నిస్సృతిపం బైననీప్రణామమునో
 గొచ్చుకుంటాడె పరండవేడి

తే. సీలనీలంబు లై ననీనిడందనెలుల
 యందు బ్రనహించు చమలగంగాంబుధారః
 దలచుగాక కళిందజానలివేణి
 తుళితరవీచికాపూర్వపరిచయంబు.

91

ప. అని వైతాళికపురంధ్ర పలికెను.

92

తే. ధరణినాథుండు గేళిసోధంబు డిగ్గి
 జలన మింటికి నేతెంచె సన్నదముస
 నవసరము వేచి యున్న నానాననిపులు
 దప్రవప్రవ నిలిచి వంచన మొనర్ప.

93

తే. అంగుళిక్షేపలోచనాపాంగభంగి
 విభ్రమభ్రూతరంగసంవేల్లనముల
 నాదరంబు ప్రసాదించి యవ్వభుండు
 సకలస్మృతుల నిజనివాసముల కనిచె.

94

ప. అనిచి మజ్జనశాల కరిగి.

తే. కలపములతోడి ననయక్షకర్దమమున
 నలుగు వెట్టించికొని రాజనందనుండు
 మహితమృగనాభిపంకంబు మాళిః దాల్చి
 జలజలోచన లార్పంగ జలకమాడె.

96

చ. మహిపతి భామినీకరసమంచితకాంచనకుంభతీర్థవా
 ర్గహరులు మూర్ధభాగమునవ్రాలంగనొప్పె విలోచనోత్సవా
 వహమహనీయమూర్తి యయి పారిజలోచనపాదతీర్థవా
 ర్గహరులుమూర్ధభాగమునవ్రాలంగనొప్పహిమాద్రికై వడిన్,

క. వ్యామగ్రాహ్యస్తను లగు
భామలు మును జలక మార్పు బదపడి నిషధ.
స్వామికీ దీర్ఘం బార్హిరి
భూమినిజ్జరులు మంత్రపూతాంబువులన్. 99

ఉ. అంతరకల్పమానచుళు కాచమనంబుగ నైషధక్షమా
కాంతుడు తీర్థమాడె మధుకైటభవైరపదాంబుజోదరో
ద్వాంతమధూళి యైనశుభవారి మహీదివిజు ల్వినిర్మల
స్వాంతులు చేరువ న్నిలిచి వారణసూక్తములుచ్చరింపగన్.

తే. కమలకింజల్కరేణుసంకాశ మైన
గౌరమృతాన్నిద్రవం బంగకములఁ బూసి
తీర్థమాడె మహారాజు త్రిదశసింధు
పుణ్యజలముల సంకల్పపూర్వకముగ. 100

క. గర్భధృతహరితకోమల
దర్భం బై యొప్పె ధరణిధవుహస్తము వై
దర్భికుచయుగవిరహహ
విర్భూగూమాంకురాభివృతమునుబోలెన్. 101

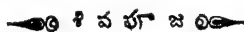
తే. మృదులతరగౌరమృద్భిందువదనచంద్ర
చికురశేషాంబుమౌక్తిక ప్రకరదశన
గురుపయగికుంభపృథులవక్షోజకుంభ
పతి భజించె గంగాజలాస్థవనలక్ష్మి. 102

సీ. సీమంత మేర్పడఁ జికురభారమున సు
శ్లిష్టబంధంబుగ శిఖ యమర్చి
గన్నేరుఁబూచాయఁ గనుపట్టుజిలు చైన
సలికాషాయవస్త్రంబుఁ గట్టి

చంద్రాతపముతోడ సరి యైనవెలిపట్టుఁ
బుట్టి ముత్తరవాసముగ ధరించి
ప్రత్యుళితము లైనపదియాటువన్నియ
కనకంపుగొడుగుఁబాగాలు దొడిగి

తే. శైవుఁ డగుబ్రహ్మణ బ్రహ్మచారి యిచ్చు
హస్త మవలంబనంబుగ నల్లనడిచి
నియతమాన ప్రతంబుతో నృపతి సొచ్చె
శాంతచిత్తు డై దేవపూజాగృహంబు.

103

సీ. అభినవాజ్యసమేధితాఖండదీపంబుఁ
బుష్పమండలికావిభూషితంబు
ననవద్యబహునివేద్యసమన్వితంబును
వివిధచిత్రసువస్త్రవిలసితంబు
నఖిలతీర్థాంబుపూర్ణార్ఘ్యపాత్రంబును
గలధాతరత్నోపకరణచితము
శశి కాంతకుట్టిమత్కృత్కుట్టమితమును
జందన సక్కుశాక్షతయంతంబు

తే. నయినయద్దేవపూజాగృహంబునందు
భద్రవీతాసనస్థుడై పరమనియతి
నాగమోక్షప్రకారంబు ననుసరించి
శంభులింగంబుఁ బూజించె జనవిభుండు.

104

తే. హరిఁడిదుత్తారపుష్పంబు ఫాలనయను
పానవట్టంబునైఁ బెట్టె బాధివుండు.

విశ్వపతి యాత్మ సం గ్రామవిజయలబ్ధ
మదనకాహాశముగ దాని మది దలంచె.

105

క. అమృతాంశుమాళిమాళిం
గమలభవకపాలమాలికకు సదృశముగా
విమలారవిందకోరక
సముదయమాల్యంబు నిషధజనపతి చుట్టెన్.

106

సీ. ఖట్వాంగ పాణి జెంగల్వపుష్పంబుల
ఫాలలోచను బిల్వపల్లవముల
నాగేంద్ర కేయూరు నాగకేసరముల
బాలేందుకోటిరుం బాటలముల
గుసుమకోదండారి గుండవర్ధనముల
గాంచనాచలచాపు గాంచనముల
నంబికాహృదయేశు నసితాంబుజంబుల
దక్షాధ్వరధ్వంసి దమనకముల

తే. బొండుమల్లియవిరిదండ ఖండపరశు
నఖిలసురసార్వభౌము దూర్వాంకురముల
బంతిశ్రీవత్సలాంఛన ప్రాణబంధు
శివుని జేమంతిబంతి బూజించె నలుడు.

107

ఉ. డగ్గఱ మేదినీపరిబృథ ప్రవరుండు సువర్ణ పాత్రలక
బుగ్గన దివ్యసౌరభవిభూతి యెలర్పంగ సాత్కరించె బెం
పగ్గల మైనభక్తి మహిషాక్షరజస్త్ర సరేణుసమ్మిళే
ద్దుగులుధూపధూమములు గోమలతారకరాజమాళికిన్.

తే. సరసధూపార్థమై కామశరములందు
బురములందును బొగసూపె భూవరుండు

మదనసంహారుడును బుగమద్దసుండు
నయినదేవర కామోద మావహిల్లి.

109

సీ. పద్మాసనస్థుడై భావించె మానస
కమలకర్ణికయందుఁ గాలకంఠుఁ
బంచాస్యుక్త్రైల జపించె బంచబ్రహ్మ
పంచాక్షరంబులఁ బరమనియతి
భక్త్యభోజ్యాదికబహుపదార్థంబుల
ససమాక్షునకు నుపహార నిచ్చు
రాజదేవోపచారప్రకారంబుల
నతిభక్తిఁ గొలిచె రాజార్థమౌళి

తే. మంత్రపుష్పంబుఁ బెట్టె మన్తధవిరోధి
మూర్ధభాగంబునందు సన్నెడ మెనుగ
నవనిసంస్పృష్టసకలాంగుఁ డగుచు యుక్తై
నిఖిలలోకై కభర్తకు నిషధరాజు.

110

— శృంగారనైషధము —

వ. ఆనంతరంబ పరమపురుషునిం బురుజోత్తము నారాధింప నడచి
పునిసన్నిధికి వచ్చి.

111

సీ. కీలుకొప్పునఁ బైడి గేదంగిరేకులు
శోభలు గానంగ రాఁ గుదురుపఱిచి
కర్ణపాశంబులఁ గలధౌతమయపాండు
పుండరీకవతంసములు ధరించి
బాహుమధ్యంబునఁ బవడంపుఁ జివుళ్ళులఁ
బచ్చులఁ దోమాలె యచ్చుపఱిచి

చరణపీఠంబుల గరుడాంకమణిఖండ
తులసీదళంబులు నెలవ్రకొలిపి

తే. పురుషసూక్తనిపాఠంబు పరిచయించి
పావనాష్టాక్షరీమంత్రపఠనఁ దగిలి
పాంచరాత్రోదితక్రియాపథమునందు
నలిననాభు సమారాధనంబు సేసె. 112

చ. గురుతరకొస్తుభాశ్చమణికుట్టిమ మైనరథాంగ పాణిపే
రురమునఁ బూన్చె నొక్కయసితోత్పలమాలిక షట్పదావళీ
గరుదనిలావతారమునఁ గంపము నొందెడు రేకు లిందిరా
తరళకటాక్షవీక్షణవిధావికటాయిత మభ్యసింపఁగాన్. 113

క. అలనాటి కాళియోరగ
వలనంబులు దలచు కున్నె వనమాలి మది
న్నలద త్తవికచవికిల
కలికాడుండుభకదంబఘటితాంగకుఁ డై. 114

క. నరనాథసమర్పిత మగు
విరవాదులదండ యొప్పె వెన్నుని పాదాం
బురుహంబున నంగుటమున
సురలినయాకాశగంగ కుపమానంబై. 115

— శ్లో ౧౩౩ —

వ. ఇవ్విధంబున నిషధదేశాధ్యక్షుండు పుండరీకాక్షు నర్పించి
ప్రణామంబు సేసి యప్పరమపురుషు నిట్లని స్తుతియించె. 116
సీ. జయ భూర్భువస్వస్త్రిజగదేశనాయక!
జయ సర్వదేవతాసార్వభౌమ!

జయ పూర్వగీర్వాణసంహార కారణ !
 జయ కుక్షీనిహితవిశ్వప్రపంచ!
 జయ జహ్నుకన్యకాజనకసాదాంభోజ !
 జయ కోమలాంబుదక్యామలాంగ !
 జయ వైజయంతికాస్త్రకృష్ణాళంకార !
 జయ పుండరీకవిశాలనయన !

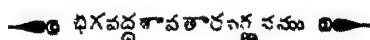
తే. జయ శత క్రతుముఖమరుచ్చక్రవాళ
 కనకకోటిరచారుసంఘటితనూత్న
 రత్ననీరాజనక్రియాహజమాన
 చరణపీఠాంతికోదైశ ! జయ కమేశ !

117

క. భవదీయము లగుమంత్రము
 లవాజ్ఞనసగోచరంబు లంభోరుహసం
 భవభవుల కనిన శక్యం
 బవునే మాజ్యోతివారి కచ్యుత ! పాగడన్ ?

118

శా. ఓదామోహర ! యిందిరాయువతివిద్యుల్లేఖితో నూత్నపిం
 ఛాదామత్రిదశేంద్రకాస్త్రకముతో సమ్యక్కృపాదృష్టితో
 నీదేహం బనుమేచకాంబుదము మన్నేత్రద్వయీచాతకా
 వ్లదంబుం బొనరించుగాత భవతాపాటోపముం బొపుచున్.

తే. కపటమత్స్యంబు ప్రాసీపు గడలి నడుమఁ
 బుచ్చ మల్లార్ప నెగసినభూరిజలము
 మింటఁ గడుఁ దెల్లనై పాటు చుంటఁ జూచి
 యభ్రునది యంచు వర్ణించె నఖిలజగము.

120

క. గతభువనసర్గసముదయ

ధృతభూవలయాంకసదృశదృఢచరమతమా

వితతబహుచక్రచిహ్నముః

బతగధ్వజ! కపటకచ్ఛపము నినుఁ గొలుతున్.

121

తే. చించి వెడలినతనురుహశ్రేణిచేతఁ

బద్ధజాండంబు కడప పూబంతిఁ బోలఁ

బెరిగియున్నట్టికిటిరూపధరుని నిన్ను

ఖురచతుష్టయబిలచతుశ్చరధిఁ గొలుతు.

122

మ. అతిగంభీరహిరణ్యదైత్యహృదయాహంకారకూపోదరా

పతితస్వర్గరమాసువర్ణకలశప్రత్యుద్ధృతిప్రక్రియా

యతపంచాంగుళలోహాయంత్రమగునీహస్తంబు వర్ణింతును

ద్ధతకంతధ్వనికుంతితారిహృదయోత్కంఠా! నృకంఠీరవా!

తే. 'భో'గిసహవాససంబంధములు భజింతు

భువనధార హస్తంబునఁ బోయు' మనుచు

రెంటమాటల బలిఁ బ్రతారించినట్టి

దంభవామన! మామనస్తాప ముడుపు.

124

మ. తటి నాక్రాంతసమస్తలోక! బలివైత్యధ్వంసి! యోదేవ! నీ

యటకా లుద్ధతి రాహుమండలము బ్రహ్మాండంబుతో నొత్తి

నం, గుటుగుఱ్ఱం చెడ నంది బిట్టారలునగ్నోరాహి నీ యంఘ్రి

కి, గిటు జెప్పైనవిధంబు నామనములోఁ గీలించిన

ట్లయ్యెడున్.

125

తే. తిరిగె నట జాంబవంతుండు దేవ! నీకు

దైత్యబంధనవేళఁ బ్రదక్షిణంబు

దద్భ్రమీచక్రవలయంబు దంభవటుక!
యుచితబంధనరజ్జు వై యుండ కున్నె?

126

తే. క్షత్రజాతికి నీచేయి కారణంబు

దత్తయంబున కదియ నిదాన మయ్యెఁ
గారణమునంద విలయంబు గార్యమునను
ననుట యుచితంబు గాదె రామావతార!

127

సీ. తను సృజించినవిధాతకుఁ బూర్వరాముండు

లీలాభ్యసనహస్తలేఖనముగఁ
దనవిశ్వభూషణత్వముతోడ ఖరదూష
ణచ్చిదాకేళి యన్వయము నొందఁ
దన్నుఁ జింతించునధ్యాత్మ వేదులురావ
ణానీకహృన్తోహ మాసపడఁగఁ
దనఖడ్గధారఁ ద్రెచ్చినశంబుకునికీర్తి
కడలికంబుకదంబకంబు గెలువ

తే. దివ్యనామసహస్రప్రతినిధి యనఁగఁ

దారక బ్రహ్మ యనఁ దనపేరు 'మెఱయ
నతిశయిల్లి ననీస ప్తమావతార
మహారహంబును వర్ణింతు నావిపురుష!

128

సీ. జనకాజ్ఞకును లోకజనవాదమునకుఁ గా

నుర్వీజ యగులక్ష్మీ సుజ్జగించి
తజునిఁ బుత్రుని జేసి తట్టినైయ్యముపొందె
నజునిపౌత్రుండవై యవతరిలితి
థాత్రి నిక్షౌకుసంతతి నుద్భవం బొంది
యాశ్రయించినవారి కమృత మిత్తు

వాలాయముగ విశ్రవసుకూర్తికన్నెకు
విశ్రవస్త్వము గూర్ప వేడ్కపడితి

తే. పెద్దకాలంబు వాసితి ప్రియవధూటి
ననుజు నొకనాఁడు వాసి దేహంబు దొఱఁగి
తెవ్వఁడెఱుఁగును నీచంద మిట్టి దనఁగ
రాజితానేకగుణభద్ర! రామభద్ర!

129

తే. కామసమ్మోహితక్రాంతఘాతమునకు
వగచి నీచాటుకవి చెంచువానిఁ గినిసెఁ
గామమోహిత యగునింతి గ స్తిపటుప
ననుజుఁ బురికొల్పి తిదిసీకుఁ జనునె రామ!

130.

తే. నందనోద్యానవాటికాంతరముఁ జొచ్చి
వితరణస్పర్ధఁ జోలె దైవతకుజంబుఁ
బెఱికి భువిమీదఁ బడవైచి వేర్చినట్టి
విక్రమాలంకరిష్ణు శ్రీవిష్ణుఁ గొలుతు.

131.

తే. శైశవమునాఁడు కర్పరీశకలపాలిఁ
దెచ్చి కాళిందితరంగలఁ ద్రెవ్వవైతు
భావిబాణభుజాదండభంజనమున
కభ్యసన మయ్యె నీకది యబ్జనాభ!

132

చ. వలఁపలికన్న నీకు రవి వారజలోచన! చందురుండు దా
పలినయనంబు కన్ఱఁడును బాఞ్ఱఁడుఁ దల్పియనందనుండుఁడ
త్కులజుండు వీరొకండొకనితోఁగలహింపసహించి తెల్లొకో?
వలపలిలోచనాబ్జమును హమద్భగబ్జము వేఱె యచ్యుతా?

తే. అమరపతిసూను నిర్జించి తార్కిగూడి
దైత్యమర్దన! రామావతారవేళ

నామనగ్లేశ ముడుంగనే యార్కి నణచి
తమరపతిసూనుగూడ కృష్ణాచారా!

134

తే. దైత్యమర్దన! శ్రీవత్సభారణంబు
పొనుగు దేవర శ్రీనల్లభుండ పగుట
దామరసనేత్ర! నీవు రాధాప్రియుండ
వకట! రాధేయుఁ జంపించుటర్హ మగునె?

135

తే. కుముదబాంధవ! రేవతీగమణ! భద్ర!
కామపాల! శరన్నేఘగౌరవన్!
త్రిజగతీలోచనోత్సవ! దేవ! నీకు
నందమై యుండు నీలాంబరాకలనము.

136

క. బలరామకృష్ణసంజ్ఞలః

దెలుపు నలుపు నైనదివ్య తేజంబులతో
నిలమీడ నవతరించిన

జలజాక్షునినెలులు శర్మసౌరభ మొసంగున్.

137

తే. ఏక! యద్వయవాది! త్రయీవిధూ!
యనవగీతచతుర్విధభ్యాతిమాన్ద!
పంచబాణారి! షడభిజ్ఞ! పరమపురుష!
బుద్ధ! సంపత్పరంపరావృద్ధి నొసంగు.

138

తే. బుద్ధ! నీగట్టిహృదయసంపుటము దాకి
కుంతితము లయ్యె మరునగఱకోల లెల్ల
మొద్దువోయికదా యిప్పు మునివిరోధి!
యలరు లెల్లను వర్తులాస్యంబు లగ్నయ్యె.

139

తే. ముఖ్యచతురాననుడ వీవు మునిశరణ్య!
గౌణచతురాననుం డలకమలభవుడం

నీవు సర్వజ్ఞుడవు బుద్ధదేవ! నిజము
శంభు సర్వజ్ఞుఁ డగుట లాక్షణికవృత్తి.

140

తే. జ్ఞానకర్తేంద్రియోపాధిసంప్రభూత
దశమహాకల్పనీహారదశశశాంక
దశమదివ్యావతారు నత్యంతనియతిఁ
గల్గిదేవుని నినుఁ గొల్తుఁ గైటభారి!

141

క. విశ్వవ్యాప్తయశోని
త్రైశ్వర్యసమృద్ధి విష్ణుయశుఁ డనునామం
బీశ్వర, కల్మసమాహ్వయ
నిశ్వసదర్శ మయి చెల్లు నీజనకునకున్.

142

క. కురువీరపంక్తికంధర
హిరణ్యకశిపుల జయించి తీ వంబురుహా
దర! మూఁడవతారంబుల
నరహరిలీలావిడంబనప్రాధుఁడ వై.

143

తే. అర్జునచ్ఛేద మొనరించి తర్థచక్ర
సన్నిభం బైనశితపరశ్వధముచేత
సర్వలోకేశ! సంపూర్ణచక్రధార
బాణభంజన మొనరింపఁ బరువె నీకు?

144

తే. ప్రథమపరమేష్ఠి వైననీప్రకృతియందు
శేషఫణిరాజ వైననీశిరసునందుఁ
గపటబాలుండ వైననీకడుపునందు
విశ్వములు నుండు నని నాథ! విందు శ్రుతుల.

145

క. సంసారినికరమానస, సంసద్భవనావకరరజశ్శోధని యో
కంసారి! నీపదాబ్జని, సంసాపరిశుద్ధి బుద్ధివై పుణిఁ దలఁపన్.

తే. ధత్తబీజవియన్న దీతానశాన!

కామితార్థప్రదానైక కల్పచృక్ష!

కామజనక! చిదాత్మక కావరూప!

కమలనాభ! చతుర్వర్గగతిని నీకు.

147.

తే. విశ్వరూప భవద్భూరిభవమహాను

యంత నన్దిండు జాలు మాయామనము!

ప్రతప్తచీరచెఱుగున బడుగువాగు

హేతుశైలంబు చిదిపి తా భిన్ని ముడుచు!

148

న. అని యనేక ప్రకారంబులు బ్రస్తుతించి నమస్కరించె, నివ్వి

భంబున దేవతాస్మనం బొనర్చి భోజనకార్యంబులు పిర్చి

విడితవై జయంతం బగుశుభాంతకేళిసాధం బెక్కి విహిత

కులదేవతాభక్తియుం గృతభుక్తియు నగువసుయంతిమహా

దేవితోడం గూడె ననంతరంబ.

149

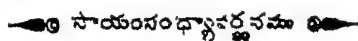
శా. ఆరామారమణులరమాసతియు దైత్యారాతియుంబోలెశ్శం

గారక్రీడలఁ బ్రొద్దు పుచ్చిరి పథూగంధర్వకన్యాకళా

కీరాలాపకలాపకోకిలకుహరాకేళిమయూరాంగనా

చారీమండలతాండవారభటికాసంరంభసంభావనన్.

150

వ. అంత.

151

తే. గగనహరినీలశైలశృంగమున నుంచె

జొల్లిపడఁ బ్రొద్దు జేగురు గల్లువోలె

దన్ని పాతసముద్ధూతథాతుధూ

చందమునఁ దోచె దివసావసానసంధ్య.

152

ఉ. కోమలతామ్ర చూళికలక్రొవ్వెఱుపంజనుఁ బ్రోదివెట్టని
స్సీమకఠోరతారదుతిఁ జెట్టుప లార్పుచు నట్టులెత్తి వి
శ్రామమ పోలెఁ గూనె విలసచ్చరమాచలకూటపక్కణ
గ్రామటికాకుటీరశిఖరంబులఁ గుక్కుటచక్రవాళముల్.

చ. తలఁ బ్రతిబింబభానుమణిఁ దాల్చి విహారవనాంతరంబునకొ
మలఁగి మలంగి పెంజిలుమునాగువుభంగి నవీనసారణీ
సలిలభరంబు దోలుకొని చయ్యన వచ్చినఁ జూచి భీతి బి
ట్టులియుచుఁ బోయె నత్తటి వియోగముఁబొంది రథాంగ
దంపతుల్.

154

శా. రశ్మిగ్రహిగహత్తదగ్రజకరారథావిరామభ్రమిం
గాశ్చీ రాభనవేష్టకారుచిరరాగంబుకొ సహస్రాంశుశా
ణాశ్శంబుకొ గదియించె థాత నవసంధ్యాఖడ్గము నేదనా
వేశ్తస్వాంతరథాంగదంపతిచమూవిచ్ఛేదలీలార్థ మై.

155

తే. సలిలనిధిసార్వభౌమకాస్థాపురంధ్రీ
యోలగందంపుఁబసుపాడెనొక్కొ యనఁగఁ
గమలకింజల్క రేణుసంకాశ మగుచు
నింగి నెఱుసంజకంజాయ నివ్వటిల్లె.

156

క. కుసుమం బద్ధినవిధమునఁ
బసుపున హత్తించినట్లు బంగారమునం
బస నిచ్చినగతి సంధ్యా
వసరంబున నింగి యహణవర్జం బయ్యెన్.

157

క. అభినవసంధ్యాతాండవ
రభసరయచ్చిన్న హిమధరాధరకన్యా

ప్రభుహారాస్థులభంగిన్

నభస్థులిం దారకాగణంబులు వొడిచెన్.

158

మ. చరమాశానికపోషలాంచలమీనన్ సుధ్యాప్రకాశోదయం
బొరఁ గావించి విరించిచె. గొనినసూర్యుం డన్నదార్యన్నెబు
గరపుం బూదియకై వియద్విషణి వేడ్కం గాలమన్నచ్చు చె
చ్చెరఁ జెల్లించినగవ్వచౌక మన మించెం దారకాచక్రముల్.

— సత్త్రవర్ణనము —

మ. నభ మెల్లం గలయంగ నిండఁ బొడిచె న్నంధ్యావశేషాదృతా
రభటిడంబరతాండవభ్రమరికారంభంబున న్నాంభవీ
ప్రభుపాదాహతి మీఁదికి న్నైగయుచున్ బ్రహ్మాండగోళంబు
తో, నభిసంబద్ధము లయ్యెనో రజతశైలాశ్శంబు లన్న
ట్టుడుల్.

160

*సీ. చుక్కలో యివి? గావు పురలోకవాహినీ
విమలాంబుకణకదంబములు గాని
తారలో యివి? గావు లారావథాంభోధి
కమనీయపులినసంఘములు గాని
యుడువులో యివి? గావు మృడునంబరంబున
దాపించినట్టిముత్యాలు గాని
రిక్కలో యివి? గావు రేచామ తులుముపైఁ
జెరివినమల్లెక్రొవ్విరులు గాని

తే. యనుచు లోకంబు సందేహ మందు చుండఁ
బొడిచె బ్రహ్మాండవేటికాపుటకుటీర
చారుకర్పూరఫాలికాసంచయములు
మెండుకొని యెలి నక్షత్రమండలములు.

161

చ. హటదురులీల నిర్జరులు నచ్చరలేమలు వేల్పు టేటన్
క్కట విహరింప సందడికి గాక తొలంగి చరించుమీనక
ర్కటమకరంబు లొక్కొ! యనఁగా గగనాగ్రమునందు
మీనక, ర్కటమకరంబు లెంతయుఁ బ్రకాశము నొందె
నిశాప్రసంగతిన్. 162

మ. విపులాకాశనిపాతభీతికలనావిన్యస్తదుర్వర్ణకీ
లపరిస్ఫూర్తినిశాలతాకుసుమముల్ భాసిల్లె బ్రహ్మాండమొ
టపకాష్ఠామలకీటరంధ్రరజముల్ నాకాపగాచక్రవా
కపురంధ్రీనయనాశ్రుబిందువులు నక్షత్రగ్రహగ్రామముల్.

— అంధకారవర్ణవము —

ఉ. కాలకిరాతపాదతలఘట్టనఁ జేసి వియద్వసీమహః
కాలఫలంబు భాస్కరుఁడు గ్రక్కున నస్తమహఃమహీధర
స్థూలశిలాస్థలిం బడియెఁ దోరము లైనతదీయబీజముల్
నీలరుచుల్ వడిం జెదరె నింగి ననచ్చతమశ్చలంబునన్. 164

తే. పగలు బ్రహ్మాండభాండకర్పరమునందు
గగనమణిదీపమున నైనకజ్జలంబు
రాలెనో కాక యంధకారంబువేరఁ
గాలవాతూలహతి నిశావేళయందు. 165

ప. అంత నమృహీకాంతుం డట మున్న నిశాముఖోచితక్రియాక
లాపంబులు నిర్వర్తించుటంజేసి క్రిడాసాధంబు నేడవనిలువు
నకు దమయంతీసమేతంబుగా నరిగి యచ్చోట శుద్ధాంత
కాంతాజనంబు పరివేష్టించు గొలువుండె, నప్పుడు పొడుపు
గుబ్బలిమీఁదం బొడతెంచుపూర్ణచంద్రబింబంబుం బొడగని
యంగన కి ట్లనియె. 166

— చంద్రవర్ణనము —

తే. శున్ధికాంచనపిండంబు సూర్యుఁ దిగిచి
పూర్ణశశిపూతబంగారుపుటము నొసఁగి
సాయ మనుధూర్తు వంచించె జగమునెల్ల
దెల్లఁబాతెడునదె చూడు తెఱవ! విధుఁడు.

167

సీ. ఇందుకాంతంబుల నెబ్బంగి నడిసెనో
నిష్యందకీలాలనిష్కరములు?
చక్రవాకముల లోచనయుగ్మ కముల నె
ట్లుబ్బెనో విరహబాహ్మదకములు?
చంద్రాతపమున నే చందాన గురిసెనో
ధారాళ మగుచు నీహారవృష్టి?
వివినవీధికల నే విధమునఁ గాతెనో
శేసాలికాపుష్పసీధుధార?

తే. యన్ని ముఖముల నభివృద్ధి యొసఁగ దేని
యొరిగి పవలింటియట్లన యుండుఁగాక
యూర కేల విజృంభించు నుదధు లేడు
సుతృలేక్షణ! యీశశాంకోదయమున.

168

క. లీలావతి! యామవతీ
కాళిండినైకతంబు గగనోదన్వ
ద్యేలాపిండిరము చం
ద్రాలోకం బింతయొప్పునా యివ్వేళన్ !

169

ఉ. దేవి! తమోమక్షిరసము తేటఁ బొసంగఁగ గట్టివెట్టియం
కావళి వ్రాయఁగాఁ దొడఁగె నంబరసంపుటకాంతరంబునం

బూవిలుకానిశౌర్యగుణముల్ హరిణాంకుఁడు ముత్తియంబు
లం, దాపడముల్ రచించినవిధంబున రుక్మటికాముఖంబులన్.

తే. చామ ! యీశానమాళి నీచందమామ

కొంచెమైయుండునవయవాంకురముకంటె

చాసి గ్రహముండమాల్వమండలమునడుము

గీల్కొనినరాహువక్త్ర మీక్షించి యొక్కొ? 171

క. శివునకుఁ జకోరమునకున్

వివిజాలకుసు నిచ్చు దుహినదీధితి యీతం

డవయవము గుచుల నమృతము

సువిద! తగుం గల్పతరుసహోదరుఁ డగుటన్. 172

ఉ. ఆంగడ నంకవర్తి హరిణాభ్యవహారవిలోలబుద్ధి యై

మ్రుంగు విధుంతుడుం డనెడుమేటిభుంజగమమీశశాంకుసా

రంగముఁ బాయఁ డీయవసరంబునమేలని మెచ్చియో సుమీ

మ్రుంగియుఁ గ్రాయు నచ్చిలువ మెత్త! విధుం గసుగండ

కుండగన్. 173

తే. లతలక్రీడిడఁ దిలతండులితము లగుచుఁ

గాంత ! యీనిండురేతేనికరము లమరు

నంగుళీకీలితేంద్రనీలాంగుళీయ

కింబులుసుఁ బోలె లీలావనంబునంబు. 174

తే. తండ్రి కంభోధికినిబోలె ధవళనేత్ర !

హానివృద్ధులు గల వీశశాంకునకును

రాజబింబనిభాస్య ! కారణగుణంబు
గార్యమున సంక్రమించుట గలద కాదె ? 175

తే. వహ్ని మొదలై నయఖిలదైవతగణంబు
దృష్టి బొందుదు రీసుధాదీప్తియందు
మహితపుణ్యాత్మక శ్యాణగృహమునందుఁ
బొలఁలి! యభ్యాగతులు దృష్టిబొందునట్లు. 176

తే. ప్రవహవాయుకురంగ మంబరమునందు
డప్పిగొని యీసుధాంశుమండలము సోఁచి
యమృతపంకంబులోనంఘ్రులణగొటయును
వెడలలేకున్న యదిచూడు విద్రుమోహి! 177

సీ. ఓషధీసందేశభాషాప్రణిధి మైన
మృగము గాఁబోలు నీ మృగము దరుణి !
రుద్రాగ్రహశ్రావ్యద్రావితం బైన
మృగము గాఁబోలు నీమృగము దరుణి !
ప్రవహనామకమహాపవనవాహన మైన
మృగము గాఁబోలు నీమృగము దరుణి !
రోహిణీశుద్ధాంతగేహవర్ధిత మైన
మృగము గాఁబోలు నీమృగము దరుణి !

తే. సతతసేవాసమాయాతసకలభువన
భద్రవివినాపధీలతాపల్లవాగ్ర
భక్షణక్షీబ మై సుధాపాయయగుచు
మగువ! యీచంద్రునందు నీమృగము బ్రతికె. 178

తే. కంతుడును నీవిధుండు నొక్కంతవారు
సఖ్య మీయిద్దఱకు నొప్పునదృశులగుట
ముదిత! యొక్కండు హరునినెన్నుదుటికంట
నొకఁడు కంసారికుడికంట నోహటిలిరి. 179

ఉ. బాలిక! యీసుధాకరుఁడు పంకజనాభునివామభాగదృ
గ్గోళక మైననాఁడు నవశోమలబాలతమాలకందలీ
కాలిమ గేలి సేయునడుకం దిది తన్నయనాంతరంబున
న్నీలకనీనికామభువనీలమణిత్యము నొందకుండునే? 180

ఆ. కమలవిసినదాహకంఠోక్తపటుతీవ్ర
శక్తి యగుహిమాగ్ని సంగమమునఁ
గందఁబోలు శిశిరకరుడెంద మీభంగి
నాఁతి! యొండుకారణంబు లేదు. 181

క. హరితచ్చాయాచ్ఛలమున
భరభేదము వాయ నమృతపానీయసరో
వర మగునీశశయిందుం
దరుణీ! యోలాడుచున్నధరణిం గంటే? 182

తే. జనకుఁ డగుదుగ్ధవార్ధి కుచ్చైశ్శ్రవంబు
గలిగె నైరావణంబును గలిగె నట్టి
తనకు గారాబుఁబట్టికి వనజవైరి
శొక్కుకుండేలు గలుగుట యువిద! యరుదె? 183

తే. బోధిత్సన్నాగఁ దమిస్తనానుభయభార్య
లుడుపతికినందు నొకతె చెల్పొర్తు నలుపు

తాను వారికి మెచ్చుగాఁ దాల్చు బోలుఁ

దెలుపునలుపును నగుపేను నెలఁతి! యితఁడు. 184

మ. గణుతింపంగ నితండు సాల్కడలికిఁ గారాపుఁబుత్తుండు
బ్రాహ్మణరాజోపధిభర్త నెట్టుకొని సంపాదించినన్ బ్రాతి.
యా, మణిమంత్రిపదము ల్పురావిహితనర్తం బెట్టిదో
కాక లక్షణకాలుష్యము రాజయత్నమును జిక్కం బెట్టలే
డయ్యెడున్. 185

క. కాలతమతిమిరనీలీ

కాలాగురుసమకళంకకజ్జలపంక

తూళనగోక్షీరము లివె

స్రాలేయకరాంశు లంబరము శోధిం పెన్. 186

తే. జలదకాళిమఁ బాపంగఁ జాలెఁ గాని

సహజకాళిమఁ బాపంగఁ జాల నయ్యె

శారదారంభవేళ యీచందురునకు

నతివ! యయ్యెడి దాఁ గానియదియుఁ గాదు. 187

తే. అస్తమించినయప్పు డీయమృతకరుణి

కళలు పదునొక్కఁ డెక్కు. రుద్రులశిరంబు

లసమబాణునిదొనఁజొచ్చునై దుకళలు

కాంత! యిది సూర్యు వె నదియాఁకుకళలతెక్కు. 188

తే. అమృతజంబాలముల సందు లదిగి యదిగి

వేయునక్షత్రముల నొక్కవిధము వాని

జేర్చి విధి చందురునిఁగా నొనర్చెనేని
లలన! నీమోముసరి సకళంకుఁ డితఁడు.

139

తే. చంద్రమండల విది పితృస్తాన మగుట
జనసమావర్జితస్వధాసలిలతిలలు
మంత్ర బలమున నెక్కె నీమధ్యమునకుఁ
జంద్ర బింబౌస్య! లాంఛనచ్చాయ గాదు.

190

మ. ఇదె వీక్షింపు చకోరశాబకనిభాక్షీ! దీర్ఘి కాహంసి యి
పుదకాంతగిప్రతిబింబితం గగనమధ్యోపస్థితం జంద్రునిక
మది దర్శించి నిజాధినాథుఁ డనుచుక వాత్సల్యమేపారఁగాఁ
జదురొప్పంబరిచుంబనంబొనరుచుం జంచూపుటా గ్రంబునన్.

మ. అకలంకాఖిలదీర్ఘి కాజలతపస్యత్రైరవశ్రేణికా
ముకుళీభావసమాధిభంగకలనాముగ్ధాపురఃకామినీ
వికచాస్యాంబుజ మీనిశాకరుఁడు దేవీ! చూడుమీసాంద్ర
చంద్రిక లేతద్దరహాసచంద్రికలు సందేహంబు లేదెంతయున్.

మ. నవలావణ్యరసంబు పల్లెరములోనం బోసి యగ్రంబునక
భవదీయాస్య మొనర్చి యార్చి పిదపం బ్రాలేయరుజ్జుండలం
బు వినిర్తించె విరించి యచ్చిలుమువో పూబోడి యాచిహ్న
మంబుపులం చాతఁడు చే దొలంచు మిసిమిం బుట్టెక
సరోజాతముల్.

193.

శా. ఛాయామార్గభుజంగహారమును జంచత్తారకామండల
స్థాయద్వివ్యక్తపాలభూషణము జ్యోత్స్నాభస్తగౌరంబునై
యాయాకాశము శంభుమూర్తి యగు త న్నే రావుటునం

దెల్పెడుం, వ్రైయఁజేమభూతి సూక్ష్మతరమధ్యా! దేవి !
వీక్షింపుమీ. 194

మ. అలరుంబోడి! సహస్రపత్రతులనాహంకారలీలావిశృం
ఖలసౌభాగ్యకళాకలాప మగునీకాంతాస్యముం బోలఁగా
వలదా యీశశికిం గళంకికి మృగవ్యాధోత్తమాంగస్థలీ
వలదాకాశధునీతటావనివనీవానీరఁగోయస్థికిన్. 195

క. దేవి! యితఁడు హర్యక్షీ
భావము భజించి యుండఁ బ్రకృతివిరోధం
జేవెంటఁ గలిగె నొక్కొ
కావలమున నకట! సింహికాసూనునకున్. 196

స్తగ్ధర.—

నానాధావళ్యసంతా

నములకును నిదానంబు నా నొప్పు నీరా

కానక్షత్రే శుమేనం

గలదె యొకకళంకంబునుం గాకతాళీ

యానక బైత్రోవ రాఁగా

హరిహాయనగరిహస్తీరాడ్లండపిండ

స్థానాపాదానదాన

ద్రవనవలవముల్ దాఁకెఁగా కభవీధిన్. 197

మ. ఉడువీధీహరినీలరత్నమయపాత్రోత్సంగభాగంబునం
గడుగారా మొనరక ఝపాంకునకు నంకచ్చాయ యకమ్మ
మూఁటిడితోఁ గూడ సుధాంశుబింబ మనునేయింబాయసా

హారముం, గుడువంబెట్టెనొ బంతికూళ్ల కును జాళోరంబు.
లేపారం గాన్? 198

శా. అభ్రాంతంబున సింహికాతనయదంష్ట్రాంకూరయంత్రోద్భవ
శ్వభ్రాతృపతయాభుదీధితి సుధాసారచ్చటావాహియై
శుభ్రాంశుండు సహస్రధారకలశస్ఫూర్తిం బ్రవర్తిల్లె హే
లాభ్రాజిష్ఠురతిన్తోర్దవహనకల్యాణార్థసంసిద్ధికిన్. 199

క. పదియేనుదినంబులకుం
బదియే న్నళ లెక్క మేను పరిపూర్ణముగాఁ
బదియాటవకళ యితనిది
మదిరాక్షి! వృషధ్వజుండు మాళి ధరించున్. 200

సీ. ముక్కంటితలపువ్వు మున్నీటిలేబట్టి
కైటభారాతిడకన్నదమ్మి
గగనలక్ష్మికి దంతకాండతాటంకంబు
కలువలవిందు జక్కవలగొంగ
వలరాజు వెల్లెల్లి వనజబాంధవునుద్ది
శిశిరాంశురత్నంబుచేదుమందు
గన్నులపండువు గ్రహసార్వభౌముండు
సురలయాఁగటిపంట యిరులదాయ

తే. శ్రీమహాలక్ష్మినైదోడ శేషభువన
సౌధకలధాతకలశంబు చందమామ
రాజవదన! కల్యాణపరంపరాభి
వృద్ధి గావించుఁగాత మీవిశ్వమునకు. 201

— శ్రీమదానందమహామయ —

వ. అనుచు నిజవంశమకుటమాణిక్యం దైవరోహితీరమణునకు
 కమణీసమేతంబుగాఁ బుష్పంజల సమర్పించి యంగుళీయక
 మణిస్త్రభాసందోహంబుచంక్రొత్తవాహంబునై వెల్లిగొన
 భూరస్థభుండు పాణివల్లనంబుఁ మెదిల్చు సౌలభాగంబునం
 గీలుకొలిపె నివ్విధంబున నాచుండు లగు రాగసంపద పాంపిరి
 వోసం బ్రాజ్యంబు లగురాజ్యసుఖంబు లనుభవించుచుండిరి!
 తత్కాలంబునం జాతుర్వర్ణ్యంబు నిత్యధర్మంబుఁ దప్పక
 మెలంగె. వాతజ్వరాగ్నిక్షుత్తిపాసావ్యాధితస్కంభయంబు
 లుడిగె; బర్జన్యండు గాలంబుఁ దప్పక మన్నించె. దేశంబులు
 ధనధాన్యసమృద్ధంబులయ్యె. సుకంభుఁ బ్రత్యుత్తంబులు గురిసె;
 నగుపులుపుటకపుటకంబున మధుస్యండుంబుఁ జెందె; సకలజనం
 బులు సుమానందంబు నొందిరి. మామల్లుడేవీనందనుండును
 శ్రీహీరరోహణాచలరత్నప్రరోహంబును జింతామణిమంత్ర
 చింతనఫలంబును గన్వాకుబ్జరాజాస్థానంగమంగళాభరణం
 బును గౌడవిజయ కావ్యకర్తయు గవినక్రవర్తియు ఖండన
 గ్రంథకారుండును వైతండికకమలషండవేదండంబును నగు
 భట్టహన్సమహావిశ్వరుండుఁ గవిగులాదృష్టాధ్వపాంథుం
 డొనర్చిననైషధశృంగారకావ్యం బాంధ్రభాషావిశేషంబు
 నశేషమనీషిహృదయంగమంబుగా శబ్దం బనుసరించియు నభి
 ప్రాయంబు గుఱించియు భావం బువలక్షించియు రసంబు
 పోషించియు సలంకారంబు భూషించియు నౌచిత్యం బాద
 రించియు ననౌచిత్యంబు పరిహరించియు మాతృకానుసారం

ఋణః జెప్పబడి యీభాషానైషధకావ్యం బాపస్తంబ
సూత్ర! భారద్వాజగోత్ర! యుభయకులపవిత్ర! దానవిద్యా
సత్ర! నెల్లూరితూర్కరాజపాత్ర! మామిడి పెద్దనామాత్య
పుత్ర! పెదకోమటివేమభూపాలకరుణాపాత్ర! వినయ
వివేకసాహిత్య! సింగనామాత్య! సిపుకృతినాయకుండవుగాఁ
బుణ్యశ్లోకుండు నలుండు కథానాయకుండుగా విలసిల్లు
నాచంద్రతారార్కంబు. 202

సీ. నలచక్రవర్తి పుణ్యశ్లోకుఁ డగుటను
దమయంతి పతి దేవతావతంస
మగుట నప్పరమభవ్యపురంధ్రపురుషుల
చరితంబు సత్కావ్యసరణీ గూర్చి
చింతామణిమంత్రసిద్ధుం డుపాధ్యాయ
భట్టహాష్టండు వాక్పాండి మెఱయఁ
జెప్పిననైషధశృంగారకావ్యంబు
దెలియఁ జెప్పితి నాంధ్రదేశభాష

తే. నిర్మహాకృతిఁ బరియించు నెవ్వఁ డేని
యాతఁ డపగతకలిదోషుఁ డగుచుఁ గాంచు
నాయురారోగ్యవిమలవిద్యావివేక
భాగసౌభాగ్యవైభవప్రాభవములు. 203

— ఆశ్వాసాంతము —

శా. ఆలంకారపురశంక రాచలమహివ్యాపారపారంగత
ప్రాలేయద్యుతికీర్తిమండల! కృపాపాఘోనిధి! దానవి

ద్యాలంకార! కరాళహలహలజహ్వభీలనిస్త్రీంశ! లో
కాలోకోపరిభాగసంతమససంహారప్రతాపాతసా! 204

క. హాటకరత్నమయతులా
కోటిర్దుశంధుశకతోఽకోలాహలవి
స్ఫోటితకుటిలమహీభృ
త్కోటికతినాంతరంగ! తులితానంగా. 205

మాలిని. జగదవనధురీణా! సాధురత్నోప్రవీణా!
నగపతిసమధైర్యా! నందినాచార్యవర్యా!
యగణితగుణభద్రా! త్యాగముద్రాసముద్రా!
విగతసకలదోషా! విశ్వలోకైకభూషా! 206

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య-
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథప్రణీతం వైశ్యంగార.
నైషధకావ్యంబునందు అష్టమాశ్వాసము.

శృంగారనైషధకావ్యము సంపూర్ణము.

పద్యానుక్రమణిక

	పుట.		పుట.
అ		అక్షరజంతు 7-34	240
అంకిలిలేకయవ్వ 4-13	115	అక్షయరాజ్య 7-5	222
అంగదదవ్వయ 3-25	72	అక్షరముల్ జరించు 3-70	81
అంగదనంకవర్తి 8-173	307	అఖిలదీక్ష 5-5	147
అంగుళిక్షేప 8-94	290	అఖిలభూతాంత 3-66	80
అందజరాజుగాంచె 2-36	39	అఖిలమోహినియ్య 3-26	72
అందజాధీశి 2-28	37	అగ్రమార్గకాగ్ర 3-141	96
అంతఃగుమారుని 6-37	196	అద్వైతనామ్న 3-155	259
అంతనమహీ 8-166	305	అచ్యుతవేదాంక 5-139	173
అంతరకల్పవృక్ష 8-99	291	అటగుమారుండును 6-48	199
అంతరమెట్టిదోయని 6-45	198	అటనిమధులు 7-26	226
అంతరమొప్పశోధన 6-47	199	అటుదగునేనురేశ్వ 4-69	127
అంతరాంతరముల 3-6	68	అట్టుపురుషోత్తముం 2-3	30
అంతరిక్షంబునందలి 2-134	63	అట్టుశృంగారం 6-59	201
అందగ్రజాండు 1-34	9	అట్టుసాక్షాత్కరిం 5-3	146
అందుండుకామ 5-36	153	అడిగిలినొక్కరాండు 2-53	46
అంబుజాననశోల్క 3-105	88	అడిగినవృక్షయత్తు 3-51	77
అంభోజాననభూమి 3-114	90	అడుగఁబూనిన 3-21	71
అంభోజాననవీని 5-111	168	అతడుపాణిగ్రహ 2-66	48
అకలంకాఖిల 8-192	311	అతడుశుద్ధాంత 2-80	51
అక్కుటకటాదైవ 1-110	28	అతనిక్రిప్తతా 1-58	14
అక్కుడనొక్క 5-116	169	అతనిగోరుదునే 2-75	50
శృంగార—21			

	పుట.		పుట.
అతనిదాహాపరా 2-53	45	అనంతరంబకామ 4-119	138.
అతనియర్థాంగలక్ష్మి 1-25	7	అనంతరంబతిర 4-114	137
అతనిదిద్యజిహ్వ 1-48	12	అనంతరంబదమ 4-14	115
అతనుఁడఁటజోడు 1-82	20	అనంతరంబనిషధ 6-16	191
అతనుతాపజ్వరం 2-110	57	అనంతరంబవరమ 8-111	294
అతిగంభీరహిరణ్య 8-123	297	అనంతరంబభోజ 6-107	212
అతిథిబాంధవ 3-16	70	అనంతరంబయభ్యం 6-87	208
అతిర్జ్వరేశ్వరం 5-45	155	అనంతరంబవాస్త్యేయ 6-62	201
అతినిశ్చింతాసింధు 3-11	69	అనంతరంబనిధి 8-36	280
అతివసీతావదా 5-5	147	అనంతరంబవధూ 7-147	257
అతివమిథ్యావహాక 4-3	112	అనఘజగముల 3-8	69
అతివముష్టి 3-163	100	అనఘయిదహేయ 4-6	113
అతివయవవ్యపా 5-166	180	అనతారాతివమం 1-27	7
అతివయాశాన 5-94	165	అనలసంబంధవాంఛ 2-71	49
అతివిభాగి 3-111	89	అనవద్యహృద్య 1-26	7
అతివసంగ్రామ 5-104	167	అనవినియోగిని 5-114	169
అశవసముఖపాస్త 2-113	58	అనికళాపతి 8-67	285
అశ్వగోళముతి 8-29	279	అనిగారనిచి 2-104	56
అశ్వశరణంబుగా 3-27	72	అనిచిమరాదియం 3-205	109
అశ్వినిశాసనాను 3-127	93	అనిచిమజ్జన 8-95	290
అశ్వశరణంబుగా 7-176	263	అనితమలోన 7-110	248
అధిశత్రుత్వైవగాని 4-52	123	అనితెగనాడి 3-145	97
అధిశత్రుత్వైవగాని 7-33	227	అనివసలుం 8-64	285
అధిశత్రుత్వైవగాని 2-82	52	అనివనిష్టనన్య 5-138	173
అధిశత్రుత్వైవగాని 8-89	289	అనివన్యపాటం 8-59	284
అధిశత్రుత్వైవగాని 3-74	82	అనివనిష్టనన్య 8-90	289
అధిశత్రుత్వైవగాని 8-73	286	అనివనిష్టనన్య 4-62	125

	పుట.		పుట.
అనినవిదర్భరాజ 4-66	126	అనిప్రస్తుతించు 5-17	150
అనినవినియక్కున్ని 3-128	94	అనిబహుప్రకా 2-131	62
అనినవినిముహూర్త 2-60	46	అనిముజ్జగించి 7-10	223
అనినవినియక్కుల 5-65	159	అనిబృందారకచకు 4-46	122
అనినవినియబ్బల 5-24	151	అనిమిషతనిన్ను 5-23	151
అనినవినియ్యయ్యంబు 4-49	122	అనిముహూర్త 3-58	78
అనినవినియ్యయ్యర 5-95	165	అనియంజలి 7-91	242
అనినవినియ్యాగంధ 5-58	157	అనియందలు 7-139	255
అనినవినియును 5-101	166	అనియనేకప్రకా 8-149	302
అనినవినియు 5-162	179	అనియ్యార్థము 4-110	136
అనినవినిలోకపాల 5-187	185	అనియ్యార్థము 5-170	181
అనిన్యపాలండు 4-79	129	అనియ్యార్థమునం 8-21	277
అనిపలికినంగలహ 3-30	72	అనియ్యజేవతా 1-6	2
అనిపలికినప్రతి 4-86	131	అనియ్యప్రకారం 7-88	241
అనిపలికినసెమ్మనం 7-122	250	అనియెనప్పడున 5-127	171
అనిపలికినలుకు 6-29	194	అనియెనానకు 5-151	176
అనిపలికినలంకుదోటిక 5-158	177	అనియెంకార 5-191	186
అనిపలికినలిమిన 8-53	283	అనివర్తింపుచేండ 5-106	167
అనిపలికిభూవల్లరి 5-38	154	అనిచారింపు 4-97	134
అనిపలికియప్పడు 5-50	156	అనిమెండియునా 7-113	248
అనిపలికియ్యద్ర 3-136	96	అనివైతాళిక 8-92	290
అనిపలికిరాజు 8-70	285	అనివైద్యుని 4-108	136
అనిపలికియ్యవైద్యు 2-139	64	అనివైద్యుని 6-15	190
అనిపలికివీర 2-98	55	అనికారదూరైన 4-59	124
అనిపలికినలహ 1-18	5	అనినంకల్పనైక 8-87	289
అనిపలుకుచేసంధ 2-142	65	అనినఖలశిల్ప 3-142	96
అనిప్రస్తుతించిన 4-139	144	అనిగంధదర్శికి 3-107	89

	పుట.		పుట.
అనుజ్ఞోన్యము 4-117	138	అబలపాదార్ప 5-54	156
అనుచుండీక్షంబుగా 4-71	127	అబ్బగర్భాదునుష 3-179	103
అనుచునిజ 8-202	314	అబ్బినీమానసానురా 2-70	49
అనుచునిబ్బంగి 5-146	175	అభాగంబున 8-199	313
అనుచునీచందంబు 6-80	205	అభినవసంభ్యా 8-158	303
అనుచునేపురం 5-181	184	అభినవాజ్యసమేధి 8-104	292
అనుచుకొనారఘ 4-102	135	అభినవోదిత 6-49	199
అన్నయెవ్వరివాడ 3-46	76	అభిముఖులైయెలా 3-12	69
అన్నలుండునశిన 1-59	14	అభ్యుదయపరా 1-45	11
అన్నీలవేణికును 3-24	71	అమరపరివ్వగించెడ 4-48	122
అన్యదేవాక్తి 7-71	237	అమరపరిమాన 8-134	299
అన్యపురుషుని 8-56	283	అమరవల్లభుండు 7-151	258
అన్యపురుషుల 2-60	125	అమరాంగనానంగ 4-68	126
అపుడులీలా 1-66	15	అమరుహాటకమయ 2-42	41
అప్పట్టణంబునకరి 2-37	39	అమృతజంబాల 8-189	310
అప్పరాజుండు 7-130	253	అమృతజలధి 7-201	270
అప్పడనలాపరుద్ధక 1-72	17	అమృతమధురంబు 5-47	155
అప్పడుకనకమయ 4-131	140	అమృతరసోపమం 6-124	216
అప్పడుగొండ 6-32	195	అమృతాంశుమా 8-106	293
అప్పడునిజ 7-7	222	అమృతమంత్రుడల్ల 3-28	72
అప్పడునృపతి 8-44	282	అమృతకాశిమలు 2-46	42
అప్పడునృపా 4-112	137	అమృతమండు 7-44	230
అప్పడుపలుకుబో 5-32	153	అమృతమనుంచి 4-109	136
అప్పడుపౌరాంగ 6-70	203	అమృతహరభురథము 3-79	83
అప్పడుభోజరాజు 5-4	146	అమృతవసంబున 1-61	15
అప్పడుమత్స్య 5-89	164	అరయనసంగరా 3-192	107
అప్పడునరస్వతీ 5-164	179	అరయకగర్విభూ 1-52	13

	పుట.		పుట.
అరిపీరబస 6-145	220	అవహితభావ 7-185	266
అరుదారస్వవిధా 1-38	10	అవ్వరాసనంబునందు 4-15	115
అరుదుగనపు 6-123	216	అవ్వలిదిక్కు 6-113	214
అర్జునశ్లేష 8-144	301	అవ్వధంబున 7-144	256
అర్థివర్ణింప 7-78	239	అనదృశదానైభవ 3-69	81
అర్థియనుపేరుచెవి 3-48	77	అనమనుధారన 6-129	217
అర్థిసాధారణము 4-100	135	అనమానస్థిరదాన 5-156	177
అర్హమెవ్వనియా 7-105	247	అస్తమించిన 8-188	310
అలఁగినవృత్తగల్ప 2-67	126	అస్తితామిదిగల 7-74	238
అలకలిమిరాభి 3-160	100		
అలనాటికాభి 8-114	295	ఆ	
అలయకథిలిబోధ 1-47	12	ఆకర్ణింపుమానము 3-2	67
అలయకయోగిబుద్ధి 3-23	71	ఆక్రోశాక్రోశ 7-47	231
అలయంబోడి 8-195	312	ఆచక్రావళికైల 2-145	66
అలవరిచెప్పవలి 6-57	210	ఆచారపరకవేదము 6-20	191
అలికులవేణి 5-97	166	ఆచితీపెద్ద 1-23	6
అలికులవేణి 6-111	213	ఆజననయానాం 7-40	229
అల్లనల్లనవీచె 4-133	141	ఆకరమైనక్షరగతి 3-135	95
అల్లునికేనిచ్చె 6-96	209	ఆకనిఁగూర్చినా 2-77	50
అవటుశోభిక 3-185	105	ఆత్మకాండకారు 4-101	135
అవతంతుంబపు 2-129	62	ఆత్మభూతకుఁజూ 7-125	251
అవధరింపు 2-2	30	ఆత్మమండల 7-6	222
అవధరింపుమిర్విధు 4-2	111	ఆదరణంబుతో 6-125	216
అవధారుడేవి 8-91	289	ఆదిఁబరోపకార 4-95	134
అవధారుడేవి 3-120	92	ఆదికృష్ణుఁడగుదివ్య 3-38	74
అవనగుణనిహారా 5-194	187	ఆదిత్యులమగుమాకు 4-41	121
అవనిపలికన్య 5-20	150	ఆదిమశక్తియైత 6-14	190
		ఆదైత్యాంతకు 5-123	170

	పుట.		పుట.
అద్వితాధిపువలన 2-26	36	ఆననుయంబునం 4-105	136
అనందంబునబొం 5-61	158	ఆనవజలనిధి 5-67	159
అనందబాష్ప 4-98	134	ఆనుభటుల 7-62	235
అననంబాదిగా 8-86	288	అనారివాక్షియిడ్డ 6-8	189
అనిర్భాగ్యుడు 7-131	253	అనాపంబునమ్మతు 7-83	240
అపరమేష్ఠీవాహన 2-85	52		
అపరమోవకారనిధి 3-76	82	ఇ	
అమిషమసామిష 6-128	217	ఇంచినభక్తిని 6-117	214
అమనీసాధునన్య 1-20	6	ఇంచుకయుల్లు 7-171	262
అమోదాశ్రు 5-137	173	ఇంతమాత్రంబు 4-55	123
అన్నయకాళా 8-11	273	ఇందుండియూ 3-134	95
అరసింబిరసాధా 6-126	217	ఇందుకాంతంబు 8-168	306
అరవిబోటికి 3-119	90	ఇందునిభాన్య 6-55	200
అరయనీయుదయ 4-9	114	ఇందుబింబాన్య 4-64	126
అరసిచూచితాపము 4-22	117	ఇంద్రాగ్నియమ 4-128	140
అరాజుకదంజనపు 2-55	45	ఇంద్రుడింతికి 3-158	99
అరాజునిజయ 1-56	13	ఇతురసోదధి 5-75	161
అరాజుపట్టువాసి 5-130	171	ఇట్టికేళి 7-158	259
అరామారమణు 8-150	302	ఇట్టిచిత్రశోభా 2-44	41
అలంకాపుర 8-204	315	ఇట్టులెన్నియై 3-83	83
అలంకారాకమేది 5-120	169	ఇట్టునుమలించి 5-115	169
అభియుంటోలనిప్పు 2-48	43	ఇట్టుకనకకదళి 3-121	92
అవసింజలు 7-119	242	ఇట్టుకన్యాంతక 3-106	88
అవటమహీరుహం 5-37	153	ఇట్టుకలిరాజు 7-143	256
అవధుధాధినాథు 1-80	19	ఇట్టుకుండిననగ 3-57	83
అనామాక్షికుసోహ 1-79	19	ఇట్టుగగనంబుడ్గి 3-39	75
అకాన్యమైతన 5-18	150	ఇట్టుగద్దదికా 4-88	132

పుట.		పుట.
ఇట్లు జంభా 3-37	74	ఇత్రైంగుననభి 3-153 98
ఇట్లుత్రైలోక్య 4-130	140	ఇదిచింతామణి 6-19 191
ఇట్లు దమయంతీ 6-4	188	ఇది శ్రీమత్కమలనాథ
ఇట్లుదీపించి 5-19	150	పాత్ర 1-114 29
ఇట్లునడిపించి 5-72	160	" 2-147 66
ఇట్లునారదవర్మ 3-7	68	" 3-209 110
ఇట్లునిషధరాజు 1-103	26	" 4-144 145
ఇట్లుపాణిగ్రహ 6-105	212	" 5-195 187
ఇట్లుప్రభావోపన 7-96	244	" 6-147 220
ఇట్లుమంత్రి 7-18	225	" 7-201 270
ఇట్లురాజులు 5-10	149	" 8-207 316
ఇట్లులక్ష్మణవశంబు 8-88	289	ఇదయెల్లికల్యాణ 4-82 130
ఇట్లునిమగ్నించు 3-43	75	ఇదెక్కింపుచకో 8-191 311
ఇట్లునీక్షించి 3-109	89	ఇన్నియంద్రియ 7-55 233
ఇట్లుసూతసిల్లి 3-49	77	ఇప్పటిసీతలంపు 2-67 48
ఇట్లుసంభానికుండై 4-16	115	ఇరులుగనియుచు 7-39 229
ఇట్లునాస్తపాద 6-118	214	ఇరులుగలిచిన 3-90 85
ఇట్టేతెంచె 7-61	232	ఇరువురుసీలనీరజ 3-94 86
ఇకందుక్కలదే 5-153	176	ఇలవర్నంబులూన 3-132 95
ఇకందు దరిదుండె 1-57	14	ఇల్విధంబుగునేని 4-77 129
ఇకందు నేపాల 5-140	173	ఇల్విధంబునంగలి 7-137 254
ఇకందుప్రాస్థోతి 5-148	175	ఇల్విధంబునంగా 5-147 175
ఇకనితాతభగీర 5-109	168	ఇల్విధంబునంగొం 2-6 31
ఇకనినిపురాజరా 5-119	169	ఇల్విధంబునంగొం 1-91 22
ఇకనిహేలిశశిఘ్ని 5-145	174	ఇల్విధంబునంగ్ర 2-132 63
ఇత్రైంగున 4-99	135	ఇల్విధంబున ననన్య 1-71 17
ఇత్రైంగునంజాటు 3-75	82	ఇల్విధంబుననన్యా 3-119 91

	పుట.		పుట.
ఇవ్విధంబుననమ్మి 7-198	270	ఈనకలంబునం 4-136	142
ఇవ్విధంబుననవ్యా 7-187	266	ఈనకలాపనీకల 5-118	169
ఇవ్విధంబునననంప 1-87	21	ఈనుదలికిరివ 5-15	149
ఇవ్విధంబుననా 2-106	57	ఈనుననేకమాలన 5-68	159
ఇవ్విధంబుననివ 8-116	205	ఈనునంబున్న 7-48	231
ఇవ్విధంబుననివధ 6-35	195		
ఇవ్విధంబుననేనుం 3-85	84	ఉ	
ఇవ్విధంబునంబు 2-101	56	ఉడువీధీనూరినీల 8-198	312
ఇవ్విధంబునంబరస్త్రీ 3-97	87	ఉదితమనోజురా 2-114	58
ఇవ్విధంబునంబ్రతి 2-120	60	ఉపలములకంటె 7-162	260
ఇవ్విధంబునమంద 2-27	36	ఉభయపాలస్త్రీ 5-141	173
ఇవ్విధంబునరథం 3-45	76	ఉభయవంశ 7-13	224
ఇవ్విధంబునశుచి 6-140	219	ఉరవడినేగుచోట 3-94	86
ఇవ్విధంబునసంబంధి 7-14	224	ఉవిదనీమాట 8-48	282
ఇవ్విధంబునసం 3-117	91	ఉవిదసోమరసం 4-32	119
ఇవ్విధంబునసు 4-137	142	ఉష్ణకీతాన్న 6-137	219
ఇష్టమానసమయిన 2-7	31	ఊ	
ఈ		ఊరుకాండవ్వ 3-199	108
ఈగజరాజగామి 3-172	102	ఎ	
ఈచందంబునం 4-40	120	ఎంతజడుండైన 6-23	192
ఈతండేపాడిగా 6-69	203	ఎంతయూదాయ 3-110	89
ఈద్యవ్విధగుణా 1-39	10	ఎట్టివీధికుండో 6-132	218
ఈనృపాలు 5-107	167	ఎట్టువరించునా 5-186	185
ఈమాటలాడడు 3-68	80	ఎదిరించినమ్ముఖం 5-126	171
ఈయర్థంబుకుటింప 3-71	81	ఎద్దియొకొనీరి 3-53	77
ఈయెలదీగఁగో 3-173	102	ఎదురుగనేగు 6-84	207
ఈరీతినాతలాదరి 4-83	130	ఎదురుగానేగు 7-17	224

	పుట		పుట.
ఎయ్యదికారణం 1-83	20		
ఎఱుగఁజెప్ప 1-106	27	వి	
ఎల్లచిగురాకు 6-66	202	వికమత్యంబు 7-73	237
ఎల్లలోకధర్మం 4-116	138	బి	
5		ఒకచోటఁబువ్వు 7-148	257
విఁగియట 3-28	278	ఒకచోటఁబ్రకాశం 4-51	123
విఁగుదెంచిపూర్వ 4-137	136	ఒకచోటసాలభం 7-149	257
వికపత్నివ్రత 7-13	245	ఒకదీపమూర్తి 7-168	262
వికయద్యయవాది 8-138	300	ఒకపూఁబోడి 8-40	281
వికాతపవారణ 5-42	154	ఒకరత్నంబువిదగ్ధ 3-18	70
వికార్యంబు 7-79	237	ఒక్కతరలాక్షి 6-65	202
విజ్ఞానచనయేత 5-122	170	ఒక్కసాఁడువిభాత 2-50	44
విదేశాక్కమనో 3-197	107	ఒక్కచోనుండి 3-113	90
విదేశముననుండి 4-8	113	ఒక్కరాజాంజ్ఞాసి 5-41	154
విరుజేసినపుణ్యం 3-60	78	ఒల్లననుమాటకర్థ 4-76	128
విరుజేసినవ్రశ్మం 4-53	123	ఒనపరిజాణ 6-133	218
విరుదికృతుల 4-17	115	ఓ	
విరునితలఁతు 4-93	133	ఓదామోదర 8-119	296
విమిటికేడ్పద 4-89	132	ఓమిహిరాంశువంశ 3-63	79
విమనలుపురందు 7-107	247	ఓమెయేమె 6-114	214
విమోహియనివి 2-105	56	ఓరజనీకరాన్వ 4-115	137
విమోహిత్ర 7-19	225	ఓరాజవదనరాజ 2-65	47
విలాసతాగృహం 5-69	159	ఓవనితాలలామ 5-79	161
విలాసోమాగృహం 3-10	69	ఓషధీసందేశ 8-178	308
విలాసంబునకై 3-125	93	ఔ	
విలేపుసోమపీ 4-30	118	ఔచిలిగావున 6-60	201
వినవినిస్వరించి 1-84	20	ఔదాసీన్యము 4-42	121

క	పుట.	పుట.	పుట.
కంకణనిక్వణంబు 6-11	211	కమియంబాపము 7-54	233
కంఠుడనునీ 8-179	309	కరవాడిమూది 8-6	272
కంఠుకంఠిజగ 5-80	162	కర్నూరకస్తూరికా 5-7	147
కటికితనంబుమాన్వి 3-54	77	కఱుకుల్ల పెరిగిన 7-93	243
కట్టెన్దెరల 7-46	230	కలకంఠిదనకు 8-62	284
కడుపునుండిం 7-53	232	కలకంఠులకును 7-156	259
కదళికాచంపక 7-12	223	కలపములతోడి 8-96	290
కదిసినాతెలుగు 2-83	52	కలయనేతెంచి 7-16	224
కదిసివరిపాటి 4-135	142	కలపువిధ్యర్థ 7-87	240
కనకకింకిణికా 8-26	278	కలికాలంబు 7-136	254
కనకకేతకదళ 5-62	158	కలికిచూపులు 6-68	202
కనకక్షిణీధరంబు 1-2	1	కలికివరాట 6-141	219
కనకమరాళము 4-111	137	కలియంగంబున 6-25	192
కనకశైలంబుడ్కి 2-51	44	కలుగుటలేమి 7-77	238
కనియైదవవాడు 5-183	184	కలుచంగోళ 5-157	177
కనిరంతంక 7-38	229	కలువలనుంజగార 3-166	101
కపటమత్స్యంబ 8-120	296	కలావరీసివు 8-55	283
కపరికాభరము 6-22	192	కలావరీప్రముఖ 7-163	260
కమలకింజల్క 8-100	291	కంతాగానప్రియ 3-186	105
కమలనేత్రకవ 2-111	58	కవిరాజరాజేశ్వరి 1-16	5
కమలభవంశ 3-207	110	కవివచనంబు 5-10	168
కమలము తండ్రి 3-181	104	కష్టశుల్కత్యవా 3-91	85
కమలముపంకనం 3-55	78	కాంచనపక్షం 1-101	26
కమలవిసినదాహ 3-181	309	కాంచనముద్రికా 6-104	211
కమలాధిరాజ్య 3-180	103	కాంచియొక్కిం 1-98	25
కమలేందీవర 2-21	35	కాంచినిర్భరేశ్వరు 3-40	75
		కాంచివరుణం 3-41	75

	పుట.		పుట.
కాంచీవిభుధపుర 2-22	35	కుటిలకటాక్ష 8-42	281
కాంతమెఱుంగు 3-150	98	కుటిలమగుసీ 8-45	282
కాంతయస్రుచిం 4-90	132	కుటిలారాతివరూ 1-22	6
కాంతాబాహు 3-187	105	కుతుకమునం 7-178	264
కాంతాశైశవచా 2-47	43	కుముదబాంధవ 8-136	300
కాకవతాక 7-140	255	కురువీరపంక్తికం 8-143	301
కాదంబరి 7-120	249	కులుకుటెలుంగుల 7-182	265
కామవరమేష్ఠి 2-136	63	కువలయశ్రేత్రనమ 4-58	124
కామశరవృత్త 7-159	259	కువలయశ్యామః 5-92	164
కామసమైహిత 8-138	299	కువలయాశ్వులు 6-38	196
కామినిపుర్వచిం 8-53	288	కుసుమంబద్ధిన 3-157	303
కార్యమిదకాల 2-79	51	కుసుమాయుధ 4-34	119
కార్తాంతికులః 6-36	195	కెరలిమహాసితమ 1-50	12
కాలకంఠకకోర 1-35	9	కేదారములోళిర 3-168	101
కాలకిరాశపాద 8-164	305	కేశాదిరాయ 1-112	29
కాలకమలిమిర 8-186	310	కేవలసాధ్వరం 4-4	112
కాలాంతఃపుర 2-32	38	కైటభవైరియుక్ 7-196	269
కాలాచిత్రమగు 7-109	248	కైళికవృత్తి 7-146	257
కావనదీరంబులేం 2-35	38	కొండనివేడ్కతో 1-53	13
కావననఘమర్దన 3-15	70	కొంతకడవిద్వధం 4-92	133
కావననవరసం 2-84	52	కొందఱుతరుణి 4-122	139
కావననాకుణో 1-15	5	కొన్నిజేవులుచిదిసి 3-140	96
కావననిఖల 2-25	36	కొలకొలమంచునుం 3-13	70
కీర్తిధనురైన 5-125	171	కోటిభుజంగ 4-126	139
కీలుంగొప్పనఁబై 8-112	294	కోపంచీతయుం 8-51	283
కుండబొజ్జు 7-63	235	కోమలతామ్ర 8-153	303
కుకురుకురుచోళ 1-41	10	కోరగించినకడ 7-150	258

	పుట.		పుట.
కోరిలీలా-గేహ 1-70	16	గణాదుకృష్ణులైన 4-12	114
క్రించులగురాజ 6-34	195	గురుశరకాస్త్రభా 8-113	295
క్రిక్కిరిచిన్న 7-194	269	గురువన్న కొధనకున్న 7-8	222
క్రుంకఁబాటునహ 2-40	40	గొజ్జఁగిసిరుసల్లె 2-140	64
క్రూరాసిక్రుతి 5-149	175	గోలిగాంగేయపీత 5-88	164
క్రోధనులుదారు 7-86	240	గోధూమనీపికా 6-120	215
క్షత్రజాలిసిచే 8-127	298	గోవర్ధనాద్రి 5-98	166
క్షీరసీరవిభేదంబు 5-188	186	గౌతమగోత్ర 1-32	8
క్షోణీపాథుఁడి 5-85	186	గ్రహములునిర్ధరీ 8-10	273
క్షోణీపల్లభ 7-35	228	శ్రీవాలంకృతపట్ట 2-96	55
ఖ		ఘ	
ఖట్వాంగరాజిం 8-107	293	ఘటియింపుముచ 5-55	157
ఖురకందూయన 2-11	33	ఘనసిందూరవిము 5-124	170
గ		చ	
గంధజలపూరితంబు 6-39	196	చంచలశేత్రదివ్య 3-122	92
గంధవారణవంధ 3-190	106	చంచలశేత్రమేని 3-157	99
గంభీరప్రతిపక్ష 5-112	168	చండజ్వరజర్జరము 4-36	119
గగనకణ్ఠాలిసి 1-37	9	చంద్రమండలమి 8-190	311
గగనమండలమాన 7-92	243	చంద్రరజమున 3-100	87
గగనపీఠివిమాన 3-5	68	చంద్రాకపంబులు 8-5	272
గగనహాసీలకైల 8-152	302	చంద్రుడునుజం 2-93	54
గజపతిపచ్చెనంచు 5-133	172	చతురంగధ్వజిని 4-120	138
గజులెంపంగనికం 8-185	310	చతురశ్వంబొప్పు 5-8	148
గతభువనసర్గ 8-121	297	చతుర్భువిలాసిని 2-146	66
గరిమపరాటరా 6-100	210	చనిమహేంద్ర 5-131	172
గర్భభృతహరిత 8-101	291	చనుఁగవళున మో 5-16	150
		చనునప్పుడు 7-28	227

	పుట.		పుట.
చపలలోచనవైరి 5-66	159	చెక్కుటట్లముల 6-103	211
చరమాశానికమాప 8-159	304	చెమరించుంచుమీ 5-154	176
చలదండ్రసీల 3-164	100	చెలికత్తెయుం 4-103	135
చలివాలునవ్వు 6-134	218	చెలులుకెకిరోప 2-116	59
చామయీశాన 8-171	307	చెలవజెక్కుట 4-91	132
చించివడలిన 8-122	297	చెలవజంభారి 4-29	118
చింతాక్రాంత 4-80	129	చెలవనిర్వృత్త 6-40	196
చిగురుగఱమ్రావి 8-17	282	చెలవాదకొమ్మి 3-96	86
చిగురుదామర 2-119	59	చేయకుముచంద్ర 2-130	62
చిగురుబోడి 3-198	108	చేరెడులగ్నవేశ 6-81	206
చిత్తగింపుము 6-2	188	చేసెంగావలయున్ 6-75	204
చిత్తజాపువ్వు 6-9	189		
చిత్తములోన 7-36	228	చ	
చిలుకలువల్కునో 4-24	117	ఛాయామార్గ 8-194	311
చిలువనికమ్మజేనియ 1-94	23	జ	
చీకటికవ్వనం 7-12	230	జగతీనాథుని 4-140	144
చీటికిమాటికిన్నిలు 7-76	238	జగదవనధరీణా 8-206	316
చీటికిమాటికికవ్వ 3-93	85	జగమునుతింప 1-14	5
చుక్కలోయిది 8-161	304	జగములొక్క 2-15	33
చుట్టంబులంజెలులం 2-4	30	జనకాజ్ఞకుమ 8-129	298
చూచియునుకా 7-181	265	జనకుంగొల్లంగ 1-73	17
చూచెనొకడు 6-136	218	జనకుడగు 8-183	309
చూడకాడంగ 3-82	83	జననకాలమునా 2-123	61
చూడవేటికి 8-50	283	జన్మజనకంబులకు 3-59	78
చూడాచేహు 7-153	258	జమునినాలుకతో 6-94	209
చూర్ణాలకంబుల 7-172	262	జయజయజయయి 4-138	143
చెంచినులమార 1-42	11	జయభూర్వువ 8-117	295
		జయశీతాంకు 8-3	271

	పుట.		పుట.
జరతకమతరాజ 1-113	29	తత్ప్రదేశంబున 1-89	22
జలదకాశిమః 8-187	310	తత్సంతాన 1-21	6
జలదుర్గస్థిమృణాళా 2-16	34	తదనంతరంబకనక 6-44	197
జలరుహాననదోష్టి 3-189	106	తద్దణాకర్ణనం 1-68	16
జవరాలోర్తు 6-64	202	తద్దాసీత్వపదంబు 2-74	50
జాగరోద్భూత 1-86	20	తద్వికాజయ 1-51	12
జాతరూపవృద్ధ 1-104	27	తనకనిష్ఠంబులగు 8-37	281
జాలపాదవేషమున 5-57	157	తనకుందాన 6-71	203
జీనగవేషణనిర 7-132	253	తనకుంబట్టపు 7-57	233
జీలుగుంబయ్యెద 6-67	202	తనకునెద్దానిక 8-24	277
జేజేయంచుభజింతు 1-4	2	తనకృపాణము 1-9	3
జ్ఞాతహస్తాంబు 8-41	281	తనజనకుడుకొరి 3-196	107
జ్ఞానకక్షేంద్రి 8-141	301	తనహృదయాధి 3-144	97
జ్ఞానప్రదీపకా 7-59	234	తనుస్ఫులింబిన 8-128	298
జ్యోతిస్సూర్యాగః 8-184	309	తపసీయదండైక 1-46	11
ట		తమయంకంబగు 6-30	194
టంకముఖంబుల 7-259	259	తమ్యువరియింప 5-30	152
డ		తమ్యులమునీయు 6-63	201
దగ్ధమేదిసి 8-108	293	తమ్యులుదన్న 1-31	8
ద		తరణిఖనికిరణ 8-32	280
ద		తరుణపాథోరు 1-65	15
దండ్రికంభోనిధికి 8-175	307	తరుణనైరంధ్రికా 6-56	200
దండ్రినిషధాధిపతి 2-73	50	తరుణికిధాత్రి 7-180	265
తగవేకులకన్యల 4-61	125	తరుణితదృజనుధ్య 4-39	120
తగునైవారము 1-36	9	తరుణితనాధి 2-97	55
తగునయ్యకలి 7-100	244	తరుణినిస్తంద్ర 5-34	153
తటుకుననస్తమిం 8-16	276	తరుణియలిలలిత 3-188	106

	పాట.	పుట.
తరుణియాత్మక 4-33	119 నాయకలింగ 5-21	150
తరుణియోగము 4-34	248 నాయకల్యూల 8-60	284
తరుణిలక్ష్మణుని 7-170	262 నాయకైవర 1-19	6
తరుణివదనము 5-11	149 త్రివిధనాన 2-29	37
తరుణివైద్యుని 2-92	54 త్రివిధమనున 3-50	77
తరుణిరామోదరి 5-161	179 త్రివిధమనున 3-169	101
తరుణిలయము 6-121	215 త్రివిధమనున 7-101	245
తరుణిలయము 4-124	139 త్రివిధమనున 7-64	235
తరుణిలయము 8-125	297 త్రివిధమనున 4-44	121
తరుణిలయము 3-57	78 ద	
తరుణిలయము 8-154	303 దంకకమృత 7-192	268
తరుణిలయము 1-64	15 దంకకమృత 8-76	287
తరుణిలయము 3-268	110 దమయంతికిరీ 5-189	186
తరుణిలయము 1-109	27 దమయంతికిరీ 1-73	17
తరుణిలయము 3-108	89 దమయంతికిరీ 5-86	163
తరుణిలయము 1-49	12 దమయంతికిరీ 2-23	36
తరుణిలయము 5-113	168 దమయంతికిరీ 2-43	41
తరుణిలయము 8-75	287 దమయంతికిరీ 6-35	207
తరుణిలయము 4-54	123 దమయంతికిరీ 7-21	225
తరుణిలయము 5-82	162 దమయంతికిరీ 3-80	83
తరుణిలయము 7-65	236 దమయంతికిరీ 1-95	23
తరుణిలయము 2-31	37 దమయంతికిరీ 7-93	244
తరుణిలయము 8-126	297 దమయంతికిరీ 1-63	15
తరుణిలయము 4-123	139 దమయంతికిరీ 5-53	156
తరుణిలయము 6-6	189 దమయంతికిరీ 2-62	46
తరుణిలయము 5-96	165 దమయంతికిరీ 3-165	100
తరుణిలయము 3-123	92 దమయంతికిరీ 5-9	148

	పుట.		పుట.
దశలంతంకప 2-115	59	ధరణినాథుండు 8-93	290
దశకతద్యగర్వ 5-105	167	ధరణిపుచక్కి 6-7	189
దశకతాక్షుండు 6-106	212	ధరణిధర 6-146	220
దాడిమిపక్వఫల 3-174	102	ధర నేకాంఘ్రి 1-55	13
దానకళాకలాప 3-56	78	ధర్మబీజవియన్నదీప-147	302
దాసిచేసినయప్పు 5-128	171	ధర్మధర్మమని 7-31	227
దాస్యమునిన్నకేం 8-44	282	ధర్మశాస్త్రీచూడు 5-169	181
దాస్యమొనరించు 1-60	14	ధాదుణిపరినిద్దంపు: 6-5	188
దిననాథసందను: 7-81	239	ధీరకలుమ్మరాను 5-33	153
దివసముభకార్య 8-31	280	న	
దివిజపలఁబొందె 6-78	203	నందనోద్యాన 3-126	93
దివిషద్దంపతి 8-7	272	నందనోద్యానవా 8-131	299
దివ్యభక్తేంద్ర 2-72	49	నందనోద్యానవీధి 4-20	117
దీనికంతంబునందు 3-178	103	ననవిలుకాడను 2-135	63
దీవులాలునుకను: 5-78	161	నభిమెల్లంగల 8-160	304
దుందుభివాద్య 2-45	42	నమచినుదనుపిటి 8-13	274
దేవమునిమాట 3-33	73	నరనాథనమస్కృత 8-115	295
దేవా,యవధరింపుము 2-8	31	నరసుతునిష్టుచే 5-132	172
దేవితమోమషీ 8-170	306	నలచక్రవర్తి 8-203	315
దేవి,యితఁడు 8-196	312	నలననుభాకళక్తు 2-109	57
దైత్యమర్దన 8-135	300	నలినశేత్రప్రకృ 5-172	182
దైన్యమునకుఁజ్రోప 7-85	240	నలినసంభిపురాని 2-49	43
ద్వాపరమపుడు 5-174	182	నలనిఁజూచిన 7-45	230
ద్వివిధచంద్రమతి 5-178	183	నలనిదూతకృ 4-118	138
ధ		నలనివరియింపఁ 3-131	95
ధరణింబొందని 5-182	184	నలువనన్నంబుగా 3-191	106
ధరణినాథ 7-22	225	నలుపుదలిర్పనర్వ 3-61	79

	పుట.		పుట.
రవచతుర్విధ 6-46	199	నిజు పేదయింటి 4-73	127
నవరత్నోపలదివ్య 2-144	65	నివసద్వాప్న 6-119	215
నవరసభావానుబంధ 1-3	8	నివధదేశకంబులూ 7-126	252
నవలావణ్యరసం 8-193	311	నివధభూపాలు 2-69	49
నవవిదళత్తు శే 5-59	158	నివధభూశల్ల 2-107	57
నవకేరీషనుయంబుల 4-7	113	నివధమహీశల్లధు 6-143	220
నవసమాగమశేళ 7-168	261	నిచరితంబుఁచూడ 4-81	129
నాకభవనంబునకు 3-17	70	నియంతకరణం 4-107	136
నాకాక్షప్రవరులు 4-18	116	నిలావణ్యపయోధి 4-45	122
నాగతిఃస్వపించుట 2-81	51	నివదనంబుచేత 5-64	158
నాగదొఱంగి 6-138	219	నిపుతక్త్యనైషధుండ 8-80	287
నానాధావ్య 8-197	312	నిపుమృదుశయ్య 8-32	288
నాభియైత్నాటి 3-194	107	నిపుయోగీశ్వరుం 3-22	71
నాన నోఽర్థంబు 2-63	47	నన తాతమెఱుంగు 6-42	197
నాయండుమీ 3-62	79	నృపతిచేరిమీఁదు 6-90	209
నారీక్షత్రవరో 6-144	220	నెమిలికింధంబు 3-159	99
నాపుడులొచనాంత 5-71	160	నెలఁతుకయాన్మపా 2-95	55
నిక్కుపుదూతగాని 4-104	135	నెలనెలకప్పుక 2-33	38
నిద్దురమేలుకొమ్ము 8-17	276	నెలపొడుపులనుర 2-39	40
నినుదమయంతిని 6-26	193	నేత్రమనేనుజీ 3-152	98
నిన్నుంగనుంగొంటి 3-32	73	నేనుముతోడవిశ్వ 6-17	191
నిబిడతైశవ 3-170	101	నేనుమెలర్చుగా 1-90	22
నియతియచేతన 3-138	96	నేరెటిదీవియేలు 5-76	161
నియమవిచిత్ర 1-54	13	నైషధుఁడంతరంగ 6-33	195
నిరుపమాన 7-24	226		
నిర్ణయమాన్మపాలు 2-59	46		

	పుట.		పుట.
మచాంగస్థిరముక్త 1-10	4	పాదమార్గంధ 7-34	227
మచియనాతరం 7-141	255	పల్లవముగీత 3-202	108
పాదీకకర్మతో 3-3	67	పాదనాహార 6-99	210
పాద్యులుచరియించు 7-37	228	పాదసంగమనా 3-34	73
పగలబ్రహ్మద 8-165	305	పాడినతూర 8-105	292
పచ్చశివుడు 3-177	163	పాడిపాపమొద 8-12	273
పచ్చనామారికం 6-122	216	పాడ్మభూపా 5-117	169
పటునాథులతరం 5-60	158	పాపకానపానక 4-19	116
పట్టా శుకముల 6-108	212	పాటిచిలుపు 7-9	222
పరికలాపి 8-54	233	పాటిచియకవి 5-100	166
పరికప్రకృతి 5-143	174	పాణిగంగామై 5-26	152
పరిపాణికల్లవ 7-177	264	పాతగంబులీలి 7-61	234
పక్షములమీద 1-92	22	పాపశాయిముప్ప 3-31	73
పదియార్వన్నె 6-53	200	పామరకల్పన 7-103	247
పదియనెరిమిది 3- 84	105	పామరదొంగు 7-145	256
పదియనుచినంబు 8-200	313	పావణి పీఠరాజు 6-83	208
పద్మకోకాభినయ 6-135	218	పట్టిపనాటంగ 7-4	221
పద్మజుకేమి 7-102	245	పురాతనకృత 3-20	71
పద్మానవమై 8-110	294	పురాణంబు 6-30	239
పద్మినికన్నీరు 2-141	64	పురుషోత్తమాలిన 8-34	280
పనివడిసారికోకల 1-17	5	పుష్పలకానితోడ 1-77	18
పయనమైస్వపురో 7-3	221	పుష్పధనర్గలా 4-28	118
పరభయంకరపటు 5-168	181	పూవులభూ 5-99	166
పరమమగుఱిటి 4-21	117	పెడమరలిదూక 6-116	214
పరవలియగుదమ 2-103	56	పెద్దకాలంబునక 6-12	190
పరిభగదీపోత 2-38	40	పేరదుగండలంబుడ 4-57	124
పరిరంభలగ్న 5-25	151	పేరుప్రమాదపకం 4-94	134

	పుట.		పుట.
వైద్యైకకారభట్టా 5-155	177	ప్రాణబాంధవుడైన 2-100	56
వైద్యైకనాశ్వుర్లు 4-134	142	ప్రాణపఖుకార 2-124	61
పాంశిరివోవుభక్తి 5-74	160	ప్రాణేశునాని 7-191	268
పాలఃతెలివ్వి 5-56	157	ప్రాక్రకాలము 8-19	277
పాయెఁగఁజొ 7-111	248	ప్రియినినిఁగేల 3-86	84
ప్రకటఫణికిష్ట 5-63	158	ప్రాధగురుగోప 7-95	243
ప్రకటమందాక్ష 5-31	152	ప్రాధజయక్రికవ 7-200	270
ప్రణతనూలిమణి 4-5	113		
ప్రణతానేకనృపా 7-199	270	ఫ	
ప్రణయిలోపము 8-74	286	ఫణిఫలకంబు 5-29	152
ప్రణిధిలోకానీక 7-15	224	ఫలకునుమూల 1-108	27
ప్రనిధినిఁచు 3-195	107	బ	
ప్రతిముఁగూర్తంబు 3-19	71	బలనిఘాదను 3-65	79
ప్రశ్నార్థిసార్థసార్థక 2-9	32	బలభిద్యహ్నివశేక 3-78	82
ప్రథమజామాత 6-97	210	బలభిద్యహ్నియకు 7-89	242
ప్రథమపరమేష్ఠి 8-145	301	బలరామకృష్ణనా 8-137	300
ప్రథమానురాగం 7-160	260	బలనద్దారిద్ర్య 8-22	277
ప్రబలవయోజ 3-193	107	బాలకుఁజెక్కుటద్ద 2-112	58
ప్రమథాభీక 4-127	140	బాలయాలేఖ్యకు 2-89	53
ప్రకుదనిష్ఠుంద 1-88	21	బాలినివుహేతు 4-15	119
ప్రవహనాయు 8-177	308	బాలికయానుధా 8-180	309
ప్రవిమలాక్షినభా 4-87	131	బాలురాత్మకుటుం 7-58	234
ప్రవిలేపనపాండుర 2-144	33	బాల్యమునఁజేసి 2-61	46
ప్రశ్నమొక్కటి 4-50	123	విట్టుఘనస్తంభంబు 6-10	189
ప్రాణంబుకంటెభీమ 3-52	77	దినఁగన్నగభాష 2-117	59
		దినరుహలోచన 4-37	119
		బుద్ధజీవపరిస్పర్శ 7-43	230

	పుట.		పుట.
బుద్ధసీగ్ధిహృదయ 8-139	300	భువనములందు నెల్లఁ 3-124	93
బాహుల బాటించు 7-128	252	భువనమోహన 2-138	63
బ్రహ్మోత్తర 1-13	4	భృగువీణ 7-50	232
భ		భూపాలమెరుగు 8-61	284
భంగాకీర్తిమవీ 5-121	170	భూమండలామన 3-64	79
భక్తిలవణ్య 6-101	210	భోగినహదాన 8-124	297
భవజలగాఢి 7-152	258	భౌమగుణవాఙ్ భువన 5-35	153
భవనీయములగు 8-118	296	మ	
భాంజిమండలి 7-135	254	మంజనపువ్వుమీది 7-193	269
భాగ్యవశమున 7-186	266	మందకమధ్యస్థిత 5-180	184
భాగవతసూత్రమున 3-206	109	మందకవాటిక 6-31	194
భామానాభి 6-54	200	మండలాకార 5-52	156
భామినీజనములకు 2-57	45	మందునాటరాను 7-19	231
భారతివీణకల్ప 5-152	176	మందారమాల 4-142	145
భారతీకీర్తియు 5-185	182	మందవనాటంగ 5-13	149
భారద్వాజమిత్ర 1-111	23	మగురకేమింకా నాకు 8-63	284
భారద్వాజమిత్రుని 1-12	4	మగువముభోమ 3-149	98
భావజ్యోతిస్తే భవము 5-28	152	మగువలభూమి 4-132	141
భావమునాద 3-118	91	మచ్చికవీరశేఖరు 7-106	247
భావమువల్లవిందు 7-165	261	మదవకముష్టి 5-22	149
భావమువల్లవింపనొక 3-102	88	మక్తకాశిని 5-102	166
భావములొనడు 4-113	137	మదగజరాజ 8-65	285
భావములొనీకిలు 5-184	185	మదనశరవేదన 2-91	54
భానురసధృతే 3-171	101	మదనుడుమరిందులేదు 2-90	54
భాస్వరరూప 5-167	180	మదిదలచినంతమాత్ర 8-25	278
భుజదండమున 6-58	201	మదిరాక్షిజలధి 4-38	120
భువనగురుత్వై భవ 3-4	68	మనముగారాన 2-125	62

	పుట.		పుట.
మనమునలొకపాలు 2-78	51	మాననసంప్రమోద 8-33	280
మనుచాధీశుండు 7-174	263	మానితలీలనల్లిన 6-3	188
మన్మథానలతాపాము 2-118	59	మానినిభోజనాననర 8-85	288
మన్మథుండేయకేశుక 1-96	23	మారుండుదుర్వారు 7-67	236
మరువాలారుకరంజులన్ 2-99	55	మాళవాధీశ 5-87	163
మఱచితేనెమ్మనంబు 8-81	288	మిన్నకచేరవచ్చి 8-39	281
మఱియునికండు 5-173	152	మిసిమిగల 6-130	217
మఱియునుందిమిర 8-14	274	మీకలంపే 3-137	96
మఱియుబహు 7-115	248	మొక్కంటికలపువ్వు 8-201	313
మఱియుమందానిల 1-97	23	మృగ్యచతురాననంద 8-140	300
మఱియుమనోరథ 1-78	18	మృగ్యమన 4-74	127
మఱియుశుద్ధాంత 3-87	84	మృదికప్రేమి 3-146	97
మలికనరాలయందు 7-70	237	మృశార్థమాత్రంబు 3-47	76
మలికయేకాండము 6-98	210	మూడుకన్నుల 4-23	117
మహితబంధాధ్యరతి 2-94	54	మృతుండంటపుట్టు 7-75	238
మహితలాపణ్యవాధి 3-101	88	మృదుమధురచిత్త 1-11	4
మహిపతిభూమికం 8-97	290	మృదుమృష్టాన్నము 6-142	219
మహిమహిమకళ 1-75	17	మృదుకీలించుతివాన 2-20	35
మహిళ! లాపణ్య 3-101	88	మృదులకరగౌర 8-102	291
మహిళాలలాసు 5-51	156	మొలుగుకదీగల 7-29	227
మహిళాసీమంత 5-160	178	మొలకయర్పుడు 7-175	263
మహేంద్రుండింద్ర 8-78	287	మొలకమైనడి 3-67	80
మాటిమస్వగరాగాది 3-175	103	మైత్రియుఁజేయుమున్ 4-84	130
మాటిమాటికి 7-30	227	మొసలకరీరసంగమ 3-115	90
మాదివ్యశ్వమునకు 4-43	121	మొలచినకూర్చి 1-69	16
మానవలియూర్తి 3-147	97	మోహముదూరమున్ 2-34	33
మానవుడవైతివని 4-10	114	మృచ్చిలిగంధ 8-69	285

	పుట.		పుట.
య		రాజనృద్ధాంతభాషిని 3-92	85
యజమానప్రమదా 7-134	254	రాజాంకరాభిముఖ 5-40	154
యజ్ఞలదేశతాస్పటిక 5-136	173	రాజానుమతము 7-63	236
యతిమాచకమ్మ 7-138	254	రాజీనాశ్రిప్రసంగ 5-150	175
యాచాఃకాటి 5-84	163	రాజుకాడినివ 6-61	201
యామిత్రేశ్వ 7-114	242	రాజునొజ్జలమూత్ర 4-129	140
యానుకదండకర్ణానిల 6-82	207	రానిబుడిచివోయికి 3-9	69
యాగశేషనుశేష 7-112	248	రాహుగ్రహావన 2-127	62
యాగసాంభోధరో 3-155	99	రాహుపాస్త్రాక్షర 3-182	104
		రోయడకండుశేవి 8-79	287
ర		ల	
రంభవిద్రంభ 3-36	74	అవికయంబట్టు 6-131	217
రణానల్లగిమీరదం 4-75	128	అగ్నింబిగినియాన్న 2-5	31
రణకందూభర 2-52	44	అక్కలగొనలం 1-105	27
రతిశ్రీదాహంస 5-135	172	అప్పులుచాల్చ 1-67	15
రతిశేవికావ్యంశు 7-41	229	ల	
రతిసంసదాని 5-14	149	లఘుపతిసమాదు 8-9	273
రమణిమదాక్ష 2-64	47	లాలక్రీనీదః 8-174	307
రమణీరమణీయ 5-43	154	లలనకనుకొయి 2-12	33
రమణీకృదయంబు 8-66	285	లఃనపాదమద్వలకి 5-39	154
రమణీవికంబ 3-151	98	లలనయితంబు 5-93	164
రత్నగ్రాహిగారుక్త 8-155	303	లలనయొకర్తుఃస్థ 6-111	213
రాకనుధాంతుమండ 2-137	63	లలనలజ్జానొద్దర్శ 1-85	20
రాజనిభాన్యయోధు 6-52	200	లలతకలాపికోమల 6-51	199
రాజనిబంబునందు 2-13	33	లలితకాశీరథవ 5-48	155
రాజనుభికి 8-35	280	లాటిచిత్తవరో 4-141	144
రాజపంకజాక్షి 4-121	139		

	పుట.		పుట.
లాలనగ్రాత్ర 6-115	214	వలచుగస్తూరి 7-154	259
లాలామూత్రపురిమ 7-79	239	వలవలికన్నునీకు 8-133	299
లావుననుగూడి 7-180	265	వలదయ్యునవట్టువ 2-18	34
లిలంగట్టింఱు 5-159	178	వసుమతివేయిపాదముల 3-72	81
లిలాచక్రను 5-19	156	వన్నెమొనలైన 8-176	308
లిలాపతియ్యానువతి 8-169	306	వాణియట్టును 5-165	180
లేమయ్యకర్తవేడుక 3-98	87	వాతాహరవిరోధి 8-27	278
లేయోదజేడి 8-16	282	వానిగలమున 1-62	15
లోకంబుననాకీడు 3-139	96	వానిఁబ్రశంసనీయ 4-11	114
లోకపాలుండవస్వల్ప 8-77	287	వానిదుర్వృత్తి 7-117	249
వ		వాసునుండైనకైటభ 1-102	26
వంచనమైదాని 3-84	83	వామాక్షిమాక్షిక 4-63	125
వంచయింతలేకరవాడి 8-68	285	వారకరాత్రియెల్ల 8-20	277
వంచనలేక 7-183	265	వారన్మోక్షంబు 7-99	244
వందికాతులము 7-90	242	వారివివరికేశ 5-108	168
వనవనీటికి 4-96	134	వారిదిగ్ధవారిధి 5-46	155
వచ్చివిదగ్ధగాజు 2-108	57	వాసవగోత్రకీ 6-43	197
వదనభూర్వపుల్ల 3-14	70	వాసవాద్యుప్త 8-112	90
వదనాలేక్షణయ్యారు 2-19	34	వాసీశక్తకూర్మ 6-92	209
వనితనానారదా 3-200	108	వాసోభూషణ 7-195	269
వనితరూపవేష 7-197	269	వాటిఁదద్దుణి 2-76	50
వనితహృదయంబులు 8-58	284	వశవపారాంగనా 7-25	226
వనితారక్షమంతల్ల 1-33	9	వికతప్రతిప్రతీకా 3-154	99
వరశీమప్రసూన 3-176	103	వికతాప్రతిమాకారా 3-154	99
వరిదస్యానియమం 8-71	286	విదపియ్యాయంతి 2-10	33
వరుణప్రేయసి 8-4	271	వినుడీనాదు 7-118	239
వర్ణితంబైనసావర్ణి 7-32	227	విచకలికూర్చిఁజిక్కి 2-54	45

	పుట.		పుట.
వినుతయశఃపాదాం 3-204	109	మెడియునివధమండ 6-13	190
వినుమిలియాయర్థ 2-86	52	వెనుకముందట 4-125	139
వినుమీనానుప్రతిజ్ఞ 4-70	127	వెన్నెలవపునం 6-50	199
వినుము 7-2	221	విలఁగియైరావత 4-73	129
వినువైదగ్గరివ 4-27	118	విలఁగిచేయ 5-83	163
విపులాకాశ 8-163	305	విలఁగినంకల్ప 2-87	53
విబుధవయలేం 5-179	183	విలయఁగఁబాచ 5-176	183
విబుధేంద్రావరణ 6-74	204	విగుఁబోకల 7-129	252
విభుఁడుపరిహాస 7-173	263	వనములునాల్గు 3-129	94
విభుఁడుబ్రాహ్మణుని 8-33	281	వదాభ్యాసవిశేష 2-41	41
విమలతరనివృత్తి 3-44	75	వీయఁమాటలు నేల 7-121	250
విరహతాపప్రకాంతి 4-26	118	వీలుపులారమీను 7-116	249
విరహభారంబుతోన 3-77	82	వీవటలేకభీతి 5-163	179
విరహిజనహృదయ 1-93	22	వైదగ్గివోలె 6-24	192
విరహిణీ ధమన 2-122	60	వైదగ్గివహుజన్మ 6-76	204
వింశతిజంబాల 1-100	25	వైదగ్గిక్యూరయక 8-18	276
విశ్వరూపభవ 3-148	302	వ్యాజ్యవ్యాధుల 8-93	291
విశ్వవ్యాప్తయశో 8-142	301	వ్యాసవార్త 1-7	2
విశువోచున్నది 8-32	233	వ్రయ్యవధమండ 6-109	213
విఁడఁగలుండు 3-104	88	వ్రాసెనొక్కలతోం 3-99	87
విక్షింపునరో 5-73	160	వ్రాఁబాఁచియ 5-90	164
వినిఁగులకలకాలి 5-44	154	వ్రీళననివృత్తి 7-164	261
విరివివుకాంతకవి 5-134	172	వ్రేలియనుమానుపటి 8-72	286
వీరమాహేష్వరా 6-95	209		
వీరావతారక్షణ 5-193	187		
వీరమాఖండల 5-190	186		
మెడియునమయంతి 4-72	127		

	పుట.		పుట.
శంబరీతైరిమూర్తి 6-83	207	శ్రుతపూర్వబగు 3-42	75
శతమన్యునంత 7-66	236	శ్రుతిమతిపఁగనీవు 3-130	94
శరదీస్తోధృతి 5-142	174	స	
శర్మమెకాని 3-133	95	సంకుమచంబు 7-11	223
శాంతిమతికాముకత 7-82	240	సంతానవాటికలు 5-22	151
శారదమధురాలస 5-171	181	సంతోషంబునధరణి 6-93	209
శాల్మలీశల్ప 5-70	160	సంతోషంబున 7-142	256
శివునకుఁజూరము 8-172	307	సంబంధంబిటు 6-77	205
శిశిరకాలంబునందు 3-203	109	సంసారినికర 8-146	301
శుచియగుహార 7-167	261	సకలంబైహిమదుక్క 6-18	191
శుద్ధకాంచన 8-157	306	సకలధరాదికాధునకు 6-89	208
శేషపుష్పచ్ఛాయ 1-93	24	సకలధా ధీశ్వరుడై 7-20	225
శైశవము వాఁడు 8-132	299	సకలత్వద్యాంగనా 6-28	193
శైశవంపాకమేలు 7-8	272	సకలకాస్త్రాను 3-183	104
శ్రవణపులకూప 3-167	101	సకియయితిండు 5-103	167
శ్రవణపూరతహఁ 2-126	62	సఖుఁ దాఁబుమ్మిచ్చు 1-76	17
శ్రవణావశంస 1-80	19	సతతతాంబూల 7-184	266
శ్రీగురుశంకర 6-1	188	సత్యబచోనిరూఢుండు 1-29	8
శ్రీధామరెడ్డి 8-1	271	సప్తసాగరపరివృతి 2-143	65
శ్రీపాబాంధోరుహ 5-1	146	సమధికచామర 6-41	196
శ్రీసుతునకావర్జిత 1-40	10	సమనుభూతానాది 3-88	84
శ్రీమచ్చరదాంధోరుహ 4-1	111	సమయోక్త్యంత 6-73	204
శ్రీమహితపెద్ద 1-11	11	సంసత్వంబునిసూధ 2-102	56
శ్రీరాజరాజచిను 2-1	30	సరసధూపార్థమై 8-109	293
శ్రీరామానుజచంద్రిత 1-1	1	సరియాతాయాత 7-188	267
శ్రీశక్తివేమ 7-1	221	సర్వతోముఖ 6-110	213
శ్రీహర్షసుకవి 3-1	67	సర్వాంగీకరసా 6-21	191

	పటం.		పుట.
సలినిధిసావ్యభామ 8-156	303	స్నానముల 7-127	252
సలిలాభ్యక్షణ 8-15	276	స్ఫటికభూమి 7-27	226
సవనయూచస్తంభ 7-124	251	స్ఫురదలతేజాక 5-175	128
సవిగలీలాసనీ 5-81	162	స్వరసాత్పాతమున 2-56	45
సక్రావయంతులు 2-30	37	స్వరాలీలుభిమును 4-25	117
సాక్షిమాత్రముగా 3-29	72	స్వస్థులయందు 7-72	237
సాక్షిజంటేటి 3-156	99	స్వస్థులసాక్షి 7-161	260
సానుకంబులు 3-162	100	స్వస్థులతిలక్పత్తి 3-143	97
సారెయకాపాదులు 3-103	88	స్వస్థులయందును 2-30	37
సింహాసనమాచార 1-5	2	స్వామిక్రమమున 1-30	8
సీమంతమేర్పక 8-103	291	స్వామిసేవలయందు 1-24	6
సుందరిజూబూస్వియ 5-77	161	స్వామిసేవలయందు 6-79	205
సుదతిమనంబున 3-201	108		
సుదతిముఖేను 3-148	96		
సుద్యమ్నమును 6-72	203		
సురతపారవశ్యంబు 7-190	267		
సురసార్థవాచిక 4-47	122		
సేతుమేనిర్వర 7-97	244		
శేఖరిచిరకటి 6-127	217		
పైన్యములకల్ల 86-6	203		
సోరణగండ్లుహర్షము 3-89	85		
సౌందర్యాపర 5-192	187		
సౌరభములేనియట్టి 2-24	36		
స్థానినివాసనాంచల 4-31	118		
		హ	
		హాసానాని 2-83	53
		హాసనరుణి 8-162	305
		హాజూహా 5-27	152
		హాజూహా 4-95	130
		హరిచరణసరోజ 4-13	145
		హరితచ్ఛాయా 8-182	309
		హరిదంతస్వియ 5-144	174
		హరియముందోరె 6-27	193
		హరిహరయాది 7-104	246
		హరిహరయుడేను 4-65	126

	పుట.		పుట.
హరుని హాస్తి 3-161	100	హలహలద్వయంబు 2-121	60
హస్తములు విస్తరించు 7-52	232	హింసయనీకు వేడ్క 1-107	27
హటశకలశంఖులు 2-17	34	హృద్యసౌధాద్రి 8-30	279
హటశగర్భచేత 1-3	1	హేమధరాధరేంద్ర 1-28	7
హటశగిరిధరునకు 1-43	11	హేలాబృందారకు 7-94	243
హటశదన్నమయ 8-205	316	హోమాన్ని 7-123	250
హరిహరేంద్ర 7-166	261		

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి
 'వావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము. — 1951

ప ద్య కా వ్య ము లు

	ప్రతి 1-3	రూ. అ.
అధ్యాత్మరామాయణము, పద్యకావ్యము	...	2 0
ఆంధ్రభారతము, పద్యకావ్యము:—		
అది సభాపర్వములు	...	4 0
ఆరణ్యపర్వము	...	4 0
విరాటోద్యోగపర్వములు	...	4 0
భీష్మద్రోణపర్వములు	...	4 0
కర్ణశల్యసౌప్తిక స్త్రీ పర్వములు	...	4 0
కాంతిపర్వము	...	4 0
అనుకాసనిక, ఆశ్వమేధ, ఆశ్రమవాస, మానవ,		
మహాప్రస్థానిక, స్వర్ణారోహణపర్వములు	...	4 0
అదిపంచకము, ఒకటేసంపుటము	...	11 8
యుద్ధపంచకము, స్త్రీ పర్వము	...	7 8
కాంతిసప్తకము	...	7 8
అదిపర్వము, పద్యకావ్యము, పెద్దదన్న	...	1 8
ఆంధ్రశ్రీమద్రామాయణము—శ్రీ జనమంచి శేషాద్రిశర్మ		
గారిది 3 సంపుటములు	...	15 0
ఆంధ్రభాగవతము, పద్యకావ్యము, 2 సంపుటములు	...	15 0
ఉత్తరరామాయణము, చక్కనికూర్పు	...	6 0
కాశీఖండము	...	3 8
కుమారసంభవము, నన్నెచోడకృతము	...	5 0
ఆంధ్రభారతవిమర్శనము, మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారిది	...	0 12
చాటుపద్యమణిమంజరి, ప్రథమభాగము	...	1 12
ఉత్తరహరివంశము	...	3 0
చిత్రభారతము, చరిగొండ ధర్మనగారిది	...	1 8

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్.ప్ల. నేడ్, చెన్నపురి.1

